

Giới thiệu Vong Du Thiên Hạ

Khi tận thế ập đến, quái vật tràn ra khắp nơi. Nhân loại khó khăn tìm đường sinh tồn. "Thiên Hạ" xuất hiện như một thế giới khác, trở thành con đường duy nhất để nhân loại có được mọi thứ... Thời thế thay đổi, dị nhân ra đời. Một cô nhi chậm rãi thay đổi cuộc sống của mình, chậm rãi leo lên đỉnh nhân sinh.

P/s: Truyện thể loại làm ruộng, tranh bá, sắc 18+....

Bạn đang đọc truyện *Vong Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tận thế bùng xuống - Thiên Hạ xuất hiện

Công nguyên năm xxxx. Địa cầu, nhân loại đã phát triển với một tốc độ chóng mặt, dân số đạt số lượng kỷ lục 10 tỷ người. Lúc này địa cầu phân chia làm 4 khu vực thay vì các quốc gia như trước, lần lượt là Á Châu khu, Âu Châu, Mỹ Châu, Phi Châu. Mỗi châu sử dụng các loại ngôn ngữ khác biệt....

Xxxx ngày, toàn bộ Địa cầu đón nhận một trận đại tai nạn.

Trên bầu trời trong xanh bỗng nhiên xuất hiện vô số sao băng, từng viên nhằm phía đại địa rơi xuống

Xxxx thành phố, mọi con đường bắt đầu tắc nghẽn, vô số chiếc xe vì phanh gấp mà không ngừng va chạm với nhau.

Người đi đường không hèn mà cũng dừng chân, một đám tròn mắt há hốc mồm nhìn về phía kia như pháo hoa mỹ lệ sao băng.

Ngẩn ngui yên lặng lúc sau, tuôn ra vô số thét chói tai.

- A!!!”

- Tận thế tới!

- What the hell a, ta vẫn là xử nam a a a a!

Sao băng quá nhiều, nếu va chạm mặt đất, kia uy lực không biết tương đương với bao nhiêu viên đạn hạt nhân.

Mặc kệ bao nhiêu viên, mặc dù chỉ có một viên, nơi này người, cũng đừng nghĩ sống sót.

Tại vô số người tuyệt vọng ánh mắt, từng viên sao băng đáp xuống dưới đất. Nhưng kỳ lạ là những viên sao băng này nhanh chóng tan biến trên nền đất. Không có bất cứ dấu vết nào sót lại, rất nhiều toà nhà nơi sao băng đi qua vẫn còn tồn tại, không bị chút phá hư nào.

Ngay tại đa số người thờ phào thì nền đất bỗng nhiên rung động thật mạnh, sau đó vô số những cây cối khổng lồ mọc lên. Trước mắt mọi người kiến trúc, cây cối trước đây cũng từ từ rời xa ánh mắt của mình, đường phố cũng được mở rộng ra rất nhiều. Ít nhất gấp trăm lần hơn.

Vô số côn trùng nhỏ cũng chậm rãi biến lớn, trăm, ngàn lần. Tỷ như một con muỗi nhỏ cũng biến thành khổng lồ, hình thể lớn hơn cả nhân loại.

- A.....

-

Vô số tiếng thét chói tai vang lên. Những loại sinh vật bình thường nhỏ yếu nhưng sau khi biến thành khổng lồ cũng bắt đầu hướng về phía nhân loại tấn công.

Xxxx thành phố thuộc Á Châu khu, trong một tiệm cơm, chủ quán cơm xách hai chiếc vali l hướng về phía một cái đang ngẩn người phục vụ viên nói:

- Hoàng Thiên, còn không mau về nhà dọn đồ rồi tìm nơi an toàn trú ẩn. Cậu muốn chết à.

Chủ quán nói xong cũng không đợi câu trả lời mà nhanh chóng rời đi.

- Ta...

Người phục vụ viên nhìn thấy lão bán rời đi, nguyên bản định nói gì cũng dừng lại.

Hoàng Thiên là cô nhi, hiện tại xã hội phúc lợi chế độ không tốt, hần từ sau khi hơn mười tuổi bắt đầu đi làm thuê lấy tiền đi học. Sau khi đỗ đại học, Hoàng Thiên liền mê game online, hơn nữa ở mỗi khoản trò chơi, đều có không tòi chiến tích. Dần dần hần bắt đầu có những suy nghĩ không bình thường, tỷ như tận thế, chiến tranh.... Chỉ là không nghĩ tới lúc này tận thế thật sự bùng xuống, nhất thời làm hần không kịp phản ứng.

- Địa cầu người, ta là Thiên Hạ trí não. Tận thế đang bùng xuống địa cầu, toàn bộ địa cầu bắt đầu biến đổi, các loại quái vật không ngừng xuất hiện tấn công nhân loại. Toàn bộ vũ khí hiện nay như súng ống.... Toàn bộ mất đi hiệu lực. Giờ đây lựa chọn duy nhất để các người sống đó chính là tiến vào Thiên Hạ tìm kiếm tân sinh....

Đột nhiên trên không trung một thanh âm vang lên, tiến vào toàn bộ nhân loại trong lỗ tai. Nội dung chủ yếu là miêu tả về Địa cầu hiện tại cùng một loại tên là Thiên Hạ trò chơi.

Thiên Hạ trò chơi thuộc loại xây dựng, mạo hiểm, chiến lược, toàn bộ trò chơi bản đồ chính là mở rộng một ngàn lần thế giới bản đồ, lấy thế giới hiện thực biên giới tuyến làm cơ sở chuẩn. Mỗi quốc gia trò chơi bối cảnh đều là lấy ra từ trong khu vũ khí lạnh thời đại một đoạn lịch sử, không có vũ khí lạnh thời đại lịch sử quốc gia từ hệ thống suy đoán sinh ra cốt truyện. Đương nhiên, bản đồ vẫn là trải qua một ít sửa chữa, tỷ như ở biên cảnh vùng bỏ thêm một ít đặc thù địa hình hoặc khí hậu, trừ bỏ số ít quan ải, trên cơ bản không có khả năng tiến vào mặt khác khu. Mà trò chơi cốt truyện đồng dạng có thể thay đổi.

Á Châu khu lấy ra lịch sử thời đại vì tam quốc thời kỳ ...

- Ta, Hoàng Thiên thời đại đến....

Hoàng Thiên sau khi nghe xong Thiên Hạ trí não, trong đầu hần có một loại xúc động ngửa mặt thét to cảm giác.

- Người chơi phải hay không lập tức tiến vào Thiên Hạ.

Hoàng Thiên trong đầu vang lên một thanh âm nhắc nhở.

- Không

Hần lập tức lựa chọn từ chối. Tuy rằng hần cũng rất muốn nhanh chóng trải nghiệm thử Thiên Hạ trò chơi này, nhưng hần cũng biết hiện tại chưa phải lúc. Thiên Hạ trí não cũng đã nói qua, Thiên Hạ mặc dù có thể mang đến tân sinh, nhưng điều kiện kiên quyết là thân thể người không bị phá hủy. Tận thế bùng xuống, quái vật, khói lửa nổi lên khắp nơi. Sinh mệnh bất cứ lúc nào cũng có thể bị uy hiếp, nếu như không có nơi trú ẩn an toàn, chỉ sợ người chưa kịp chờ đợi tân sinh đã làm mồi cho quái vật.

- Tốt nhất kiếm một khách sạn nào đó làm nơi trú ẩn tạm thời.

Lâm bầm lâu bầu nói xong Hoàng Thiên cất bước, rời khỏi quán ăn.

Trên đường cái, nơi nơi đều là khiếp sợ người, tiếng thét chói tai, kêu cứu, không chỗ không có.

Khủng hoảng, khiếp sợ, sợ hãi lan tràn khắp nơi.

Không biết chính là đáng sợ nhất, không ai biết vì cái gì Địa cầu sẽ có như vậy biến hóa.

Vì phạm lễ thường, vô pháp giải thích!

Hoàng Thiên không có chú ý, cũng không có dừng lại, trực tiếp đi một cái khách sạn lớn.

Marriot khách sạn lớn, tầng cao nhất, tổng thống phòng.

Hoàng Thiên mất hai mươi phút liền tới đến nơi đây, bởi vì thiên địa biến đổi lớn, giờ phút này khách sạn nhân viên công tác nhóm cũng loạn thành một đoàn, Hoàng Thiên cũng mượn gió bẻ măng cầm đi đỉnh tầng phòng sở hữu chìa khóa cùng với dự phòng chìa khóa.

- Hiện tại an toàn.”

Nhìn trong phòng thiết kế xa hoa, Hoàng Thiên thở nhẹ một tiếng, kiềm chế xúc động trong lòng. Làm một cô nhi hần, nếu tận thế không bùng xuống, cả đời này cũng không có hy vọng được vào ở trong căn phòng này. Nhưng bây giờ.... Làm người ai mà không có ước mơ, Hoàng Thiên cũng không ngoại lệ, tiền tài, mỹ nữ....

Hần hít một hơi thật sâu, đi vào trên giường lớn nằm xuống, sau đó trong lòng mặc niệm.

- Tiến vào Thiên Hạ trò chơi.

Thiên Hạ trò chơi này chỉ cần trong đầu mặc niệm là có thể tiến vào, không cần bất kỳ công cụ nào. Ngoài ra trong Thiên Hạ thời gian là 1: 3. Trong trò chơi 3 giờ bằng một giờ hiện thực. Hơn nữa người chơi có thể ăn uống, ngủ nghỉ trong trò chơi mà không ảnh hưởng đến thân thể ở hiện thực. Mọi kỹ năng trong Thiên Hạ đều có thể mang tới hiện thực, đến một khoảng thời gian nào đó còn có thể mang nhân vật trong trò chơi tiến nhập hiện thực bảo vệ bản thân.

Chương 2: Thành lập nhân vật

- Phải hay không tiến vào Thiên Hạ

- Tiến vào.

Thanh âm trong đầu vang lên, Hoàng Thiên nhanh chóng lựa chọn tiến vào.

Hắn cảm thấy cả người đều bị điện lưu xuyên thấu, ý thức cũng bị một cỗ thật lớn lực lượng kéo che. Nhưng hắn không có làm bất luận cái gì chống cự, trong khoảnh khắc Hoàng Thiên liền cảm giác chính mình ý thức xuyên thấu thời gian cùng không gian hạn chế.

Hắn lại lần nữa mở hai mắt ra chung quanh đã không phải tổng thống phòng kia sạch sẽ ngăn nắp hoàn cảnh.

Mà là đi tới một mảnh hắc ám hư vô không gian bên trong.

- Hoan nghênh tiến vào Thiên Hạ, người nơi vị trí ở vào Á Châu khu, lấy bối cảnh là Tam Quốc thời kỳ, mời ngài lấy Nhân vật mệnh danh.

Một cái thanh âm thấp phần ôn nhu ở Hoàng Thiên bên tai vang lên, từ không trung xuất hiện một cái xinh đẹp đến quá phạm mỹ nữ, toàn bộ tạo hình chính là thời cổ trong truyền thuyết thần tiên nhân vật Cửu Thiên Huyền Nữ phiên bản, càng thêm muốn mệnh chính là cùng nhân loại bình thường giống nhau, hoàn toàn nhìn không ra là NPC. Nữ thần a!!! Hoàng Thiên không ngờ người một chút.

- Xin mời mệnh danh nhân vật.

Thanh âm lần nữa vang lên thức tỉnh Hoàng Thiên. Hắn không khỏi ho khan xấu hổ một tiếng.

- Hoàng Thiên.

- Mệnh danh thành công. Xin mời lựa chọn nghề nghiệp.

Trước mắt Hoàng Thiên xuất hiện hai đại khuôn mẫu, cá nhân mạo hiểm cùng lĩnh chủ chức nghiệp loại khuôn mẫu.

Hai đại khuôn mẫu hạ phân biệt liệt ra từng người kỹ càng tỉ mỉ chức nghiệp, trong

đó cá nhân mạo hiểm loại khuôn mẫu trung bao gồm võ tướng, mưu sĩ, quan lại, hiệp khách, y sư, thợ rèn... Mà lĩnh chủ khuôn mẫu đơn giản hơn rất nhiều, gồm mưu sĩ, võ tướng.

- Lĩnh chủ chức nghiệp võ tướng.

- Chức nghiệp trời định, nhân vật thuộc tính căn cứ trong hiện thực thu thập số liệu tự động tạo thành, thỉnh người chơi tiến hành thuộc tính điều chỉnh.

Hoàng Thiên ngay sau đó mở ra nhân vật thuộc tính.

Tên họ: Hoàng Thiên

Đăng cấp: 0

Chức nghiệp: Sơ cấp võ tướng (chưa mở ra).

Công huân: 0

Tước vị: 0

Thân phận: Bình dân.

Danh vọng: 0

Tư chất: B cấp. (nhưng thăng cấp, đột phá bình cảnh có quan trọng tác dụng, cụ thể thỉnh tự thăm dò)

Lượng máu: 50 (Máu về 0 nhân vật chết đi. Sau khi chết nhân vật bị trừ 5 cấp, toàn bộ thuộc tính giảm 1/10.)

Vũ lực: 5 (có thể tăng lên, vũ lực càng cao, công kích tạo ra thương tổn càng lớn)

Trí lực: 7 (có thể tăng lên, trí lực càng cao, học tập hiệu quả càng tốt, xử lý sự vụ năng lực càng mạnh)

Nhanh nhẹn: 5 (có thể tăng lên, nhanh nhẹn càng cao, tốc độ càng nhanh, có thể tránh đi thương tổn)

Mị lực: 60/100 (có thể tăng lên, đề cao những người khác hảo cảm độ)

Công pháp: Không (có nhất định tỷ lệ tăng lên tư chất, đề cao công kích thương tổn, cụ thể tự thăm dò)

Kỹ năng: 0

Trang bị: Quần vải (0 thuộc tính), Áo vải (0 thuộc tính), Kiếm gỗ: 0-1 công kích.

Tiền tài: 200 tiền đồng.

Đặc thù trang bị: Túi trữ vật.

Tự do thuộc tính điểm: 3

Chức nghiệp chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, cùng với thần. Tư chất chia làm SSS cấp, SS cấp, S cấp, A cấp, B cấp, C cấp, D cấp, tổng cộng 7 cấp.

Sơ cấp chức nghiệp thấp nhất yêu cầu vì D cấp, mà đột phá đến thần cấp chỉ có SSS cấp tư chất mới có nhất định cơ suất. Nhân vật mới đầu nghề nghiệp là sơ cấp. Nhưng chỉ có kỹ năng đạt tới sơ cấp yêu cầu thông qua chuyển chức mới có thể giải khóa.

Vì công bằng, tất cả nhân vật mới bắt đầu vì B cấp, NPC có tư chất cao hơn, trong đó SSS cấp cực kỳ thừa thớt, mà C cấp cùng D cấp chiếm tỉ lệ nhiều nhất.

Thiên Hạ tiền chia làm đồng vàng, đồng bạc, tiền đồng ba loại, 1 đồng vàng=100 đồng bạc=10000 tiền đồng tỉ lệ. Túi trữ vật mới bắt đầu vì 15 ô, mỗi ô có thể chứa đựng 100 tiền tài, 100 đơn vị tài nguyên, đồ ăn 50 đơn vị, mặt khác vật phẩm vì 10 đơn vị.

Thiên Hạ Không có cấp bậc thiết trí, mới bắt đầu thuộc tính căn cứ nhân vật lấy ra chân thật số liệu tạo thành, cũng khen thưởng mỗi cái người chơi tự do thuộc tính điểm 3 điểm, tự do thuộc tính điểm thuộc về dùng một lần.

Nhanh nhẹn càng cao, sinh tồn hy vọng càng lớn, vì bảo mệnh, Hoàng Thiên quyết định đem 3 điểm tự do thuộc tính đều phân phối vào nhanh nhẹn.

- Thuộc tính phân phối thành công, thỉnh người chơi lựa chọn buông xuống khu vực.

Mỹ nữ hướng dẫn viên thanh âm vang lên, sau đó nàng click mở một bức thật lớn Tam Quốc Khu giả thuyết bản đồ, trên bản đồ, 32 cái loang loáng điểm đỏ, bao gồm một cái đô thành cùng 31 cái vương thành.

- Buông xuống khu vực có chỉ định lựa chọn cùng tùy cơ lựa chọn hai loại lựa chọn hình thức, tùy cơ lựa chọn hình thức có nhất định tùy cơ tài nguyên khen thưởng, cũng có nhất định tỷ lệ kích phát kỳ ngộ, hơn nữa có nhất định cơ hội đạt được có được hi hữu thiên tài địa bảo cơ duyên.

- Nghe được mỹ nữ dẫn đường viên ôn nhu thanh âm, Hoàng Thiên mặt đều đen.

- Hố, tuyệt đối là hố, hơn nữa là rất lớn hố.

Bởi vì phạm là chơi đùa game online đều rõ ràng, ở kinh doanh quốc chiến loại trong trò chơi cái gọi là nhất định tùy cơ tài nguyên khen thưởng căn bản ít đến đáng thương. Đến nỗi có nhất định tỷ lệ kích phát kỳ ngộ càng hố, tỷ lệ thấp đến tuyệt đối khiến người giận sôi, làm người suốt đời khó quên.

- Tùy cơ lựa chọn liền không cần, ta muốn chỉ định lựa chọn.

Hoàng Thiên nhìn bản đồ, sau đó chỉ lấy một hòn đảo nằm giữa biển, cách vô cùng xa các thành trì lớn. Hòn đảo này ở hiện thực không sai chắc là Hoàng Sa đảo, nằm trên biển Thái Bình Dương. Hoàng Thiên quyết định cách xa xa khu vực chiến loạn, chậm rãi yên ổn phát triển. Còn như tranh bá Thiên Hạ thì muộn một chút cũng không sao. Theo như lịch sử thời tam Quốc có vô số biến động, khởi nghĩa Hoàng cân, Nội chiến chư hầu... Tin tưởng trong khoảng thời gian này có không ít người chơi bị cuốn vào.

- Nhân vật sáng tạo thành công, chỉ định khu vực truyền tống, chúc người ở Thiên Hạ được đến vui sướng sinh hoạt.

Theo mỹ nữ NPC nói xong Hoàng Thiên cảm giác chính mình tiến vào một cái thời gian đường hầm bên trong, thật sự ức chế không được hưng phấn tâm tình, la lên một tiếng:

- Thiên Hạ. Ta tới.

Bởi vì truyền tống ánh sáng quá lớn, khiến hắn không thể không nhắm mắt lại. Lúc hắn mở mắt ra cũng đã thấy mình đứng trên mặt đất, nhìn chung quanh bốn phía, ở rất xa địa phương, đều là dãy núi vờn quanh, chỉ có mặt đồng, là một mảnh vô tận trống trải nơi. Mùi tanh của biển theo từng cơn gió thổi tới,

lâm Hoàng Thiên trong lòng mình bạch, chính mình khoảng cách biển cả cũng không xa. Bởi vì bản đồ lớn hơn bình thường rất nhiều lần, khiến cho hòn đảo này so với trước kia lớn hơn quá nhiều. Hoàng Thiên bỗng nhiên nhớ tới một việc, Tần thủ thôn, chính mình không có xuất hiện ở Tần thủ thôn sao?

- Đỉnh... Bởi vì hệ thống xuất hiện sai lầm, khiến người chơi Hoàng Thiên truyền tống sai địa điểm (không phải tần thủ thôn) để bồi thường, hệ thống khiến cho người chơi Hoàng Thiên có sát Boss thế giới cơ hội.

- Fuck you mother hệ thống. Người để ta 0 cấp đi sát Boss thế giới?

Hoàng Thiên trong đầu giường như có một triệu tỷ con ngựa lao qua. Hắn mới 0 cấp a.

- Âm

Theo một tiếng nổ mạnh vang lên, phía đông hòn đảo thỉnh thoảng rơi xuống một sinh vật khổng lồ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thần cấp võ tướng Hoàng Trung

Một cái chiều dài hai trăm mét, trên người che kín màu đen vậy, phần đầu dài ra một cái bướu thịt cự xà, xuất hiện ở sườn núi phía đông. Cái đầu khổng lồ của nó cao cao lơ lửng trên không trung, cặp mắt âm lãnh không ngừng quan sát xung quanh.

Một lúc sau giường như không thấy được bất kỳ sinh vật nào có thể uy hiếp nó, nó bắt đầu một loạt động tác kỳ lạ. Thân hình nó không ngừng uốn lượn, cọ sát vào những tảng đá thô ráp. Dần dần, từng lớp vảy trên người nó dần bong tróc ra..... (Này tác không tìm hiểu kỹ lắm)

Phía xa xa Hoàng Thiên đang nín thở quan sát cự xà, hắn thậm chí không dám thở mạnh một hơi. Phải biết đây là 100 cấp Boss, tùy ý phun một hơi cũng đủ hắn chết vô số lần.

Sau hơn hai ngày quan sát, Hoàng Thiên cũng nhận ra được cơ hội của mình đến. Cự xà sau khi lột bỏ lớp da cũ sẽ có một khoảng thời gian suy yếu vô cùng, rất dễ bị động vật cấp thấp hơn tấn công. Trong khoảng thời gian này nó gần như không có sức lực phòng vệ. Không trách hệ thống có thông báo cho Hoàng Thiên một cơ hội đánh giết.

Hoàng Thiên nhanh chóng trèo lên đỉnh núi, sau đó nhặt từng cục đá lớn, nhắm chuẩn Cự xà rồi ném xuống. Hơn ba giờ sau, cuối cùng Cự xà cũng trút bỏ hơi thở cuối cùng. Nó chết cũng rất không cam lòng, đại boss cuối cùng bị 0 cấp nhân loại ném đá đến chết mà không có chút phản kháng nào.

- Đỉnh! Chúc mừng người chơi Hoàng Thiên đánh chết 100 cấp thế giới đại Boss hắc thủy xà, khen thưởng đồng vàng 5 vạn, công huân 5 vạn, danh vọng 5 vạn, kinh nghiệm 1000 vạn.

- Đỉnh. Chúc mừng người thăng cấp 1

- Đỉnh.. chúc mừng người thăng cấp....

-

- Chúc mừng người lên tới 50 cấp.

Một luồng bạch quang loé lên, Hoàng Thiên chỉ cảm thấy một dòng nước ấm chạy khắp toàn thân, cơ thể tràn đầy lực lượng.

- Đỉnh bởi vì người là người đầu tiên giết thế giới Boss, khen thưởng Thần cấp chiếc nhẫn 1 cái, rút thăm trúng thưởng một lần. Xin hỏi có hay không công bố tên tuổi?

- Không

Hoàng Thiên sau một hồi suy nghĩ quyết định không công bố họ tên. Hiện thực tuy rằng tận thế tiến đến, nhưng hắn cũng chưa thể đảm bảo được tin tức của mình có hay không bị chính phủ điều tra ra được. Lúc đó sẽ xuất hiện vô số phiền phức.

- Đỉnh! thế giới thông báo. Chúc mừng Tam Quốc khu người chơi xxx thành công đánh giết 100 cấp thế giới boss Hắc Thủy Xà, khen thưởng đồng vàng 5 vạn, công huân 5 vạn, danh vọng 5 vạn, kinh nghiệm 1000 vạn.

- Đỉnh....

- Đỉnh....

Liên tiếp ba lần thông báo vang vọng khắp Thiên Hạ trò chơi.

- What? 100 cấp thế giới boss

- Không phải bug đi.

- Không phải đâu, ta còn đang đánh 2 cấp gà con.

- Bug.....

- Đại thần cầu mạng ta...

-

Vô số người bắt đầu sôi nổi nghị luận lên. Thậm chí có người khiếu nại lên Thiên Hạ trí não, nhưng nhận lại được câu trả lời là Thiên Hạ không có Bug, toàn bộ là nhờ thực lực cùng may mắn.

Lúc này vô số thế lực lớn của bốn khu cũng bắt đầu điều tra người giết 100 cấp boss.

Mà Hoàng Thiên lúc này cũng không hay biết những chuyện này. Lúc trước vào trò chơi hắn đã tắt toàn bộ phương thức liên lạc, trò chuyện, bạn tốt...

Hắc Thủy Xà thân thể cũng nhanh chóng biến mất. Bởi vì xác quái sau khi đánh giết sau một thời gian sẽ biến mất, mà muốn kiểm thử tốt từ xác chúng cần có đặc thù nghề nghiệp, nếu không không lấy được bất cứ thứ gì. Trong lòng mặc dù vô cùng tiếc nuối nhưng Hoàng Thiên cũng không có cách nào. Hắn đưa mắt đến ba kiện lấp lánh sáng trang bị Hắc Thủy Xà rơi ra, lập tức đem bọn chúng nhặt lên.

Linh chủ lệnh (thần cấp): Thành lập linh địa bằng chứng, linh chủ lệnh cấp bậc càng cao, linh địa mang thêm thiên phú càng tốt, linh chủ lệnh cấp bậc chia làm đồng thau, bạc trắng, hoàng kim, Thần cấp bốn cái cấp bậc.

Long Thương (Thần khí) có thể thăng cấp: Công kích 12—18

tùy người chơi đánh chết sinh vật thu hoạch kinh nghiệm, nhưng không ngừng thăng cấp.

Đặc tính: 1. Rách nát (đánh nát phẩm cấp thấp hơn Long Thương bình khí, phẩm cấp càng thấp, tỷ lệ càng lớn).

Đặc tính 2: Chưa mở ra (thăng cấp sau mở ra)

Đặc tính 3: Chưa mở ra.

Đặc tính 4: Chưa mở ra.

....

Trang bị sau khi, vô pháp giao dịch, vô pháp rơi xuống, vô pháp ăn cấp.

Cửu Cửu Ngự Long Quyết (Thần Phẩm): Hoàn chỉnh tu luyện bí quyết, học tập sau khi, có kỳ hiệu, người chơi tự động tìm hiểu.

Hoàng Thiên nhìn phía trước hai kiện đã vui ngất trời, thấy Cửu Cửu Ngự Long Quyết khi, trong lòng tức khắc điên cuồng lên.

- Đỉnh! phát hiện Thần cấp vũ khí, phải chăng trang bị?

- Trang bị.

Hoàng Thiên không chút do dự lựa chọn trang bị. Thần cấp vũ khí a, loại này chỉ có thể ngộ không thể cầu, hơn nữa một khi trang bị sẽ không thể ăn trộm, rớt xuống... ngu gì không trang bị.

Vội vàng mở ra chính mình thuộc tính, vừa thấy Hoàng Thiên trong khoảnh khắc kinh ngạc lại lần nữa biến thành si ngốc, nhìn từ hắn trong miệng chảy ra nước miếng, liền có thể minh bạch, giờ phút này hắn có bao nhiêu kinh ngạc.

Tên họ: Hoàng Thiên

Đẳng cấp: 50

Chức nghiệp: Sơ cấp Võ Tướng (Chưa mở ra)

Công huân: 5 vạn

Danh vọng: 5 vạn

Thân phận: Bình dân

Tư chất: B

Lượng máu: 50

Vũ lực: 5

Trí lực: 7

Nhanh nhẹn: 8

Trang bị: Long Thương.

Tiền tài: 5 vạn tiền vàng 200 tiền đồng

Tự do thuộc tính điểm: 147

Năm phút đồng hồ qua đi, Hoàng Thiên mới từ si ngốc tỉnh lại, nhìn chính mình thuộc tính trong mắt hắn không ngừng lập loè tinh quang. Trong lòng tức khắc hào khí vạn trượng, trong miệng lại lần nữa kêu to nói.

- Không ngờ Hoàng Thiên ta cũng có ngày này a... Hahaaaa...Nhân phẩm a! Quả nhiên là vận khí tới ai cũng ngăn không được. Thật là khổ tận cam lai, rốt cuộc có thể nhanh hơn người khác một bước, thậm chí khả năng trở thành toàn cầu đệ nhất cao thủ. Ha ha ha..... Đây quả thực là đi hướng đỉnh cao nhân sinh thật sự là tịch mịch như tuyết!! Ha ha ha...

Điên cuồng cười lớn một lúc sau, Hoàng Thiên nhớ tới hệ thống khen thưởng thần cấp chiếc nhẫn cùng rút thăm trúng thưởng, hắn lại bắt đầu hưng phấn xem xét.

Nhân Giới: Thần cấp giới chỉ. Do một vị thần cấp thợ may tạo thành, có thể chứa vô hạn vô tận mọi vật ngoại trừ vật sống.

Đơn giản giới thiệu, nhưng Hoàng Thiên vẫn muốn hô to một câu ngưu bức. Vô hạn chứa đồ, đơn giản mà nói có thể chứa tất cả mọi thứ trừ vật sống mà không lo đầy. So với trữ vật hệ thống cho 15 ô, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

- Đỉnh! Người có một lần rút thăm trúng thưởng, phải chăng rút thăm?

- Rút thưởng.

- Đỉnh! Xin mời lựa chọn loại hình rút thăm: Võ tướng, mưu sĩ, kiến trúc, Vũ khí....

Hoàng Thiên suy nghĩ hồi lâu quyết định lựa chọn võ tướng, dù sao bây giờ tính mạng vẫn là quan trọng nhất. Mặc dù trò chơi có thể sống lại nhưng mỗi lần sống lại sẽ suy yếu rất nhiều, hơn nữa còn là hạn định.

- Võ tướng.

- Đỉnh! Người xác định Võ tướng, đang tiến hành rút thưởng.

- Đỉnh! Chúc mừng người thu được Lịch sử Võ tướng Hoàng Trung.

Hoàng Thiên lúc này thật sự điên cuồng. Hoàng Trung là một vị tướng cuối thời Đông Hán đầu thời kỳ Tam Quốc, mặc dù là một lão tướng nhưng sức địch muôn người. Là một trong ngũ hổ thượng tướng Quan Vũ, Trương Phi, Mã Siêu, Triệu Vân, Hoàng Trung.

Lúc này trước mặt Hoàng Thiên xuất hiện ba người, (ba cái? Không phải một cái sao? Còn có mua 1 tặng 2 chuyện tốt?).

Phía trước một vị là cười chiến mã khoảng hơn 20 tuổi tuổi tả hữu nam tử, mặt khác hai vị đều cười ngựa đi theo phía sau. Trong đó một vị là ước chừng 50 hơn tuổi bảo trung lão nhân, một vị khác là 20 tuổi tả hữu thanh xuân lượng lệ thanh niên nữ tử.

Cả ba dừng lại cách Hoàng Thiên vài mét, sau đó vị trung niên nam tử xuống ngựa đi tới trước mặt Hoàng Thiên, cúi đầu thi lễ, nói:

- Lão thần Hoàng Trung tham kiến công tử.

- Hoàng lão không cần đa lễ. Được Hoàng lão tương trợ, Hoàng Thiên ta lo gì không thành đại nghiệp.

Hoàng Thiên vội vàng đỡ Hoàng Trung dậy, sau đó nhìn qua thuộc tính của hắn.

Hoàng Trung: Thần cấp lịch sử võ tướng.

Đăng cấp: 80

Thân phận: Bình dân

Tư chất: SSS.

Vũ lực: 96

Trí lực: 94

Nhanh nhẹn: 80

Chính trị: 80

Thống soái: 90 (Chính trị và thống soái sau khi tiến vào sơ cấp võ tướng sẽ mở ra.)

Sở trường đặc biệt: Lĩnh quân tác chiến.

Trung thành: 80

Danh vọng: 0.

Tâm pháp:

-
- Liệt cung kỵ thuật, Thần cấp võ học loại tâm pháp, đã tu luyện đến tối cao tầng.
-
- Phong vân đao pháp, Thần cấp võ học loại tâm pháp, đã tu luyện đến tối cao tầng.
-
- Bày trận thuật, Thần cấp binh pháp loại tâm pháp, đã tu luyện đến tối cao tầng.

Kỹ năng:

-
- Thần kỵ, bị động kỹ năng, đề cao kỹ năng người sở hữu thuật cưỡi ngựa.
-
- Thần cấp liệt cung, chủ động kỹ năng, sử dụng này kỹ năng có thể làm cho tài bắn cung bách phát bách trúng, thiện xạ
-
- Thần cấp bày trận thuật, chủ động kỹ năng, sử dụng này kỹ năng nhưng bài binh bố trận.

Đặc thù binh chủng: Liệt cung kỵ binh, Thần cấp đặc thù binh chủng.

Nhìn đến cái này thuộc tính lúc sau Hoàng Thiên mệnh nhảy mất mở rộng, đều có thể trực tiếp nhét vào một cái trứng gà.

Hoàng Trung thuộc tính quá nghịch thiên, năm hạng thuộc tính thì có ba hạng trên 90 điểm, đặc biệt vũ lực đạt tới con số khủng bố 96 điểm. Còn thiếu 3 điểm là đạt tới Thần cấp võ tướng đỉnh phong. Hơn nữa Hoàng Trung còn có một loại đặc thù binh chủng mang theo, Liệt cung kỵ binh.

Đặc thù binh chủng so với binh thường binh chủng mạnh hơn không chỉ một chút, nếu bộc phát chiến đấu Đặc thù binh chủng có thể dễ như trở bàn tay nghiền nát binh thường binh chủng.

Hoàng Thiên lúc này muốn ngửa mặt hét lên một tiếng, nhưng nghĩ đến mặt mũi, hần cố gắng nén nhịn xuống.

- Hoàng lão, không biết hai vị kia là?

Hoàng Thiên chuyển dời ánh mắt đến phía hai người trẻ tuổi phía sau Hoàng Trung, nhẹ giọng hỏi.

- Công tử, đây là hai người con của ta, Hoàng Tự cùng Hoàng Vũ Điệp. Hai cái đồ hỗn trướng, còn không mau lại đây bái kiến công tử.

Hoàng Trung hướng Hoàng Thiên giới thiệu, sau đó hướng về phía Hoàng Tự cùng Hoàng Vũ Điệp hô lên.

Chương 4: Nhất gia Tam tướng

- Thuộc hạ Hoàng Tự, Hoàng Vũ Điệp, bá kiến công tử.

Hoàng Tự cùng Hoàng Vũ Điệp vội vàng khom người hướng Hoàng Thiên hành lễ.

- Hai vị không cần đa lễ.

Hoàng Thiên nhanh chóng đỡ hai người dậy, sau đó âm thầm quan sát thuộc tính của cả hai.

Hoàng Tự: Trung cấp lịch sử võ tướng

Tư chất: SS

Đăng cấp: 35

Chỉ huy: 89

Vũ lực: 87

Thống soái: 73

Chính trị: 65

Trung thành: 80

Danh vọng: 0

Chuyên chúc binh chủng: Liệt Nhật Cung Kỵ (Cao cấp)

Tâm pháp: Liệt Nhật Nội Công (Thần cấp)

Kỹ năng: Liệt Nhật Đao Pháp (Thần cấp) Liệt Nhật Tiền Pháp (Thần cấp)

Chiến trận:

-

Hình tròn chi trận

-

Trùy hình chi trận

-

Tường ưng chi trận

-

Bát quái trận

-

Thất tinh trận

-

Trường xà trận

-

kiểu dũng

Quân sự kỹ năng:

-
- Khích lệ: Đề cao quân đội sĩ khí, lực công kích, lực phòng ngự, tốc độ,
-
- Bôn tập: Tiến hành trường khoảng cách chạy vọt tiến công.
-
- Xung phong: Tăng lên quân đội sĩ khí, tăng lên lực công kích, lực phòng ngự, tốc độ 5%
-
- Cưỡi ngựa bắn cung: Có thể ở trạng thái di động trong quá trình đối địch tiến hành công kích.

Hoàng Vũ Diệp: Trung cấp lịch sử võ tướng.

Tư chất: SS

Đăng cấp: 35

Chỉ huy: 89

Vũ lực: 88

Thống soái: 83

Chính trị: 55

Trung thành: 80

Danh vọng: 0

Chuyên chức binh chủng: Liệt Nhật Cung Kỵ (Cao cấp)

Tâm pháp: Liệt Nhật Nội Công (Thần cấp)

Kỹ năng: Liệt Nhật Dao Pháp (Thần cấp) Liệt Nhật Tiễn Pháp (Thần cấp)

Chiến trận:

-
- Hình tròn chi trận
-
- Trùy hình chi trận
-
- Tường ưng chi trận
-
- Bát quái trận
-
- Thất tinh trận
-
- Trường xà trận
-
- dững...

- Ha haaaa....

Hoàng Thiên ngửa mặt lên trời cười lớn. Mua một tặng hai, hơn nữa còn là một gia tam tướng. Hấn lúc này đã khoanh không biết nói gì nữa. Nghịch thiên, đây cũng quá nghịch thiên đi

- Công tử.... Người làm sao vậy.

Hoàng Thiên đột nhiên cười lớn khiến ba người Hoàng Trung không hiểu ra sao.

- Ha ha... Hoàng lão ba người một nhà đúng là long trung chi long, không đúng nhân trung chi long. Rõ ràng phượng trong loài người.

Hoàng Thiên cười lớn nói.

- Đỉnh! Chúc mừng người đạt được một tên thần cấp võ tướng cùng hai tên Trung cấp võ tướng, khen thưởng danh vọng 9000, hy vọng người không ngừng cố gắng.

- Đỉnh! Bởi vì người là người đầu tiên thành công thu phục Thần cấp võ tướng cùng Trung cấp võ tướng, hệ thống khen thưởng danh vọng 1 vạn cùng 1 vạn đồng vàng. Đồng thời hướng thế giới thông báo. Phải chăng che giấu họ tên?

- Che giấu.

Hệ thống ban thưởng khoan thai tới muộn, nhưng Hoàng Thiên cũng không có quan tâm cho lắm.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi xxx thành công thu phục Thần cấp lịch sử võ tướng, Trung cấp lịch sử võ tướng, đồng thời là người đầu tiên thành công, khen thưởng danh vọng 1 vạn, đồng vàng 1 vạn....

- Đỉnh!....

- Đỉnh!....

Khi thế giới thông cáo vừa phát ra, toàn bộ người chơi đều ngây dại, lúc này mới bao lâu thời gian a, Thần cấp danh tướng liền danh hoa có chủ a.

- Chuyện này không có khả năng!

Rất nhiều người đều phản ứng như vậy, chính là sau đó càng là tiến vào điên cuồng hình thức.

- Đây không khoa học a, cái này không phải người khác, đây chính là Thần cấp lịch sử võ tướng a!

Mà ở một số gia tộc lớn cũng càng thêm điên cuồng:

- Các người sẽ không đi tra a, còn không nắm chặt đem người cho ta tìm ra, khiến hấn gia nhập vào chúng ta, đồng thời trong hiện thực cũng bắt đầu tìm kiếm, nghe lời còn dễ nói, không nghe lời, các người minh bạch.” Một cái lão nhân đầy mặt âm trầm mà nói.

Tất cả những việc này Hoàng Thiên cũng không có biết, cũng không quan tâm. Hấn bây giờ đang trèo lên lại đỉnh núi lúc trước giết Boss, nhưng lần này mục đích là tìm một chỗ phù hợp để kiến thôn. Từ trên đỉnh núi cao hấn có thể quan sát được địa hình bốn phía xung quanh, sau vài lần quan sát hấn cũng tìm được một chỗ khá thích hợp.

Phía nam cách ngọn núi hấn đứng vài km, có một sơn cốc thật lớn, xung quanh sơn cốc ba mặt được núi cao bao vây. Hơn nữa đằng sau dãy núi còn là biển cả rộng lớn, mặt còn lại của sơn cốc được một con sông lớn cắt ngang qua, hai bên bờ sông là một khoảng bình nguyên rộng lớn. Từ trên đỉnh núi hấn có thể thấy được sơn cốc này chỉ cần mặt phía con sông gồng một chút tường thành, sơn cốc lập tức sẽ biến thành một pháo đài phòng thủ tự nhiên bất khả xâm phạm.

Xác nhận được vị trí, Hoàng Thiên lập tức tụ họp với đám người Hoàng Trung rồi sau đó nhanh chóng lên đường.

Hơn một ngày sau đám người cuối cùng cũng tới nơi, Hoàng Thiên dẫn theo ba người nhà Hoàng Trung đi qua lối vào duy nhất xâm nhập vào bên trong sơn cốc.

- Nơi này từ nay về sau chính là chúng ta lãnh địa, là chúng ta gia. Là cơ sở để chúng ta sau này nhất thống Thiên Hạ

Nhìn trước mắt một mảnh bình nguyên rộng lớn, Hoàng Thiên trong lòng tràn ngập hào khí nói.

Phía sau hấn ba người nhà họ Hoàng cũng không tự chủ được gật đầu.

Hoàng Thiên dẫn theo ba người bắt đầu tìm kiếm Kiến Thôn địa điểm cùng dò xét sơn cốc.

Hoàng Thiên ở trong sơn cốc khắp nơi xem xét, không bao lâu, liền thấy được hơn mười nguồn suối

Ổ vào phía mặt bắc, hình thành một cái thật lớn hồ nước, vài dòng suối đều tụ tập chảy về đây.

Mà hồ nước lại có một con sông nhỏ chảy ra phía cửa cốc sông lớn.

Son cốc bên ngoài, cây cối che trời, mệnh mệnh vô tận.

Nơi này là rừng rậm, không biết có bao nhiêu lớn rừng rậm.

Cuối cùng tuyển định ở son cốc bên trong địa phương Kiến Thôn, họ cũng thống nhất mệnh danh son cốc là Hạo Thiên cốc, con sông phía trước mặt Hạo Thiên cốc cũng gọi là Hạo Thiên sông.

Tuyển định địa phương xong Hoàng Thiên đem Thần cấp Kiến Thôn Lệnh lấy ra, lựa chọn sử dụng.

- Đỉnh! Có hay không xác định ở chỗ này sử dụng Thần cấp Kiến Thôn Lệnh?

Hệ thống nhắc nhở âm vang lên.

- Sử dụng.

- Mời đưa vào thôn trang tên.....

- Hạo Thiên Thôn.

- Đỉnh! chúc mừng người sử dụng Thần cấp Kiến Thôn Lệnh thành công, thành lập một bậc thôn nhỏ Hạo Thiên thôn hy vọng người tiếp tục nỗ lực, khiến cho Hạo Thiên Thôn sớm ngày trở thành siêu cấp thành trì.

- Đỉnh! Chúc mừng người chơi Hạo Thiên sáng tạo thôn trang thành công, bởi vì là trên thế giới người thứ nhất sáng tạo thôn trang người chơi, đặc khen thưởng Hạo Thiên Thôn vì thiên hạ đệ nhất thôn, trung cực kiến trúc một tòa, danh vọng 2000, có hay không che dấu tên họ?

- Che giấu.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Chúc mừng tam quốc khu người chơi xxx sáng tạo thôn trang thành công, bởi vì là trên thế giới cái thứ nhất sáng tạo thôn trang người chơi, đặc khen thưởng mệnh danh thiên hạ đệ nhất thôn, trung cực kiến trúc một tòa, danh vọng 2000.

- Đỉnh!.....

- Đỉnh!.....

Thông báo xuất hiện khiến cho toàn cầu chấn động, hăm mộ có, ghen ghét có, oán giận Thiên Hạ không công bằng cũng có số lượng không ít. Nhưng càng nhiều người phỏng đoán, hẳn là lựa chọn tùy cơ truyền tông khi được đến cơ duyên. Trong đó không thiếu có người thông minh tồn tại, nếu hiện tại tự sát rõ ràng là không thể kích phát tùy cơ truyền tông, như vậy chỉ có xóa hào trọng sinh cái này duy nhất lựa chọn. Đồng thời toàn cầu các tổ chức lớn cũng nhanh chóng đốc thúc thủ hạ tìm kiếm thế giới đệ nhất thôn vị trí.

Ngay sau khi thế giới thông báo vang lên, Hoàng Thiên chỗ đứng xuất hiện ba cái nhà tranh, một lớn hai nhỏ. Toàn bộ đều vô cùng đơn sơ, mái cọ tường trúc.

Hoàng Thiên dẫn theo ba người Hoàng Trung đi tới căn nhà lớn nhất, nơi đây trên cao treo một cái bảng hiệu là Thôn trưởng nghị sự phòng. Mặc dù nói là thôn trưởng nghị sự phòng nhưng bên trong kiến trúc cũng không có gì nhiều, căn nhà chia làm hai phòng, phòng đầu tiên từ cửa vào có một bộ bàn ghế gỗ dài dài dùng để làm việc, cộng thêm một khối bia đá lớn khác ba chữ Hạo Thiên thôn. phòng thứ hai có đơn giản một chiếc giường nhỏ.

- Thôn trang mới xây dựng, mọi thứ còn đơn sơ, khổ cực cho ba người.

Hoàng Thiên nhìn ba người Hoàng Trung nói.

- Chủ công cần gì phải như vậy. Vạn sự khởi đầu nan, thuộc hạ tin tưởng dưới sự lãnh đạo của chủ công thôn chúng ta sẽ nhanh chóng phát triển.

Ba người đám Hoàng Trung vội vàng khom người đáp. Xung hô cũng bởi vì Hoàng Thiên thành lập thôn trang mà chuyển sang thành Chủ công.

- Nói rất hay, mọi việc đều từ vạn sự khởi đầu nan. Vậy sau này chúng ta cùng nỗ lực xây dựng Hạo Thiên thôn.

- Đúng vậy chủ công, vậy thuộc hạ ra ngoài xem xét tình hình xung quanh một chút.

Nói xong ba người nhà Hoàng Trung hành lễ rồi rời khỏi Thôn Trưởng nghị sự phòng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Hạo Thiên thôn

Đội ba người rời đi, Hoàng Thiên cũng nhanh chóng mở ra lãnh địa thuộc tính xem xét.

Hạo Thiên thôn: thiên hạ đệ nhất thôn, lưu dân đổi mới tốc độ gia tăng 20%, lương thực sản lượng gia tăng 20%, NPC chiêu mộ tỷ lệ gia tăng 5%

Cấp bậc: sơ cấp thôn nhỏ.

Thôn trưởng: Hoàng Thiên

Thăng cấp sở cần điều kiện:

- Thôn dân 200;
- Tiêu hao lương thực 200 đơn vị
- Bỏ củi 100 đơn vị,
- Vật liệu đá 100 đơn vị
- kiến trúc đạt tới sơ cấp.

Hiện có thôn dân: 3 (Thôn trưởng không được tính gộp, Thần cấp kiến thôn lệnh không có cư dân hạn chế)

Dân tâm: 90

Trị an: 90

Thuế suất: 0% (cần đề cao thuế suất, yêu cầu thôn trưởng tự mình đặt ra. Thuế suất đối với thôn sở hữu thôn dân hữu hiệu, đối với thôn trang phụ thuộc hữu hiệu. Quá cao thuế suất sẽ làm cho dân tâm rơi xuống)

Thôn trang thuộc tính:

- Quân đội binh lính thăng giai xác suất thành công tăng lên 50%
- Thôn dân tư chất vĩnh cửu tính tăng lên một bậc
- Tài nguyên đạt được tăng lên 20%.

Thôn trang tài nguyên:

Lương thực: 200

Gỗ: 200

Đá: 200

Quặng sắt: 100

Tiền tài: 200 tiền đồng

Có thể xây dựng kiến trúc:

-

Sơ cấp nhà dân: Cấp cư dân cư trú phòng ở. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 5, bó củi 20, vật liệu đá 20.

•

Sơ cấp tiệm tạp hóa: Dùng cho mua sắm sinh hoạt hằng ngày đồ dùng. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 10, bó củi 30, vật liệu đá 30.

•

Sơ cấp thợ rèn phôi: Dùng cho chế tạo các loại đồ vật. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 10, bó củi 30, vật liệu đá 30, sơ cấp trở lên thợ rèn một người.

•

Sơ cấp tiệm may: Dùng cho chế tác các loại quần áo. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 10, bó củi 30, vật liệu đá 30, sơ cấp trở lên may và một người.

•

Sơ cấp y quán: Dùng cho trị liệu các loại bệnh tật. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 10, bó củi 30, vật liệu đá 30, sơ cấp trở lên y sư một người.

•

Sơ cấp quân doanh: Đơn sơ quân sự sân huấn luyện, có thể bảo đảm thôn trang an toàn. Kiến tạo điều kiện: Lương thực 20, bó củi 50, vật liệu đá 50.

•

Sơ cấp mỏ đá: Thêm vật liệu đá tài nguyên thu thập độ, bình quân sinh sản 10 đơn vị vật liệu đá / người. Kiến tạo điều kiện: Bó củi 100 đơn vị, vật liệu đá 50 đơn vị.

•

Sơ cấp thị trường: Thôn dân và người chơi lẫn nhau giao dịch vật tư, đồng thời cũng là người chơi thị trường giao dịch, sơ cấp thị trường cho phép phạm vi trong một khu vực giao dịch. Kiến trúc điều kiện: Vật liệu đá 200, vật liệu gỗ 200.

•

Giản dị hàng rào: Sơ cấp công sự phòng ngự, có mỏng manh phòng ngự tác dụng, có thể ngăn cản dã thú. Kiến tạo điều kiện: Bó củi 100 đơn vị.

Các loại kiến trúc khác: Sử dụng bản vẽ liền có thể thành lập đặc thù kiến trúc.

Thôn trang diện tích: 1 km vuông

Lãnh địa diện tích: 50 km vuông (đồng thau 10 km vuông, bạc trắng 20, hoàng kim 30, Thần cấp 50 km vuông)

(Lãnh địa cấp bậc thôn, trấn, Thành, Vương đô. Mỗi bậc lại bao gồm sơ cấp, trung cấp, cao cấp.)

- Không hổ là Thần cấp kiến thôn lệnh, thuộc tính cũng quá nghịch thiên rồi.

Hoàng Thiên sau khi xem xong Hạo Thiên thôn thuộc tính, hấp hất sâu một hơi, lẩm bầm. Đợi một lúc sau ổn định lại tâm thần, hắn định đi ra xem đám người Hoàng Trung một chút thì lúc này một đạo bạch quang loé lên, sau đó ba người nam nữ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Quang mang tan đi, hai nam một nữ ngay sau đó xuất hiện.

Một người tóc trắng xoá lão nhân, một người trung niên nam tử, một người thanh xuân thiếu nữ.

Ba người sau khi xuất hiện, đầu tiên là mê mang một lát, rồi sau đó thấy được Hoàng Thiên, đồng thời khom người hành lễ nói:

- Tham kiến chủ công.

- Không cần đa lễ.

Hoàng Thiên nhìn ba người liếc mắt một cái, ôn hòa nói.

- Đa tạ chủ công.

Ba người cùng kêu lên đáp.

Bọn họ ba người chính là thành lập thôn trang xong, hệ thống đưa tặng mới bắt đầu nhân vật, phụ tá linh chủ xây dựng lãnh địa.

Mặc kệ là ai, chỉ cần thành lập thôn trang, đều sẽ được hệ thống đưa tặng ba người.

Chẳng qua là kiến thôn lệnh có phẩm cấp, phẩm cấp càng cao, hệ thống đưa tặng ba người tư chất cũng sẽ càng cao.

Hoàng Thiên liếc qua thuộc tính của ba người một chút. Thần cấp kiến thôn lệnh không biết thuộc tính của họ mạnh tới đâu.

Triệu Thần

Tư chất: SSS cấp (Thần cấp kiến thôn lệnh tăng lên lãnh địa cư dân tư chất 1 giai)

Đăng cấp: 60

Chức nghiệp: Quan văn

Thân phận: Hạo Thiên thôn thôn dân.

Trung thành: 90

Chính trị: 92

Vũ lực: 52

Nhanh nhẹn: 68

Thống soái: 62

Triệu Võ

Tư chất: SSS cấp (Thần cấp kiến thôn lệnh tăng lên dân cư tư chất 1 giai)

Đăng cấp: 70 cấp

Thân phận: Hạo Thiên thôn thôn dân

Chức nghiệp: Cao cấp Võ tướng

Trung thành độ: 90

Vũ lực: 93

Chính trị: 20

Nhanh nhẹn: 82

Thống soái: 81

Triệu Vũ

Tư chất: SSS cấp (Thần cấp kiến thôn lệnh tăng lên lãnh địa thôn dân tư chất nhất giai.)

Chức nghiệp: Cao cấp y sư

Đăng cấp: 70

Thân phận: Hạo Thiên thôn thôn dân

Trung thành độ: 90

Vũ lực: 40

Chính trị: 50

Nhanh nhẹn: 90

Tinh thần: 91

Hoàng Thiên xem xét xong ba người thuộc tính, ánh mắt không tự chủ được trừng lớn. SSS cấp tư chất, bọn họ ba người thuộc tính quá cao, thêm nữa là vì Thần cấp kiến thôn lệnh nghịch thiên.

Bọn họ ba người thuộc tính, so với một ít lịch sử nhân vật đều không kém, đặc biệt là Triệu Võ vũ lực giá trị thể nhưng đạt tới 93. Riêng vũ lực điểm này có thể so với lịch sử Võ tướng.

Đương nhiên, nơi này chỉ là nói thuộc tính, cùng lịch sử danh tướng so sánh với, Triệu Vũ kém nhưng không chỉ là thuộc tính, còn có kỹ năng, binh pháp, các loại nhân tố.

Mà Triệu Vũ cũng không kém, hai hạng thuộc tính tới rồi 90 không nói, vẫn là cao cấp y sư.

Hoàng Thiên nhìn ba người thuộc tính, nhìn lại xem, tâm tình kia kêu một cái vui sướng.

- Hoan nghênh ba vị gia nhập Hạo Thiên thôn, Triệu Thần, từ hôm nay trở đi, ngươi tạm giữ chức vụ Hạo Thiên thôn phó thôn trưởng.

Hoàng Thiên nhìn về phía lão già, không chút do dự nói.

Triệu Thần không khỏi sửng sốt, hẳn nào nghĩ tới Hoàng Thiên sẽ cho hắn giữ chức Hạo Thiên thôn phó thôn trưởng. Mặc dù chỉ là tạm giữ, nhưng hắn biết đây là Hoàng Thiên đang thử thách hắn.

Hạo Thiên thôn tình hình, hắn mới vừa rồi liền cảm ứng được.

Thần cấp kiến thôn lệnh cũng không phải là cái gì bài trí, trước không nói cái khác công năng, đơn nói kia tăng lên tư chất nhất giai thuộc tính, liền đủ để kêu Triệu Thần khẳng khẳng một mực ở lại Hạo Thiên thôn.

- Triệu Thần bái kiến chủ công.

Triệu Thần kích động vô cùng khom người bái nói.

- Đinh, Triệu Thần bởi vì ngươi tín nhiệm mà nội tâm sinh ra cảm động, trung thành +10.

- Đinh, Triệu Thần trung thành đạt tới 100, biến thành tử trung, vĩnh không phản bội.

Hoàng Thiên mỉm cười gật đầu, rồi sau đó nhìn về phía Triệu Vũ, mở miệng nói:

- Triệu Vũ, ngươi vũ lực rất cao, hy vọng ngươi sẽ ra sức bảo vệ thôn trang, đợi lát nữa ta sẽ giới thiệu cho ngươi một người, ta hy vọng ngươi có thể học tập được nhiều điều từ hắn.

- Đa tạ chủ công.

Triệu Vũ gật đầu nói. Lần này trung thành cũng không có biến thành tử trung nhưng Hoàng Thiên cũng không để ý nhiều, 90 điểm trung thành cũng đã đủ để được hắn tin tưởng.

- Triệu Vũ, sau này Hạo Thiên thôn y quán đều do ngươi quản lý.

- Triệu Vũ đa tạ chủ công.

Triệu Vũ gật đầu hành lễ nói:

- Đinh! Bởi vì được ngươi trọng dụng, Triệu Vũ nội tâm cảm động, trung thành + 10, biến thành tử trung. Chết không phản bội.

Hoàng Thiên gật đầu. Đang định nói thêm gì nữa thì bên ngoài phát sinh những tiếng ồn ào. Hắn vội vàng chạy ra xem, trước cửa thôn đứng gần năm mươi người, già có trẻ có. Một đám ăn mặc rách rưới thô sơ quần áo. Không cần nghĩ cũng biết đây là lãnh địa dân cư đổi mới lần đầu.

Hoàng Thiên vội vàng mệnh lệnh cho Triệu Thần dẫn người vào thôn, đăng ký ghi chép này nọ. (Thôn dân trong thôn phải được ghi nhận để dễ dàng quản lý).

Đã có dân cư, Hoàng Thiên lại để Triệu Thần dẫn người xây dựng thêm nhà dân cùng một số kiến trúc. Đồng thời cũng để Triệu Vũ phân phối vài người đi khai hoang. Mặc dù hệ thống ban thưởng cho 200 đơn vị lương thực, nhưng số lương thực này chỉ đủ cho mọi người trong thôn ăn vài ngày, chưa nói đến mỗi ngày thôn dân sẽ lại tăng lên. (1 đơn vị lương thực đủ 1 người ăn một ngày)

Xong xuôi mọi việc, Hoàng Thiên trở lại Thôn trưởng phòng nghị sự. Lần này thôn dân đổi mới được bốn mươi người (Thiên Hạ đệ nhất thôn tăng lên thôn dân đổi mới 20% + Thần cấp kiến thôn lệnh nặc định lương lưu dân cao hơn bình thường kiến thôn lệnh) Hoàng Thiên xem một chút tư chất của các thôn dân. Bởi vì thần cấp thôn trang tăng lên tư chất nhất giai, cho nên bọn họ tư chất rất tốt. 15 người tư chất A, B tư chất 24, S tư chất 1 người. Càng khiến hắn vui mừng là trong đám người có một người là cao cấp chế tạo thuyền.

Lý Hải

Tư chất: S

Chức nghiệp: Võ tướng

Thân phận: Hạo Thiên thôn thôn dân

Thiên phú: Sơ cấp Thống Soái

Đăng cấp: 15

Vũ lực: 27

Trí: 15

Chính trị: 8

Thống Soái: 30

Lý Hồng

Tư chất: A

Chức nghiệp: Cao Cấp Tạo Thuyền Sư

Danh vọng: 0

Thân phận: Hạo Thiên Thôn thôn dân công

Trung thành: 80

Đăng cấp: 0 cấp

Thống Soái: 2

Vũ lực: 5

Trí lực: 9

Chính trị: 6

Mặt khác thôn dân tư liệu Hoàng Thiên chỉ liếc mắt một cái, ngoại trừ một tên thợ rèn và thợ may vá ra không có người nào khá xuất chúng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hiện Thực

Nhớ tới mình còn có một bộ trung cực kiến trúc, Hoàng Thiên liền lấy ra xem xét.

Sơ cấp kho hàng bán vẽ: Thành lập loại lớn kho hàng, lương thực đặt ở bên trong, có thể giảm bớt 50% hao tổn.

Lần này Hoàng Thiên không khỏi lắc đầu cười khổ. Xem ra may mắn của mình đã dùng hết.

- Thuộc hạ Hoàng Trung (Hoàng Tự, Hoàng Vũ Điện) bái kiến chủ công.

Ngay tại lúc hắn còn đang không ngừng tự giấu thì ba người Hoàng Trung trở về.

- Ba vị không cần khách khí, không biết các vị có thu hoạch gì chăng?

Hoàng Thiên ra hiệu ba người ngồi xuống, nói. Đối với lần này bọn họ ra ngoài xem xét tình huống, hắn cũng rất quan tâm. Toà đảo này mặc dù vị trí cách xa khu vực triều đình nhà Hán, nhưng hắn cũng không dám chắc nơi này có hay không những người chơi khác. Không có là tốt nhất, nếu không hắn rất dễ dàng bị lộ vị trí. Hiện tại bại lộ vị trí lãnh địa vô cùng nguy hiểm, hắn hoàn toàn không có ý nghĩ thời điểm này phát sinh xung đột với người chơi. Ít nhất phải đợi tới trung kỳ hoặc hậu kỳ, khi đó lực lượng Quân đội đủ mạnh, Cụ thể là Hải quân đủ mạnh hắn mới có thể khiến cho lãnh địa bại lộ. Bởi vì hòn đảo này xung quanh được biển rộng bao phủ, chỉ cần hải quân đủ mạnh, hắn sẽ đứng ở thế bất bại.

- Chủ công, bốn phía xung quanh thôn trang chúng ta có rất nhiều các thôn trang cùng trại sơn tặc, số lượng rất nhiều, lớn có nhỏ có. Nhỏ thì vài chục đến vài trăm người, lớn có đến hơn 5 ngàn người. Thuộc hạ vốn định tiêu diệt vài trại sơn tặc nhỏ xung quanh, nhưng nghĩ tới chủ công chắc sẽ có trọng dụng nên thôi.

- Ân, Hoàng lão vất vả, hai vị vất vả. Như vậy đi, hôm nay sắc trời đã muộn, ngày mai chúng ta bàn bạc kỹ hơn về việc này. Hoàng lão, ngài chỗ ở có cần gì đặc biệt có thể liên hệ với Triệu Thần, hắn sẽ an bài giúp.

Hoàng Thiên nhìn ba người nói. Hắn cũng có ý nghĩ thu phục một số thôn trang hoặc trại sơn tặc, nhưng việc này cần bàn bạc kỹ lưỡng hơn. Trước lúc ba người đi ra, Hoàng Thiên có nhắc nhở Hoàng Trung tìm vài người thôn dân tư chất A trở lên không có đặc thù nghề nghiệp ngày mai mang đi đánh đã quá huấn luyện, chuẩn bị chuyển chức binh sĩ.

Đối với binh lính, tư chất càng cao khả năng chiến đấu càng lớn, nếu như cùng đẳng cấp, tư chất cao binh sĩ thực lực đủ để nghiền ép hai tên tư chất thấp binh sĩ.

- Định! Sơ cấp thợ rèn phổ cùng sơ cấp thị trường xây dựng hoàn tất, mời xem xét. (Từ giờ ít nhắc đến cái này nhé)

- Xem xét.

Sơ cấp thợ rèn phổ: (sử dụng cần sơ cấp thợ rèn)

Chế tạo được:

- - Trường kiếm (điều kiện: Quặng sắt 5)
- - Trường đao (điều kiện: Quặng sắt 5)
- - Trường thương (điều kiện: Quặng sắt 5)
- - Trường cung (điều kiện: Bó củi 10) mũi tên 10 mũi (điều kiện: Bó củi 1)

Sơ cấp thị trường:

Giao dịch các loại vật phẩm giữa người chơi và thành thị, người chơi và người chơi. Hệ thống thu lại 5% thuế mỗi lần giao dịch.

- Vũ khí đều yêu cầu quặng sắt, xem ra chúng ta muốn đi tìm tìm quặng sắt.

Hoàng Thiên trong lòng yên lặng nghĩ đến. Sau đó hắn gọi Triệu Thần tới.

- Triệu Thần, từ giờ trở đi chú ý một chút thị trường, nếu như có vật phẩm hữu ích như lương thực, gỗ, quặng sắt.... Giá cả hợp lý toàn bộ mua hết. Hiện tại thôn trang chúng ta đang trong thời kỳ phát triển, các loại tài nguyên tiêu hao rất nhiều, khả năng sẽ cung không đủ cầu, cần phải chuẩn bị một chút.

Hoàng Thiên sau khi thấy Triệu Thần tới, khách sáo vài câu sau đó chậm rãi phân phó công việc với hắn.

Triệu Thần thấy vậy cũng gật đầu đồng ý, việc này hắn đã sớm nghĩ tới, nếu không cũng không ưu tiên xây dựng sơ cấp thị trường. Nhưng rất nhanh hắn lại nhíu mày, nói:

- Chủ công, phương diện này thuộc hạ sẽ lưu ý, nhưng chúng ta không chắc đã có đủ tiền tài....

Mỗi thôn xóm khi thành lập hệ thống sẽ cung cấp cho 200 tiền đồng, không phân biệt đẳng cấp lãnh địa. Thần cấp kiến thôn lệnh cũng không ngoại lệ, chỉ có 200 tiền đồng.

- Tiền tài chuyện này không cần lo lắng, thoải mái mua là được....

Hoàng Thiên nói tới đây, tay phải vung lên, trên mặt bàn nháy mắt xuất hiện đầy đồng tiền vàng.

Triệu Thần lập tức ngẩn ngơ, không nghĩ tới Hoàng Thiên có nhiều tiền như vậy.

- Đây là 1 vạn đồng vàng, người xem cần gì, mà thị trường có, trực tiếp mua, kiến trúc bán vẽ, hoặc là những thứ khác, tất cả đều mua, tiền không đủ, có thể cho ta biết ta sẽ đưa thêm.

Hoàng Thiên chỉ trên mặt đất đồng vàng, nói.

- Dạ, chủ công.

Triệu Thần nghe đến đó, vội vàng khom người đáp.

- Được rồi, Hạo Thiên thôn xây dựng liền giao cho ngươi, ta phải rời đi một chút.

Hoàng Thiên gật gật đầu nói.

- Dạ, Chủ công. Vậy thuộc hạ cáo lui.

Triệu Thần khom người hành lễ nói. Sau đó thu lấy tiền tài rời khỏi Thôn trưởng nghị sự.

Hoàng Thiên nhìn bóng lưng hắn đi khuất rồi sau đó đóng cửa, ý niệm vừa động, rời đi trò chơi.

Thiên Hạ thế giới, ba ngày tương đương thế giới hiện thực một ngày. (Tỷ lệ 1:3 lúc đầu đã nói)

Hoàng Thiên ở trong Thiên Hạ đã một ngày, thế giới hiện thực cũng trôi qua được gần tám giờ. Hắn tự hỏi không biết tình hình hiện thực bây giờ thế nào.

Hoàng Thiên đứng dậy, vặn vẹo eo, cổ.

- Rắc.... Rắc....

Vài tiếng xương cốt kêu vang lên, một cảm giác thoải mái truyền đến khắp cơ thể.

Nắm chặt nắm tay, cảm thụ được trong lực lượng hùng hậu, Hoàng Thiên hai mắt hiện lên một vệt vui sướng.

Người bình thường, mới bắt đầu vũ lực cũng chính là 5, cực cá biệt người có thể đạt tới 7,8, mà Hoàng Thiên vũ lực đạt tới 60. (Trong Thiên Hạ Hoàng Thiên đã cấp 50, vũ lực tự nhiên tăng lên) Giờ phút này hắn trong lòng sinh ra cảm giác vô địch thế giới.

Nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, hắn muốn đứng ở đỉnh, chỉ có không ngừng mạnh hơn, mạnh đến vạn vật sinh linh không làm hại được hắn, lúc đó hắn mới thỏa mãn.

Lúc ấy, Hoàng Thiên mới là thật sự mạnh mẽ.

Kéo ra bức màn cửa sổ, bên ngoài ánh sáng mặt trời chiếu rọi vào phòng tổng thống.

Ánh mắt nhìn ra bên ngoài, che trời đại thụ chỗ nào cũng có.

Trên mặt đất, cỏ dại cao ngập đầu người, bao trùm trên đường cái hai bên mặt đất.

Nơi xa cao ốc building phủ đầy những cây dây leo.

Trong thiên địa không khí, thanh mát khiến tâm tình thoải mái. Đây là tận thế buông xuống mang đến thay đổi.

Trên đường đã có không ít người khắp nơi xem xét, tò mò sờ này, xem kia.

Còn có người còn lại là vẻ mặt sợ hãi. Thế

giới biến hóa quá lớn, lớn đến bọn họ yếu ớt thần kinh chưa thể thừa nhận.

Nhưng cũng có một ít người, xách theo dao phay, gậy gộc thật cẩn thận xem xét xung quanh.

Tận thế buông xuống, khiến thế giới bây giờ tràn ngập những dấu chấm hỏi. Tương lai, mọi thứ không có một ai chắc chắn.

Hoàng Thiên hít sâu vào một hơi, sau đó nhẹ nhàng thở ra rồi rời đi nhà ở. Hắn cũng muốn xem xét tình hình một chút.

Nhưng lúc này mới vừa mở cửa, liền nghe được một tiếng thét chói tai truyền đến.

- Các ngươi rút ngay, nếu không ta báo cảnh sát.

Thanh âm này có chút quen tai, Hoàng Thiên nhíu mày, bước ra khỏi phòng. Đập vào mắt hắn một người mặc màu trắng váy liền áo thiếu nữ.

Thân thể của thiếu nữ đang không ngừng run rẩy, từng bước một lui về phía sau.

Thiếu nữ bàng hoàng, bất lực, sợ hãi, khẩn trương.....

Cách đó không xa, hai cái ăn mặc màu đen vest, mang kính râm thanh niên nam nhân, đang đi bước một tới gần thiếu nữ.

- Báo cảnh sát? Ngươi báo a, nhìn xem có hay không ai tới cứu ngươi, ha ha ha.

Một người cười nói.

Lúc này, người còn lại lông mày nhăn lại, bởi vì hắn thấy được đột nhiên ra cửa Hoàng Thiên

Hai cái nam nhân bước chân nháy mắt dừng lại, hành lang cũng nháy mắt an tĩnh lại.

Vài phút sau, một người lạnh lùng nói:

- Cút, bằng không giết chết ngươi!

Mà lúc này thiếu nữ cũng phát hiện dị thường, xoay người lại thì thấy Hoàng Thiên, rồi sau đó đó sững sờ.

- Hoàng Thiên? Hoàng Thiên mau cứu ta....

Thiếu nữ giật mình kêu lên.

Nàng tự nhiên biết Hoàng Thiên, hai người thế nhưng mà học cùng lớp. Tuy rằng hắn thường xuyên đi ngủ trong giờ học, quần áo còn đều là cũ nát hàng via hè, nhưng nàng vẫn biết hắn, bởi vì hai người có chạm mặt vài lần ở quán cơm.

Hoàng Thiên lúc này cũng nhìn thấy khuôn mặt thiếu nữ, thì ra là xxx đại học mười đại hoa khôi xếp hạng thứ 2, cùng lớp nữ đồng học, lớn lên vô cùng xinh đẹp, còn có khí chất Hạ Vi Vi.

- Bọn họ quen biết nhau, hừ, giết nam lưu nữ.

Hai tên thanh niên vừa thấy Hạ Vi Vi kêu tên Hoàng Thiên, không cần nghĩ cũng biết hai người này quen biết nhau, thống nhất ý kiến sau đó hướng Hoàng Thiên đánh tới.

Hoàng Thiên nhú mày, không phải bởi vì hai người nam nhân lao tới mà là bởi vì trong lòng có chút khó chịu.

Này nếu là đối thành người thường, một đánh hai tám chín phần mười sẽ bị đánh cho tàn phế, thậm chí vứt bỏ tánh mạng.

Mà hắn với Hạ Vi Vi cũng không có cái gì quan hệ.

Duy nhất quan hệ chỉ là bạn học, vẫn là cái loại này ở trường học một câu cũng chưa nói với nhau bạn học.

Nhưng Hạ Vi Vi lại dưới tình huống này tới tìm hắn xin giúp đỡ.

Hoàng Thiên chưa kịp nói gì thì hai người thanh niên đã lao tới. Bất đắc dĩ hắn đành phải giải quyết. Trong tay nháy mắt xuất hiện một cây trường thương, đồng thời nhanh chóng đâm ra một thương. Một thương này vào trực tiếp cắm vào một người nam nhân trong đầu.

Hắn hơi xoay tay phải một chút,

Thanh niên đầu nháy mắt nổ tung. Máu me, óc, văng ra xung quanh. Sau đó một thương xuyên qua người còn lại lồng ngực. Trong nháy mắt giết chết hai người, Hoàng Thiên trong lòng cũng không cảm thấy gì khó chịu.

Tận thể tiến đến, để được an toàn biện pháp duy nhất là giết.

Có địch ý với mình, giết!

Hoàng Thiên nhìn một chút còn đang ngờ ngác Hạ Vi Vi, lắc lắc đầu đi xuống khách sạn. Xinh đẹp thì xinh đẹp, trong mắt hắn muốn được hắn coi trọng ít nhất cũng phải đẹp như mình tính loại hình. Mà Hạ Vi Vi còn kém một chút gì đó.

Vừa xuống tới sảnh khách sạn, Hoàng Thiên lập tức nhú mày.

- Vi Vi trong điện thoại nói địa phương, có phải hay không nơi này?

Nôn nóng thanh âm đúng lúc này truyền tới.

- Ca ca, ta ở chỗ này.

Hạ Vi Vi thanh âm từ phía sau Hoàng Thiên truyền tới. Nàng lúc này cũng đã xuống sảnh khách sạn, chẳng qua là Hoàng Thiên không thèm để ý mà thôi.

Thịch.... Thịch.... Thịch....

Một loạt tiếng bước chân truyền đến, một đoàn người mặc đồng phục quân đội, tay vác theo súng ống chạy tới. Người dẫn đầu có lẽ là ca ca của Hạ Vi Vi, lúc này chạy tới chỗ nàng hỏi han này nọ. Còn đám binh lính bắt đầu cảnh giác quan sát bốn phía, vài người luôn chăm chăm nhìn Hoàng Thiên.

Hoàng Thiên cũng không để ý, chậm rãi bước chân ra cửa.

- Dừng lại.

Một thanh âm vang lên, ngay lập tức đám binh lính chìa súng về phía Hoàng Thiên. Tất nhiên là giờ khắc này súng ống đã bị vô hiệu hóa, nhưng thứ bọn họ coi làm vũ khí không phải là súng ống, mà là lưới lê được lắp bên lòng súng.

Thanh âm này là của ca ca Hạ Vi Vi. Vừa rồi nghe nàng kể sơ qua tình hình, hần cũng nắm bắt được một chút. Tuy rằng đặc biệt cảm kích Hoàng Thiên cứu giúp Hạ Vi Vi, nhưng bản thân hần là người của quân đội, Hoàng Thiên lại giết hai người, theo lý hần phải bắt giữ Hoàng Thiên.

Hoàng Thiên cũng không có dừng bước, mà tiếp tục hướng phía cửa đi tới. Bọn lính lúc này nhanh chóng vọt lên chắn khách sạn cửa, trong tay lưới lê, nhắm ngay về phía hần.

Ca ca của Hạ Vi Vi lúc này đang phân vân không biết có lên bắt giữ Hoàng Thiên hay không thì đột nhiên hần giật mình. Bởi vì hần cảm nhận được sát ý, cực mạnh sát ý. Bá đạo, vô tình, lạnh băng trong nháy mắt ập tới, khiến hần không khỏi run rẩy một cái, vội vàng ra lệnh cho bọn binh lính chân tay đang run rẩy tránh đường.

Hoàng Thiên bước chân tiếp tục rời đi.

Hơn nửa ngày sau hần trở lại khách sạn. Lúc này khách sạn cũng đã không còn ai. Hạ Vi Vi cùng ca ca nàng đã sớm rời đi. Hơn ba giờ này hần lần nữa cảm nhận được thế giới tàn khốc. Khắp nơi đều là huyết tinh, tính kế lẫn nhau. Tình huynh đệ, tình thân đứng trước nguy hiểm tính mạng, lợi ích,... Trong nháy mắt vỡ nát. Nơi nơi đều là cá lớn nuốt cá bé, bộ mặt cực đoan của con người trong hoàn cảnh này cũng đã bộc lộ ra hết.

Trở lại phòng, khoá kỹ cửa, Hoàng Thiên nằm xuống giường rồi nhanh chóng tiến vào Thiên Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hạo Thiên quân bước đầu thành lập

Bạch quang loé lên, Hoàng Thiên lần nữa xuất hiện trong Thôn trưởng nghị sự. Thờ ra một hơi, hần hướng về phía cửa đi tới.

Đi ra bên ngoài, Hoàng Thiên không khỏi sùng sốt.

Lọt vào trong tầm mắt, nơi nơi đều là bận rộn Hạo Thiên thôn thôn dân.

Vác bó củi, kéo vật liệu đá, khiêng cái cuốc đi đi lại lại thôn dân, cảnh tượng rất là náo nhiệt.

Thực rõ ràng Hạo Thiên thôn thôn dân, lại gia tăng không ít.

Trừ bỏ bận rộn thôn dân, thôn trang còn có rất nhiều kiến trúc mới. Y quán, tiệm tạp hóa, doanh bình, hàng rào... Mọi thứ đều đã xây dựng xong xuôi. Hạo Thiên thôn lúc này có thể nói là khác biệt với lúc Hoàng Thiên rời khỏi một trời một vực. Triệu Thần SSS cấp nhân Tài quả thật không phải bình thường.

- Bái kiến chủ công.

Triệu Thần lúc này chạy chậm lại đây, khom người chào nói.

Hoàng Thiên gật gật đầu, mỉm cười hỏi:

- Triệu lão, thôn trang phát triển nhanh như vậy, Triệu lão ngươi hao tổn không ít sức lực đi.

- Chủ công, đây là Triệu Thần lên làm.

- Ân, Hoàng Trung đâu?

- Khởi bẩm chủ công, Hoàng lão lúc này chắc đang mang theo binh ở quân doanh huấn luyện.

Triệu Thần vội vàng mở miệng nói.

- Không tồi, huấn luyện không thể lơ lỏng, đúng rồi, hiện tại chúng ta có bao nhiêu binh?

Hoàng Thiên mỉm cười, mở miệng nói.

- Khởi bẩm chủ công, cho tới bây giờ, đã có mười người.

Triệu Thần khom người đáp.

- Mười người.....

Hoàng Thiên thờ dài, rồi sau đó nói tiếp:

- Mười người liền mười người đi, bình quý với tinh nhuệ, mà không quý với số lượng.

Lúc này mới bao lâu, Hạo Thiên thôn có thể sàng chọn ra mười người binh lính, còn đều là A cấp, có thể nói cũng không dễ dàng. Hạo Thiên thôn dùng chính là Thần cấp kiến thôn lệnh, có thể khiến tư chất tăng lên một giai mới tuyển chọn được như vậy, bình thường thôn trang chắc hẳn không thể làm được. Ít nhất đến bây giờ là không có (Thiên Hạ hiện tại có duy nhất một thôn. Kiến thôn lệnh phải đợi sau khi người chơi cấp 10 rời khỏi Tân thủ thôn, đánh giết boss mới có)

Hoàng Thiên nhìn một chút thôn trang thuộc tính hiện tại, hần hải lòng gật đầu.

Hạo Thiên thôn (Thiên Hạ đệ nhất thôn, thôn dân đổi mới gia tăng 20%, lương thực sản lượng gia tăng 20%, Npc chiêu mộ tỷ lệ tăng lên 5%)

Cấp bậc: Một bậc thôn nhỏ.

Thăng cấp sở cần điều kiện:

- - Thôn dân 200;
- - Tiêu hao lương thực 200 đơn vị, bó củi 100 đơn vị, vật liệu đá 100 đơn vị.
- - Xây dựng kiến trúc toàn bộ đạt tới sơ cấp.

Hiện có thôn dân: 90/.... (Thần cấp kiến thôn lệnh không giới hạn số lượng)

Dân tâm: 90

Trị an: 90

Thuế suất: 0% (đề cao thuế suất, yêu cầu thôn trưởng tự mình đặt ra. Thuế suất đối với trong thôn thôn dân hữu hiệu, đối ở thôn phụ thuộc lãnh địa hữu hiệu. Quá cao thuế suất sẽ làm cho dân tâm rơi xuống.)

Thôn trang thuộc tính

- - Quân đội binh lính thăng giai xác suất thành công tăng lên 50%
- - Thôn dân tư chất vĩnh cửu tính tăng lên một bậc
- - Tài nguyên đạt được tăng lên 20%.

Hiện có tài nguyên:

- - Lương thực 5000
- - Gỗ 3000
- - Đá 3000

-

Tiền tài: 9956 đồng vàng 434 đồng bạc 234 tiền đồng.

Thôn trang kiến trúc:

-

Sơ cấp nhà dân: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp tiệm tạp hóa: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp thợ rèn phôi: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp tiệm may: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp y quán: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp quán doanh: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp mỏ đá: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp thị trường: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp kho hàng: Đã xây dựng.

-

Sơ cấp hàng rào: Đã xây dựng.

Loại kiến trúc khác cần có bản vẽ liền có thể xây dựng.

Lại nhìn chính bản thân mình thuộc tính, Hoàng Thiên mới hài lòng gật đầu hướng về phía Quân doanh đi tới.

Tên họ: Hoàng Thiên

Đăng cấp: 50 cấp.

Chức nghiệp: Sơ cấp võ tướng (Vũ lực trên 60 là sơ cấp, trên 70 là trung cấp, Cao cấp trên 80, 90 trở lên là Thần cấp)

Thân phận: Hạo Thiên thôn thôn trưởng.

Tư chất: A (thôn trang thuộc tính tăng thêm)

Vũ lực: 64

Trí lực: 60

Nhanh nhẹn: 70

Chính trị: 62

Thống soái: 68

Danh vọng: 10 vạn (không cần soi)

Công huân: 8 vạn (không cần soi)

Tiền tài: 12 vạn (không cần soi)

Trang bị: Long Thương,....

Tự do thuộc tính: 0

Toàn bộ thuộc tính đột phá 60, Hoàng Thiên lúc này có thể mạnh hơn so với sơ cấp võ tướng.

Quản doanh giáo trường, Hoàng Thiên đứng ở trên đài cao.

Phía dưới là Hoàng Trung, Hoàng Tự.... cùng với phía sau họ mười người Hạo Thiên Thôn tân binh. Bọn họ toàn bộ là A cấp tư chất binh lính.

Hơn nữa chuyển chức thành binh lính sau đó, tuy rằng là 0 cấp, chưa đi ra ngoài luyện binh thăng cấp, nhưng bọn họ thuộc tính vẫn là so Hạo Thiên Thôn các thôn dân cao hơn không ít. (Thôn dân bình thường thông qua Quản doanh chuyển chức, tiền phí 10 đồng. Võ tướng yêu cầu 1 đồng vàng.)

- Hạo Thiên thôn các binh lính. Ta là Hoàng Thiên, Hạo Thiên thôn thôn trưởng. Hiện tại ta cho các ngươi hai lựa chọn. Thứ nhất, rời khỏi quản doanh, làm một người bình thường. Hạo Thiên thôn cũng vẫn sẽ thu nhận các ngươi. Thứ hai là ở lại, vậy phải dùng các ngươi tính mạng bảo vệ chúng ta thôn trang an toàn, bảo vệ chúng ta thân nhân an toàn! Các ngươi lựa chọn như thế nào Hạo Thiên thôn mọi người đều không trách các ngươi. Hiện tại cho ta thấy quyết định của các ngươi.

- Chúng ta nguyện ý ở lại, Dùng chính bản thân mình hết thảy bảo vệ thôn trang, bảo vệ người thân. Dù chết cũng không hối tiếc....

- Đúng vậy....

Mười tên binh lính cao giọng hô lên, vài ngày sinh hoạt ở đây, bọn họ đã coi Hạo Thiên thôn là nhà mình. Như vậy bảo vệ thôn trang là việc đương nhiên.

- Tốt. Các ngươi quả nhiên không phụ ta kỳ vọng, các ngươi chắc chắn sẽ là chúng ta Hạo Thiên thôn binh lính ưu tú, đừng cảm nhút nhát binh lính.

- Hiện tại ta tuyên bố, từ hôm nay trở đi thành lập Hạo Thiên Quân, các ngươi chính là Hạo Thiên quân đám binh lính đầu tiên. Hạo Thiên quân từ lúc này sẽ Là một thanh kiếm, một tấm lá chắn bảo vệ an toàn cho Hạo Thiên thôn. Ta hy vọng tương lai Hạo Thiên quân có thể vang danh thiên hạ, khiến cho kẻ địch của chúng ta nghe tên đã khiếp sợ. Các ngươi có hay không tự tin.

Hoàng Thiên thanh âm đầy từ tính, khơi dậy mười cái tân binh nhiệt huyết.

- Có thể, chúng ta có thể làm được.

Mười người đã chuyển chức vì binh lính thôn dân lớn tiếng hô lên.

- Rất tốt. Từ giờ trở đi Hạo Thiên thôn binh lính, lương bổng 30 đồng bạc một tháng, ban cho ruộng tốt hai mẫu! Nếu có người không may chết trận, Hạo Thiên thôn sẽ phát tiền an ủi 3 đồng vàng, trong nhà người già và trẻ con đều do Hạo Thiên Thôn nuôi dưỡng.

Hoàng Thiên thanh âm vừa dứt, lập tức phía dưới các binh lính một đám đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, hai mặt nhìn nhau. Bọn họ chưa bao giờ gặp được binh lính có đãi ngộ tốt như vậy. Lương bổng 30 đồng bạc đủ cho một nhà ba người ăn một năm không nói, lại còn được phát ruộng đất. Đối với bọn họ mà nói ruộng đất có thể là quan trọng nhất. Hiện tại thời buổi loạn lạc, quan trọng nhất chính là lương thực, mà lương thực thì do ruộng đất mà có. Không có ruộng đất, bọn họ sớm hay muộn cũng sẽ chết đói. Hơn nữa thân làm binh lính, chinh chiến sa trường không phải đều là vì người nhà sao? Bình thường binh lính lo lắng cho người nhà sinh hoạt, sẽ không quá liều chết chiến đấu, nhưng bây giờ Hạo Thiên thôn cung cấp đãi ngộ tốt như vậy, đám binh lính liều chết chém giết cũng không cần lo lắng cho mình sau khi chết gia đình, bởi vì nếu như không may chết trận, toàn bộ gia đình già trẻ sẽ được Hạo Thiên thôn nuôi dưỡng.

Hoàng Thiên lời nói quyết định, hoàn toàn chấn động sở hữu Hạo Thiên quân binh lính.

Giờ khắc này, vô số người trong lòng đều dâng lên một cỗ nhiệt huyết, hận không thể lập tức vì Hoàng Thiên rơi đầu chảy máu. Quét sạch kẻ địch.

Bọn họ tham gia quân ngũ, chính là vì có thể lấy được càng nhiều lương bổng, làm người nhà có thể có cuộc sống tốt hơn. Hiện tại Hoàng Thiên chẳng những thỏa mãn bọn họ tâm nguyện, còn đại đại vượt qua bọn họ mong muốn, làm cho bọn họ làm sao không kích động.

Bọn họ giờ phút này chỉ có dâng lên chính mình lòng trung thành, dù có rơi đầu chảy máu, cũng phải đánh tan hết thảy địch nhân.

- Chủ công nhân hậu, thuộc hạ bái phục!

Hoàng Trung đám người nghe được Hoàng Thiên lời nói, lập tức liền quỳ một gối xuống đất.

cao giọng quát:

- Ta Hoàng Trung (Hoàng Tự, Hoàng Vũ Điệp, Triệu Võ) hôm nay phát xuống lời thề, nguyện suốt đời đi theo chủ công, vì chủ công chinh chiến sa trường, Chết không hối tiếc! Vì phạm lời thề, thiên địa tru diệt, vĩnh viễn không được siêu sinh.

- Chúng ta thề đi theo chủ công, vì chủ công chinh chiến sa trường! Chết không hối tiếc.

- Chết không hối tiếc

- Chết không hối tiếc.

Theo đám người Hoàng Trung quỳ xuống, phía dưới mười tên tân binh cũng đồng loạt quỳ gối, cao giọng hô. Thanh âm rất lớn, vang vọng toàn bộ Hạo Thiên thôn. Rất nhiều thôn dân cũng ngăn cản không được trong lòng nhiệt huyết, hận không thể lập tức báo danh làm binh lính.

- Đỉnh! Hạo Thiên thôn quân dân đồng lòng, Dân tâm, Trị an tăng lên đến 100, vĩnh cửu không bao giờ hạ xuống.

Hoàng Thiên lúc này không để ý tới Hệ thống thanh âm, mà là đi xuống đỡ từng người đứng dậy.

- Ha ha ha! Các vị mau đứng dậy, Có các vị

tướng lãnh binh lính, ta Hạo Thiên thôn Thôn tương lai nghiệp lớn lo gì không thành! Hạo Thiên tất nhiên vang vọng thiên hạ.

- Đỉnh! Hoàng Tự trong lòng cảm động, trung thành đạt tới 100, biến thành tử trung.

- Đỉnh! Hoàng Vũ Diệp....

- Đỉnh! Triệu Vũ....

- Đỉnh!....

- Đỉnh!...

-

Cả đám người toàn bộ trung thành đạt tới tử trung, làm Hoàng Thiên vui vẻ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Dân cư tăng mạnh

Trò chuyện một lúc với đám người, Hoàng Thiên đi dạo quanh thị trường một chút. Sơ cấp thị trường công năng mở ra không phải toàn bộ vật phẩm đều có sẵn, mà là tùy thuộc vào hệ thống bán thành thị bán ra. Đa số đều là các vật phẩm cấp thấp như, Đá, quặng sắt... Lương thực cũng không bán ra rất nhiều, mỗi đơn hàng nhiều nhất chỉ 200 - 300 đơn vị. Bởi vì hiện giờ chưa có thật nhiều lãnh địa người chơi, nên cũng không xuất hiện tình trạng khan hiếm hàng hoá. Hoàng Thiên xem qua một lần, vật phẩm hữu ích toàn bộ mua sạch, ngoài ra hắn còn may mắn mua được sơ cấp bản vẽ xưởng đóng tàu, sơ cấp bến tàu. Giá cả 10 đồng vàng một bản. Mặc dù giá khá cao nhưng hắn cũng không quan tâm, vừa thấy mua luôn. Hoàng Thiên đồng vàng số lượng phá vạn, chín trâu mất một sợi lông, hắn không để ý. Hơn nữa sơ cấp bản vẽ xưởng đóng tàu cùng bến tàu thật sự vô cùng quan trọng đối với hắn.

Sơ cấp xưởng đóng tàu:

Có thể chế tạo được:

- - Thuyền đánh cá loại nhỏ
- - Thuyền chiến loại nhỏ (5 người)

Xây dựng cần vật liệu:

- - Gỗ 200 đơn vị
-

- Đá 200 đơn vị.
- Quặng Sắt 100 đơn vị.
- Sơ cấp chế tạo thuyền sư.

Sơ cấp bến tàu

Xây dựng yêu cầu:

-
- Gỗ 100 đơn vị.
- Đá 50 đơn vị.
- Quặng Sắt 10 đơn vị.

Nhiều nhất nhưng neo đậu được 20 con thuyền.

Đối với Hạo Thiên sông Hoàng Thiên còn chưa biết cách nào khai thác tài nguyên, Hiện giờ có xưởng đóng tàu xây dựng bản vẽ, chỉ cần có thuyền, bên trong sông cá tôm còn có thể không bắt được sao? Hạo Thiên nghĩ rằng, Hạo Thiên sông bên trong ngư nghiệp tài nguyên khẳng định cực kỳ phong phú. Hơn nữa, Hạo Thiên thôn sau này mạnh nhất vũ lực chắc chắn sẽ là Thủy quân. Mà thủy quân tàu chiến chính là từ xưởng đóng tàu mà làm ra.

Nghĩ tới Thủy quân khổng lồ chế tạo toàn bộ biển rộng, Hoàng Thiên vô cùng hưng phấn. YY một lúc, hắn nhanh chóng đi tìm Triệu Thần cùng Lý Hồng (Cao cấp tạo thuyền sư phụ) sau đó làm cho hai người tìm kiếm một vị trí thuận lợi để xây dựng xưởng đóng tàu. Hắn cũng căn dặn hai người tìm vị trí quanh hồ nước lớn, yêu cầu chỉ có một, đó là vùng nước phải thật sâu, đủ để tàu thuyền lớn có thể tự do ra vào được.

Loanh quanh trong chốc lát, thời gian đã đến buổi chiều. Hoàng Thiên hạ lệnh Triệu Võ cùng mười tên tân binh cùng nhau rời khỏi thôn. Mục tiêu là tìm kiếm mỏ quặng sắt cùng cho tân binh luyện tập thực chiến. Hoàng Trung, Hoàng Tự cùng Hoàng Vũ Điệp muốn đi theo nhưng bị hắn từ chối với lý do thôn trang cần người bảo vệ. Mang theo thần cấp võ tướng còn luyện tập cái rắm.

Một giờ sau, Hoàng Thiên đám người rốt cuộc thấy được một mỏ quặng sắt, nhưng mỏ quặng sắt bốn phía có rất nhiều sói hoang.

- Chủ công, sói hoang số lượng quá lớn.

Triệu Võ vẻ mặt giật mình nhìn trước mặt sói hoang, ít nói cũng có hơn một trăm con.

- Ân, nhưng vẫn phải sát tới, quặng sắt đối chúng ta quá quan trọng, chúng ta không thể bỏ qua.

Hạo Thiên thôn quân đội muốn lớn mạnh, nhất định phải có đầy đủ vũ khí, áo giáp.... Mà những thứ này cũng không thể toàn bộ mua ở thị trường. Trên thị trường vũ khí bán giá rất đắt, hơn nữa phẩm chất, thuộc tính cũng không cao. Tương lai Hạo Thiên thôn lớn mạnh, lực lượng phòng vệ không có đủ trang bị đó chính là một bị kịch.

- Sói hoang số lượng lớn cũng không sao. Chúng ta có thể dụ dỗ tiêu diệt từng đám một.

Hoàng Thiên suy nghĩ trong chốc lát, nói.

Triệu Võ thấy Hoàng Thiên ý chí đã quyết, cũng không phản đối nữa. Nâng lên cung tên hướng về phía xa một con Sói hoang bắn đi.

Ngao....

Một con sói hoang trúng tên, nó hét thảm một tiếng, hai mắt hiện lên tơ máu, nhanh chóng hướng về phía Triệu Võ lao tới, hơn nữa nó bên người 4 con sói hoang khác nghe được nó kêu gọi, cũng hướng về phía Triệu Võ đánh tới (quái vật cấp thấp thường không chủ động tấn công, nhưng có người tấn công, chúng sẽ tập trung toàn bộ cứu hận vào người gây sát thương cao nhất)

- Sát

Hoàng Thiên lúc này đã lấy ra Long Thương, hét lớn một tiếng liền hướng về phía sói hoang tiến lên.

Xi xi

Long Thương cắm vào một con sói hoang thân thể, nó kêu lên vài tiếng liền hóa thành một ít kinh nghiệm, chết. Hoàng Thiên lúc này cũng đã là sơ cấp Võ tướng, có thể nhẹ nhõm giải quyết Sói hoang. Nhưng nếu chúng số lượng quá nhiều thì lại là chuyện khác. Có câu kiến nhiều cắn chết voi, tuy người mạnh nhưng nếu địch nhân quá nhiều, lấy thịt đè người phương pháp người có thể bị đè chết.

Sau khi giết con Sói hoang đầu tiên, Hoàng Thiên cũng biết đến Sói hoang cấp bậc, đại khái là ở ba cấp.

Kể tiếp mọi việc liền đơn giản, Triệu Võ dẫn Sói hoang lại đây, Hoàng Thiên cùng mười người binh lính trực tiếp xông lên đánh chết, vài giờ sau, toàn bộ Sói hoang bị đánh chết, công hiến cho hắn một chút kinh nghiệm. Giết hơn 500 con quái nhưng lại không có bất kỳ đồ vật gì rơi ra, Hoàng Thiên không khỏi than vãn tỷ lệ đánh quái lấy đồ của Thiên Hạ.

Mặc dù than thở nhưng thu hoạch của hắn cũng không tồi, một mỏ sắt cỡ trung cùng các binh lính đều tới 10 cấp.

Đánh giấu vị trí xong xuôi, trời cũng tối xuống, bọn họ liền trở lại thôn. Phân phó một chút Triệu Võ ngày mai mang binh đi luyện cấp, lại gọi Triệu Thần nói một chút vị trí mỏ quặng sắt, Hoàng Thiên liền vào Thôn trưởng phòng nghị sự nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau Hoàng Thiên bị thanh âm ồn ào đánh thức. Đơn giản vệ sinh một chút hắn liền rời khỏi Thôn trưởng nghị sự phòng.

Vừa ra khỏi cửa hắn đã thấy lại có một đám lưu dân mới đến, nhân số cùng ngày hôm qua giống nhau. Triệu Thần giờ phút này đang cùng những cái đó lưu dân bắt chuyện, ở bọn họ cách đó không xa, mấy người phụ nữ chính đang chuyên chú vây quanh bếp lửa, nấu ăn. Trong không khí nồng đậm mùi thịt phiêu tán, khiến cho không ít lưu dân mới nước miếng chảy dài.

Nhanh chóng xem xét một chút đám lưu dân mới thuộc tính, hơn mười người A tư chất, còn lại đều là B tư chất. Thần cấp kiến thôn lệnh tác dụng cực lớn không thể nghi ngờ. Hạo Thiên thôn ngoại trừ có một vài người C tư chất, còn lại toàn bộ đều là B trở lên. Đơn giản trò chuyện với đám lưu dân mới một lát, Hoàng Thiên liền đi ra bên ngoài thôn.

Hơn 1 tiếng đồng hồ sau, xuyên qua một rừng cây, đột nhiên một tòa cao cấp doanh địa xuất hiện ở Hoàng Thiên trước mắt. Doanh địa của đứng thẳng đều là hình người npc, bất quá bọn họ bộ dáng lại cực kỳ thâm trầm, rách nát quần áo chỉ có thể miễn cưỡng che đậy thân thể bộ phận máu chót, cầm trên tay chính là giãn dị mộc thương. Bọn họ xanh xao vàng vọt, thân thể gầy còm bộ dáng, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra bọn họ đều là lưu dân.

Nhìn một lúc, Hoàng Thiên không có quấy nhiễu bọn họ, lặng lẽ vòng qua doanh địa, tiếp tục rời đi.

Hơn hai cái giờ qua đi, trước mặt từng cơn gió nhẹ thổi tới, mùi tanh của biển càng ngày càng đậm, Hoàng Thiên có thể cảm giác được, hắn khoảng cách với hải dương càng ngày càng gần.

Lại sau nửa giờ nữa, vô tận hải dương xuất hiện ở Mặc Nhạc trước mắt, xanh lam nước biển, ôn hòa đánh vào bờ cát, làm hắn tâm tình vô cùng thoải mái, hiện giờ hiện thực thể giới, đại dương nghiêm trọng bị công nghiệp ô nhiễm, làm sao có thể tìm được một nơi như thế này.

Du ngoạn một lúc, Hoàng Thiên liền trở về lãnh địa, dọc theo đường đi, hắn vẫn luôn suy nghĩ lưu dân doanh địa sự tình. Bỗng nhiên, hắn trong mắt linh quang chợt lóe, khóe môi treo lên một tia cười tà, trong lòng liền có chủ ý.

Trở về Hạo Thiên thôn, Hoàng Thiên lập tức triệu tập đám người Hoàng Trung, Triệu Thần đám người bàn bạc.

- Ta đi bờ biển xem xét, kết quả trên đường phát hiện, khoảng cách chúng ta nơi này một giờ di chuyển, có một chỗ đại hình lưu dân doanh địa.

Triệu Thần đám người nghe xong nhất thời sùng sốt. Trong tình báo của bọn họ chưa từng nghe qua gần Hạo Thiên thôn xuất hiện doanh địa cỡ lớn nào, lại còn khoảng cách gần như vậy.

- Đại hình lưu dân doanh địa, nhưng cần thiết phải xử lý tốt, bọn họ một khi sinh hoạt không nổi nữa, liền sẽ biến thành cường đạo, khi đó chúng ta Hạo Thiên thôn khẳng định sẽ trở thành mục tiêu.

Triệu Thần suy nghĩ chốc lát nói.

- Chủ công, ngay gần thôn trang xuất hiện tình huống này, là do thuộc hạ sơ xuất. Thuộc hạ nguyện ý dẫn người tấn công lưu dân doanh địa.

Lão tướng Hoàng Trung cũng mở miệng nói.

Hoàng Thiên không hề có ý trách móc hắn, nhưng trung thành đạt tới 100, thuộc hạ sẽ chủ động nhận sai này nọ.

- Hoàng lão bình tĩnh một chút. Lưu dân doanh địa khả năng mới xuất hiện, Hoàng lão lần trước không phát hiện cũng là bình thường. Còn việc tấn công lưu dân doanh địa chúng ta cần bàn bạc lại một chút. Lưu dân đó số lượng quá lớn, chúng ta nhân thủ lại ít, rất dễ xảy ra thương vong, đây là điều ta không muốn chứng kiến. Hiện giờ chúng ta chỉ có không ngừng giảm bớt lưu dân doanh địa dân cư, nếu có thể đem những cái đó lưu dân gia nhập đến chúng ta thôn, có thể làm Hạo Thiên thôn nhanh hơn phát triển.

Hoàng Trung, Triệu Thần đám người bắt đầu sôi nổi nghị luận, mỗi người đều đưa ra ý kiến của mình. Nhưng toàn bộ đều bị Hoàng Thiên bác bỏ bởi vì độ nguy hiểm khá lớn. Hạo Thiên thôn binh lính hiện tại có 20 người. Tư chất đều từ A trở lên. Thiệt hại nhân số mà nói có thể khiến Hoàng Thiên hắn đau lòng tới chết.

Thấy không ai có cách nào an toàn b Hoàng Thiên liền đưa ra ý nghĩ của mình. Thật ra từ đầu hắn có thể ngay lập tức vận dụng theo cách của mình, nhưng hắn không làm như vậy, hắn muốn cho thù hằn của mình có không gian phát triển.

Buổi tối, Hoàng Thiên mang theo Hoàng Trung, Hoàng Tư, Triệu Võ cùng 10 binh lính, đồng thời còn chọn lựa 30 cái thanh niên trai tráng, mang theo vài cái nồi to, đi lưu dân doanh địa. Dư lại 10 người binh lính cùng Hoàng Vũ Điệp lưu lại giữ thôn.

Chỉ chốc lát sau, đám người liền tới lưu dân doanh địa trước cửa, bởi vì trời đã tối, lưu dân cũng đều ở trong doanh địa, không có ra ngoài hoạt động. Cửa chỉ có hai cái lưu dân trông coi.

Hoàng Thiên hạ lệnh binh lính mai phục ở khoảng cách cửa không xa, ba vị võ tướng cũng mai phục cạnh đó.

Sau đó an bài thanh niên trai tráng ở khoảng cách lưu dân doanh địa 50m nổi lửa nấu ăn, ở trong nồi cho vào thịt heo, gạo, nước, bắt đầu nấu. Không lâu sau, trong nồi gạo cùng thịt heo bốc lên mùi thơm, mùi hương theo gió nhẹ hướng bốn phía khuếch tán, hơn nữa mùi hương càng ngày càng nồng đậm. Bởi vì trước khi chọn vị trí đã xem xét hướng gió, cho nên rất nhanh Mùi thơm theo chiều gió bay tới lưu dân doanh địa.

Đầu tiên người được chính là ở cửa đứng gác lưu dân, hai tên lưu dân còn không biết sao lại thế này. Mùi thơm đồ ăn đã lướt qua cửa hướng doanh địa bên trong bay đi. Vì chịu đựng đói khát, đám lưu dân từ sớm đã ngủ quên đi đồ ăn dự hoặc. Nhưng mới vừa ngủ một lát, liền có thịt heo mùi hương cùng gạo mùi hương truyền đến trong lỗ mũi, cảm giác càng đói bụng lại đến khiến bọn họ không ngủ được nữa.

Chỉ chốc lát sau, doanh địa người đều tỉnh, hướng tới mùi hương truyền đến địa phương tìm tới, nhìn đến cách 50m bên ngoài doanh địa có người đang nấu đồ ăn.

Lúc này liền có người đói đến thật sự chịu không nổi, liền tổ chức thành một nhóm lưu dân cầm lấy vũ khí chuẩn bị đi đoạt đồ ăn. Mới vừa đi ra doanh môn không đủ 30m liền đã bị mai phục sẵn đám người Hoàng Trung một trận cung tiễn bắn tới.

Nhất thời, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, hơn mười người lưu dân chết dưới loạt cung tiễn.

Nhìn đến loại tình huống này, doanh địa ở cửa lưu dân cũng không dám xông tới cướp giật nữa, nhưng bọn họ không cưỡng lại được mùi thơm, thỉnh thoảng truyền đến nuốt nước miếng thanh âm.

Lúc này, phía Hoàng Trung bọn lính nhận được mệnh lệnh cùng hô lớn:

- Phía trước các huynh đệ, nếu muốn ăn thịt, lại đây đầu hàng, gia nhập chúng ta thôn, như vậy liền có thịt cùng một chén cơm ăn.
- Các huynh đệ, chỉ cần gia nhập chúng ta thôn, mỗi ngày có cơm no ăn, còn không mau lại đây đầu hàng.

Lưu dân người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, không biết làm thế nào mới tốt, ngăn cản không được kia mê người mùi hương, đều đang tính toán như thế nào mới có thể ăn đến đồ ăn.

Có người lùi bước, nhưng càng nhiều người đều chịu không nổi đồ ăn dự hoặc, lén lút buông xuống vũ khí, chuẩn bị đi qua đầu hàng, nhưng không ai dám đi trước.

Lúc này có một cái 12, 13 tuổi tiểu hài tử thật sự chịu không nổi đói khát, trộm mà từ bên cạnh chạy đi. Chạy tới phía trước đôi tay giơ lên cao. Trong miệng còn lớn tiếng nói:

- Đầu hàng, ta đầu hàng!

Hoàng Thiên hạ lệnh phân phát cho hán cháo cùng với thịt. Tiểu hài tử ăn uống ngon lành, trong miệng còn không ngừng khen ngợi.

Lưu dân doanh địa bên trong đám người thấy tiểu hài tử ăn uống đáng vẻ, có người nhìn không được vụng trộm chạy qua. Bắt đầu lẻ tẻ mấy người, dần dần mười mấy, đến sau lại hơn năm mươi người, sau cùng có gần 200 người. Hoàng Thiên nhìn tới đây cũng đã vui vẻ vô cùng. Vài trăm người lưu dân nếu để hệ thống xoát ra tới, còn không biết phải mất bao nhiêu ngày.

Cuối cùng dự đoán được lưu dân gần 400 người. Bởi vì hết cháo cùng thịt lên đám người Hoàng Thiên hạ lệnh thu binh.

Đêm đó, hơn bốn trăm người trở về thôn. Bởi vì đêm tối khiến binh lính trông cửa không nhìn rõ còn tưởng có địch tấn công, vội vàng chạy đi bắt báo. Nghe tin có địch tấn công thôn làm trong thôn hơn một trăm người toàn bộ nổi giận. Toàn bộ già trẻ lớn bé mang theo gậy gộc đứng sau hàng rào chuẩn bị chiến đấu. Hoàng Thiên từ xa xa thấy vậy vội vàng sai người đi thông báo.

Một lát sau hơn bốn trăm người dưới sự dẫn dắt của Hoàng Thiên đi vào thôn trang. Trong thôn người nhìn thấy trưởng thôn mang về nhiều như vậy lưu dân, trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng, đặc biệt là Triệu lão. Nhiều như vậy lưu dân, thôn trang phát triển sẽ nhanh hơn không ít.

Trong thôn mọi người thức suốt đêm cùng với đám mới lưu dân xây dựng phòng ở, đăng ký.... Mặc dù phải thức đêm nhưng cả đám ai cũng tâm trạng vô cùng tốt. Người mới người cũ nhanh chóng trò chuyện làm quen với nhau vô cùng vui vẻ, không có xuất hiện tình trạng xấu nào.

Trải qua một đêm đăng ký, toàn bộ lưu dân đều đăng ký xong, những người này chính thức trở thành Hạo Thiên thôn dân. Tổng cộng 403 người, trong đó SS cấp tư chất Vương Đại Cầu (sở trường đặc biệt vũ khí chế tạo), SS cấp Vương Nhị (sở cấp võ tướng), còn có 8 người S cấp tư chất, không có

gì sở trường đặc biệt hoặc thiên phú. A cấp tư chất 201 người, B cấp tư chất 185 người, dư lại đều mấy cái đều là C cấp. Trong đó có kỹ năng người được ưu tiên an bài đến nơi phù hợp với sở trường. A, S cấp tư chất thôn dân không có kỹ năng toàn bộ được chuyển đến Quân doanh chuyển chức thành binh lính. Còn lại cũng thành nông dân. (Tư chất đã trải qua Hạo Thiên thôn tăng lên nhất giai).

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Càn quét lãnh địa

Bởi vì thức xuyên đêm, buổi trưa Hoàng Thiên mới tỉnh dậy. Phân phó cho Triệu Thần một số việc lật vật trong thôn, Hạo Thiên mang theo Hoàng Trung, Triệu Võ cùng 80 tên binh lính rời khỏi thôn trang. Ngày hôm qua hơn 400 lưu dân tăng thêm, Hoàng Thiên chỉ định 100 người A tư chất không có khả năng đặc biệt nào chuyển chức thành binh lính. Hạo Thiên thôn bây giờ số binh lính đạt tới 140 người.

Hạo Thiên thôn (Thiên Hạ đệ nhất thôn. Lưu dân đổi mới số lượng gia tăng 20%. Lương thực sản xuất số lượng ra tăng 20%. NPC chiêu mộ tỷ lệ ra tăng 5% được S cấp tư chất.)

Thôn trưởng: Hoàng Thiên.

Cấp bậc: Loại nhỏ thôn trang

Thôn trang diện tích: 1 km vuông

Lãnh địa diện tích: 80 km vuông.

Lãnh địa đặc sản: Không

Dân cư: 681/... (Thần cấp kiến thôn lệnh không giới hạn lượng dân cư)

Dân tâm: 80

Trị an: 80

Thuế suất: 0%

Hiện có tài nguyên:

- Lương thực: 1 v đơn vị
- Gỗ: 8000 đơn vị
- Đá: 5000
- Quặng sắt: 6000

Tiền tài: 60 đồng vàng 12 đồng bạc 354 tiền đồng.

....

.....

Hạo Thiên thôn tình huống hiện tại vô cùng khả quan. Bởi vì có đủ tiền tài, vô luận là lương thực, Đá.... Đều có đầy đủ dùng. Không xuất hiện tình trạng thiếu ăn trong khi mới bắt đầu khai hoang. (Trong Thiên Hạ sản lượng, mùa vụ giống với hiện thực. Một năm ba vụ, chu kỳ phát triển giống nhau) về phần quặng sắt tạm thời không dùng được, bởi vì trong thôn mặc dù có tiệm rèn nhưng không có bản vẽ, không thể tự sản xuất vũ khí. Hiện nay toàn bộ vũ khí trang bị cho binh lính đều là mua trên thị trường. Hoàng Thiên cũng không keo kiệt, vũ khí áo giáp.... Đều là trên thị trường loại tốt nhất.

Lần này dẫn theo 80 binh lính cùng Hoàng Trung, Triệu Võ ra ngoài ý định muốn quét sạch các loại cớ nhỏ sơn tặc doanh trại xung quanh Hạo Thiên

thôn. Bên ngoài sơn cốc phía tây là mênh mông rừng rậm, mà hoàn cảnh như vậy giặc cỏ doanh, sơn tặc, cường đạo thánh địa nơi cư trú.

Trải qua dò xét phía tây rừng rậm có ít nhất một trăm hang ổ, doanh địa của sơn tặc, cường đạo. Điều này đối với Hoàng Thiên mà nói, uy hiếp không nhỏ, bởi vì giặc cỏ doanh còn có lớn lớn bé bé sơn trại, số lượng đạt mức thích hợp đều sẽ công kích Hạo Thiên thôn.

Hoàng Thiên không nghĩ chờ đợi, cho nên muốn chủ động xuất kích.

Bằng không chờ đến rừng rậm giặc cỏ, sơn tặc, cường đạo đủ số lượng tràn xuống núi, như vậy đối với Hạo Thiên thôn tới nói, sẽ là một lần đại tai nạn.

Rừng rậm phía tây sơn cốc được Hoàng Thiên gọi là Hạo Thiên rừng rậm. mệnh danh là luân hồi rừng rậm.

Hạo Thiên rừng rậm phía bắc, có một tòa núi lớn, cách Hạo Thiên thôn khoảng 5 km.

Nơi này có một tòa cỡ nhỏ giặc cỏ doanh trại, giặc cỏ số lượng chừng năm trăm tên.

Dọc đường đi dọn dẹp toàn bộ quái vật gặp được, Hoàng Thiên đám người cũng tới nơi này. Hắn quyết định lấy sơn trại này khai đao, mở màn chiến dịch càn quét sơn tặc.

- Chủ công, hay là chúng ta phái người dẫn sơn tặc xuống núi, sau đó tiêu diệt từng bộ phận?

Triệu Vô lúc này đi vào Hoàng Thiên trước người, mở miệng hỏi.

- Không cần, phái người nhanh chóng tiêu diệt mấy tên sơn tặc trông coi tháp canh, sau đó chúng ta xông vào.

Hoàng Thiên liếc Hoàng Trung một cái, nói. Thần cấp võ tướng đi tiêu diệt cỡ nhỏ doanh trại còn cần thiết dùng mưu kế?

Triệu Vô rất nhanh dùng cung tiễn tiêu diệt hai tên bên trên tháp canh cùng gác cổng, Hoàng Thiên nhìn đám binh lính sau lưng mình, nói:

- Trong số các người đa phần là tân binh, cũng chưa từng giết người, lần này đối với các người là một loại thử thách, khảo nghiệm. Ta hy vọng lúc sau vẫn thấy được toàn bộ các người nguyên vẹn đứng trước mặt ta. Vì tương lai Hạo Thiên thôn, Hạo Thiên quân, theo ta sát....

- Sát....

Hoàng Thiên lập tức lấy ra Long thương lao vào cửa sơn tặc doanh địa. Phía sau hắn 80 người Hạo Thiên quân cũng hô lớn rồi xông lên.

Vọt qua cửa doanh trại, bên trong chính là một loạt nhà tranh. Phía trong tốp năm tốp ba sơn tặc tụ lại uống rượu ăn thịt, hồn nhiên không biết Hoàng Thiên đám người đã đi tới nơi này.

Nhìn giặc cỏ doanh bố trí, Hoàng Thiên lông mày giương lên, rồi sau đó trầm giọng quát:

- Sát!

Hoàng Thiên nói xong xách theo Long Thương liền vọt qua đi.

- Theo chủ công giết địch!

Triệu Vô, Hoàng Trung ngẩn ngơ, rồi sau đó bạo thanh quát.

Triệu Vô, Hoàng Trung còn tưởng rằng Hoàng Thiên chỉ chỉ huy bọn hắn đi giết địch, nhưng hiện tại xem ra, căn bản không phải như vậy.

- Sát! Sát! Sát!

Hạo Thiên quân các binh lính, một đám mắt đều đỏ.

Bọn họ nơi nào nghĩ tới, bọn họ đi theo lĩnh chủ thôn trưởng đại nhân Hoàng Thiên thế mà làm gương cho binh sĩ, đem nguy hiểm nhất tiên phong vị trí đặt ở trên người mình.

Ở bọn họ trong mắt, lĩnh chủ là cao cao tại thượng, nguyện ý cho bọn hắn như vậy tồn tại, một bữa cơm no ăn liền không tới, càng đừng nói làm gương cho binh sĩ.

Mà Hoàng Thiên chẳng những cho bọn hắn ăn no, mặc tốt, trên chiến trường còn làm gương cho binh sĩ.

Bọn họ sao có thể không cảm động.

Như vậy lĩnh chủ, bọn họ nguyện ý đi theo, càng nguyện ý vì như vậy lĩnh chủ mà chết trận.

- Sát! Sát! Sát!

Hạo Thiên thôn các binh lính, một đám trong mắt phun phát hỏa, bọn họ hận không thể lập tức đuổi kịp Hoàng Thiên. Nhưng là, bọn họ tốc độ không bằng Hoàng Thiên.

Mà lúc này, Hoàng Trung đột nhiên thả người nhảy lên, trực tiếp nhảy tới Hoàng Thiên bên người, sau đó hướng tới giặc cỏ nhóm đánh tới. Hoàng Thiên thấy tốc độ Hoàng Trung nhanh như vậy, không khỏi cảm thán một tiếng Thần cấp võ tướng quả nhiên trâu bò, sau đó nhanh chóng lao lên.

- Địch tập! Địch tập!

Một tiếng lại một tiếng thét chói tai ngay sau đó truyền đến, giặc cỏ doanh giặc cỏ một đám bắt đầu sợ hãi.

Khi bọn hán nhìn đến từ phía cửa doanh trại không ngừng lao tới, một đám hai mắt hồng quang Hạo Thiên thôn binh lính, càng là dọa hồn vía lên mây.

- Đại hán quân chính quy! Đại hán quân chính quy!

Một tiếng kêu to vang lên, nguyên bản còn suy nghĩ muốn lấy binh khí phản kháng giặc cỏ, nhảy mắt hoảng sợ.(Hạo Thiên quân được Hoàng Thiên trang bị toàn trang bị tốt nhất, có thể so với quân đội triều đình)

Một đám dọa khắp nơi chạy trốn.

Xùy.... Xùy....

Long Thương bắt đầu thu hoạch giặc cỏ tính mạng.

Không mặc áo giáp giặc cỏ, một thương chọc xuyên thân thể, ăn mặc áo giáp giặc cỏ, đồng dạng là một thương chọc xuyên, không chút nào bị chặn.

Gặp phải Hoàng Thiên giặc cỏ toàn bộ bị nhất thương giết chết. Người nào một thương còn không chết thì hán không ngại bồi thêm một thương nữa.

Rất nhanh Hoàng Thiên áo giáp liền bị máu tươi nhuộm hồng.

Triệu Vũ Hoàng Trung nguyên bản hộ vệ ở Hoàng Thiên bên người, nhìn một lúc sau, phát hiện căn bản là không có giặc cỏ có thể đối với hán tạo thành thương tổn. Sau đó bọn họ

cũng bắt đầu điên cuồng tàn sát giặc cỏ.

Nhóm ba người cuồng sát một hồi, rất nhanh liền đem giặc cỏ giết hồng mắt.

Không lâu sau, từng tên từng tên giặc cỏ bị giết chết, khóc lóc, tiếng thét chói tai, xin tha, đủ loại thanh âm.

Năm trăm nhân số giặc cỏ doanh địa, thế nhưng bị Hoàng Thiên mang theo mấy chục người, trực diện san bằng.

Cuồng phong thổi qua, mang theo nồng đậm huyết tinh. Hoàng Thiên nhìn quỹ đầy đất, thấp thỏm lo âu giặc cỏ, lông mày không khỏi nhíu lại.

Sát tù binh, loại này hành động ở cổ đại là không thể thực hiện, giao chiến xong, rất ít sát tù binh.

- Chủ công?

Hoàng Trung cùng Triệu Vũ ở một bên chờ đợi Hoàng Thiên quyết định.

Giết cùng không giết, bọn họ không để bụng, chỉ cần Hoàng Thiên mệnh lệnh, bọn họ đều sẽ không chút do dự chấp hành. Đây là trung thành đạt tới từ trung ưu thế. Chỉ cần là chủ nhân mệnh lệnh, dù đúng hay sai bọn họ cũng sẽ lập tức chấp hành.

Hoàng Thiên trầm tư một lát, rồi nhìn về phía quỹ đầy đất giặc cỏ, trầm giọng quát:

- Các ngươi là tội phạm, hiện tại ta cho các ngươi lập công chuộc tội cơ hội, vì ta Hạo Thiên thôn mà chiến, nếu không chết, như vậy các ngươi sẽ trở thành Hạo Thiên thôn một thành viên, nếu dám chạy trốn, thậm chí phản bội, như vậy kết cục chỉ có một, chết!

- Nguyên ý, chúng ta nguyện ý!

Một người lại một người giặc cỏ nghe xong không chút do dự lựa chọn quy hàng Hoàng Thiên.

- Cầm lấy thuộc các ngươi vũ khí, hữu dụng đồ vật mang đi, vô dụng vứt bỏ, sau đó xuất phát!

Hoàng Thiên mở miệng quát.

Hán lời nói vừa xong, giặc cỏ đồng thời sững sờ, rồi sau đó một đám mừng như điên.

Nguyên bản, bọn họ còn tưởng rằng, Hoàng Thiên sẽ để bọn hán tay không tham gia chiến đấu, nhưng hiện tại xem ra, không phải như vậy.

Đầu hàng giặc cỏ nhóm trung thành, nháy mắt dâng lên một chút.

Bởi vì hảo cảm, cũng bởi vì hâm mộ.

Hảo cảm là bởi vì, Hoàng Thiên cho phép bọn họ có được binh khí. Trên chiến trường chém giết không có binh khí không khác gì pháo hôi. Đưa thân cho người giết. Còn hâm mộ, là bởi vì Hạo Thiên thôn các tướng sĩ áo giáp binh khí.

Có được như vậy binh lính Hạo Thiên thôn có thể nghĩ có bao nhiêu cường đại, bọn họ tự nhiên nguyện ý gia nhập như vậy thôn trang.

Giặc cỏ một đám thật cẩn thận đi nhặt binh khí, sợ khiến cho cái gì hiểu lầm, sau đó bị giết luôn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Càn quét giặc cỏ doanh địa 2

Hoàng Thiên không đi quản những người đầu hàng giặc cỏ, mà lập tức đi đến giặc cỏ doanh địa lĩnh lều lớn.

Tiến vào lều lớn, hần liền thấy được ba cái rương.

Hoàng Thiên lập tức đi tới ba cái rương bên cạnh, rồi sau đó lần lượt mở ra.

Nhìn đến trong rương đồ vật, hần vừa lòng gật gật đầu.

Ba cái rương bên trong tất cả đều là đồng vàng.

Hần không chút khách khí toàn bộ thu lấy, hệ thống nhắc nhở thanh âm tiếp theo truyền tới.

- Đỉnh, chúc mừng người đạt được 18549 đồng vàng.

Công thành chiếm đất, thu hoạch rất lớn, càng là giàu có mạnh mẽ nơi, thu hoạch sẽ càng nhiều.

Tấn công giặc cỏ doanh địa, tấn công sơn trại, đồng dạng thu hoạch không nhỏ. Gần 2 vạn đồng vàng là một con số khổng lồ, đủ để thôn trang bình thường thoải mái tiêu hao đến Cao cấp thôn trang.

Nhưng Hoàng Thiên kỳ thực không biết, bình thường loại này doanh địa chỉ có vài trăm đồng vàng, nhưng ở đây là hải đảo. Tiền tài được ăn cướp rất nhiều từ các đội thuyền buôn đi qua đây.

- Đỉnh! Chúc mừng người là người đầu tiên thành công tiêu diệt giặc cỏ doanh địa, khen thưởng đồng vàng 200, danh vọng 1000, công huân 5000. Hệ thống tiến hành toàn thể giới thông báo, có hay không che giấu họ tên.

- Che giấu.

- Đỉnh! Thế giới thông báo. Chúc mừng người chơi xxx là người đầu tiên thành công tiêu diệt giặc cỏ doanh địa. Hệ thống khen thưởng đồng vàng 200, công huân 5000, danh vọng 2000.

- Đỉnh!....

- Đỉnh!...

Toàn thể giới thông báo vang lên, nguyên bản yên bình các người chơi trong nháy mắt lại phun trào.

Thu thập một chút những thứ hữu ích như lương thực, gỗ,... Hoàng Thiên lại dẫn người rời đi. Hạo Thiên quân lần này không hy sinh người nào, làm Hoàng Thiên rất hài lòng.

Hạo Thiên quân đám người như con lốc thổi quét toàn bộ lãnh địa bảy cái sơ cấp giặc cỏ doanh địa. Đối với trung cấp doanh địa, Hoàng Thiên tạm thời chỉ dám tiến đánh loại nhỏ, nhưng xuất hiện một cái tin tức xấu, đó chính là ở Hạo Thiên thôn Tây Nam phương hướng có một cái đại hình trung cấp doanh địa giặc cỏ doanh.

Toà trung cấp giặc cỏ doanh địa này giấu ở rậm rạp trong rừng cây, từ xa quan sát vô cùng khó phát hiện. Chiếm cứ diện tích cũng không lớn, phạm vi không đến một km. Bên trong rậm rạp giặc cỏ lại làm Hoàng Thiên có chút đau đầu.

Bởi vì sắc trời đã không còn sớm, Hoàng Thiên quyết định tạm thời không đi trừ chọc doanh địa này.

Mang theo mọi người trở lại thôn, Hoàng Thiên hạ lệnh Hoàng Trung cùng Triệu Võ mang theo binh lính đến quân doanh huấn luyện, còn thừa lại đám giặc cỏ có gần 800 người thì do Triệu Thần mang đi đăng ký, phân loại các kiểu. Dĩ nhiên A cấp tư chất không có nghề nghiệp đặc thù hay kỹ năng đặc thù toàn bộ nhét vào quân doanh.

Bàn giao xong mọi việc, Hoàng Thiên lập tức trở về thôn trường phòng nghị sự. Một ngày chém giết làm hần thê xác và tinh thần cùng mệt mỏi, yêu cầu nghỉ ngơi. Nằm trên giường Hoàng Thiên cũng vô cùng nghỉ hoặc tại sao cùng nhau chém giết mà Lão tướng Hoàng Trung lại bình thường như không, thậm chí không có một tia mệt mỏi bộ dáng. Suy nghĩ không ra ngược lại bản thân hần ngủ mất lúc nào không hay.

Ngày hôm sau sáng sớm, Hoàng Thiên khiến cho Hoàng Tự, Triệu Võ mang theo binh lính đi ra ngoài quét dọn quanh thôn quái vật đồng thời luyện cấp, hần phải nhanh một chút chế tạo ra một đám tinh nhuệ binh lính, ứng phó với bất kỳ tình huống nào.

Mà Hoàng Thiên cùng Hoàng Trung đi đến lãnh địa nội toà hôm trước trung cấp giặc cỏ Doanh.

Giặc cỏ doanh địa bên ngoài cũng có hàng rào, bên trong đông đúc vô cùng giặc cỏ, so ngày hôm qua số lượng còn nhiều hơn. Có lẽ là vì càng tốt ăn nấp, trừ bỏ lối đi tới cửa doanh địa, những nơi khác vẫn như cũ cây cối rậm rạp.

Hoàng Thiên xem xét một chút, phát hiện nơi này giặc cỏ trang bị vô cùng thô sơ, một bộ phận người ăn mặc áo giáp da, mặt khác phần lớn là ăn mặc quần áo vải, trong tay vũ khí cũng chỉ so được với cỡ nhỏ giặc cỏ doanh.

Dạo quanh cỡ trung doanh địa này một vòng, Hoàng Thiên cũng không có phát hiện chỗ nào đặc biệt. Bên trong doanh địa đám giặc cỏ vẫn người nào việc nấy chậm rãi làm việc. Lúc hần đang định rời đi, bỗng cổ phát sinh. Bên trong doanh địa vang lên tiếng trống, tiếp theo chính là vô số giặc cỏ từ bên trong lao ra, dẫn đầu là một người cầm trong tay đại đao, thân mặc áo giáp da. Những thứ này cũng không có gì đặc biệt, nhưng hần cùng người khác rõ ràng khác nhau liền là dưới hàng cười một con chiến mã.

Chiến mã a! Đây chính là khó có được vật tư chiến lược, đặc biệt là ở hải đảo loại địa phương này, càng là một con ngựa khó cầu.

Hoàng Thiên tự nhiên cũng biết chính mình khả năng bị phát hiện, việc này là hần đã dự kiến được. Bất quá khi hần nhìn đến có loại này chiến mã, ánh mắt hần thật sự là hận không thể đem tên người đang cười ngựa ăn tươi nuốt sống, đoạt lấy chiến mã.

Tính mạng quan trọng, việc này Hoàng Thiên vẫn là từ bỏ

Hiện tại đối phương trận doanh xuất hiện chiến mã, này cùng Hoàng Thiên dự tính có một chút ngoài ý muốn. Nhưng đây cũng không tính chuyện xấu, thậm chí khả năng còn có một chút ngoài ý muốn kinh hi.

Đội đám người toàn bộ chạy ra doanh địa, Hoàng Trung dựa theo Hoàng Thiên hạ lệnh xuất hiện ở những người này phía trước.

P phía trước đột nhiên có người lao ra, tên dẫn đầu giật mình, một tay kéo lại dây cương, hét lớn tiếng nói:

- Phía trước lão già là ai? Vì sao ngăn cản bản Đại vương đường đi?

Hoàng Trung ha ha cười, nói:

- Gia gia ta hôm nay chính là tới giết các ngươi đám tiểu nhi, ngươi có bản lĩnh xông tới cùng gia gia đại chiến mấy trăm hiệp?

Người nọ bị kêu là tiểu nhi, tức giận đến là oa oa kêu lên, nhưng lại cũng không xông lên.

Đối phương dám như vậy đơn thương độc mã đứng ở chỗ này, tự nhiên có bản lĩnh. Huống chi chính mình phía sau nhưng có vài ngàn thuộc hạ, không đáng cùng hần liều mạng.

- Lão già khẩu xuất cuồng ngôn, ngươi lấy đầu ra tư cách cùng bản Đại vương một mình đấu! Các huynh đệ, cho ta xông lên, đem này vô tri lão già băm thây vạn đoạn!

Hoàng Trung dù mạnh nhưng không nghĩ thử xem vài ngàn người đánh lộn cảm giác, cười lớn một tiếng nói:

- Nhất gan tiểu nhi chính là nhất gan tiểu nhi, gia gia đi trước! Không cùng các ngươi chơi.

Nói xong, Hoàng Trung hướng về đồi núi phương hướng nhanh chân chạy đi.

Vị thủ lĩnh kia tuy rằng lòng nghi ngờ có gian kế, nhưng nhìn đến chính mình vài ngàn huynh đệ, dũng khí cũng liền tăng lên, hần tin tưởng, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, bất luận cái gì mưu kế đều là hồ giấy. Bởi vậy cũng cứ yên tâm đuổi theo. Nhưng hần cũng không tính toán làm cá nhân anh hùng, tuy rằng cười ngựa, tốc độ cũng không nhanh hơn đám thuộc hạ chạy bộ chút nào.

Lấy như vậy tốc độ, sao có thể đuổi theo thân là Thần cấp võ tướng Hoàng Trung, không đến mười phút, Hoàng Trung liền chạy trốn mất dạng.

Nhìn đuổi theo vô vọng, thủ lĩnh tức giận đến xanh cả mặt, nhưng cũng không làm gì được, đành phải dẫn theo thủ hạ giặc cỏ ở doanh địa xung quanh đi dạo vài vòng, liền thu binh về doanh.

Hoàng Trung sau đó chạy tới chỗ tập hợp với Hoàng Thiên, hai người trở về Hạo Thiên thôn.

Trở lại Hạo Thiên Thôn, nhìn đi tới đi lui thôn dân, Hoàng Thiên rất là thỏa mãn, trong lòng càng là quyết tâm giải quyết tất cả phiền toái trước mắt, không cho chính mình thôn trang bị hủy hoại.

Buổi chiều, Hoàng Thiên cùng Hoàng Trung lại đi dò xét trung cấp giặc cỏ doanh địa.

Hoàng Thiên đi tới vị trí lúc sáng, lại vừa lúc có

rất nhiều giặc cỏ đang từ trong doanh địa đi ra. Dựa theo kế hoạch lúc sáng, Hoàng Trung lại lao ra chặn đường. Mục đích rất đơn giản, dụ dỗ tên thủ lĩnh kia một mình đầu. Tìm cơ hội giết người cướp ngựa.

- Phía trước lão già, người nhiều lần quấy rầy bản Đại Vương, thật nghĩ là bản Đại vương sợ người?

Nhìn thấy Hoàng Trung lần nữa xuất hiện, giặc cỏ thủ lĩnh tức giận đến trừng mắt.

Nhưng Hoàng Trung đâu thèm quan tâm cười nói:

- Người sợ hay không cùng gia gia không quan hệ. Có bản lĩnh liền xông lên cùng gia gia đại chiến ba trăm hiệp. Bằng không bắt được gia gia lại nói.

Thủ lĩnh chớp mắt, nói:

- Đánh thì đánh! Bản Đại vương hiện tại liền tới giết người.

Nói xong, cưỡi ngựa tiến lên vài bước, liền không đi nữa, phóng chừng là chờ Hoàng Trung đi lên.

Hoàng Trung có thể so với thủ lĩnh này thông minh hơn nhiều, sao có thể không biết hấn trò xiếc, cười nói:

- Người muốn thật đánh, liền để cho người thủ hạ lui ra phía sau trăm mét, bằng không, nếu là chúng ta chiến đấu thời điểm, bọn họ đem ta vây quanh, lúc đó gia gia ta nguy hiểm. Gia gia ta nhưng không nghĩ tặng không tính mạng.

- Người.....

Thủ lĩnh quý kẻ bị chọc thủng, có chút thẹn quá hoá giận, nói:

- Lui liền lui!..... Chúng tiểu nhân! Các người trước tiên lui lại, chờ bản Đại vương bắt lấy lão già này!

Đám giặc cũng không ai khuyên hấn, bởi vậy tất cả đều theo lời lui ra phía sau trăm mét.

Hoàng Trung vừa rồi cũng là tùy tiện nói, không nghĩ tới vị này thủ lĩnh cư nhiên thật sự để cho chính mình thủ hạ lui ra phía sau. Đây là bao nhiêu lớn cừu hận.

Hoàng Trung là võ tướng, tự nhiên cũng muốn có chiến mã, cũng không chào hỏi, trực tiếp lấy trường thương hướng tới vị kia thủ lĩnh đâm tới.

Vị kia Thủ lĩnh cũng không dự đoán được gia hỏa này cư nhiên như vậy không hiểu quy củ, cuống quít nâng lên trường thương đón đỡ. Hấn so với Hoàng Trung vũ lực còn kém rất nhiều, sau vài thương đã bị Hoàng Trung đánh cho miệng phun máu tươi, ngã xuống lưng ngựa.

Hoàng Trung thả người nhảy lên lưng ngựa, trường thương hướng xuống phía dưới đất thủ lĩnh đâm thêm một nhát, vị này thủ lĩnh lập tức mất đi tính mạng. Hoàng Trung cũng không dám ở lâu nhắc lên trường thương cùng dò xét một chút thì thể liền cưỡi ngựa chạy như bay mà đi.

Toàn bộ sự tình liên tục thời gian cũng chỉ có vài phút, chờ nơi xa giặc cỏ phát hiện tình huống không đúng chuẩn bị cứu viện Hoàng Trung đã chạy trốn thật xa.

Hoàng Thiên cùng Hoàng Trung tập hợp, nhìn con kia chiến mã, Hoàng Thiên đỏ mắt không thôi. Nhưng ngẫm lại chiến mã hiện tại ở Hoàng Trung trong tay có thể phát huy lớn hơn nữa giá trị, cũng không cướp đoạt.

Chiến mã

Sau đó Hoàng Trung dâng lên một quyển sách lấy được từ thi thể tên thủ lĩnh, Hoàng Thiên sắc mặt cười nở hoa, bởi vì đây là một quyển sơ cấp võ quán xây dựng bản vẽ.

Sơ cấp võ quán: Dạy cho thôn dân đơn giản phòng thân kỹ năng, cường thân kiện thể. Có thể biên độ nhỏ gia tăng dân tâm cùng trị an độ. Gia tăng thôn dân khả năng học tập. Kiến trúc điều kiện: vật liệu đá 200, vật liệu gỗ 200, tiền tệ 1000 đồng.

Hoàng Thiên vui vẻ cùng Hoàng Trung trở về thôn. Bởi vì có ngựa lên tốc độ di chuyển nhanh hơn rất nhiều. (2 người chung 1 ngựa)

Hạo Thiên thôn, Hoàng Thiên giao Sơ cấp võ quán cho Triệu Thần mang đi xây dựng. Đồng thời hấn cũng đón nhận một tin vui mới. Hôm nay lưu dân đổi mới có một vị trung cấp thuần thủ sư nghề nghiệp. Hấn vội vàng xem xét một chút thuộc tính của vị có nghề nghiệp đặc biệt này.

Tên họ: Tôn Nhạc

Tư chất: S (được Hạo Thiên thôn tăng lên)

Chức nghiệp: Trung cấp thuần thú sư

Danh vọng: 0

Thân phận: Hạo Thiên Thôn thôn dân.

Trung thành: 80

Cấp bậc: 0 cấp (0%)

Thống Soái: 3

Vũ lực: 2

Trí lực: 7

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Liên tiếp dựng thôn

Tên họ: Tôn Nhạc

Tư chất: S (Hạo Thiên thôn tăng lên)

Chức nghiệp: Trung cấp thuần thú sư

Danh vọng: 0

Thân phận: Hạo Thiên Thôn thôn dân

Trung thành: 80

Cấp bậc: 0 cấp

Thống Soái: 3

Vũ lực: 2

Trí lực: 7

Chính trị: 2

Sở trường đặc biệt: Thuần hoá dã thú, Xây dựng Chuồng thú.

Thiên phú kỹ năng:

- Sơ cấp thuần hóa: Cùng dã thú tiến hành giao lưu, đem dã thú thuần phục. Sử dụng điều kiện: Chuồng thú.

Trang bị: Không

Chuồng thú: Đem dã thú nhốt trong chuồng thú, có thể đem thuần hóa, thuần hóa thành công tỷ lệ cùng thuần thú sư chức nghiệp cấp bậc có quan hệ, thuần hóa thời gian 1 ngày. Chuồng thú có thể đồng thời giam giữ 1000 con dã thú, không thể thăng cấp.

Kiến trúc điều kiện: Vật liệu đá 5000, vật liệu gỗ 10000, tiền đồng 20 Đồng vàng.

Xây dựng Chuồng thú yêu cầu rất đắt đỏ, bình thường lĩnh chủ thời điểm này khẳng định không xây dựng nổi. Không nói 20 đồng vàng, chỉ vật liệu đá 5000, gỗ 1 vạn đủ để vô số lĩnh chủ lú lỏi. Nhưng đối với hiện tại tại Hoàng Thiên tới nói, này đó tài nguyên còn không xem như quá nhiều. Ai bảo hắn

lắm tiền nhiều lực, không những chủ động khai thác còn cần quét toàn bộ thị trường đầu.

Có thuần thú sư tại, Hoàng Thiên không cần lo lắng vấn đề vật nuôi cùng vật cưỡi. Muốn giết chết dã thú tương đối dễ dàng, nhưng muốn thuần hoá dã thú có thể vô đối khó khăn.

Nhưng giờ có thuần thú sư, Hoàng Thiên lập tức phân công người đem Chuồng thú xây dựng, sau đó mỗi ngày Triệu Võ, Hoàng Tự dẫn binh ra ngoài cần quét dã quái lại nhiều hơn một nhiệm vụ, đó chính là chú ý những nơi có trầu rừng, heo....

Hiện nay Hạo Thiên thôn tài nguyên sung túc, trên thị trường tài nguyên giá cả đã không còn như mấy ngày hôm trước giá rẻ, nhưng cũng không đến mức cao quá. Hạo Thiên thôn tổng cộng tồn hàng các loại nguyên vật liệu sáu trăm nhiều vạn đơn vị, tiền tài nhờ mấy ngày gần đây đi đánh giặc cỏ doanh địa mà cũng có một con số không lồ, hơn trăm vạn đồng vàng. Tất cả đầy đủ Hạo Thiên nhanh chóng phát triển.

Ngay khi Hoàng Thiên còn suy nghĩ lật vật thì một lần sóng dựng thôn ập tới.

- Đỉnh! thế giới thông báo: Chúc mừng Mỹ Châu khu người chơi Android thành lập And thôn, trở thành toàn cầu đệ nhị thôn, khen thưởng danh vọng 1000, đồng vàng 80. Đồng thời khen thưởng thiên hạ đệ nhị thôn danh hiệu.

- Đỉnh!....

- Đỉnh!....

Hoàng Thiên nghe được thông báo trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người, hần lúc này mới phát hiện, trò chơi đã qua năm ngày mới có cái thứ hai thôn thành lập.

- Đỉnh! thế giới thông báo: Chúc mừng Á Châu khu người chơi Hiên Viên thành lập Hiên Viên thôn, trở thành toàn cầu người thứ 3 thành lập thôn, khen thưởng danh vọng 800, đồng vàng 40, cũng khen thưởng thiên hạ đệ tam thôn danh hiệu.

- Đỉnh!

- Đỉnh!

Liên tiếp thế giới thông báo vang lên, làm Hoàng Thiên bắt đầu cảm nhận được áp lực. Đầu tiên là Android, sau đó lại là Hiên Viên. Android hẳn có thể không biết, nhưng Hiên Viên hẳn chắc chắn biết đây là đại diện cho chính phủ, quốc gia. Mặc dù hiện nay tận thế buông xuống, nhưng trung thành với quốc gia còn rất nhiều người. Bọn họ chắc chắn sẽ dồn toàn bộ tài nguyên vào thôn trang của quốc gia để phát triển. Hơn nữa còn có số lượng lớn người chơi gia nhập. Hoàng Thiên hẳn mặc dù chiếm trước tiên cơ nhưng sao có thể không có áp lực. Tự động cổ vũ bản thân một chút, hẳn hạ quyết tâm bất luận là thứ gì cản đường hẳn, một câu Sát chính là đáp án.

Ở một khu đất trống cạnh kinh thành, một đám người thở hổn hển vây quanh một cái thôn trang mới thành lập, bọn họ quần áo rách nát, rất nhiều người đều vẻ mặt mệt mỏi, nhìn qua liền biết bọn họ vừa trải qua một trận huyết chiến.

- Hiên Viên, cuối cùng cũng dựng được thôn trang, coi như là hoàn thành thủ trưởng giao phó a.

Hiên Viên

nhìn thôn xây lên, vô hạn cảm khái nói.

- Đáng tiếc vẫn là chậm hơn so với Mỹ Châu cùng người thần bí.

Bên cạnh Hiên Viên một người mở miệng.

Hiên Viên lúc này cũng nhắm mắt không nói gì. Vừa rồi bọn họ đánh giết một con cấp 10 boss nhưng tụ tập hơn một ngàn người, hiện tại còn có lác đác vài người, thiệt hại vô cùng lớn. Kiến thôn muộn sự việc bọn họ cũng không có cách nào.

- Không biết người thần bí làm thế nào. Chúng ta như vậy có vẻ thắng nhưng thảm. Haizzz

Hạo Thiên thôn trong thôn trưởng nghị sự phòng, Hoàng Thiên lúc này đã đem áp lực gì đó vứt bỏ mất. Hắn chính là đang hưng phấn nhìn Hoàng Tự.

- Hoàng Tự, người nói trong rừng cây phía đông phát hiện trầu rừng?

- Đúng vậy chủ công. Ngày hôm trước chúng ta đi qua khu vực bên cạnh đó xoát quái, có chém giết vài con trầu rừng. Vừa rồi thuộc hạ đi vào bên trong rừng xem xét, phát hiện số lượng trầu rừng khá lớn.

Hoàng Tự vội vàng nói.

- Được, người lập tức tập hợp binh lính, chúng ta đi phía đông rừng cây nhìn xem.

Hoàng Thiên có chút kích động nói. Trầu rừng nếu có thể bắt được cho Tôn Nhạc thuần hoá, vậy Hạo Thiên thôn sẽ có trầu cây thay vì sức người như hiện nay.

Mười phút sau, đội ngũ khoảng 200 người do Hoàng Thiên, Hoàng Tự cầm đầu rời khỏi Hạo Thiên thôn hướng về phía rừng cây phía đông đi tới.

Rừng cây phía đông, cây cối vô cùng xanh tốt, cỏ dại cao đến đầu gối người. Có rất nhiều thân cây khổng lồ vài người ôm không hết, chỗ này tương lai chắc chắn sẽ là bãi khai thác gỗ của Hạo Thiên thôn. (Các khu rừng khi khai thác hết sẽ không đổi mới, nếu muốn khai thác lần nữa yêu cầu trồng rừng.)

Hoàng Thiên đoàn người vừa đi vừa quét dọn đã quải, hơn một giờ sau thâm nhập được hơn 2km.

Bò.... Mu....

Bắt chợt một đầu trâu rừng lao tới, trâu rừng so với trâu nhà khoẻ mạnh, cơ bắp hơn, hơn nữa kích thước cũng lớn hơn gấp rưỡi.

Bởi vì bị tập kích bất ngờ lên Hoàng Thiên một thương đâm qua đem trâu rừng giết chết.

Hoàng Thiên nhẹ nhàng thở ra, xem ra trâu rừng cũng không phải rất mạnh, lấy Hạo Thiên quân bây giờ 3,4 người là có thể áp chế được. Quan trọng nhất là đám trâu rừng không có đi thành từng đàn lớn.

Trâu rừng: Ba cấp dã thú

Lực lượng: 30

Kỹ năng: mạnh mẽ va chạm

Đơn giản giới thiệu, làm Hoàng Thiên có chút không nghĩ tới nó lại ba cấp dã thú.

- Mọi người đi bắt vài con trâu rừng đi, lát nữa mang sẽ thôn thuận đường thành trâu cày. Ba, bốn người một nhóm, chú ý an toàn.

Hoàng Thiên giao nhiệm vụ, binh lính liền mang theo dây thừng đi bắt Trâu rừng, loại này Trâu rừng tuy rằng hung dữ, nhưng chỉ cần không tiến vào lãnh địa của chúng, chúng nó đều mặc kệ, nhưng nếu tiến vào lãnh địa của chúng, như vậy bọn nó sẽ xông tới công kích.

Thôn trang trước mắt không có trâu cày, nếu có thể sử dụng loại này Trâu rừng, như vậy tốc độ khai hoang nhất định sẽ nhanh hơn rất nhiều, phải biết rằng lãnh địa dân cư từng ngày từng ngày đều đang nhanh chóng tăng lên, như vậy khẳng định yêu cầu số lượng lớn lương thực, trước mắt lương thực mặc dù còn thừa, nhưng là dân cư tiếp tục tăng lên thiếu lương thực sớm muộn cũng sẽ phát sinh.

Cho nên hiện tại nếu có thể nhân cơ hội tăng lên ruộng đất khai hoang, như vậy lương thực tương lai có thể không cần lo lắng.

Loại này Trâu rừng hình thể so với bình thường trâu nhà lớn hơn, hơn nữa sức lực lớn rất lớn, nếu có thể thuần dưỡng thành trâu cày, tốc độ có thể tăng lên bốn, năm lần, nói cách khác có thể nhiều hơn cây bốn, năm lần đồng ruộng, nhiều hơn bốn, năm lần lương thực.

Trời tối đám người Hoàng Thiên mới dừng lại việc bắt trâu rừng. Lúc này bọn họ đã bắt được hơn hai trăm con, mặt đất nằm đầy trâu rừng, bốn chân chúng bị buộc chặt lại với nhau. Bởi vì chúng quá nặng lên Hoàng Thiên đành phải cho người về Hạo Thiên thôn cầu viện, làm cho Triệu thần phải thêm vài trăm thanh niên trai tráng tới đây khiêng về thôn.

Ngày hôm sau trời vừa sáng, Hoàng Thiên đã triệu tập hai phần ba binh lực của Hạo Thiên thôn, hần quyết định đi tiêu diệt trung cấp giặc cỏ doanh địa.

Hoàng Thiên cũng đã bắt đầu chuẩn bị xong. Căn cứ lần trước thăm dò, loại này giặc cỏ doanh địa có cung tiễn thủ, nhưng cũng không phải rất nhiều. Vì giảm bớt thương vong cho bên mình, hần quyết định để tất cả binh lính mang theo cung tên. Dịch đồng ta ít, biện pháp duy nhất chính là mai phục. Dựa vào địa hình hiểm trở tiêu diệt quân địch, cung tiễn không thể nghi ngờ chính là thần binh lợi khí

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Khe núi mai phục

Trời vừa sáng, gần 400 người đứng ở cửa thôn chờ xuất phát. Hoàng Thiên vì an toàn lên để lại Hoàng Vũ Điệp cùng gần 200 binh lính thủ thôn. Còn lại Hoàng Trung, Hoàng Tự, Triệu Võ toàn bộ xuất động. Hiện tại giặc cỏ doanh địa nhân số khoảng 8000 người, một ngày không giết, sớm muộn sẽ công thôn.

Hai giờ sau, trong một khe núi gần 5000 giặc cỏ đi theo thủ lĩnh mới như thường ngày tuần tra. (thủ lĩnh cũ bị giết vài ngày sau sẽ tự động bầu ra thủ lĩnh mới)

Giặc cỏ hành quân không thể được như quân đội chính quy, người người chen chúc đi vào khe núi. Bọn họ trang bị ngoại trừ vũ khí còn lại cũng không ra sao, người mặc giáp da, người áo vải, người để mình trần. 5000 giặc cỏ chậm rãi đi vào khe núi, bỗng nhiên hai bên sườn núi cây cối không ngừng lay

động, Âm âm thanh âm vang lên. Sau đó vô số cục đá lớn từ hai bên sườn núi lăn xuống, bịt kín phía trước và phía sau. Đám giặc cỏ hoảng hốt không hiểu ra sao thì những tiếng xé gió "vù vù" vang lên. Hai bên sườn núi vô số mũi tên xé gió bay tới, dày đặc như mưa.

Giặc cỏ đại loạn, tiếng kêu thảm thiết không dứt, thậm chí không ít người chết do bị đồng đội dẫm đạp.

- Tàn ra, mau tàn ra, phá vây, chuẩn bị phá vây.

Thủ lĩnh điên cuồng gào thét, nhanh chóng xuống ngựa lao lên bên trên sườn núi, ánh mắt hấn đỏ đậm, mặt lộ vẻ dữ tợn, trên người sát khí không ngừng phát ra, có vẻ cực kỳ khủng bố.

- Sát

Giặc cỏ thủ lĩnh giờ phút này lửa giận tận trời, địa bàn của mình núi rừng, có người dám phước kích bọn họ, điên cuồng hét lên một tiếng, nhắc tới trong tay vũ khí, điên cuồng lao lên sườn núi. Hắn không phải ngu ngốc, lúc này đương nhiên biết, hiện giờ không có đường lui, chỉ có xông lên trên mới có khả năng sống sót, nếu không sớm muộn cũng bị mũi tên bắn chết.

Thấy giặc cỏ nổi điên giống nhau đánh tới, Hoàng Thiên nhìn lão tướng Hoàng Trung gật đầu. Hoàng Trung lập tức bỏ cung tiễn cầm lấy thương, lao ra nghênh tiếp giặc cỏ thủ lĩnh.

Giặc cỏ thủ lĩnh mặc dù là võ tướng, nhưng đối với Thần cấp Hoàng Trung tới nói, hấn chiêu thức không hề có kết nối, toàn thân sơ hở chông chênh, ở Hoàng Trung trong mắt, hoàn toàn là người chết một cái, Thiết Thương quét ngang, kim quang chọi lóe, giặc cỏ thủ lĩnh liền bay về phía lên trung, nhảy mất rơi xuống trên mặt đất.

- Chết hay hàng.

Hoàng Trung tay cầm thương, một cỗ kinh thiên uy áp hướng giặc cỏ thủ lĩnh lao đi.

- Hừ, từ chiến đến cùng.

Tuy nói kia cỗ uy áp làm giặc cỏ thủ lĩnh huyết khí quay cuồng, nhưng hấn trong lòng cũng có ngạo khí.

- Chết.

Thấy giặc cỏ thủ lĩnh ý chí kiên định, vừa thấy liền biết, chính là bất khuất loại người, Hoàng Trung sát khí càng tăng lên, trong lòng trầm nghĩ, nếu không thể vì chủ công làm việc vậy chỉ có chết.

Lập loè kim quang hóa thành thật lớn thương ảnh, mãnh liệt oanh hướng giặc cỏ thủ lĩnh, trong nhảy mất liền đem hấn bao phủ.

Kim quang tan đi, giặc cỏ thủ lĩnh như trước ngồi trên đất, nhưng lại mãnh liệt ho khan, ngũ quan thất khiếu toàn tràn ra máu, khuôn mặt vụn vỡ, bộ dáng cực kỳ khủng bố. Hấn muốn nói gì đó nhưng không kịp, cả người chậm rãi ngã xuống đất, chết.

- Thủ lĩnh đã chết. Các người còn không mau đầu hàng.

Hoàng Trung sử dụng nội lực hết lớn.

Tức khắc toàn bộ giặc cỏ binh lính nhìn về phía Hoàng Trung, khi thấy thủ lĩnh bị giết, giặc cỏ binh lính lập tức xuất hiện phân hoá, đa số người đẩy mặt do dự, đứng ở tại chỗ, không biết làm thế nào, số ít trung thành binh lính hai mắt đỏ ngầu, nắm chặt vũ khí, điên cuồng lao lên trên sườn núi hướng Hạo Thiên thôn binh lính, trong miệng rống giận.

- Vì thủ lĩnh báo thù.

Nhưng mà bởi vì địa hình, bọn họ loại này hành vi không thể nghi ngờ chịu chết, còn chưa tới nửa sườn núi, nhảy mất liền bị mũi tên bắn chết.

Còn lại đám binh lính còn đang do dự, thấy một đám người xông lên trong nhảy mất ngã xuống, càng thêm sợ hãi, mặt xám như tro tàn.

- Đầu hàng không giết...

- Đầu hàng không giết....

Thấy đám giặc cỏ mặc dù sợ hãi vẫn không đầu hàng, Hoàng Thiên hạ lệnh binh lính cùng nhau hét lên.

- Đùng giết ta, ta đầu hàng.

Rốt cuộc, một người chịu không nổi nữa đi ra khỏi đám người, vứt bỏ vũ khí, quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói.

Đình, đình, đình

Vô số vứt bỏ vũ khí thanh âm vang lên, có người đầu thì có người sau, vô số giặc cỏ vứt bỏ trong tay vũ khí, quỳ rạp xuống đất, trong miệng lầm bầm

nói.

- Ta đầu hàng, ta đầu hàng.

Nhìn hơn 3000 tên giặc cỏ đầu hàng quỳ trên đất, Hoàng Thiên chậm rãi đi xuống vách núi, thu lấy toàn bộ vũ khí, nói:

- Hoàng Tự, Ngươi cùng 200 Hạo Thiên quân áp giải chúng về Hạo Thiên thôn, dọc đường bất cứ tên nào biểu hiện dị thường lập tức giết. Còn lại mọi người theo ta tấn công giặc cỏ doanh địa.

- Thuộc hạ lĩnh mệnh.

Hoàng Thiên dẫn theo Hoàng Trung cùng 200 tên binh lính còn lại nhanh chóng hướng về phía giặc cỏ doanh địa lao đi.

Giặc cỏ doanh địa, Hoàng Thiên nhìn bên người Hoàng Trung, Triệu Vũ nói:

- Dùng cung tiễn xử lý giặc cỏ trên trạm canh gác trước, sau đó chờ đối phương tập hợp lại thủ doanh, lập tức công kích đối phương cung tiễn thủ...

- Tuân lệnh, chủ công.

Hai người lên tiếng đáp.

Hoàng Trung cùng Triệu Vũ cầm cung nhắm chuẩn trạm canh gác tháp hai người xạ kích.

Trong phút chốc "A" thanh âm thảm thiết vang lên, trên trạm canh gác cung tiễn thủ che ngực ngã xuống, một người trên ngực cắm một mũi tên, tên còn lại bị mũi tên cắm xuyên cổ họng. Triệu Vũ dù là cao cấp võ tướng, nhưng bởi vì khoảng cách khá xa vì vậy không thể một mũi tên xuyên cổ như Hoàng Trung.

Tiếng người kêu thảm thiết vang vọng toàn bộ doanh địa.

- Định tập! Mau!..... Đi lấy vũ khí.....

Toàn bộ doanh địa bắt đầu ồn ào lên. Vài phút sau cửa doanh địa mở ra, vô số giặc cỏ lũ lượt cầm vũ khí lao ra ngoài cửa trại. Thế nhưng bọn họ vừa chạy ra được hơn chục mét, một loạt mũi tên từ trên trời rơi xuống, xuyên thủng thân thể của bọn họ. Bởi vì không có người chỉ huy, giặc cỏ binh lính liên tục xông lên lại ngã xuống lại xông lên, cuối cùng hơn một nửa bị mũi tên xuyên chết mới bắt đầu sợ hãi đầu hàng.

Thấy giặc cỏ đầu hàng, Hoàng Thiên hạ lệnh Hoàng Trung, Triệu Vũ đi lên tiếp thu, còn bản thân mình thì xông vào bên trong Doanh địa, nhanh chóng tìm kiếm kho hàng. Đánh giặc cỏ để binh lính luyện tập thực chiến, để bảo vệ an toàn lãnh địa, đồng thời còn là vì cướp đoạt tài nguyên. Sau vài lần bội thu, Hoàng Thiên hẳn nhận ra được tấn công son tặc, giặc cỏ.... Điều thu hoạch được số lượng lớn tài nguyên, tiền tài, so với tự mình trồng trọt, thu thập, còn muốn nhanh hơn vài lần.

Nhanh chóng tìm được vị trí kho hàng, thấy cửa khoá, Hoàng Thiên lấy ra Long Thương sau đó một thương xuyên mở sơn trại kho hàng cửa lớn. Nhìn thấy bên trong đồ vật hần không khỏi mở to miệng, bởi vì kho hàng bên trong chất đầy lương thực, tài nguyên, vũ khí... hơn nữa trừ bỏ những thứ này còn có mấy cái rương lớn. Hoàng Thiên nhanh chóng mở ra toàn bộ rương, đôi mắt hần càng thêm toả sáng, thân thể hưng phấn mà phát run. Không kịp chờ đợi hần đem toàn bộ các thứ nhét hết vào nhần chứa đồ. Rất lâu sau hần mới hoàn thành quá trình càn quét. Thân là võ tướng hần lúc này đã mệt lã, so với đánh trận còn mệt hơn.

- Định! Ngươi thành công chiếm lĩnh Trung cấp giặc cỏ doanh địa. Khen thưởng danh vọng 5000 công huân 5000. Xin hỏi ngươi muốn hay không phá hủy?

- Phá hủy.

- Định! Ngươi lựa chọn phá hủy trung cấp giặc cỏ doanh địa, thu hoạch được lương thực 3000, gỗ 5000, quặng sắt 1000.

Hoàng Thiên lựa chọn phá hủy. Hần cũng không nghĩ tới muốn lưu lại. Lấy Hạo Thiên quân thực lực còn chưa dám dựa vào Trung cấp doanh địa làm nơi luyện binh. Mà nếu không phá hủy trung cấp doanh địa vài ngày sau sẽ đổi mới ra một loạt giặc cỏ. Hần cũng không dám chắc lần sau có thể dễ dàng công phá. Phải biết mỗi thủ lĩnh doanh địa đều có trí tuệ riêng, không dễ dàng như vậy đánh thắng. Lần tới thủ lĩnh nếu là một tên mưu sĩ, lúc đó Hoàng Thiên khóc cũng không có chỗ khóc.

Đơn giản thu thập một chút, Hoàng Thiên dẫn theo Hoàng Trung đám người về Hạo Thiên thôn.

Đêm đã khuya, Hạo Thiên thôn vẫn đèn đuốc sáng trưng, cửa thôn vô số người xếp thành hàng đi vào. Bên trong thôn, vô số người đang vui vẻ cười nói làm việc. Bọn họ đang xây dựng thêm số lượng lớn nhà ở, kho hàng... Hạo Thiên thôn quảng trường lớn, số lượng lớn thanh niên trai tráng đang vận chuyển tài nguyên vào kho hàng. Triệu Thần khuôn mặt tươi cười kiểm kê vật tư số lượng, hần cảm giác chính mình bị hạnh phúc vây quanh, Hạo Thiên thôn mặc dù chỉ là sơ cấp thôn xóm, nhưng đã không thua kém gì trung cấp trấn.

Riêng về tài nguyên chỉ sợ Sơ cấp Thành trì cũng không nhiều bằng Hạo Thiên thôn. Kiểm kê xong một lượt, Triệu Thần tìm tới Hoàng Thiên bẩm báo:

- Chủ công, Trải qua thống kê, lần này đạt được lương thực 150v đơn vị, gỗ 200v đơn vị, vật liệu đá 100v, quặng sắt số lượng lớn nhất gần 200v đơn vị.

Ngoài ra còn có số lượng lớn quý giả tài nguyên, lần này cộng đạt được tù binh hơn 6000 người, sơ cấp vũ khí đao hơn 1v, sơ cấp áo giáp 2000 bộ, Kiếm Thôn Lệnh. Còn có một số loại bản vẽ như Đao, kiếm, cung.... Ngoài ra còn có Cao cấp xưởng đóng tàu, bến tàu cùng bản vẽ Cao cấp chiến thuyền. Về phần tiền tài có 100v đồng vàng hơn.

Vốn dĩ Hoàng Thiên biết nhất định sẽ có rất lớn thu hoạch, nhưng lại không nghĩ rằng thu hoạch lớn như vậy. Kiểm kê qua đi, hắn mới phát hiện lần này còn có cả Kiếm thôn lệnh, Cao cấp bản vẽ...

- Chủ công, có một chuyện cần người giải quyết.

Thấy Hoàng Thiên muốn đi, Triệu Thần vội vàng mở miệng gọi lại.

- Ân. Triệu lão cứ nói.

Hoàng Thiên dừng lại bước chân, sững sờ nhìn Triệu Thần nói. Bình thường mọi việc Triệu Thần đều toàn bộ lo liệu tốt, không cần hắn phải động tay chân nhiều. Lần này không biết có chuyện gì mà Triệu Thần yêu cầu mình giải quyết.

- Là như vậy, chủ công. Chúng ta hiện tại sơ cấp vũ khí cùng áo giáp có quá nhiều (đồng thau). Vũ khí hơn 2v, áo giáp gần 1v. Mà những thứ này thôn trang chúng ta hoàn toàn không sử dụng, cứ tích trữ lại như vậy không phải là biện pháp.

Triệu Thần ánh mắt u oán nhìn Hoàng Thiên nói. Vũ khí cấp thấp không phù hợp trang bị cho Hạo Thiên quân sử dụng. Phải biết Hạo Thiên quân được Thiên Tà trang bị toàn bộ đều là màu bạc (trung cấp) trang bị. Không sử dụng được, cũng không thể vất bỏ, giữ lại thì tốn diện tích nhà kho, Triệu Thần thật sự không có cách nào. (Nhiều lần hắn thỉnh cầu Hoàng Thiên thăng cấp thôn trang lấy thêm diện tích, nhưng không được phê chuẩn.) Nhưng hắn không biết Hoàng Thiên chậm chạp không chịu thăng cấp là bởi vì một khi thăng cấp chắc chắn sẽ có quái vật tấn công thôn. Xung quanh Hạo Thiên thôn lại nhiều quái vật như vậy....

- Triệu lão yên tâm, ta sẽ nhanh chóng giải quyết việc này.

Hoàng Thiên không chịu nổi ánh mắt của Triệu Thần, bỏ lại một câu sau đó vội vàng xoay người rời đi.

Dọc đường, hắn cũng bắt đầu suy nghĩ cách giải quyết. Không thể dùng cũng không thể vứt, vậy đem bán a. Hoàng Thiên cười to hai tiếng, sau đó đi vào thị trường.

Hạo Thiên thôn thị trường đã được xây dựng thành cao cấp, có thể giao dịch phạm vi toàn bộ Tam quốc. (Một lần tấn công doanh địa lấy được bản vẽ). Bình thường cao cấp thị trường cần lãnh địa lên tới tiểu thành mới có thể xây dựng, nhưng nếu như có bản vẽ....

Vì để thử nghiệm, Hoàng Thiên trước tiên bỏ vài trăm thanh vũ khí mấy cái vũ khí, vũ khí thuộc tính có tốt có xấu, nhưng đều là sơ cấp (đồng thau). Giá cả thấp hơn bình thường một chút rồi chờ đợi kết quả.

- Báo cáo, trên thị trường có số lượng lớn vũ khí bán ra.

Hoàng Thiên mới vừa đem vũ khí đặt lên thị trường không quá hai phút, ở bên ngoài luyện cấp Hiên Viên liền thu được thuộc hạ báo cáo. Hắn nhanh chóng lên thị trường xem một chút.

- Di, thế nhưng có nhiều như vậy sơ cấp vũ khí.

Hiên Viên kinh ngạc bật thốt lên. BOSS rơi xuống vũ khí tuyệt đối là cực phẩm, chỉ có một ít thể lực lớn người cầm đầu có, thành viên tinh anh trên cơ bản có thể trang bị bình thường sơ cấp vũ khí. Bình thường thành viên thậm chí còn không đủ trang bị, phần lớn đều mang tân thủ trang bị (không phẩm chất). Thiên Hạ tỷ lệ rơi đồ cực thấp (Trừ a main), hơn nữa Triều đình quản lý việc buôn bán vũ khí cực gắt gao. Trên thị trường toàn bộ vũ khí đều là Triều đình bán ra, số lượng ít, giá cả lại khá đắt đỏ. Không nghĩ tới lần này lại có số lượng lớn vũ khí bán ra, hơn nữa giá cả thấp hơn bình thường một chút. Gần ba trăm thanh vũ khí, giá cả là 30 đồng vàng. Hiên Viên đang suy nghĩ có nên mua hay không, hắn đồng vàng cũng không nhiều lắm, 30 đồng vàng có thể là gần 1/4 tài sản. Nhưng trang bị lại ảnh hưởng trực tiếp đến khả năng phát triển của lãnh địa, cần rằng một cái, Hiên Viên định mua thì đột nhiên toàn bộ vũ khí biến mất.

- Đáng chết.

Chú ý tới thị trường không phải chỉ có một người, đa số thể lực lớn toàn bộ đều có người ngày đêm quan sát thị trường. Số lượng lớn vũ khí bán ra bọn họ cũng ngay lập tức nhận được tin tức, bởi vì thị trường là người nào nhanh tay thì được, lên cũng không xuất hiện tình trạng lấy lớn hiếp nhỏ. Toàn bộ chỉ dựa vào tài lực cùng tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Cao cấp chiến thuyền ra đời

- Sơ cấp vũ khí 10 đồng bạc có đắt quá hay không.... Cái gì?

Hoàng Thiên còn đang suy nghĩ về giá cả, đột nhiên hần trợn mắt há hốc mồm nhìn thị trường, hần bán đi vũ khí thế nhưng nhanh chóng bị mua đi.

Lần nữa đem Vũ khí đặt lên thị trường, hần liền nhìn chăm chăm vào.

- What? Nhanh như vậy....

Hoàng Thiên lúc này khiếp sợ, hai phút, vũ khí toàn bộ bị mua.

Hần không giải thích nổi, bên ngoài người chơi phải chăng rất thiếu vũ khí a?

Mặc dù vậy hần vẫn tiếp tục bán ra vũ khí, số lượng còn tăng lên tới 1000 thanh. Những thứ này đối với Hạo Thiên thôn liền là rác rưởi đi. Đã có người mua, như vậy bán bán bán.

Hoàng Thiên lúc này còn không biết bản thân bán ra nhiều như vậy vũ khí, đã khiến vô số người chú ý. Hần lúc này còn đang đi dạo trên thị trường.

Không thể không nói Cao cấp thị trường quả thật trâu bò. Toàn bộ Tam quốc người chơi đều có thể giao dịch, không có lãnh địa có thể giao dịch trên thị trường bằng vào thị trường ở các thành trì, dĩ nhiên thuế sẽ cao hơn một chút. Hơn nữa vật phẩm cũng vô cùng phong phú.

Bán đi gần vạn thanh vũ khí, tốc độ người mua có chút chậm lại (Người mua hết đồng vàng), Hoàng Thiên quyết định hôm nay tạm thời dừng việc buôn bán lại. Kiểm kê một chút đồng vàng, hần định dời khỏi thị trường thì một tấm bản vẽ thu hút ánh mắt của hần.

Ở hàng vật phẩm giá cao, một tờ bản vẽ nằm lẻ loi lơ lửng. Mờ ra xem xét một chút, Hoàng Thiên không biết phải nói gì.

Cao cấp tường thành bản vẽ:

Có thể xây dựng cao cấp tường thành. Tường thành cao 30m, độ dày 10m.

Xây dựng yêu cầu:

- Vật liệu đá 200v
- Vật liệu gỗ 50v.
- Quặng sắt 10v

Giá bán: Không biết

Người bán: Tường Vi.

Quả thật là sáng mù mắt chó. Thế nhưng có người bán ra cao cấp tường thành bản vẽ, vật này thế nhưng là phòng thủ thôn trang thần khí.

Hiện tại người chơi thành lập lãnh địa số lượng rất ít (Kiến thôn lệnh khó kiếm), Cao cấp tường thành trên cơ bản là không ai dám nghĩ tới, ngay cả Hoàng Thiên hần cũng chưa từng nghĩ tới thời điểm này có người bán ra tường thành bản vẽ, hơn nữa còn là cao cấp. Hạo Thiên thôn hiện tại cũng chỉ xây dựng lên sơ cấp hàng rào. Nhưng nhìn đến vật liệu xây thành, hần cũng đã hiểu tại sao người sở hữu lại bán ra. Vật liệu đá 100v, gỗ 50v, quặng sắt 10v đây là con số khổng lồ. Lấy Hạo Thiên thôn tài lực, nếu chưa thành công tiêu diệt trung cấp giặc cỏ doanh địa còn chưa đủ 1/10. Thế nhưng hiện tại hắc hắc....Có cao cấp tường thành hần sẽ còn lo lắng về việc thăng cấp thôn trang sao?

Hoàng Thiên đang yy thì đột nhiên nhớ tới giá cả ghi là không biết. Không biết thì làm thế nào mua a. Nhìn tới người bán là Tường Vi, hần nghĩ tới Thiên Hạ có nhân tin chức năng, vội vàng mở ra công năng nhân tin, lập tức liên lạc với Tường Vi. Không lâu sau thì đối phương trả lời.

- Ai vậy?

- Ta muốn mua bản vẽ cao cấp tường thành, ra giá đi.

- Người thật sự muốn mua?

- Không lẽ đùa giỡn người?

- Để ta suy nghĩ một chút.

Hoàng Thiên cũng không dài dòng, trực tiếp vào thẳng vấn đề. Không quen không biết, hần cũng không nghĩ dài làm gì.

Lúc này tại hiện thực một ngôi biệt thự, trên bàn ngồi ba người, ba người này đều là đại mỹ nữ. Nếu Hoàng Thiên nhìn thấy chắc chắn sẽ nhận ra ba người hoặc là nói này ba người ở xxx thành phố kỳ nổi tiếng, không người không biết, không người không hiểu. Các nàng xinh đẹp không nói, hơn nữa còn cực kỳ tài giỏi. Một người là giám đốc tập đoàn, một người là bác sĩ giỏi nhất thế hệ trẻ, người cuối cùng là giáo viên trẻ tài năng nhất.

- Nhị tỷ, người cảm thấy trò chơi này thực sự chơi được sao? Chúng ta vào trò chơi cũng đã một tuần, trang bị không có, thôn trang cũng không, hơn nữa đã quai lại mạnh như vậy. Cái này làm cho chúng ta như thế nào chơi.

Nói chuyện chính là trẻ tuổi nhất một vị mỹ nữ, tên Ngọc Anh. Bác sĩ giỏi nhất thế hệ trẻ. Mà bên phải Ngọc Anh là Phương Liên, Cô giáo trẻ tài năng nhất. Bên trái chính là Tường Vi, tổng giám đốc đồng thời là người bán ra Cao cấp bản vẽ tường thành.

- Chúng ta có lựa chọn sao?

Phương Liên thờ dài nói. Hiện tại tận thế phát sinh, cơ hội duy nhất chính là Thiên Hạ.

- Được rồi. Gọi hai người xuống là có việc cần bàn bạc. Không phải để hai người than thở.

Tường Vi mở miệng nói.

- Đúng rồi, đại tỷ có việc gì vậy.

Tường Vi khẽ cười, nói:

- Có người muốn mua Bản vẽ Cao cấp tường thành.

- Không phải là lừa gạt đi, chúng ta nhưng gặp phải không ít.

- Có vẻ không giống. Đối phương rất trực tiếp, hơn nữa đang đợi chúng ta ra giá đây.

- Thật sự, vậy đại tỷ người đôi lấy một chút trang bị. Nhóm chúng ta hơn một trăm người hầu như toàn bộ đều là Tân thủ bộ đồ đây.

Phương Liên lập tức ra đề nghị.

- Nhị tỷ, như vậy có phải hay không giá cả có chút thấp. Hiện tại trang bị mặc dù khan hiếm, nhưng đây là cao cấp bản vẽ a. Đại tỷ, không bằng trực tiếp yêu cầu Kiến thôn lệnh. Như vậy có thể xác định được đối phương có hay không đùa bỡn chúng ta, hơn nữa nếu đối phương đồng ý. Hơn trăm tỷ muội chúng ta sẽ có lãnh địa của mình, có thể an tâm phát triển mà không sợ đám nam nhân thối kia ức hiếp.

Ngọc Anh sôi nổi nói.

- Ân, như vậy đi. Ta sẽ yêu cầu kiến thôn lệnh, trang bị cùng đồng vàng. Nếu đối phương đáp ứng vậy thì tốt, nếu không chúng ta có thể hạ giá.

Tường Vi lúc này làm ra quyết định.

- Đồng ý. Đại tỷ không hồ là thương nhân chắc chắn....

Hạo Thiên thôn, Hoàng Thiên lúc này chờ đợi đã hơn một giờ. Hết mất kiên nhẫn định khoá chức năng nhắn tin thì nhận được phản hồi. Đồng thời cũng có hai người được Tường Vi thêm vào thành nhóm chat.

- Người còn đó sao?

- Nói giá đi.

Hoàng Thiên không kiên nhẫn trả lời.

- Người có phải nam nhân không vậy? Nói chuyện với mỹ nữ như vậy, người không sợ cô độc cả đời?

Người mới được thêm vào nhóm là Ngọc Anh nói.

- Rồi sao?

- Người... Người....

- Còn không ra giá thì tạm biệt.

Hoàng Thiên nói. Mỹ nữ, mỹ nữ thì làm sao, hiện tại thế giới biến đổi, mỹ nữ nhóm còn nghĩ mình có được đặc quyền như lúc trước.

- Người.

- Được rồi tạm muội.

Tường Vi thấy đối phương tỏ vẻ không kiên nhẫn, nàng nhanh chóng đứng ra.

- Như vậy, chúng ta muốn Kiến thôn lệnh, 200 đồng vàng, 50 thanh vũ khí cùng áo giáp.

Nhìn thấy Tường Vi trả lời, Hoàng Thiên khuôn mặt đen lại. Đây rõ ràng là ăn cướp. Muốn lấy được kiến thôn lệnh độ khó rất lớn, nếu không hiện nay

thôn trang đã thành lập vô số rồi. Lại còn 200 đồng vàng, 50 thanh vũ khí cùng áo giáp, Đây là cái quý gì?

- Sao các ngươi không đi đánh cướp ta nghĩ đánh cướp còn không nhanh bằng như vậy.

- Cao cấp bản vẽ tường thành giá trị ngươi chắc chắn phải biết, tương lai nó tuyệt đối giá trị không chỉ như vậy.

- Đó là chuyện tương lai, giá cả các ngươi đưa ra ta không chấp nhận được. Các ngươi chắc chắn đã nhìn qua vật liệu xây dựng, nhiều như vậy vật liệu, hiện tại ai có thể xây dựng.

- ...

Đối phương không trả lời, giương như đang suy nghĩ. Hoàng Thiên cũng không quan tâm, mặc dù hắn có kiến thôn lệnh, đồng vàng cùng vũ khí nhiều vô số, nhưng đây cơ bản là giá cả quá cao, không thể chấp nhận.

- Như vậy đi, bản vẽ Cao cấp tường thành cùng một tấm bản vẽ vũ khí, ngươi đồng ý thì giao dịch. Không thì tạm biệt.

- Đây... Tên không phải đàn ông, ngươi thấy được sao

-

- Đưa thuộc tính qua ta xem xét một chút.

Hoàng Thiên trầm tư một lát, sau đó trả lời.

Tam cung sàng nổ bản vẽ

Công thủ thành thần binh lợi khí. Một lần có thể bắn ra mười mũi tên, hơn nữa uy lực cực lớn. Cao cấp trang cũng có thể bị xuyên thủng. Tầm bắn 500m

Chế tạo yêu cầu:

- Gỗ 500 đơn vị
- Sắt 300 đơn vị
- Cao cấp da thú 10

Nhìn đến thuộc tính bản vẽ, Hoàng Thiên lập tức kích động lên. Đây chính là pháo hạng nặng a, bình thường cung tiễn thủ chỉ bắn tới khoảng cách 150m, nhưng Tam cung sàng nổ bắn tới 500m. Nghĩ đến quân ta cách quân địch 500m đã bị tiêu diệt, như vậy còn đánh cái rắm. Hơn nữa Cao cấp trang bị còn có thể dễ dàng bị xuyên thủng, trừ khi quân địch toàn bộ trang bị đều là Thần cấp, nếu không như bình thường đều dễ dàng bị giết, mặc kệ ngươi là tinh nhuệ hay không, đều bị cung tên bắn xuyên.

Cổ nén kích động, Hoàng Thiên trả lời:

- Như vậy đi, kiến thôn lệnh, 20 đồng vàng cùng 50 thanh vũ khí và áo giáp.

- Thành giao.

- Vậy chúng ta giao dịch.

- Hừ... Đồ keo kiệt. Ta nhưng vượt qua vô số nguy hiểm mới đạt được bản vẽ....

Hoàng Thiên nhanh chóng phát ra lời mời giao dịch mà đối phương cũng đồng ý lên rất nhanh giao dịch hoàn thành. (Thiên Hạ người chơi có thể lẫn nhau trao đổi vật phẩm. Điều kiện cả hai bên đều đồng ý)

- Tạm biệt. Sau này có đặc thù kiến trúc hoặc cao cấp bản vẽ có thể liên hệ với ta, chúng ta thương lượng giá cả.

- Chúng ta kết bạn?

Đối phương chủ động phát ra lời mời, Hoàng Thiên cũng không từ chối. Biết đâu sau này lại có tin tức tốt từ bọn họ.

Hai tấm bản vẽ tới tay, Hoàng Thiên mau chóng kết thúc trò chuyện.

Hoàng Thiên nhanh chóng đi tìm Triệu Thần, giao cho hắn hai tấm bản vẽ, nói:

- Triệu lão, ngươi xem lấy chúng ta hiện tại nhân lực vật lực, có thể hay không nhanh chóng xây dựng Cao cấp tường thành?

- Chủ công, đây là một công trình lớn, hiện tại nếu chúng ta dồn lực vào xây dựng tường thành thì những công việc khác sẽ xuất hiện lỗ hổng, không có người xây dựng. Tình hình phát triển của thôn trang sẽ có chút chậm lại.

Triệu Thần suy nghĩ một lát, nói.

- Triệu lão, không phải ngài muốn thăng cấp thôn trang sao? Chỉ cần hoàn thành Cao cấp tường thành, Ta đảm bảo sẽ lập tức thăng cấp thôn trang. Hơn nữa nếu tường thành sớm hoàn thành, chúng ta không phải có thể sớm kê cao gối đầu ngủ sao? Triệu lão....

- Chủ công, thuộc hạ nhất định cố hết sức.

Triệu Thần thấy Hoàng Thiên như vậy, biết hắn đã quyết định việc này. Cũng không nghe hắn dài dòng mà nhanh chóng đáp ứng.

- Triệu lão người xem bản vẽ tam cung sàng nô này....

- Chủ công, thuộc hạ đã biết, lập tức trở về giao cho người sản xuất.

Hoàng Thiên nhìn Triệu Thần rồi đi, hắn cũng không biết phải nói gì. Có vẻ như Triệu Thần gần đây áp lực quá lớn, xem ra cần tìm người phụ tá cho hắn.

Không phải thiếu người sao, chỉ cần tìm thêm là được. Hoàng Thiên cười nhẹ một tiếng, sau đó trong đầu nảy ra một ý tưởng. Nhân lực tài lực, đi đánh sơn tặc, giặc cỏ chắc chắn sẽ có, hắn quyết định đi càn quét sơn tặc, giặc cỏ lấy thêm nhân lực. Hắc

..

YY một chút, Hoàng Thiên xem xét Hạo Thiên thôn tình hình hiện tại.

Hạo Thiên thôn (Thiên Hạ đệ nhất thôn. Thôn dân đôi mới gia tăng 20%, lương thực sản lượng gia tăng 20%, NPC chiêu mộ tỷ lệ đề cao 5%)

Cấp bậc: Sơ cấp thôn xóm

Thăng cấp cần điều kiện:

- Thôn dân 200
- Lương thực 200 đơn vị
- Bó củi 200 đơn vị
- Đá 100 đơn vị
- Kiến trúc cơ sở yêu cầu toàn bộ xây dựng xong.

Hiện có thôn dân 15396 /... (Thần cấp kiến thôn lệnh không giới hạn số lượng)

Dân tâm: 90

Trị an: 90

Thuế suất: 0 % (tăng lên thuế suất cần thôn trưởng tự mình thiết lập. Thuế suất có hiệu quả trong lãnh địa và phụ thuộc lãnh địa)

Thôn trang thuộc tính:

- Đề cao tư chất thôn dân mộ giai.
-
-

Hiện có kiến trúc:

....

Hiện có tài nguyên:

- Lương thực 300v đơn vị
- Gỗ 290v đơn vị.
- Đá 150v đơn vị.
- Quặng sắt 250v đơn vị.

Tiền tài: 250v đồng vàng...

Giàu. Từ này dùng để miêu tả Hạo Thiên thôn tình huống hiện tại. Sơ cấp thôn trấn dân cư hơn 1v5, Lương thực tài nguyên đều dùng trăm vạn để tính, tiền tài cũng đột phá 250v đồng vàng. Tất cả những thứ này so với sơ cấp tiểu thành còn nhiều hơn. Hoàng Thiên hiện tại hiểu tại sao Triệu Thần nhiều lần yêu cầu thăng cấp thôn trang. Nhiều như vậy dân cư cùng tài nguyên, thôn trang quả thật vô cùng chật chội. Tuy lần trước hắn đã cho người xây nhà ở bên ngoài hàng rào, nhưng cũng không khả quan cho lắm. Dân tâm tụt dốc không phanh xuống tới 60 làm hắn lúc đó hoảng sợ vội vàng tập hợp mọi người để trấn an.

- Chủ công, chủ công... Tin tức tốt.

Ngay tại lúc Hoàng Thiên định tập hợp binh lính đi đánh giặc cỏ thì Lý Hồng, Cao cấp tạo thuyền sư duy nhất của Hạo Thiên thôn hấp tấp chạy vào

Thôn trưởng phòng nghị sự.

- Lý Hồng, chuyện gì mà vội vàng như vậy, lại đây ngồi uống cốc nước rồi nói.
- Không cần chủ công. Chúng ta hoàn thành Cao cấp chiến hạm.
- Người nói sao? Cao cấp chiến thuyền hoàn thành?

Hoàng Thiên rung động hồi. Lần trước giao cho Cao cấp chiến thuyền bản vẽ, không nghĩ tới nhanh như vậy đã hoàn thành một chiếc.

Lý Hồng khẳng định gật đầu nói:

- Chủ công, chiến hạm còn không có tên, chúng ta đều chờ chủ công đi đặt tên đây.

Nếu là Hạo Thiên thôn đệ nhất chiến thuyền vẫn là cao cấp, đối với đặt tên, Hoàng Thiên bắt buộc phải làm. Việc này có thể nói cho toàn bộ nhân viên đóng tàu rằng hẳn coi trọng thủy quân, coi trọng bọn họ. Bởi vậy Hoàng Thiên đi theo Lý Hồng liền hướng xưởng đóng tàu mà đi.

Trong Thiên Hạ, chiến thuyền cấp bậc giống nhau có bốn cấp, vì sơ trung cao thần bầy. cấp bậc càng cao chiến thuyền sẽ càng mạnh, trọng tải càng lớn. Đây là không thể nghi ngờ, hơn nữa đã có chiến thuyền, Hạo Thiên thôn liền có thể hướng về phía biển rộng phát triển.

So với lục địa, mệnh mạng biển rộng tài nguyên càng thêm phong phú. Hơn nữa có hải quân, Hoàng Thiên liền có thể đem quân đội vận chuyển đến các nơi. Đến lúc đó xem ai còn dám công kích hẳn, dù xa nhưng hẳn cũng không ngại ngần dậm đánh lên.

Hạo Thiên thôn xưởng đóng tàu ở phía nam, Hạo Thiên hồ, nơi đó có một nhánh sông nối với Hạo Thiên sông. Mặc dù là nhánh sông nhưng mặt sông so với Hạo Thiên sông còn lớn hơn, sâu vô cùng. Hiện giờ xưởng đóng tàu đã thẳng thành cao cấp, chiếm diện tích cũng mở rộng không ít, không giống trước kia sơ cấp đơn sơ. Xưởng đóng tàu bên trong tạo thuyền sư cũng không phải chỉ có Lý Hồng, giờ phút này xưởng đóng tàu đã có gần hai trăm người.

Rất nhanh hai người liền đi tới Hạo Thiên thôn xưởng đóng tàu. Bởi vì xưởng đóng tàu cũng không có binh lính gác, cũng không có cách ly, cho nên giờ phút này bờ sông vẫn là có rất nhiều người vây xem. Có rất nhiều người chưa từng nhìn thấy chiến thuyền, lần này leo đậu ở bên tàu một con không lồ chiến thuyền rất thu hút sự chú ý của họ.

Ở Hoàng Thiên trong mắt, leo đậu ở bờ biển cao cấp chiến thuyền chính là một con không lồ chiến thuyền. Từ xa nhìn lại, giống xây dựng ở trên sông một toà lầu không lồ, cao lớn dị thường.

Dưới sự giới thiệu của Lý Hồng, Hoàng Thiên biết được, trước mắt chiến thuyền tổng cộng có ba tầng, cao 24 m, dài 50m. Hai bên mép thuyền treo đầy cờ "Hạo ". Cao cấp chiến hạm, trừ thủy thủ ra có thể trở được thủy quân 1000 người.

Lên thuyền đi dạo một vòng, Hoàng Thiên phát hiện Cao cấp chiến hạm khuyết điểm, đó chính là trên thuyền không có tầm xa công kích vũ khí. Theo Lý Hồng nói, thủy chiến chủ yếu dựa vào binh lính cung tiễn cùng thân tàu trực tiếp va chạm. Nhưng Hoàng Thiên không cho là đúng. Thủy chiến nếu có thể trước khi chiến thuyền va chạm tiêu diệt hoặc mài mòn địch nhân, như vậy phần thắng sẽ lớn hơn, thương vong sẽ giảm bớt. Nói một chút với Lý Hồng về việc dự định trên Chiến thuyền trang bị Tam cung sàng nỏ, Lý Hồng không hồ là cao cấp tạo thuyền sư, rất nhanh hiểu được ý hẩn. Suy nghĩ một hồi, nói:

- Chủ công, Chiến Thuyền chỗ trống không nhiều, chỉ có thể trang bị 4 cái Tam cung sàng nỏ phía trước và sau. Hơn nữa mặt biển sóng lớn, yêu cầu tam cung sàng nỏ trực tiếp gắn xuống sàn thuyền, không thể di động.
- Có thể hay không thêm trục xoay phía dưới, làm tam cung sàng nỏ có thể xoay xung quanh?
- Chủ công, việc này thuộc hạ sẽ nghiên cứu, nhưng ít nhất phải đợi có Tam cung sàng nỏ.
- Yên tâm, việc này ta sẽ thúc giục Triệu Thần.

Hoàng Thiên gật đầu nói.

- Chủ công, mời ngài vì chiến thuyền lấy tên!

Tham quan xong, xưởng đóng tàu tạo thuyền sư nhóm bắt đầu tập thể nhìn Hoàng Thiên, chờ mong hẳn đặt tên cho chiến thuyền.

Hoàng Thiên nhìn về phía mọi người, suy nghĩ trong chốc lát nói:

- Nếu đây là chúng ta Hạo Thiên thôn đệ nhất chiến thuyền, vậy gọi là Hạo Thiên 1 đi.

Đã có chiến thuyền, như vậy khẳng định cần thủy quân. Cho nên, từ xưởng đóng tàu rồi đi Hoàng Thiên liền gọi Hoàng Trung tới.

- Hoàng Trung thủy quân huấn luyện giao cho người phụ trách, có thể hay không huấn luyện ra một đám thiện chiến thủy quân?

Hoàng Trung mặc dù là thần cấp võ tướng, nhưng là không có huấn luyện thủy quân kinh nghiệm, bởi vậy hẳn chần chờ nói:

- Chủ công, không dám giấu diếm, thuộc hạ cũng không quá am hiểu thủy chiến.

Hiện tại Hạo Thiên thôn không có thủy chiến võ tướng, cho nên chỉ có thể làm Hoàng Trung huấn luyện một chút, dù sao hắn cũng là thần cấp. Bởi vậy Hoàng Thiên võ Hoàng Trung bả vai nói:

- Không có việc gì, Hoàng lão không cần có áp lực quá lớn. Đợi thời gian tới nếu chúng ta có người giỏi thủy chiến, chắc chắn lúc đó sẽ không làm phiền Hoàng lão.

- Yên tâm đi, chủ công, Hoàng Trung nhất định cố gắng hết sức.

Hoàng Trung nghe vậy cũng không có từ chối nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Thu phục nữ tướng

Thời gian thấm thoát trôi qua rất nhanh, thoáng chốc là lại 1 tuần trôi qua. Hoàng Thiên lúc này đang ngồi trong phòng nghị sự, suy nghĩ tương lai phát triển...

Một tuần này Hạo Thiên thôn công trình khổng lồ Cao cấp tường thành cũng đã hoàn thành 2/5. Tốc độ có thể nói là cực nhanh. Sở dĩ có thể nhanh như vậy là vì Hoàng Thiên trong 1 tuần tiến hành tiến đánh hơn 20 toà sơn tặc lãnh địa, lưu dân lãnh địa cùng giặc cỏ lãnh địa. Hiện tại phạm vi 15km xung quanh Hạo Thiên thôn không có bất kỳ thế lực nào khác. Mà 7 ngày này đối mới cộng thêm thu phục, đầu hàng Hạo Thiên thôn nhân số đạt gần 1v người. Hiện tại Hạo Thiên thôn dân số hơn 2v người, riêng binh lính đạt tới 5000 người (binh lính không tính gộp vào số lượng người của thôn). Số lượng nhân tài cũng tăng lên rất nhiều, nhưng hắn hy vọng nhất là thủy chiến võ tướng lại không có, thay vào đó là thợ rèn, thợ may.... Lại rất nhiều, có ít nhất 200 người.

Thủy chiến võ tướng mặc dù cần gấp nhưng hắn cũng không có cách nào. Dù sao không phải người nào cũng có thể làm. Mà 1 tuần này Xưởng đóng tàu nhân số đề cao đến 600 người. Ngoại trừ sản xuất thuyền đánh cá, cũng cho ra đời thêm 2 chiếc Cao cấp chiến thuyền. Làm lâu quen tay, Chiến thuyền tốc độ xuất xưởng tăng lên cũng không phải không thể lý giải. Hiện tại đối với thủy quân Hoàng Thiên hy vọng nhất chính là Võ tướng cùng với thủy quân binh lính. Hoàng Trung mặc dù cố gắng hết sức, nhưng thủy quân binh lính huấn luyện cũng không đạt được hiệu quả cho lắm, chỉ có thể nói mỗi ngày tiến bộ một chút nhỏ bé, sức chiến đấu cũng không ra sao.

Về phía quân bộ nhân số mặc dù tăng lên nhưng không có số lượng lớn vật cưỡi lên tạm thời không thể xây dựng Thần cấp đặc thù binh chủng Thần cấp Liệt cung kỵ binh. Chuyện tình này Hoàng Thiên hắn cũng không có cách nào. Nơi này là hoang đảo, không phải lục địa, lấy đâu ra ngựa...

Hiện tại tình hình khai hoang trồng trọt, có Trâu rừng lên tốc độ tăng nhanh hơn rất nhiều, một thời gian nữa thu hoạch chắc chắn số lượng lương thực sẽ là rất lớn. Các tài nguyên khác như gỗ, đá, quặng sắt cũng không ít.

Thị trường mỗi ngày đều bị Hoàng Thiên càn quét một lượt, vật phẩm có ích đều bị hắn mua xuống. Trong tuần Tường Vi cũng liên hệ với hắn hai lần, đều là mong muốn hắn cung cấp số lượng nhất định lương thực cùng vũ khí, đổi lại là vài tờ trung cấp bản vẽ vũ khí như Dao, Thương, Áo giáp, Cung tên.... Việc này hắn cũng đồng ý mặc dù là bị thiệt thòi không ít. Đối với các năng giao dịch theo kiểu ăn cướp Hoàng Thiên cũng không quá để ý. Dù sao lấy Hạo Thiên thôn tình hình hiện tại, trao đổi với Tường Vi vật phẩm cũng chỉ là con số lẻ.

Hơn nữa hắn cần đúng là bản vẽ Vũ khí, Hạo Thiên thôn binh lực mỗi ngày đều gia tăng không nhiều thì ít, cũng không thể mãi mãi mua trên thị trường. Hạo Thiên thôn thợ rèn cùng thợ may số lượng gần hai trăm người, trước giờ chỉ toàn là rèn nông cụ, quần áo phục vụ nông nghiệp, vì không có bản vẽ vũ khí lên bọn họ cũng không có cách nào. Hiện tại có bản vẽ cuối cùng cũng có thể khiến họ thể hiện bản lĩnh. Cả đám vui mừng rồi rít bắt tay vào rèn vũ khí, áo giáp....

Hoàng Thiên đôi lúc có chút hoài nghi, Tường Vi đám người không phải là bug đi. Bọn họ bản vẽ có quá nhiều trong khi hắn đánh hạ vô số sơn trại.. Vẫn không có một tờ bản vẽ vũ khí nào dù chỉ là sơ cấp.

Đối với chính mình ý nghĩ, Hoàng Thiên bật cười. Nói tới bug, bản thân hắn có thể tính hay không là lỗi bug lớn nhất,?

- Chủ công, phía Tây cách chúng ta 15km phát hiện một sơn trại sơn tặc. Số lượng không lớn, vào khoảng 2000 tên.

Một tên lính chạy vào khom người nói.

- Ân... Tìm Triệu Võ, nói hắn dẫn người đi tấn công.

- Chủ công, sơn trại này có chút đặc thù, Triệu Võ tướng quân nói cần chủ công xem xét.

- Ân. Nói một chút tình hình đi.

Hoàng Thiên có chút ngoài ý muốn. Thời gian gần đây việc huấn luyện binh lính, tấn công sơn tặc... Hắn đều giao cho Triệu Võ, Hoàng Tự đi làm. Hoàng Trung thì huấn luyện thủy quân, Hoàng Vũ Điệp trong quân doanh huấn luyện binh lính bản cung...

Triệu Võ cùng Hoàng Tự ngoại trừ Trung cấp lãnh địa là phải hỏi ý hắn, ngoài ra đều có thể tự xử lý được, lần này 2000 tên sơn tặc không lẽ có gì đặc biệt?

- Chủ công, Sơn trại này mặc dù là sơn tặc, nhưng bọn chúng không hề xuống núi đánh cướp. Thời gian rất dài chúng ta theo dõi đều chưa từng thấy họ xuống núi. Hơn nữa Triệu Võ tướng quân đã từng đưa người tới khiêu chiến, nhưng bọn họ từ thủ không ra. Triệu tướng quân không dám cường công, sợ thiệt hại quá lớn....

- Dẫn ta đi xem một chút.

Hoàng Thiên lập tức nổi lên hứng thú. Sơn tặc còn không xuống núi đánh cướp?

Phía Tây cách Hạo Thiên thôn 15km, lúc này Hoàng Thiên đã đến trước cửa sơn trại, Cửa trại lúc này đã bị Hạo Thiên quân vây chặt như nêm cối. Gated đầu với Triệu Võ một cái, Hoàng Thiên chậm rãi quan sát sơn tặc doanh địa có chút đặc biệt này.

Tường rào cao 3m vây xung quanh, các nơi khác vách đá treo leo hiểm trở. Chiều dài gần 20m tường rào mà có đến gần 10 tháp canh, lúc này đứng kín cung tiễn thủ, số lượng khoảng 50 người. Bọn họ trang bị khá tốt, toàn là sơ cấp vũ khí cùng áo giáp.

Hoàng Thiên liếc qua một lượt cũng thấy đúng như Triệu Võ nói. Sơn trại này dễ thủ khó công, nếu cường công có thể sẽ khiến cho thương vong rất lớn. Suy nghĩ hồi lâu Hoàng Thiên hướng về phía cửa sơn trại hết lớn:

- Người bên trong nghe, Các ngươi đã bị bao vây, còn không đầu hàng chúng ta sẽ dùng hỏa công, nổi lửa thiêu trại.

Đám Hạo Thiên quân binh lính cũng bắt đầu hét lên

- Đầu hàng không giết....

- Đầu hàng không giết.

-

Quả nhiên phía sơn trại đám sơn tặc bắt đầu to nhỏ nói chuyện, phía trên tháp canh đám cung tiễn thủ cũng hai mắt nhìn nhau.

Vài phút sau, Cửa sơn trại từ từ mở ra. Bên trong đi ra gần 500 người, vô cùng đặc biệt là dẫn đầu là một tên nữ tướng, hơn nữa phía sau tên nữ tướng này còn có khoảng chừng 100 tên nữ binh, tất cả đều trang bị cùng một màu sắc trung cấp vũ khí cùng màu hồng áo giáp.

Đám Sơn tặc bắt đầu xếp thành hàng trước cửa trại, tên nữ tướng dẫn đầu bước lên vài bước, mặt đầy sương lạnh mở miệng nói:

- Các ngươi là ai, vì cái gì các ngươi muốn tới tấn công ta sơn trại?

Hoàng Thiên lúc này có chút bất ngờ, không nghĩ tới tên nữ tướng này lại là thủ lĩnh sơn tặc.

- Các ngươi sơn trại thành lập bên trong lãnh địa của ta, mà ta thì không cho phép bất cứ thứ nguy cơ gì có thể tồn tại bên trong lãnh địa. Hơn nữa các ngươi là sơn tặc. Đã là sơn tặc thì người người có thể đánh.

- Chúng ta mặc dù là sơn tặc nhưng cũng không làm việc gì xấu. Còn có, chính là chúng ta sơn trại như thế nào liền thành lập ở lãnh địa của ngươi bên trong. Ta nhớ rõ xung quanh không có thôn trang nào.

- Đã là Sơn tặc có phân biệt tốt xấu sao?

- Xem ra chúng ta vẫn là luận võ định thắng bại, nếu ta thắng thì các ngươi rút lui, nếu các ngươi thắng thì cầu xin các ngươi buông tha cho chúng ta các huynh đệ tỷ muội đi. Bọn họ đều là vạn bất đắc dĩ.

- Được, ta đáp ứng, nếu các ngươi thắng, ta tha các ngươi rồi đi, nếu chúng ta thắng, các ngươi toàn bộ phải đầu hàng chúng ta. Hơn nữa phải gia nhập thôn trang chúng ta.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Thiên phía sau binh lính toàn bộ tập trung tinh thần, chuẩn bị phản ứng lại với bất kỳ tình huống nào.

Nữ tặc thủ lĩnh cảm thương đi bộ ra khoảng đất trống giữa hai bên, nói:

- Các ngươi ai xuất chiến?

- Triệu Võ, ngươi lên.

Hoàng Thiên liếc mắt nhìn sơn tặc thủ lĩnh, nói tiếp:

- Nếu có thể ta muốn bắt sống.

- Thuộc hạ lĩnh mệnh.

Triệu Võ lớn tiếng nói, sau đó xách thương đi lên. Bởi vì hai bên đều không có chiến mã, cho lên toàn bộ đều dùng chân chạy. Hai người cách nhau gần 20m thì dừng lại, nhìn nhau một chút sau đó đồng thời lao tới phía đối phương.

Vài thương đi qua, hai người có vẻ bất phân thắng bại, nhưng Hoàng Thiên lại biết, nữ tặc thủ lĩnh tựa hồ như đã dùng toàn bộ thực lực, còn Triệu Võ thì chưa. Có lẽ hẳn đang suy nghĩ như thế nào có thể bắt Sống đối phương. Hai phe binh lính bắt đầu trầm trồ khen ngợi, thì thầm to nhỏ với đồng bạn của mình.

Triệu Võ giương như đã nghĩ ra kế hoạch, hấn bắt đầu dùng toàn lực công kích, khí thế như vũ bão, không cho đối phương cơ hội thở dốc.

Nữ tặc lúc này hoàn toàn bị Triệu Võ treo lên đánh. Vài phút sau Triệu Võ ngưng tụ toàn thân sức lực, một thương vút xuống, đối phương phản ứng cũng cực nhanh, vội vàng giơ thương lên đỡ, nhưng cũng không đỡ nổi, kết quả bị Triệu Võ một thương giáng xuống làm nữ tặc quỵ gối trên đất. Mà Triệu Võ mũi thương nhanh chóng đặt trên vai nữ tặc. Đoán chừng chỉ cần nữ tặc có hành động gì đó không đúng, mũi thương sẽ lập tức xoẹt qua cổ họng.

Nữ tặc quỵ trên mặt đất, không còn sức lực. Nàng muốn bò dậy, nhưng lại bị Triệu Võ đè xuống. Đành phải nhắm mắt lại bất động.

Son tặc binh lính nhìn đến thủ lĩnh bị bắt sống, chuẩn bị xông tới. Nhưng Hạo Thiên quân lúc này cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần đám son tặc xông tới lập tức sẽ chào đón bọn họ một cơn mưa tên. Nữ son tặc thủ lĩnh nhìn thấy Hạo Thiên quân giương cung, lập tức ra lệnh đám son tặc đầu hàng.

- Hiện tại ngươi có phải hay không lên thực hiện hứa hẹn.

Hoàng Thiên bước tới phía trước, đối với quỳ trên mặt đất nữ tặc đưa tay làm động tác kéo đối phương dậy, nói.

- Chỉ cần các ngươi thật tâm đầu hàng, ta sẽ đối xử bình đẳng như những người khác. Điều kiện là bọn họ giống ngươi nói, không phải gian ác loại người.

- Ta đồng ý hàng, hy vọng chủ công có thể tuân thủ hứa hẹn.

Nữ tặc cũng không nắm tay Hoàng Thiên mà tự mình đứng dậy làm hấn có chút ngượng ngùng. Nàng vỗ vỗ chính mình áo giáp, quỳ một gối xuống đất, đối với Hoàng Thiên nói.

- Đỉnh, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng ngươi thành công thu phục võ tướng Diệp Minh Nguyệt. Bởi vì ngươi dám là người đầu tiên thu phục nữ tử làm tướng, đặc biệt khen thưởng danh vọng 2000 điểm, Diệp Minh Nguyệt tư chất tăng lên một bậc, đặc thù binh chủng cấp bậc tăng lên một bậc. Khen thưởng toàn thể giới thông báo. Xin hỏi có hay không công bố tên họ?

- Không công bố.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Chúc mừng tam quốc khu người chơi xxx thành công thu nữ tử làm tướng, bởi vì là người đầu tiên thu phục nữ tướng, đặc biệt khen thưởng danh vọng 2000, nữ tướng tư chất tăng lên một bậc.

- Đỉnh!....

- Đỉnh!....

Hoàng Thiên nghe tới đặc thù binh chủng, trong lòng chấn động, vội vàng mở ra thuộc tính của Diệp Minh Nguyệt xem xét.

Diệp Minh Nguyệt

Tư chất: SSS (Hệ thống khen thưởng tăng lên nhất giai, Hạo Thiên thôn thuộc tính tăng lên nhất giai)

Thân phận: Hạo Thiên Thôn thôn dân

Chức nghiệp: Trung cấp võ tướng

Trung thành.: 75

Vũ lực: 70

Trí lực: 50

Chính trị: 42

Thống Soái: 60

Nội công: Cao cấp nội công (gia truyền)

Kỹ năng:

- Minh Nguyệt Thương Pháp (gia truyền)
- Xung phong, khi xung phong tấn công đội ngũ đối địch có số lượng đông hơn, lực công kích tăng 15%. Phòng ngự tăng thêm 15%.

Đặc thù binh chủng: Nguyệt Nữ Vệ (Thần cấp) (Hệ thống khen thưởng tăng lên nhất giai)

Bởi vì Diệp Minh Nguyệt đầu hàng, Hoàng Thiên không mất một binh một tốt đạt được hơn 2000 người cùng số lượng lớn tài nguyên. Đặc biệt còn có các loại cao cấp chức nghiệp nhân tài, như cao cấp thợ rèn 5 người, có thể chế tạo ra cao cấp vũ khí nếu có bản vẽ. Hơn nữa còn có Cao cấp tiệm rèn phổ. Hạo Thiên thôn lúc trước chỉ có một tên Cao cấp thợ rèn duy nhất, hiện tại cộng thêm 5 người là 6.

Còn có cao cấp may vá đại sư 3 người, cao cấp y sư 2 hai người, mặt khác trung sơ cấp chức nghiệp rất nhiều. Tóm lại, toà sơ cấp sơn tặc doanh địa này vô cùng nghịch thiên.

Ngoài ra các loại bản vẽ cùng tài nguyên càng là không ít, bản vẽ các loại sơ trung cấp bản vẽ, cao cấp có thợ rèn phổ, y quán, tiệm may... Tài nguyên số lượng quặng sắt là nhiều nhất 65v đơn vị, vật liệu đá 36v đơn vị, bó củi 40v đơn vị, lương thực 10v đơn vị.

Các loại vũ khí, Sơ cấp càng là nhiều không kể xiết, ít nhất 20000 trở lên. Trung cấp vũ khí không có nhiều, chỉ có vài bộ. Do trung cấp vũ khí không có bản vẽ lên không thể sản xuất.

Tiền tài càng là không ít, tổng cộng có hơn 1500 đồng vàng.

Vì đã đầu hàng lên Diệp Minh Nguyệt nói cho Thiên Tà nơi đây có một toà trung cấp quặng sắt, sản lượng rất lớn.

Hoàng Thiên đánh dấu một chút trung cấp quặng mỏ, sau đó lựa chọn phá hủy sơn trại rồi dẫn người quay về Hạo Thiên thôn.

Trên đường trở về thấy Diệp Minh Nguyệt lúc này đã khôi phục như thường, sinh long hoạt hổ đáng vẽ. Nhớ tới vừa rồi nàng bị Triệu Vô đánh quỵ trên đất, bộ dáng như mất hết toàn thân sức lực, hiện tại thời gian mới qua nửa giờ đã khôi phục bình thường. Vì để kéo gần lại khoảng cách giữa hai người, hần hỏi bậ hỏi bạ một phen.

Bên cạnh hần Triệu Vô khi nghe xong câu hỏi của hần thì kỳ quái nhìn hần.

Qua một hồi học bỏ tức, Hoàng Thiên cũng đạt được đáp án đó chính là nội công. Nội công không chỉ có tăng thêm vũ lực, hơn nữa còn trợ giúp rèn luyện thân thể, tăng mạnh khả năng phòng ngự cùng khôi phục.

Dọc đường Hoàng Thiên cùng Diệp Minh Nguyệt nói chuyện rất nhiều, hai người quan hệ rất nhanh chuyển biến tốt hơn rất nhiều. Diệp Minh Nguyệt trung thành cũng đạt tới 85.

Đoàn người nhanh chóng trở về tới Hạo Thiên thôn, dân cư, tài nguyên Hoàng Thiên toàn bộ giao cho Triệu Thần xử lý, còn bản thân thì vội vã trở về thôn trưởng phòng nghị sự. Sở dĩ hần gấp gáp như vậy là vì đột nhiên nhớ ra bản thân có một quyển thần cấp công pháp tên là Cửu Cửu Ngự Long Quyết do lúc đầu đánh boss đạt được. Lâu nay do hần bận bịu lên vất trong một góc của nhẫn chứa đồ.

Lên giường ngồi xuống, Hoàng Thiên lấy ra công pháp, lựa chọn học tập.

- Đỉnh! chúc mừng người học được Thần cấp loại tâm pháp Cửu Cửu Ngự Long Quyết. Tạm thời tìm hiểu được tới sơ cấp, gia tăng tự do thuộc tính điểm 10. Mời tiếp tục cố gắng, sớm ngày đem tâm pháp tu luyện thành công.

- Đỉnh! chúc mừng người lĩnh ngộ sơ cấp kỹ năng Ngự Long thương pháp.

Hệ thống nhắc nhở hần lĩnh ngộ sơ cấp kỹ năng trong nháy mắt, hần trong đầu liền xuất hiện một bóng người đang không ngừng tập luyện thương pháp, nhất chiêu nhất thức phẳng phát có lỗi đỉnh lực lượng. Càng kỳ quái chính là, nhìn một lần duy nhất, hần liền nhớ kỹ Ngự Long thương pháp kỹ năng.

Nếm được ngon ngọt, Hoàng Thiên đem Hạo Thiên thôn Thôn giao cho Triệu Hằng, Hoàng Trung đảm người, còn chính hần mỗi ngày đều ở tu luyện Cửu Cửu Ngự Long Quyết.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tương lai trọng kỵ

- Chủ công, đại sự không tốt, chúng ta ở phía nam cách thôn không xa phát hiện một loại động vật, chúng vô cùng hung mãnh.

Vài ngày sau, thôn trưởng phòng nghị sự, Triệu Thần vội vội vàng vàng chạy tiến vào, vừa chạy còn vừa đem sự tình dồn dập nói ra.

Hoàng Thiên vừa nghe, đứng lên hỏi:

- Chúng ta binh lính xuất hiện thương vong không?

Mặc kệ kia động vật như thế nào hung mãnh, chỉ cần người không có xuất hiện thương vong liền tốt.

- Còn không có, nhưng chúng ta binh lính cũng sẽ chống đỡ không được bao lâu, thương vong khẳng định sẽ xuất hiện!”

Triệu Thần khẳng định nói.

Hoàng Thiên bước tới phía cửa, nói:

- Chúng ta đi nhìn xem.

Hoàng Thiên Triệu Thần hai người nhanh chóng rời khỏi Hạo Thiên thôn, hướng tới phía nam phương hướng đi tới. Từ miệng Triệu Thần Hoàng Thiên biết được. Cái loại này động vật vô cùng kỳ lạ, lớn lên vô cùng to lớn, tốc độ di chuyển cũng không phải rất nhanh, mà là vô cùng chậm chạp. Loại động vật này trong miệng hai bên mọc ra hai cái thật dài sừng nhọn, vô cùng sắc bén cứng rắn, chúng ta binh lính dùng sức chém đều chém đều không tạo thành bất cứ dấu vết nào.

Càng khiến người đáng giận chính là loại kia động vật lớp da quá dày, đám binh lính vũ khí căn bản không chém qua được.

Rất nhanh hai người liền đi tới phát hiện loại này động vật địa phương.

Giờ phút này, một đám vài trăm người đang bao vây một đàn khoảng 10 con động vật kỳ lạ ra sức chém chém. Nhưng giương như không có hiệu quả, ngược lại cả đám đã có dấu hiệu mệt mỏi. Chuyện này cũng không thể trách bọn họ, loại này hình thể to lớn, cao ít nhất 3m, da dày thịt nhiều động vật căn bản không sợ bọn họ vũ khí. Ngay cả vũ lực cao ngất như Triệu Võ cũng không làm gì được.

Thấy này động vật hình dạng, Hoàng Thiên trước liền nghĩ tới trong thế giới hiện thực loài voi, nhưng là hiện thực xã hội loài voi tuyệt đối không như loại này động vật phòng ngự kinh người.

- Triệu Thần, hạ lệnh cho binh lính lui lại, không cần động tới loại này động vật. Còn có, nhìn xem loại này động vật trên đảo còn có bao nhiêu.

Đột nhiên Hoàng Thiên trong đầu loé ra một ý nghĩ, vì thế hắn nói.

Đạt được Hoàng Thiên mệnh lệnh, đang cùng Voi rừng chiến đấu các binh lính nhanh chóng lui lại. Mà đám voi rừng cũng không có truy kích đám binh lính, chậm chậm đi vào rừng cây. (Gọi Voi rừng nhé)

- Chủ công, loại động vật này có tác dụng gì sao?

Đội đám binh lính đều rút về thôn trang Triệu Thần mới nghỉ hoặc hỏi. Mà bên cạnh hắn Triệu Võ cũng nhìn Hoàng Thiên, hai người đều không biết hắn có ý nghĩ gì.

Hoàng Thiên mỉm cười, vừa rồi ý nghĩ cũng là hắn nhất thời nhớ tới. Đó chính là thành lập một đội ngũ lấy Voi rừng làm toạ kỵ kỵ binh, như vậy kỵ binh tuy rằng tốc độ so với lấy ngựa làm toạ kỵ kỵ binh tốc độ chậm hơn rất nhiều, nhưng là loại này Voi rừng hình thể lớn, trọng tải chắc chắn sẽ lớn, hơn nữa da dày thịt béo, phía trước còn có một đôi ngà nhọn, một khi tràn vào quân địch đội hình lực sát thương sẽ vô cùng lớn. Dùng làm trọng kỵ binh toạ kỵ chắc chắn sẽ là tốt nhất.

Đương nhiên, muốn được như trên điều quan trọng nhất là có thể thuần dưỡng được chúng.

- Ta chuẩn bị thành lập một đội quân lấy loại này Voi rừng làm toạ kỵ kỵ binh, các người có thể tưởng tượng một chút kia kỵ binh cảnh tượng, địch nhân toạ kỵ bị Voi rừng đâm nát, đánh bay hình ảnh.

Hoàng Thiên hưng phấn nói. Lấy voi làm toạ kỵ trong lịch sử cũng đã xuất hiện, hắn tin tưởng việc này có thể thành công.

Đối với kỵ binh, cũng không phải Hoàng Thiên một người khát vọng, có thể nói toàn bộ Hạo Thiên quân đều cũng khát vọng có chính mình một con toạ kỵ. Đặc biệt là Triệu Võ, hắn tưởng tượng đến cảnh trên chiến trường toạ kỵ của mình lao thẳng vào giữa đội hình quân địch, đại sát tứ phương cảnh tượng.

Nghe Hoàng Thiên nói, sức tưởng tượng phong phú Triệu Võ rất nhanh liền hiểu được chủ công ý tưởng, vội vàng khen:

- Chủ công, chủ ý này không tồi. Thuộc hạ nghĩ loại này toạ kỵ trừ bỏ không thích hợp truy kích, ngoài ra vẫn là có rất lớn ưu thế.

Hoàng Thiên ha ha cười nói:

- Được, ta liền đi tìm Tôn Nhạc (Trung cấp thuần thú sư duy nhất của Hạo Thiên thôn) xem hắn có thể hay không đem loại này Voi rừng thuần phục,

Triệu Võ, người phải người tìm xem, xem chúng ta Hạo Thiên thôn 40km phạm vi xung quanh có bao nhiêu Voi rừng. Triệu Thần, người trở về ở bên ngoài thôn xây dựng vài cái chuồng thú, chắc chắn một chút là được.

- Tuân lệnh, chủ công.

Hai người nhanh chóng rời đi, Hoàng Thiên cũng không đến ngay chỗ Tôn Nhạc mà ghé vào y quán. Tìm kiếm vài cây dược liệu.

Ngày hôm sau, Hoàng Thiên mang theo Triệu Võ cùng Tôn Nhạc cùng 2000 Hạo Thiên quân đến địa điểm mới phát hiện Voi rừng.

Rất nhanh, bọn họ lại ở phía ngoài rừng cây phát hiện khoảng chừng 20 con Voi rừng.

- Chủ công, loại này là cao cấp Voi rừng, thuộc hạ miễn cưỡng có thể thuần phục, chỉ là hiệu suất rất thấp.

Quan sát nửa ngày, Tôn Nhạc đối với Hoàng Thiên nói ra một câu này.

Hoàng Thiên có chút thất vọng, nhưng hấn cổ vũ nói:

- Không có việc gì, có thể thuần phục là được.

Vỗ vỗ Tôn Nhạc bả vai, Hoàng Thiên đối với đám binh lính nói:

- Mọi người chú ý an toàn, đem đám Voi rừng kia đuổi tới chuồng thú đi.

Hai mươi con Voi rừng, một trăm binh lính vây một con, mặc kệ chúng có bao nhiêu hung ác, cũng đều chỉ có thể hướng tới chuồng thú phương hướng chạy trốn, nửa ngày sau toàn bộ chạy vào chuồng thú.

Nhìn bên trong chuồng thú 20 con Voi rừng, Hoàng Thiên cảm thấy chính mình Voi rừng kỳ binh mục tiêu không xa.

Nhìn Tôn Nhạc đi vào trong Chuồng thú, Hoàng Thiên cũng tiếp tục đi bắt Voi rừng. Dựa theo tình báo, 30km xung quanh thôn trang có ít nhất 2000 con voi rừng. Hấn quyết định toàn bộ bắt hết, dù sao hấn muốn thành lập cũng không phải 100-200 trọng kỵ binh.

Làm nhiều quen tay, buổi chiều hấn dồn được hơn 100 con voi rừng vào Chuồng thú. Hấn phát hiện ra Voi rừng từng đàn đều có một con dẫn đầu, chỉ cần nó chạy còn lại đàn voi sẽ chạy theo. Thế là buổi chiều hấn chỉ dùng vài trăm người dồn một đàn voi rừng. Tốc độ nhanh hơn buổi sáng không ít.

Buổi tối trở về Hạo Thiên thôn, nhìn đám binh lính mệt mỏi là đáng vẽ, Hoàng Thiên xúm lại động viên họ vài câu. Đồng thời còn phát tiền cho bọn họ để động viên....

- Chủ Công, Tôn Nhạc buổi chiều đã thu phục được 2 con Voi rừng. Voi rừng tọa kỵ thật uy mãnh, trừ bỏ tốc độ không nhanh như ngựa, thật đúng là cái gì cũng tốt.

Hoàng Thiên kéo lấy thân thể mệt mỏi vừa vào tới Thôn trưởng nghị sự phòng không bao lâu thì Hoàng Tự chạy tới bẩm báo. Từ hấn trong lời nói Hoàng Thiên cảm nhận được hưng phấn, hiển nhiên tên này đã thử sức với Voi rừng.

Vừa nghe này tin tức, Hoàng Thiên cảm giác mệt mỏi vì một cái biến mất, nếu đám Voi rừng kia thật sự có thể trở thành tọa kỵ, Hạo Thiên thôn lại nhiều ra một chi binh chủng, trọng kỵ binh. Hơn nữa trọng kỵ binh là lực địa trùng kích binh chủng uy lực lớn nhất binh chủng, ở lực địa chiến tranh tác dụng vô cùng lớn.

- Thật sự! Đi, cùng đi nhìn xem.

Hoàng Thiên lập tức kêu Hoàng Tự cùng đi nhìn xem Voi rừng tọa kỵ.

Hai người rất nhanh đi tới Chuồng thú, lúc này ở chuồng thú bên ngoài gần mười tên binh lính đang vây quanh 2 con Voi rừng xem xét, còn có binh lính nóng lòng muốn đi lên thử nghiệm một phen.

- Chủ công, ngài đã tới!

Tôn Nhạc nhìn thấy Hoàng Thiên vội vàng từ chuồng thú đi ra.

Hoàng Thiên gật gật đầu hỏi:

- Tôn Nhạc, tình huống thế nào, không phải nói đám Voi rừng này khá khó thuần phục sao?

- Chủ công, bình thường mà nói thì đúng là như vậy. Nhưng thuộc hạ dựa theo chủ công lời nói thử một chút, quả nhiên tác dụng rất lớn.

- Ân. Dựa theo ta lời nói?

- Đúng vậy chủ công. Nhờ có chủ công mê thảo, thuộc hạ tính toán một chút dùng số lượng vừa đủ, đám Voi rừng này vừa ăn phải sẽ tiến vào trạng thái mê mang, tâm trí không rõ ràng. Thuộc hạ có thể dựa theo chúng tình trạng này mà dễ dàng hơn thuần phục.

Hoàng Thiên gật đầu, xem xét một chút Voi rừng thuộc tính.

Voi rừng

Đăng cấp: Cao cấp Dã thú

Kỹ năng:

- Thân thể va chạm: Dùng thân hình khổng lồ va chạm vào đối thủ, có xác suất đánh bay đối thủ (Dựa theo thực lực, hình thể)
- Xông tới: Nhanh chóng lao về phía trước, dùng đôi ngà dài tấn công đối thủ. Có xác suất đâm xuyên thân thể đối thủ.

Tiêu hao lương thực 10 đơn vị / ngày.

Không hổ là Cao cấp dã thú, có đến hai kỹ năng.

- Được, vậy phiền toái người thuần dưỡng Voi rừng, Hạo Thiên thôn nhất định sẽ nhớ rõ người này phân công lao.

Hoàng Thiên đối với Tôn Nhạc nói. Tuy rằng Tôn Nhạc đã thần phục chính mình, nhưng nên cẩn thận vẫn là muốn cẩn thận.

Tôn Nhạc hành lễ nói:

- Chủ công, việc nàu vốn là thuộc hạ thuộc bốn phận, không dám kể công.

- Người a đừng khiêm nhường, về sau có cái gì yêu cầu có thể trực tiếp cùng Triệu Thần nói, có thể thỏa mãn nhất định thỏa mãn. Chúng ta Hạo Thiên thôn nhóm kỵ binh đầu tiên liền dựa vào người.

Hoàng Thiên nói xong rồi rời đi. Sau khi thuần phục Voi rừng thành công, hắn còn rất nhiều việc. Đến tiệm may cùng thợ rèn phổ nói một chút, làm bọn họ ngày mai đi đo đạc thân thể Voi rừng đã thuần dưỡng, chế tạo phù hợp áo giáp bảo vệ. Mặc dù Voi rừng lực phòng ngự cũng đã vô cùng kinh người, nhưng Hoàng Thiên hắn cũng không ngại trang bị thêm một chút cho chúng, đầu ngà bọc thép, áo giáp che kín toàn thân, bốn chân làm bốn cái vòng sắt có gai... Ngoài ra còn cần làm yên voi. Yên voi không giống yên ngựa. Hoàng Thiên yêu cầu nó rộng lớn phù hợp với kích thước lưng voi, toàn bộ đều bằng thép dày, chống đỡ các loại cung tên để binh lính phía trên có thể an toàn... Bởi vì Voi rừng thể lực lớn, trang bị từng đó không tính là gì. Chúng vẫn có thể tự do bình thường hoạt động.

Ngoại trừ trang bị thêm cho Voi Chiến, hắn còn yêu cầu toàn bộ trang bị của kỵ Voi chiến người cần được làm lại. Bởi vì Voi chiến chiều cao trung bình vào khoảng 3m, cho lên Trường thương cũng cần làm lại cho phù hợp. Áo giáp bảo vệ binh lính cũng cần làm lại, che phủ toàn bộ từ đầu đến chân, chỉ lộ ra hai mắt. Voi chiến kỵ binh tương lai sẽ phải lao vào giữa trận địa quân địch chiến đấu, Hoàng Thiên tiền nhiều của lớn vì an toàn binh lính cũng không tiếc chút ít tài nguyên như vậy.

Rời khỏi tiệm rèn phổ, Hoàng Thiên đi vào quán doanh dẫn dò Triệu Võ ngày mai cho binh lính tiếp xúc làm quen với Voi chiến một chút, ít nhất có thể cho giữa Voi và binh lính có thể hiểu nhau một chút. Hoàng thiên dẫn dò xong xuôi, chuẩn bị rời đi thì thấy một góc của quán doanh Diệp Minh Nguyệt cùng Nguyệt Nữ vệ vẫn còn đang chăm chỉ luyện tập. Sau khi thu phục Diệp Minh Nguyệt, Hoàng Thiên gần đây có chút không quan tâm tới cô nàng này. Giữa hai người hảo cảm độ đã đạt tới 90 (Nam Trung thành, nữ hảo cảm)

Diệp Minh Nguyệt mấy ngày hôm nay cảm giác giống như nằm mơ, chính mình sơn trại cứ như vậy bị chủ công đánh chiếm, chính mình cứ như vậy khuất phục. Nghĩ tới lại cảm thấy chính mình dường như không phải là mình. Hơn nữa chủ công còn như vậy tín nhiệm chính mình, tiếp tục để cho mình thống lĩnh Nguyệt Nữ Vệ. Không chỉ vậy còn gia tăng nhân số cho Nguyệt Nữ Vệ, càng khó tin hơn là Chủ công lựa chọn Nguyệt Nữ Vệ làm bản thân hộ vệ thân binh.

Từ xưa đến nay thân binh hộ vệ toàn bộ đều là những người trung thành, tình nhuệ nhất, đáng tin nhất. Bởi vì thân binh hộ vệ trách nhiệm duy nhất chính là bảo vệ chủ nhân an toàn. Mạng sống của chủ nhân đều có thể hoàn toàn tin cậy giao cho thân binh hộ vệ.

Diệp Minh Nguyệt cùng Nguyệt Nữ Vệ do nàng huấn luyện lúc này được giao cho nhiệm vụ quan trọng như vậy. Chuyện này làm Diệp Minh Nguyệt năm phần vui mừng, năm phần nghi hoặc. Vui mừng là chính bản thân mình đạt được Chủ công tín nhiệm, không nghi ngờ xuất thân, phận nữ... Nghi hoặc là mình mới gia nhập được vài ngày, còn là kẻ thua trận đầu hàng, tại sao chủ công lại tín nhiệm như vậy? Hơn nữa bản thân cũng chưa lập công lao gì, chủ công không lẽ không sợ người khác dị nghị....

Diệp Minh Nguyệt rất muốn hỏi Hoàng Thiên tại sao nhưng vì mấy ngày nay hắn rất bận rộn, căn bản không có thời gian rảnh rỗi. Mặc dù nghi hoặc cách làm của hắn, nhưng Diệp Minh Nguyệt cũng không dám cô phụ sự tín nhiệm của hắn. Nàng cùng 200 Nguyệt Nữ Vệ ngày ngày đều cố gắng luyện tập, có thể nói phận nữ nhưng không kém đàn ông. Thậm chí khi Hạo Thiên quân nghỉ ngơi hết các nàng vẫn cố gắng thêm một chút.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, khi binh lính nghỉ ngơi, Nàng vẫn tiếp tục cùng Nguyệt Nữ Vệ tập luyện. Từ xa thấy Hoàng Thiên đang nhìn hướng mình gật gật đầu. Diệp Minh Nguyệt có chút vui mừng, cố gắng của mình đã được hắn nhìn thấy, ghi nhận. Nàng không biết từ khi nào bắt đầu chú ý tới cách nhìn của Hoàng Thiên đối với mình.

Diệp Minh Nguyệt nhắc chân định hướng tới phía Hoàng Thiên đi tới, nhưng sau đó nàng lại không có dũng khí. Nếu nàng tới hỏi hắn như vậy, hắn có thể hay không cảm thấy mình không tin tưởng hắn, có thể hay không chán ghét mình.

Đang lúc Diệp Minh Nguyệt miên man suy nghĩ, Hoàng Thiên cũng đi tới phía nàng. Hoàng Thiên để cho Nguyệt Nữ Vệ làm hộ vệ chuyện này hẳn chẳng qua là không muốn thấy một đám nữ nhân trên chiến trường chém chém giết giết. Hạo Thiên thôn cũng không thiếu Nam nhân, để một đám nữ nhân lên chiến trường không phải là làm trò cười cho thiên hạ. Hơn nữa nữ nhân không phải là để nâng niu sao? Hoàng Thiên thừa nhận giữ Diệp Minh Nguyệt bên cạnh là có tư lợi. Hắn cũng là bình thường nam nhân, Diệp Minh Nguyệt là võ tướng nhưng tất cả mọi mặt đều không kém, nhan sắc, thân hình... Đều là cực phẩm. Đặc biệt là đôi chân dài thon dài, mỗi lần thấy nàng ánh mắt hắn đều không tự chủ được lén lút liếc xuống chân nàng một chút.

- Suy nghĩ gì vậy?

Hoàng Thiên đứng cạnh Diệp Minh Nguyệt, thấy nàng còn đang ngây người, hắn nhẹ giọng hỏi.

- Chủ Công

Đám Nguyệt Nữ Vệ tập thể kêu lên.

- A.... Chủ công....

Diệp Minh Nguyệt giật mình phản ứng lại.

- Ân.... Các người còn chưa đi nghỉ ngơi sao? Những người khác nghỉ cả rồi.

- Chủ công, Minh Nguyệt tướng quân nói chúng ta là nữ nhân, mọi phương diện đều không bằng nam nhân, vậy nên phải cố gắng luyện tập để có thể bảo vệ chủ công.

- Các người đừng nghe nàng. Cứ bình thường tập luyện là được. Thế giới này cũng không phải lúc nào cũng có nguy hiểm, hơn nữa ta cũng có thực lực, có thể bảo vệ bản thân mình.

- Chủ công nói như vậy là coi thường chúng ta, coi thường Nguyệt Nữ Vệ? Có phải hay không chủ công muốn chúng ta làm vật trang trí?

Diệp Minh Nguyệt nghe Hoàng Thiên nói, nàng nghĩ tới điều gì, nói. Phía dưới đám Nguyệt Nữ Vệ cũng bắt đầu xôn xao lên.

- Ai nói ta coi thường Nguyệt Nữ Vệ, không phải ta để Nguyệt Nữ Vệ làm hộ vệ của mình sao. Tương lai ta an toàn chính là do các người phụ trách.

Hoàng Thiên vội vàng nói. Hắn cũng không có ý định để Diệp Minh Nguyệt đoán ra ý đồ của hắn.

- Chính là...

- Được rồi. Các người đi nghỉ ngơi đi. Đây là lệnh, hơn nữa từ ngày mai chỉ được luyện tập bình thường như Hạo Thiên quân.

Nguyệt Nữ Vệ một đám nhìn Diệp Minh Nguyệt một chút, sau đó các nàng chậm rãi rời đi.

- Minh Nguyệt, người xem người, mấy ngày không thấy mà gầy đi nhiều rồi.

Hoàng Thiên thấy đám người Nguyệt Nữ Vệ rời đi, nhìn Diệp Minh Nguyệt nói.

- Chủ công...

- Được rồi, từ nay không được cố sức như vậy nữa. Đây là lệnh.

Hoàng Thiên đưa tay nhẹ nhàng xoa má nàng, ôn nhu nói.

- Chủ công...

- Đỉnh! Chúc mừng người thuộc hạ Diệp Minh Nguyệt đối với người hảo cảm đạt tới 100. Chết không chia lìa.

Hệ thống thanh âm vang lên làm Hoàng Thiên ngây người, nghi hoặc nhìn Diệp Minh Nguyệt. Vừa rồi hảo cảm có 90 mà trong nháy mắt đạt tới 100. Hắn hoàn toàn không biết một chút lơ đãng ôn nhu của mình đã làm nàng cảm động.

Kinh ngạc thì kinh ngạc nhưng Hoàng Thiên cũng không biểu hiện ra ngoài, nói:

- Nghỉ ngơi sớm một chút, ta nhưng không nguyện ý sau này có nữ nhân của mình gây trở ngại đứng bên cạnh mình đâu nha.

Hoàng Thiên nói xong quay người rời đi. Bỏ lại Diệp Minh Nguyệt sắc mặt đỏ bừng vì câu nói của hắn.

Hảo cảm đạt 100 Hoàng Thiên cũng đã có thể đối với nàng phát sinh một chút chuyện lý thú, chắc chắn nàng sẽ không phản đối. Nhưng hắn cũng biết chỗ này không thích hợp, phía xa đám Nguyệt Nữ Vệ còn đang rình coi kia.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chiến mã xuất hiện

Một tuần sau, Hạo Thiên Hạ thủy quân cũng đã huấn luyện hoàn tất. Mặc dù không phải thật tốt thủy quân nhưng Hoàng Thiên hấn cũng không phiền lòng, dù sao Hoàng Trung cũng không phải Thủy tướng.

Hạo Thiên thôn lược lượng quân đội hiện nay khá mạnh. Quân đội hơn 8000 người, trong đó có 4000 thủy quân. Thuyền Chiến có 15 cái, (do hấn ngừng sản xuất). Yêu cầu cấp thiết hiện nay là cho thủy quân được thực chiến.

Hạo Thiên thôn bến tàu. 15 chiếc cao cấp thuyền chiến lẳng lẳng trôi nổi trên sông, trên thuyền " Hạo " cờ hiệu đón gió tung bay. Bến tàu phía ngoài bốn ngàn binh lính chỉnh tề xếp hàng, chờ đợi mệnh lệnh.

Hoàng Thiên nhìn trước mặt chỉnh tề bốn ngàn người, trong lòng hào hùng vạn trượng.

- Các tướng sĩ, hôm nay chúng ta lần đầu tiên bước ra khỏi hòn đảo này, lần đầu tiên ra biển. Các ngươi là nhóm đầu tiên ra biển, nhưng tuyệt không phải cuối cùng. Làm nhóm đầu tiên, các ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh, bởi vì các ngươi hành vi chính là kẻ tới sau tấm gương, các ngươi hành vi chính là chúng ta Hạo Thiên thôn dân chúng kiêu ngạo. Nói cho ta, các ngươi có hay không tin tưởng chính phục vô biên biển rộng?

- Có

- có

-

Rung trời tiếng hô đem bờ sông kiếm ăn chim chóc kinh hoàng chạy chốn.

Hoàng Thiên vừa lòng nhìn trước mặt binh lính, ngăn gọn động viên, hấn liền cho đám binh lính đều bước lên mười chiếc Chiến Thuyền. Hướng nơi xa đang nhìn Hoàng Trung cùng Triệu Thần đám người phát phát tay, hấn cũng bước lên Hạo Thiên 1. 4000 binh lính sắp xếp lên 10 thuyền chiến, mặc dù thuyền chiến cao cấp có thể chứa 1000 binh lính cộng với lương thực, vũ khí... Nhưng Hoàng Thiên không để thuyền chứa số lượng tối đa, ai biết được chuyến này có hay không thu hoạch.

- Xuất phát!

Hoàng Tụ lớn tiếng tuyên bố. Lần này ra biển Hoàng Thiên chỉ mang theo Hoàng Tụ.

Hạo Thiên 1 cùng mười chiếc thuyền chiến khác chậm rãi rời khỏi bến tàu, tốc độ càng lúc càng nhanh, biến mất khỏi Hoàng Trung đám người trong mắt.....

-

- Chủ công, phía trước có một tiểu đảo, chúng ta muốn hay không qua đi nhìn xem.

Vài giờ sau, Hoàng Tụ đám người phát hiện một tiểu đảo nhỏ.

Hoàng Thiên đi tới đầu thuyền, phóng nhãn quan sát, phía xa xa có một tòa đảo nhỏ mòng lung bên trong xuất hiện trong mắt

- Đi qua nhìn xem.

Bọn họ lần đầu ra biển mục đích là quan sát địa lý, địa hình, nào có thể không đi lên xem.

Thuyền càng ngày càng gần, đảo nhỏ cũng càng lúc càng lớn.

Thuyền tới gần bờ biển, Hoàng Thiên hạ lệnh để 1000 người ở lại trông thuyền, còn lại toàn bộ trực tiếp xuống thuyền nhỏ trèo vào bờ.

Trên bờ cát lưu lại bọn họ một hàng dấu chân,

Hoàng Thiên mang theo đám binh lính bắt đầu xâm nhập.

Trên đảo cỏ cây um tùm, nhưng điều kỳ lạ là đảo này không có núi cao hay đá nhọn lởm nhồm, mà là khá bằng phẳng.

Không có tìm được cao điểm, Hoàng Thiên đám người cũng không thể xác định được đảo nhỏ rốt cuộc diện tích như thế nào.

- Thôn trưởng, nơi này thực vật đa số đều là thảo dược.

Đi hơn nửa giờ, một tên y sư đối với Hoàng Thiên nói. Lần này ra biển hắc có mang theo vài tên y sư, phòng ngừa dọc đường có biến số phát sinh.

Hoàng Thiên sững sờ, dọc theo đường đi nhìn đến thực vật có rất nhiều loại, nhưng hắc căn bản là không biết tên

Hắc biết trong thôn có dược sư chức nghiệp, chỉ là hắc cũng vẫn luôn không coi trọng mà thôi.

Hiện giờ y sư vừa nói, Hoàng Thiên cảm giác cả người đắm chìm trong hạnh phúc.

Là quá hạnh phúc, nếu đều là thảo dược, như vậy nơi này chính là một tòa bảo đảo.

- Trở về nhất định phải lập tức mang dược sư lại đây.

Hoàng Thiên nắm chặt đôi tay nói. Dược sư có thể luyện đan, điều này hắc cũng biết. Đan dược có rất nhiều loại như Ngưng huyết đan, Giải độc đan... Những này hắc đã nghe Triệu Thần nói qua, chỉ là Hạo Thiên thôn không có thảo dược, lên hắc không quá coi trọng luyện dược sư. Hiện tại phát hiện thảo dược, như vậy luyện dược sư có thể luyện đan. Ngưng huyết đan có thể nhanh chóng cầm máu, giải độc đan có thể giải độc.... Những thứ này bình thường toàn là mua trên thị trường. Hạo Thiên thôn cũng không ngoại lệ.

Rốt cuộc có thu hoạch, Hoàng Thiên tâm trạng tốt lên không ít, suất lĩnh mọi người tiếp tục thâm nhập.

Rất nhanh bọn họ phát hiện một mảnh bình nguyên rộng lớn, bình nguyên ở giữa có một cái loang quanh sông nhỏ chảy qua, mà bình nguyên phía trên bao phủ hoa cỏ tươi tốt, nhìn qua vô cùng xinh đẹp. Bất quá hiện tại Hoàng Thiên đã vô tâm thưởng thức, bởi vì hắc nhìn đến ở trên mặt bình nguyên đứng rất nhiều con vật giống ngựa. Hình thù của chúng trừ bỏ ở trên đầu nhiều hơn một cái sừng, mặt khác cùng bình thường ngựa không có bất luận cái gì khác nhau.

Nhìn trước mắt mấy trăm con ngựa (tạm gọi là ngựa) Hoàng Thiên có một loại cảm xúc muốn xông tới bắt lấy. Đối với hắc, đối với Hạo Thiên quân hiện tại, ngựa không thể nghi ngờ là thứ cần thiết nhất. Mặc dù Hạo Thiên thôn có Trọng Kỵ binh, nhưng Hoàng Thiên vẫn vô cùng cấp thiết yêu cầu có ngựa. Trọng kỵ binh tốc độ quá chậm, không phù hợp chiến đấu chớp nhoáng, thời tam Quốc này kỵ binh là con bài máu chốt. Hơn nữa Hạo Thiên thôn diện tích càng ngày càng lớn, truyền tin, quan sát.... Vô cùng cần ngựa.

Mang theo ánh mắt nóng rực như thấy mỹ nữ, Hoàng Thiên phát tay ra hiệu sau đó một mình đi tới chỗ đám ngựa. Hắc muốn thử xem một chút, đám ngựa kỳ lạ này có hay không dễ bắt. Nhiệm vụ này không thể giao cho binh lính, lỡ như phát sinh nguy hiểm, như vậy không phải sẽ có thương vong....

Hoàng Thiên tới gần một con ngựa, lấy ra Long thương sau đó bắt ngờ đâm tới. Mọi chuyện đều xảy ra rất nhanh, bất ngờ.

Nhưng kết quả lại là không tốt chút nào, con ngựa kia cư nhiên lấy cực nhanh tốc độ nhảy thoát, làm Hoàng Thiên trừng lớn đôi mắt. Đừng nói bình thường ngựa hoang, liền tính là một con bảo, dưới một thương như vậy bị mất mạng. Mà con ngựa này lại không chút thương tổn nào, cực nhanh tránh né.

Đặc biệt hơn là sau khi tránh thoát, nó cao cổ hí lên một tiếng. Tiếng hí này khiến xung quanh những con ngựa khác cũng đều hí lên.

- Không tốt!

Hoàng Thiên lập tức phản ứng lại, sau đó nhanh chân liền chạy! Ngay sau đó, bốn phía toàn bộ ngựa hướng tới phía hắc lao tới.

Hoàng Thiên cảm nhận được nguy hiểm, hắc dùng toàn thân sức lực, lấy tốc độ nhanh nhất lao ra khỏi bình nguyên.

Kỳ lạ là đám ngựa này không có chạy ra khỏi bình nguyên, mà đến bên cạnh liền dừng lại.

Nằm trên mặt đất thở hồng hộc một lúc, Hoàng Thiên xoa xoa mồ hôi trên trán, nhìn phía trong bình nguyên đàn ngựa

Hoàng Thiên da đầu có chút tê dại. Hắc phát hiện đám ngựa kia chạy xa như vậy một đoạn đường mà không có chút nào mệt mỏi. Cũng không thở gấp dù chỉ một chút. Loại ngựa này thể lực cũng quá kinh khủng, nếu chúng cứ như vậy lấy tốc độ cao lao tới, đừng nói là hắc, cho dù 3000 Hạo Thiên quân binh lính cũng không chống đỡ được. May mắn chúng nó không đuổi ra khỏi bình nguyên. Nhớ tới đám ngựa vừa rồi tốc độ, Hoàng Thiên nhìn ra, này đám ngựa so bình thường chiến mã muốn nhanh hơn 40% đến 50%.

Hoàng Thiên nhìn cách đó không xa đám ngựa, hai mắt hắc lại bắt đầu sáng lên. Nếu có thể thuần phục đám ngựa này, sau đó khiến chúng làm tọa kỵ cho Liệt Nhật Cung Kỵ của Hoàng Trung như vậy tác dụng liền có chút biến thái. Định nhân có hay không bị thả điều tới chết....

Chỉ là hiện tại muốn bắt được chúng, vẫn là có chút làm khó hắc. Vừa rồi tình hình còn rõ ràng trước mắt. Hơn nữa, tựa hồ đám ngựa này còn dị thường đoàn kết..

Tạm thời không có cách nào, Hoàng Thiên cũng đành phải hạ lệnh đám binh lính tại chỗ dựng lều nghỉ ngơi. Hắc cần thời gian suy nghĩ biện pháp bắt được đám ngựa này. Đã tìm thấy ngựa, hắc cũng không thể cứ như vậy bỏ qua.

Ngày hôm sau sáng sớm, Hoàng Thiên, Hoàng Tự cùng 3000 tên binh lính đi vào bình nguyên, lần này hắc cũng không có ngu ngốc đi trên chọc đám ngựa. Mà đám ngựa cũng không có chủ động tấn công bọn họ.

Qua một thời gian dài vắt óc suy nghĩ, cuối cùng hần cũng nghĩ ra một cách, đó là khiến đám ngựa toàn bộ hôn mê, như vậy có thể dễ dàng vô cùng bắt giữ được chúng. Tất nhiên dùng vũ lực khiến chúng hôn mê là điều gần như không thể, nhớ tới lần trước thuần phục Voi rừng, hần hạ lệnh toàn bộ binh lính suốt đêm tìm kiếm mê thảo (một loại thảo dược có thể khiến động vật hôn mê).

Sau khi tìm được mê thảo bước tiếp theo chính là nghiền nát rồi pha lẫn với lương thực. Làm đám binh lính trở về bờ biển lấy một chút ngũ cốc các loại, sau đó trộn đều với mê thảo, Hoàng Thiên dẫn người tiến vào bình nguyên.

Bởi vì không có nắm chắc lên hần tìm kiếm một đàn ngựa nhân số ít một chút, sau đó bắt đầu kế hoạch. Đám binh lính bắt đầu vây quanh đàn ngựa sau đó rải ngũ cốc pha lẫn với mê thảo ra đất. Công việc hoàn tất hần ra lệnh đám binh lính rời đi xa xa một chút, bắt đầu quan sát.

Hơn một giờ sau, lúc Hoàng Thiên cho là kế hoạch thất bại thì một con ngựa con phát hiện ra ngũ cốc. Nó hí lên một tiếng sau đó bắt đầu ăn ngũ cốc. Mà phía khác đàn ngựa cũng bắt đầu di chuyển lại phía nó.

Gần 10 phút sau, không có bất cứ chuyện gì phát sinh. Hoàng Thiên hoài nghi mê dược có phải hay không số lượng quá ít. Nhìn thoáng qua bên người Hoàng Tự.

- Chủ công, lần này hạ được số lượng so với lần trước bắt voi số lượng ít nhất gấp đôi.

Hoàng Tự vội vàng khom người nói. Lần này toàn bộ quá trình chế dược do hần đích thân giám sát. Hần có thể khẳng định không có bất kỳ sai lầm nào.

Ngay tại lúc Hoàng Thiên muốn hét lớn một tiếng nghịch thiên thì một con ngựa chậm rãi ngã xuống. Sau đó lần lượt từng con từng con ngã xuống theo. Nhìn cảnh này Hoàng Thiên lúc này mới bình thường lại, phải biết số lượng mê dược lần này gấp đôi lần trước, như lần trước cả voi cũng không chống nổi, lần này nếu như không hạ được đám ngựa, hần chỉ có thể nói xuất hiện bug.

Đợi đến cuối cùng một con ngựa ngã xuống, Hoàng Thiên hạ lệnh đám người tiến lên xem xét. Xác định không có bất thường gì, mới bắt đầu cho binh lính khênh ngựa về thuyền. Đám ngựa này hình thể cùng bình thường ngựa không khác biệt lắm, cân nặng vào khoảng ba bốn trăm cân, một nhóm 6, 7 tên binh lính là có thể đem chúng nâng đi.

Nhìn từng con từng con ngựa bị đưa đi, Hoàng Thiên trong lòng không kiềm chế nổi xúc động. Đây chính là kỵ binh tương lai ngựa a. Bởi vì hần lãnh địa là hải đảo, ngựa có thể nói là vô cùng quý hiếm. Có đám ngựa này, hần tin tưởng chính mình kỵ binh sẽ không thua bất luận nhóm kỵ binh nào. Cho dù là Lương Châu kỵ binh hần cũng có thể không sợ. (Lương châu ngựa vô cùng nổi tiếng thời tam Quốc, Lương châu cũng là nơi sản xuất ra nhiều chiến mã nhất. Chất lượng cũng là tốt nhất thời kỳ.)

Một lần này thành công khiến hần bắt được hơn hai trăm con ngựa, toàn bộ vận chuyển về thuyền xong xuôi hần lại tiếp tục sự nghiệp bắt ngựa của mình.

Đến chạng vạng tối, Hoàng Thiên mới trở về thuyền. Một ngày này bắt được ngựa số lượng đạt trên hai ngàn con. Bởi vì thiếu khuyết nhân thủ vận chuyển ngựa, lên tốc độ cũng không được nhanh. Mảnh bình nguyên rộng lớn này số lượng ngựa không ngờ tới vô cùng lớn. Dựa theo hần quan sát số lượng ít nhất gần 2 vạn con. Hoàng Thiên quyết định toàn bộ bắt hết, không bỏ sót con nào. Dù sao ngựa quá quý hiếm, hần cũng không thể bỏ qua. Nghỉ ngơi chốc lát, hần quyết định về thôn. Thứ nhất là đem gần hai ngàn con ngựa này thả vào chuồng để thuần thú sư thuần phục, thứ hai là hần cần thêm số lượng lớn nhân thủ để vận chuyển ngựa.

Ngày hôm sau, Hoàng Thiên tiếp tục dẫn người đi bắt ngựa. Lần này hần mang theo 3000 binh lính, hơn 5000 thanh niên trai tráng. Hạo Thiên thôn toàn bộ 15 chiếc cao cấp chiến thuyền toàn bộ xuất phát. Đến cuối ngày trở về bắt được hơn 1v con ngựa. Hần tạm thời không có ý định bắt thêm, bởi vì số lượng ngựa quá lớn tạm thời không dùng tới, hơn nữa chúng mỗi ngày đều cần lương thực 2đơn vị. Đây là số lượng khổng lồ.

Một ngày này Tôn Nhạc cũng thuần phục được hơn mười con ngựa. Hoàng Thiên chính mình giữ lại một con, còn lại phân cho Hoàng Trung cùng với đám võ tướng. Hoàng Trung lập tức bỏ qua con ngựa lúc trước cướp được của sơn tặc, Hoàng Thiên thì lại để ngựa của Hoàng Trung cho Triệu Thần. Để hần lấy làm vật cưới đi lại.

Cuối cùng cũng có ngựa, Hoàng Thiên gấp không chờ nổi thử nghiệm chiến mã năng lực.....

Sau một hồi chạy nhanh, hần ra kết luận: Loại ngựa này xác thật là khinh kỵ binh tốt nhất tọa kỵ, tốc độ cùng sức chịu đựng đều mạnh vô cùng, nhưng phụ trọng lại là không được, chỉ cần ngồi trên hai người nó chạy không được bao lâu liền sẽ bốn chân nhũn ra, thờ hồng hộc.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Kết thúc thời gian bảo vệ tân thủ

- Định! Tam Quốc khu thông báo: Bởi vì số lượng người chơi thành lập lãnh địa đã đạt tới 100. Mở ra lãnh địa bảng xếp hạng. Chiến lược lãnh địa bảng xếp hạng.

- Định!....

- Đình!....

Liên tiếp thanh âm nhắc nhở vang lên, làm Hoàng Thiên từ trong giấc mộng tỉnh lại. Nhìn đến nội dung thông báo, hắn có chút bất ngờ, không nghĩ tới mới gần tới ba tháng thời gian, Tam quốc khu đã có 100 thôn trang do người chơi sáng lập. Vội vàng chạy đi vệ sinh cá nhân một chút, sau đó hắn mở ra lãnh địa bảng xếp hạng cùng chiến lực bảng xếp hạng xem xét. Vừa mở ra lãnh địa bảng xếp hạng thì hệ thống nhắc nhở thanh âm vang lên:

- Đình! Chúc mừng người lãnh địa Hạo Thiên thôn tiến vào Lãnh địa bảng xếp hạng vị trí thứ 57. Xin hỏi có hay không che dấu?

- Che giấu.

Hoàng Thiên lựa chọn che giấu, sau đó hắn có loại cảm giác muốn phun huyết. Thiên Hạ đệ nhất thôn lúc này lại xếp thứ 57.... Đây cũng không khỏi quá thấp. Liếc nhìn một chút top 10 toà lãnh địa đứng đầu.

1. Hiên Viên thôn

Cấp bậc: Trung cấp thôn xóm.

2. Liệt Hoá thôn

Cấp bậc: Trung cấp thôn xóm.

3. Hùng Bá thôn

Cấp bậc: Trung cấp thôn xóm.

4. Đại Hoa thôn

Cấp bậc: Trung cấp thôn xóm.

5.....

6.....

7.....

8....

9.....

10. Mỹ nữ thôn

Cấp bậc: trung cấp thôn xóm.

Xem qua một lượt mười thôn đứng đầu, Hoàng Thiên khá bất ngờ, hắn không nghĩ tới top mười toàn bộ là trung cấp thôn trang. Đặc biệt hơn nữa là Mỹ nữ thôn cũng lọt vào top mười. Mỹ nữ thôn hắn biết, thôn trưởng chính là Tường Vi. Qua vài lần giao dịch, Hoàng Thiên hắn đưa cho Tường Vi cô nàng này rất nhiều tài nguyên. Nhưng hắn không nghĩ tới là Tường Vi có thể khiến cho Mỹ Nữ Thôn phát triển nhanh như vậy. Tam Quốc khu vài tỷ người chơi, Mỹ Nữ thôn có thể lọt vào top mười, Tường Vi người này năng lực không thể nghi ngờ.

Bỏ qua lãnh địa bảng xếp hạng, hắn xem tới chiến lực bảng xếp hạng. Chiến lực bản là chiến lực toàn thôn cộng lại, vũ khí, áo giáp, binh lính.... Hoàng Thiên cũng không tin hiện tại có thôn trang nào có thể mạnh hơn Hạo Thiên thôn.

- Đình! Chúc mừng người thôn trang tiến vào chiến lực bảng xếp hạng vị trí thứ nhất. Xin hỏi có hay không che giấu họ tên?

- Che giấu.

Hoàng Thiên tiếp tục lựa chọn che giấu.

1. Xxx thôn

Chiến lực: 376000.

2. Hiên Viên thôn.

Chiến lực: 43760

3.Đại Hoa Thôn.

Chiến lực: 42000

4. Liệt Hoà thôn.

Chiến lực: 41480.

5. Hùng Bá thôn.

Chiến lực: 40000.

.....

.....

.....

Top mười chiến lực bảng, Hạo Thiên thôn xa xa dẫn đầu. Chiến lực có thể bằng toàn bộ thôn trang khác trong top mười cộng lại. Hoàng Thiên nhìn Hạo Thiên thôn chiến lực cách biệt quá lớn với những người khác, hần hơi mỉm cười. Nếu như hiện tại chiến tranh bùng nổ, Hạo Thiên thôn có thể một mình đánh nát toàn bộ top mười thôn xóm. Đối với người chơi là vậy, nhưng Hạo Thiên thôn gặp nguy hiểm không phải duy nhất từ người chơi thôn trang. Mà còn có từ Hệ thống các thể lực bản địa. Bởi vậy lên Hoàng Thiên đối với quân đội khát vọng không lúc nào là ít.

- Xxx. Thiên Hạ đệ nhất thôn, xem ra chỉ là vận may nhất thời.

Hiên Viên thôn, Hiên Viên lúc này cũng đang quan sát thôn trang xếp hạng bảng cùng chiến lực bảng. Vừa thấy xxx thôn xếp hạng 57, hần không khỏi cười nhẹ. Trong lòng nghĩ tới thời gian đầu đôi phương rất có thể đạt được cơ duyên gì đó mới là người đầu tiên dựng thôn.

- Fuck.

Hiên Viên sau đó nhìn đến Chiến lực bảng, lướt qua một lần sau đó hần chửi tục một tiếng. Hiện tại hần đã biết được Thiên Hạ đệ nhất thôn căn bản không thẳng cấp thôn xóm, mà tập trung vào phát triển lực lượng. Dựa theo cách biệt giữa hai thôn, hần nhìn ra Xxx thôn nếu ưu tiên thẳng cấp Thôn trang, hiện nay đã rất có thể là Cao cấp thôn xóm. Đối với phát triển lực lượng người chơi, chắc chắn sẽ có tranh bá thiên hạ tâm tư.

Chuyện này cũng đã có rất nhiều thể lực nhìn ra. Chỉ là bọn họ cũng không có cách nào.

Hoàng Thiên nhìn xem chiến lực bảng bên dưới thì thấy Mỹ Nữ thôn chiến lực xếp hạng 17. Bị các thôn trang khác đánh bật ra khỏi top 10, nhưng Hoàng Thiên cho rằng như vậy mà nói đã là rất thành công. Đơn giản nhân cho Tường Vi vài câu chúc mừng, đối phương cũng khách sáo lại vài câu. Hoàng Thiên tắt trò chuyện.

Dạo quanh thị trường một vòng, vật gì có giá trị toàn bộ mua hết, thời gian cũng bắt tri bắt giác tới giữa trưa.

- Đỉnh! Tường thành xây dựng hoàn thành.

Vừa ra khỏi thị trường, Hoàng Thiên bên tai vang lên thanh âm nhắc nhở. Nghe xong nội dung làm hần vui mừng quá đỗi. Tường thành xây dựng xong, như vậy có thể cho Hạo Thiên thôn lên cấp thành Hạo Thiên thành. Nhưng hần chưa vui mừng được bao lâu thì bên tai lại vang lên thông báo. Lần này là thể giới thông báo.

- Đỉnh! Thế giới thông báo. Bởi vì toàn cầu lãnh địa đã đạt tới 1000. Hệ thống vào một ngày sau kết thúc thời kỳ bảo vệ tân thủ. Sau khi kỳ bảo vệ tân thủ kết thúc, xung quanh thôn trang số lượng lớn quái vật sẽ tập kết rồi tấn công thôn trang. Mong các vị lãnh chủ tổ chức tốt công việc phòng ngự. Lần này quái vật công thành là cường chế toàn cầu lãnh địa phòng ngự nhiệm vụ, lãnh địa bị dã thú công phá, lãnh địa bị trực tiếp xóa tên. Thành công chống đỡ dã thú tiến công lãnh địa, đạt được không biết khen thưởng. Lĩnh chủ lưu ý, khảo nghiệm lần này chỉ có lĩnh chủ cùng thôn dân được tham gia. Không cho phép người chơi tiến hành trợ giúp. Nếu không độ khó tăng lên gấp đôi.

- Đỉnh!.....

- Đỉnh!.....

Ba lần thế giới thông báo vang lên, sau đó toàn thể giới ồ lên. Thực lực nhỏ yếu lĩnh chủ người chơi, lo lắng lãnh địa bị phá hủy, thấp thỏm lo âu lo lắng không thôi. Thực lực mạnh mẽ lĩnh chủ người chơi, cùng những cái đó tự cho là thực lực mạnh mẽ hoàn toàn bị hệ thống khen thưởng dụ hoặc, trở nên nhiệt huyết sôi trào, kích động không thôi. Bọn họ mỗi người xoa tay hăm hè, ý chí chiến đấu sục sôi, không ít lĩnh chủ kêu gào muốn ngay lập tức bị quái vật công thôn. Còn có những thôn trang thành viên phần lớn là người chơi lúc này luống cuống lên.

Hoàng Thiên cũng bị thế giới thông báo khiến cho ngậy người. Kết thúc kỳ bảo hộ có nghĩa là từ nay về sau trong phạm vi lãnh địa nếu không dọn dẹp sạch sẽ dã quái, đợi chúng số lượng lớn một chút sẽ lập tức tràn vào thôn trang. Nếu quái vật công thôn vào vài ngày trước mà nói, có lẽ Hoàng Thiên còn có chút lo lắng. Nhưng nếu là ngày mai, như vậy hoàn toàn không đáng lo ngại. Tường thành đã xây dựng xong, cao 30m tường thành Hạo Thiên thôn có thể đứng trên tường thành phòng thủ, với tam cung sáng nỏ cùng Hạo Thiên quân người người biết dùng cung. Quái vật có thể công vào sao?

Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng hần vẫn đi vào quân doanh, dặn dò Hoàng Trung một chút.

Quân doanh nhìn trừ bỏ tiến hành lãnh địa tuần tra còn có đóng giữ binh lính, những người khác toàn bộ ở luyện tập bắn tên. Hoàng Thiên nhanh chóng tìm được Hoàng Trung.

- Hoàng lão tướng quân đạo này vất vả.

Hoàng Trung thấy Hoàng Thiên vội vàng khom người hành lễ, sau đó cười nói

- Chủ công, cuộc sống như thế này đúng là thuộc hạ muốn sinh hoạt, hưởng chi là bảo vệ chính mình nhà, đầu ra vất vả.

Hoàng Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:

- Nói rất đúng, hiện tại quân đội tình hình như thế nào.

- Chủ công, Hiện tại Hạo Thiên quân quân số đạt tới 1v người. Toàn bộ lính mới đã được xoát qua dã quái, sơn tặc. Toàn bộ đều đã nhìn thấy máu. Thuộc hạ dám đảm bảo bọn họ toàn bộ là tinh nhuệ.

- Ân, Hoàng lão vất vả. Hoàng lão cũng đã biết ngày mai có quái vật công thôn đi. Không biết Hoàng lão nghĩ thế nào.

- Chủ công. Chúng ta đã xây dựng hoàn tất tường thành, chỉ cần phái thêm người trên tường thành phòng thủ, hoàn toàn không có gì lo lắng.

Hoàng Trung vuốt vuốt chòm râu, nói. Hạo Thiên quân hiện tại người người biết dùng cung tên, hơn nữa mạnh nhất cũng là cung tên. Như vậy thủ thành mà nói hoàn toàn rất mạnh.

- Ta muốn nói nếu như ngày mai chúng ta vừa thủ quái vật công thôn, còn thắng cấp thôn xóm đâu?

Hoàng Thiên cười cười nói. Ngày mai dù sao cũng là một trận chiến, làm sao không tăng chút độ khó đây.

- Chủ công, như vậy chúng ta cần số lượng rất lớn thủ thành vũ khí. Mũi tên, đá.....

- Yên tâm đi. Chuyện này ta đã suy nghĩ tới. Trong kho hiện tại có trăm vạn hơn mũi tên. Cộng thêm tam cung sàng nổ sản xuất lâu như vậy, hiện tại cũng phải có vài trăm bộ đi. Như vậy chắc đủ thủ thành.

- Như vậy....

- Được rồi Hoàng lão. Không cần suy nghĩ nhiều. 30 m cao tường thành, không phải dễ dàng như vậy bị công xuống. Hơn nữa chỉ cần chú ý một chút vũ khí công thành, như vậy chúng ta liền bất bại.

- Chủ công, thuộc hạ suy nghĩ nhiều.

Hoàng Trung khom người nói. Chính hắn cũng nhận ra có vẻ như mình suy nghĩ nhiều. 30 m cao tường thành, nếu không có vũ khí công thành mà nói, ai có thể công được. Chính mình đều quên mất việc này.

- Ân, Hoàng lão hôm nay cho binh lính nghỉ ngơi một ngày đi. Rút lại toàn bộ binh lính soát dã quái nữa, nghỉ ngơi một ngày, ngày mai có thể là ngày vất vả nhất từ khi Hạo Thiên thôn thành lập.

- Đa tạ chủ công.

- Ân.

-

Hoàng Thiên gật đầu một cái rồi xoay người rời đi.

Về tới thôn trưởng nghị sự phòng. Hoàng Thiên lập tức sai người gọi Triệu Thần. Một lát sau, hắn tới.

- Triệu Thần, trong thôn tình huống thế nào. Nếu như thuận lợi ta sẽ lập tức thăng cấp thôn trang.

Nói đến thăng cấp thôn trang, Triệu Thần lập tức kích động lên.

- Chủ công, hiện tại trong thôn dân cư đạt hơn 4v người. Lương thực, tài nguyên đều vô cùng sung túc. Chúng ta dựa vào đánh cá, săn bắn... Đã hoàn toàn có thể tự cung tự cấp, hoàn toàn không có gì lo ngại. Hơn nữa tường thành xây dựng xong, chúng ta đã giải phóng một số lượng lớn nhân lực. Hiện tại nếu không có công trình nào to lớn, bọn họ sẽ phân phát tới các ngành nghề khác, như vậy các ngành nghề sẽ có thêm số lượng lớn nhân thủ, tốc độ phát triển sẽ nhanh hơn không ít. Chủ công hoàn toàn có thể yên tâm thăng cấp thôn trang.

- Người hoàn toàn không có chút lo lắng nào quái vật sẽ công phá thành công thôn trang?

Hoàng Thiên thấy hắn toàn lực ủng hộ thăng cấp, cười hỏi.

- Chủ công, hiện tại chúng ta binh lực 1 v, trang bị toàn là trung cấp trang bị, hơn nữa thôn chúng ta trong phạm vi ngày nào cũng xoát dã quái, hiện tại đã quái cũng không có bao nhiêu, như vậy chúng hoàn toàn không có thể công phá chúng ta Hạo Thiên thôn.

- Ân. Không biết tam cung sàng nổ sản xuất được bao nhiêu?

- Chủ công, chúng ta đã sản xuất được hơn 3000 bộ, ngoại trừ lắp đặt cố định trên tường thành hơn 2000 bộ ra, còn có 1000 bộ có thể cơ động di chuyển.

- Nhiều như vậy?

Hoàng Thiên ngạc nhiên hỏi. Hắn không nghĩ tới đã sản xuất ra nhiều như vậy.

Triệu Hằng dùng ánh mắt u oán nhìn Hoàng Thiên, nói:

- Chủ công, trong thôn chúng ta thợ mộc hơn một ngàn người. Hơn 3000 bộ còn là do chúng ta thời gian gần đây sản xuất cảm chừng. Nếu toàn lực mà nói hiện tại có ít nhất 5000 bộ.

- Khục khục...

Hoàng Thiên sau khi thành công đuổi Triệu Thần đi, hắn đứng trước tấm bia đá giữa thôn trường phòng nghị sự, xác định thăng cấp thôn xóm.

- Đỉnh! Người xác định thăng cấp thôn xóm lên Sơ cấp Trấn? Thiên ý nhắc nhở: Hạo Thiên thôn là sơ cấp thôn xóm, nếu vượt cấp thăng lên thành sơ cấp trấn, quái vật công thôn số lượng sẽ gia tăng số lượng hơn bình thường rất nhiều. Phòng thủ thành công người có thể thăng cấp thành Sơ cấp Trấn, phòng thủ thất bại thôn trang bị xoát tên. Người xác định thăng cấp.

- Xác định.

- Đỉnh! Kiểm tra dân cư.... hoàn thành.

- Đỉnh! Kiểm tra kiến trúc.... hoàn thành. (Sơ cấp, cao cấp, trung cấp thôn số lượng kiến trúc cơ bản không khác nhau.

- Đỉnh! Kiểm tra tài nguyên.... Hoàn thành.

- Đỉnh! Kiểm tra tiền tài.... Hoàn thành.

- Đỉnh! Kiểm tra hoàn thành. Hạo Thiên thôn đầy đủ điều kiện thăng cấp. Quái vật công thôn ngày mai sẽ xuất hiện. Yêu cầu lĩnh chủ nhanh chóng thiết lập phòng thủ.

- Đỉnh! Bởi vì ngày mai là kết thúc bảo hộ kỳ, toàn thể giới sẽ xuất hiện quái vật công thôn. Hạo Thiên thôn thăng cấp Quái vật cùng kết thúc bảo hộ kỳ quái vật sẽ họp thành một. Cùng nhau công thôn.

- Đỉnh! Bởi vì Hạo Thiên thôn gánh chịu cùng lúc hai loại độ khó cao khảo nghiệm. Nếu thành công phòng thủ hệ thống sẽ thêm cho ban thưởng duy nhất đặc thù kiến trúc một bản.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Phòng thủ

Ngày hôm sau buổi sáng 8 giờ, hệ thống thông báo vang lên.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: toàn cầu lãnh địa phòng ngự nhiệm vụ — quái vật công thành, chính thức bắt đầu. Chúc các vị lĩnh chủ thành công chống đỡ quái vật, bảo vệ thôn trang.

- Đỉnh!....

- Đỉnh!....

Liên tiếp ba lần thế giới thông báo vang lên. Báo hiệu quái vật công thành bắt đầu.

- Đỉnh! Hạo Thiên thôn khảo nghiệm thăng cấp bắt đầu. Hạo Thiên thôn thôn trưởng xin hãy cố gắng phòng thủ.

Hạo Thiên thôn trên tường thành, lúc này 1 v binh lính toàn bộ đã vào vị trí. Vũ khí, cung tiễn toàn bộ đã sẵn sàng. Phía dưới tường thành bên trong thôn

trang vô số thôn dân cũng chuẩn bị sẵn sàng. Mặc dù Hoàng Thiên cho họ nhiệm vụ là vận chuyển vũ khí, nhưng trong lòng dân chúng, bọn họ đều đã sẵn sàng chiến đấu bảo vệ thôn trang.

Hoàng Thiên đứng trên tường thành, nhìn phía xa xa khói bụi tung toé, cao giọng nói.

- Hạo Thiên thôn các binh sĩ, các thôn dân. Hạo Thiên thôn lần này đối mặt với nguy cơ lớn nhất kể từ khi thành lập. Hạo Thiên thôn có thể hay không tồn tại tiếp, hoàn toàn dựa vào các vị. Lần này liên quan đến sinh tử tồn vong, rất có thể sau vài giờ nữa, rất nhiều người trong số chúng ta sẽ vĩnh viễn ngã xuống. Hiện tại nếu ai sợ hãi, có thể rời khỏi đây, rời khỏi Hạo Thiên thôn. Ai còn ở lại, ta hy vọng mọi người có thể vì thôn trang, vì người nhà mà chiến. Các người quay đầu lại phía sau, nhìn về phía thôn trang, nói cho ta biết có hay không người rút lui.

- Vì gia viên. Từ chiến.

Hoàng Trung dẫn đầu cao giọng hô lên. Ngay sau đó toàn bộ Hạo Thiên thôn binh lính, thôn dân đều lớn giọng hét.

- Từ chiến

- Từ chiến..

-

Thanh âm kiên định vang vọng toàn bộ Hạo Thiên thôn, trong thôn các thôn dân không được giao nhiệm vụ toàn bộ tràn ra đường, người già lớn tuổi, phụ nữ cũng không ngoại lệ, tất cả cầm trong tay vũ khí, gậy gộc hướng về phía cửa thành đi tới.

- Đỉnh! Hạo Thiên thôn đứng trước uy hiếp, dân tâm, quân tâm tăng lên mức tối đa 100. Bởi vì toàn bộ ý chí kiên định, quyết tâm bảo vệ thôn trang, trong thôn người vũ lực lâm thời + 5.

Chiến trước động viên là điều đầu tiên cần làm của mỗi trận chiến. Làm vậy có thể cổ vũ binh lính sĩ khí, làm họ biết được mình chiến đấu vì cái gì, vì ai. Làm một đám binh lính sĩ khí tăng cao, cho dù đối mặt với địch nhân mạnh hơn, đông hơn cũng sẽ không dễ dàng xuất hiện tình huống tan rã. Đến mức cao nhất sẽ không bao giờ đầu hàng, chiến đấu đến người cuối cùng.

Đợt đầu tiên quái vật công thôn bắt đầu. Tất cả các lĩnh chủ trên toàn Thiên Hạ từ phía xa chạy tới cửa thôn chính là cấp bậc thấp nhất lợn rừng, lợn rừng là 1 cấp dã thú, tinh anh lợn rừng 5 cấp, mà lợn rừng Boss càng là cấp bậc tăng lên tới 10 cấp. Mặc dù chỉ là cấp thấp quái vật, nhưng số lượng lại khổng lồ trên một ngàn con.

Hạo Thiên thôn phía trước thành trì lợn rừng lao tới con số càng là khổng lồ. Đạt tới gần ba ngàn con. Số lượng này khiến Hoàng Thiên hoài nghi trong lãnh địa thôn trang nơi nào mọc ra nhiều như vậy lợn rừng?

Dưới sự chỉ huy của lợn rừng vương boss, đám lợn rừng lấy tốc độ nhanh nhất lao tới Hạo Thiên thôn. Trên tường thành nhận thấy lợn rừng đã vào tầm bắn, tam cung sàng nổ vu vu khởi động, vô số mũi tên bắn ra. Bởi vì tam cung sàng nổ uy lực quá lớn, một mũi tên trực tiếp bắn nát xác một con lợn rừng, cá biệt có mũi tên xuyên qua thân thể vài con.

Đàn lợn rừng giương như không biết sợ hãi, dưới sự chỉ huy của boss không ngừng lao tới, cách tường thành gần 150m số lượng đã giảm bớt một nửa. Tam cung sàng nổ vẫn tiếp tục công kích, mà trên tường thành Hoàng Thiên nhận thấy chúng đã tới phạm vi Hạo Thiên quân cung tên binh lính tầm bắn. Không chút nào chậm trễ hạ lệnh, lại một đợt càn quét khổng lồ mưa tên trút xuống. Đám lợn rừng từ vong gần như toàn bộ.

Hoàng Thiên nhìn Hoàng Trung gật đầu. Hoàng Trung lấy ra cung tên nhắm chuẩn lợn rừng vương boss. Một mũi tên xuyên qua khe hở giữa đám lợn rừng sống sót xuyên thủng luôn thân thể lợn rừng vương. Sốt lại một hai trăm con lợn rừng không có chỉ huy, phân tán ra bốn phía chạy đi.

Đợt thứ nhất phòng thủ cứ như vậy nhanh chóng kết thúc. Hoàng Thiên thở nhẹ một hơi, tiếp tục quan sát phía xa xa thôn, chờ đợi đợt thứ hai.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Lucifer thôn phòng thủ thất bại. Thôn trang bị quái vật chiếm đóng. Lucifer thôn từ giờ bị xoá tên khỏi Thiên Hạ.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Angela thôn phòng thủ thất bại. Thôn trang bị quái vật chiếm đóng. Angela thôn từ giờ bị xoá tên.

- Đỉnh! Thế giới thông báo: Thiên Hải thôn phòng thủ thất bại...

- Đỉnh!....

-

Thế giới thông báo liên tục vang lên. Đợt thứ nhất dã thú công kích đã làm nhiều như vậy lãnh địa người chơi bị hệ thống xoá tên, nay đó người chơi lĩnh chủ ở phụ cận thành trì sống lại chỉ có thể dùng phó chức nghiệp tiến hành cá nhân mạo hiểm hình thức.

Đứng trên thành trì chờ đợi đợt quái vật công thôn lần tiếp theo, Hoàng Thiên không khỏi cảm thán hệ thống cho ra khảo nghiệm độ khó cao như vậy. Mới lần đầu đã có gần 30 - 40 thôn trang bị xoá sổ.

Rất nhanh thời gian quái vật tấn công lần thứ hai tiến đến. Lần này quái vật là sói hoang bầy đàn. Sói hoang bình thường cấp bậc là 5 cấp, Tinh anh sói hoang 8 cấp. Boss càng thêm khủng bố 18 cấp. Sói hoang số lượng khoảng 800 con, mặc dù cũng không phải cái số lượng nhỏ nhưng rõ ràng so với lần

đầu ít, nhưng không ai dám nói lần này khảo nghiệm dễ hơn lần trước. Sói hoang cấp bậc, lực công kích so với lợn rừng cao hơn rất nhiều.

Khắp Thiên Hạ Số lượng lớn sói hoang hướng về phía lĩnh chủ lãnh địa lao tới trong ánh mắt tuyệt vọng của vô số người.

Mà Hạo Thiên thôn lúc này số lượng sói hoang so với những người chơi khác còn nhiều hơn, gần 3000 con. Cùng lần trước lợn rừng không sai biệt nhiều.

Nhưng mặc dù số lượng lớn, đẳng cấp cao hơn lợn rừng một chút, nhưng kết quả vẫn là giống nhau. Cả đàn sói khổng lồ chưa kịp tới cạnh tường thành Hạo Thiên thôn thì đã bị tiêu diệt. Trải qua hai lần phòng thủ thành công làm Hoàng Thiên không khỏi cảm thán một chút tường thành cùng cung tiễn tầm quan trọng. Nếu như hôm nay Hạo Thiên thôn không có tường thành cùng cung tiễn, số lượng lớn như vậy quái vật, bọn họ có thể chống đỡ được hay không cũng là chuyện khó nói. Coi như chống đỡ được thì cũng thương vong vô số.

- Đình! Thế giới thông báo: adc thôn phòng thủ thất bại, thôn trang bị xóa tên.

- Đình! Thế giới thông báo xyz thôn phòng thủ thất bại, thôn trang bị xóa tên.

- Đình!....

-

Hoàng Thiên bên tai vang lên vô số thanh âm nhắc nhở thôn trang bị phá hủy, số lượng so với lần đầu còn nhiều gấp đôi, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên. Không có thời gian quan tâm nhiều như vậy, Hoàng Thiên lúc này còn đang nhanh chóng hạ lệnh mọi người làm tốt chuẩn bị. Hẳn biết lần quái vật công thôn cuối cùng này sẽ khó hơn hai lần trước rất nhiều.

- Đình! Thế giới thông báo: Bởi vì lần này khảo nghiệm toàn Thiên Hạ số lãnh địa bị xóa bỏ đã đạt tới hơn 300. Do đó hệ thống quyết định kết thúc sớm khảo nghiệm. Trải qua lần này khảo nghiệm các vị lĩnh chủ có thể thấy được mình thực lực còn nhỏ bé, mong các vị nhanh chóng phát triển lãnh địa của mình.

- Đình!....

- Đình!....

Ba lần thế giới thông báo vang lên làm toàn bộ các lĩnh chủ còn sót lại ồ lên. Sau đó không khỏi nhảy lên vui sướng. Mấy trăm lãnh địa còn sót lại hơn một nửa đã không còn lực chống đỡ khảo nghiệm, nửa còn lại cũng thiệt hại nặng nề, chắc chắn không chống đỡ nổi đợt thứ ba. Khảo nghiệm kết thúc sớm bọn họ có thể không vui sao?

Hạo Thiên thôn trên tường thành Hoàng Thiên cũng vô cùng bất ngờ, lăm lăm:

- Cứ như vậy kết thúc? Không đúng.

Hạo Thiên thôn phía xa khói bụi vẫn mù mịt, hoàn toàn không có chút nào giống khảo nghiệm kết thúc.

- Đình! Toàn Thiên Hạ quái vật công thôn Khảo nghiệm kết thúc. Bởi vì người lãnh địa không tổn một binh một tốt vượt qua khảo nghiệm, đạt được hoàn mỹ trình độ. Khảo nghiệm Tân thủ bảo vệ kỳ xếp hạng thứ nhất. Người đạt được Thần bí hộp quà.

- Đình! Hạo Thiên thôn thăng cấp lần khảo nghiệm cuối cùng bắt đầu.

Cách Hạo Thiên thôn hơn hai km, lúc này tập trung số lượng lớn Sơn tặc. Ít nhất trên hai vạn tên. Hoàng Thiên nhìn chăm chăm vào phía xa tập kết Sơn tặc, thấy bọn chúng chỉnh tề đội ngũ, bước chân đều đều nhịp nhàng không ngừng mà hướng Hạo Thiên thôn thành trì đi tới, phía sau còn có không ít công thành công cụ như công thành thang. Hẳn có xúc động phun huyết.

Đây là Sơn Tặc hay là quân chính quy a! Hệ thống người có phải hay không chơi ta? Sơn tặc số lượng ít nhất 2v, còn có thang công thành, bình thường cao cấp thôn trang thăng cấp lên thành trì muốn tấn công cũng chưa cần dùng đến thang công thành. Đây rõ ràng là nhằm vào hắn, nhằm vào Hạo Thiên thôn.

Nhưng là oán giận không có bất luận cái gì hiệu quả, Hoàng Thiên vẫn là không thể không đối mặt với hiện thực.

Sơn Tặc đi tới cách tường thành còn có khoảng cách gần 200m, tất cả Sơn Tặc đều dừng lại hướng tới hai bên tách ra, ở giữa để lộ một con đường. Ba tên Sơn tặc cười ngửa đi ra, Hoàng Thiên xem ra ba người này chắc là thủ lĩnh. Boss.

- Người bên trong thành nghe đây. Chỉ cần các người mở cửa thành đầu hàng, ta có thể tha chết cho các người, nếu không, chúng ta sát đi vào sẽ là chó gà không tha, ta cho người nửa giờ suy xét.

Một trong ba tên Sơn tặc thủ lĩnh hướng về phía cửa thành cao giọng hô lớn.

Đối với phía dưới Sơn Tặc thủ lĩnh kêu to, Hoàng Thiên không có để ý đến bọn họ, tiếp tục chỉ đạo binh lính chuẩn bị các loại vũ khí tùy thời đối mặt Sơn Tặc tiến công.

Phía dưới Sơn Tặc thủ lĩnh thấy trên thành trì không có động tĩnh, liền cười to, rồi bắt đầu kêu gào lên:

- Một đám nhát gan, sao không xuống đây chịu chết, gia gia ta chờ các ngươi.

Đám Sơn Tặc nhìn đến thủ lĩnh như vậy, cũng lập tức kêu gào lên.

- Các ngươi là rùa đen sao? Còn không mau xuống đây đánh một trận.

- Các ngươi có phải hay không nam nhân a? Chẳng lẽ đều là không phải?

-

Sơn Tặc thì nhau kêu gào, sau đó lại cười to.

Hạo Thiên quân binh lính đã nhìn không được. Sôi nổi yêu cầu đi xuống giáo huấn một chút đối phương. Hoàng Thiên không chút dao động nào, địch đông ta ít, hơn nữa dưới tình huống này chỉ cần phòng thủ là mọi chuyện có thể giải quyết, hắn sẽ không để mọi người vì kích động nhất thời mà đi chịu chết.

Phía sau lưng hắn ngoại trừ Hoàng Trung còn lại tất cả đều rục rịch, nhưng không một ai dám tự ý hành động.

Không đợi đến nửa giờ, phía dưới Sơn Tặc thủ lĩnh thấy cửa thành vẫn không có động tĩnh, lập tức hạ lệnh tấn công. Ngay sau đó toàn bộ Sơn tặc như thủy triều lao tới, kết quả bị một trận mưa tên đánh chết không ít. Mà đối phương thủ lĩnh cũng truyền lệnh thu binh.

Đứng ở trên tường thành, Hoàng Thiên nhìn phía dưới Sơn tặc, chỉ thấy Sơn tặc thủ lĩnh bắt đầu sai người từ phía sau nâng tới công thành thang, công thành thang ước chừng có hơn 20m chiều dài, mỗi chiếc muốn 20 tên sơn tặc mới có thể nâng lên được.

Toàn bộ gần mười chiếc công thành thang nâng đến phía trước, Sơn tặc một số tên bắt đầu cầm lấy lá chắn gỗ lên, che cho chính mình cùng nâng công thành thang Sơn Tặc, toàn bộ công thành thang bốn phía giống như là một con rùa đen, nhìn không thấy một người nào. Sau đó bắt đầu hướng tường thành xông tới, còn lại đám sơn tặc đi theo phía sau.

Hoàng Thiên lần này coi như mở rộng tầm mắt. Đây là lần đầu tiên hắn thấy được chính xác phương pháp công thành.

- Cung tiễn thủ chuẩn bị, đợi địch vào phạm vi công kích, lập tức tiêu diệt. Toàn bộ Tam cung sàng nổ nhắm tới phía sau cùng sơn tặc.

Hoàng Thiên không chút nào chậm trễ hạ lệnh. Trong lòng lại đang cười thầm, hắn nhìn thấy được công thành thang không có cao bằng tường thành, như vậy còn treo lên làm cái rắm a. Đã không thể treo tới hắn cũng không đi chú ý công thành thang.

- Bắn tên.

Đội đám sơn tặc vào phạm vi công kích, cung tiễn thủ bắt đầu bắn ra, không ngừng mà bắn về phía phía dưới không có lá chắn Sơn Tặc, chỉ thấy từng mảnh mây đen hướng về phía dưới Sơn Tặc trận doanh không ngừng mà bay qua đi. Sơn Tặc từng đám từng đám ngã xuống, nhưng giết lớp này lại có một lớp khác lao tới.

Sơn tặc số lượng quá lớn, một đám một đám xông lên, dẫm lên trên mặt đất đầy đồng bạn thì thể mà lao tới. Về phần công thành thang sớm đã đi tới phía dưới chân tường thành, đám sơn tặc cầm lá chắn toàn bộ vứt bỏ, ngay sau đó hợp lực chống lên công thành thang rồi từng người từng người treo lên.

Phía xa xa quan sát Sơn tặc thủ lĩnh thấy vậy lập tức vui mừng, xem ra sắp thành công. Nhưng rồi rất nhanh hắn lại ngốc, bởi vì thang không có chạm tới mặt trên tường thành, mà là còn cách tường thành phía trên gần 10m

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thiên Hạ đệ nhất trấn

Bởi vì không thể treo lên tường thành, đám sơn tặc phía dưới lúc này không khác gì bia ngắm, lần lượt từng người lại từng người ngã xuống. Sơn tặc thủ lĩnh cũng bị Hoàng Trung tiêu diệt. Nhìn toàn bộ thôn trang vui sướng hò reo thành một đoàn, Hoàng Thiên cũng cảm thấy vui mừng không thôi.

- Đình! chúc mừng người chơi Hoàng Thiên, thông qua người nỗ lực, thành công bảo vệ thôn trang, hoàn thành SSS cấp khảo nghiệm, ngài thôn trang thành công thăng cấp vì sơ cấp trấn nhỏ.

- Đình! hệ thống nhắc nhở, chúc mừng người chơi, bởi vì ngài thôn trang hoàn thành SSS cấp khảo nghiệm, đặc biệt khen thưởng ngài duy nhất đặc thù kiến trúc 1 bản, Danh vọng 10v, đồng vàng 10v. Bởi vì là người đầu tiên thành công thăng cấp thành trấn nhỏ, người trấn nhỏ đạt được danh hiệu thiên hạ đệ nhất trấn danh hiệu, xin hỏi người hay không công bố tên họ?

- Không công bố!

- Đình! thế giới thông báo: chúc mừng tam quốc khu người chơi xxx thôn trang hoàn thành khảo nghiệm, đặc biệt khen thưởng duy nhất đặc thù kiến trúc 1 bản, Danh vọng 10v, đồng vàng 10v. Bởi vì là người đầu tiên thành công thăng cấp thôn trang lên trấn, đạt được thiên hạ đệ nhất trấn danh hiệu.

- Đình!....

- Đình!...

Liên tiếp ba lần thế giới thông báo vang vọng. Toàn Thiên Hạ người chơi ngây người không chút động tĩnh. Không phải nói mới trải qua khảo nghiệm tân thủ thôn kết thúc bảo vệ sao? Như thế nào sẽ?

Câu hỏi này tràn ngập trong đầu các người chơi. Đặc biệt là các lĩnh chủ.

- Thiên hạ đệ nhất trấn, đại thần lợi hại như vậy.

- Ta thôn trang mới thành lập, cư nhiên đại thần đã là trấn nhỏ, bội phục bội phục.

- Đáng chết, rốt cuộc là ai đã thăng cấp trấn nhỏ, ta còn không có thăng cấp đến trung cấp thôn trang, hấn liền thăng nhanh như vậy a!

Một gia tộc nào đó trong phòng, một người thanh niên tức giận đến quăng ngã đồ vật.

-

Hiên Viên thôn, Hiên Viên nghe được hệ thống thông báo, lại nhìn chính mình Hiên Viên thôn bị phá hủy gần một nửa, trong lòng trăm mối cảm xúc không nói được thành lời.

Trải qua lần này thông báo xxx bí ẩn người chơi lại trở thành đề tài bàn luận sôi nổi nhất của mọi người. Đối với có thể lực người chơi lại bắt đầu lung xục tìm kiếm người thần bí, nhưng kết quả vẫn như cũ không thành công. Thậm chí có không ít thế lực thành lập chuyên môn tổ tìm kiếm, chỉ tìm kiếm tin tức của người thần bí.

Hạo Thiên Trấn trên tường thành, Hoàng Thiên lúc này đang chìm đắm trong vui sướng. Lần này thành công thăng cấp, Hạo Thiên trấn không hy sinh người nào, có thể nói là hoàn mỹ kết thúc. Phía bên ngoài tường thành, thi thể sơn tặc cũng đang chậm rãi biến mất, bởi vì hệ thống khảo nghiệm lên sẽ không có bất kỳ vật phẩm gì rơi xuống.

- Đình! chúc mừng người chơi Hoàng Thiên bởi vì ngài vững vàng chỉ huy, chiến thắng địch nhân số lượng lớn, đặc biệt khen thưởng người cấp bậc +1, trí lực +1, Thống Soái +1.

- Đình! Bởi vì lần này Hạo Thiên thôn khảo nghiệm hệ thống xuất hiện sai lầm. Để bồi thường hệ thống khen thưởng thêm lịch sử nhân vật triệu hoán số lần 1.

Hoàng Thiên ngốc. Lịch sử nhân vật triệu hoán, cái này quý trọng không cần phải nói. Thiên Hạ xuất hiện cũng đã khá lâu, vài tỷ người chơi hiện nay ngoại trừ hấn còn lại chưa có ai có lịch sử nhân vật. Dù là yếu nhất lịch sử nhân vật. Vì cái này Hạo Thiên thôn thăng cấp khó hơn chút nữa hấn cũng không phản đối mà là vui vẻ tiếp nhận.

Hơn nửa ngày sau Hoàng Thiên cuối cùng cũng làm xong công tác phát thưởng và bình thường sau chiến tranh. Hấn nhìn xem chính bản thân mình thuộc tính.

Tên họ: Hoàng Thiên

Đăng cấp: 60

Chức nghiệp: Trung cấp võ tướng

Công huân: 30v

Danh vọng: 45v.

Thân phận: Hạo Thiên Trấn Trấn chương.

Tư chất: A

Vũ lực: 73

Trí lực: 65

Chính trị: 68

Thống soái: 70

Công pháp: Cửu Cửu Ngự Long Quyết.

Trang bị: Long Thương, Nhân giới....

Tiền tài: 100v đồng vàng....

Nhìn xem bản thân thuộc tính gần như không có gì biến hoá, Hoàng Thiên lại xem xét Hạo Thiên Trấn.

Hạo Thiên Trấn: Thiên Hạ đệ nhất trấn (Lưu dân đổi mới tốc độ đề cao 30%, lương thực sản lượng đề cao 30%, NPC đặc thù chiêu mộ tỷ lệ đề cao 10%)

Cấp bậc: Sơ cấp trấn.

Trấn chủ: Hoàng Thiên.

Hiện có lưu dân: 6v /... (Thần cấp kiến thôn lệnh không hạn chế)

Dân tâm: 90

Trị an: 90

Thuế suất: 0% (thuế suất do trấn trưởng tự mình đặt ra. Thuế suất áp dụng cho lãnh địa cùng phụ thuộc lãnh địa.)

Thôn trang diện tích: 70km vuông.

Lãnh địa diện tích: 1000km vuông.

Thôn trang thuộc tính:

- Đề cao thôn dân tư chất nhất giai.
- ...
-

Hiện có kiến trúc:

- Cao cấp nhà dân.
- Cao cấp tiệm tạp hoá.
- Cao cấp thợ rèn phô.
- Cao cấp Tiệm may.
- Cao cấp y quán.
- Cao cấp quân doanh.
- Cao cấp Thị trường.
- Cao cấp xưởng đóng tàu
- Cao cấp xưởng mộc.
- Cao cấp bến tàu
- Chuông Thú.
- Cao cấp tường thành.
- Trấn trưởng phòng làm việc. (Chưa xây dựng)
- Trấn trưởng phủ nhỏ (Chưa xây dựng)
- Giáo trường (Chưa xây dựng)

Hiện có tài nguyên:

- Lương thực: 500v

- Gỗ: 540v

- Đá: 300v

- Quặng sắt: 400v

Tiền tài: 340v đồng vàng....

Thăng cấp yêu cầu:

- Dân cư: 5v
- Lương thực: 100v
- Gỗ: 100v
- Đá: 50v.
- Đồng vàng: 2v.
- Toàn bộ kiến trúc xây xong

Xem xong Hạo Thiên trấn thuộc tính, Hoàng Thiên hài lòng gật đầu. Từ sơ cấp thôn trang diện tích 1km tới sơ cấp trấn diện tích 70km. Đây có thể nói là biến hoá lớn nhất.

- Đình! Phải chăng mở ra thần bí hộp quà?
- Mở ra.
- Đình! Người nhận được Tàu bay. (Một loại giống tàu điện ngầm nhưng bay)
- Đình! Bởi vì vật phẩm này không phù hợp trong Thiên Hạ. Do đó hệ thống chỉ cho phép sử dụng ngoài thế giới hiện thực.

Hoàng Thiên trong đầu hiện lên đầy dấu chấm hỏi. Tàu bay lại là cái quỷ gì?

Tàu bay: Duy nhất kỳ dị vật phẩm. Rộng 5m dài 100m. Bao gồm 10 toa cách biệt. Được làm từ vật liệu ngoài vũ trụ, không thể phá vỡ.

Miêu tả sơ lược: Tàu bay di chuyển mặt đất mà không chạm đất (hại não). Năng lượng cung cấp là từ các nguyên tử trong không khí. Tàu bay được điều khiển bởi ý nghĩ của chủ nhân.... Tính năng khác yêu cầu tự tìm hiểu.

Xem xong giới thiệu về vật phẩm, Hoàng Thiên không biết nói gì. Trong Thiên Hạ mở ra vật phẩm lại không thể dùng trong Thiên Hạ....Lắc lắc đầu, hần triệu hoán nhân vật lịch sử.

- Đình! Xin lựa chọn nhân vật lịch sử nghề nghiệp. Mưu Sĩ, Võ tướng....
- Mưu Sĩ.

Hoàng Thiên suy nghĩ một chút rồi lựa chọn mưu sĩ. Hạo Thiên trấn hiện nay thiếu sót lớn nhất chính là người có thể bày mưu tính kế. Võ tướng hiện nay có không ít, Hoàng Trung, Triệu Vũ....

- Đình! Người lựa chọn mưu sĩ.
- Đình! Người đạt được lịch sử mưu sĩ Đặng Ngải.

Đặng Ngải, cái tên này có thể rất xa lạ với nhiều người, nhưng Hoàng Thiên lại biết hần

Đặng Ngải (197 - 264) là tướng lĩnh của nhà Ngụy, nổi tiếng là người thông thạo binh pháp.

Từng nhiều lần có công bảo vệ biên giới phía tây nước Ngụy trước những cuộc tấn công của Khương Duy.

Tài năng của Đặng Ngải được thể hiện rõ ràng nhất thông qua mưu kế "lén qua Âm Bình" trong trận chiến Ngụy diệt Thục.

Bây giờ, khi quân Ngụy đang bị Khương Duy cầm chân ở Kiếm Các, Đặng Ngải đã chủ động dẫn một nhánh quân âm thầm vòng qua Âm Bình, tiến thẳng tới kinh đô nhà Thục, buộc Lưu Thiện đầu hàng, khiến Thục Hán bị diệt.

Chỉ một mưu kế đã khiến cho một tập đoàn chính trị sụp đổ nhanh chóng như vậy, có thể nói tài năng chỉ huy của Đặng Ngải cũng được xem là thượng thừa.

Chỉ tiếc rằng Đặng Ngải dù có tài nhưng lại kiêu ngạo hại thân, khiến không ít kẻ đem lòng ganh ghét đố rồi chịu kết cục bị giết vì tội danh mưu phản.

Hoàng Thiên biết Đặng Ngải không phải là bình thường mưu sĩ, mà hần còn là thông soái, điểm mạnh nhất của hần Chỉ huy và mưu lược.

Nhất được bảo bối là Hoàng Thiên duy nhất suy nghĩ trong đầu lúc này. Hần chạy một mạch về Thôn trưởng phòng nghị sự (Vừa lên cấp chưa xây dựng)

Thôn trưởng phòng nghị sự, Hoàng Thiên thở hồng hộc chạy vào. Lúc này ở chỗ tấm bia đá khắc chữ Hạo Thiên trấn lúc này đã đứng sẵn một người. Là một người trung niên nam tử, tuổi tác tầm 40 tuổi, người mặc áo giáp, tay cầm thương dài đang không ngừng đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Hoàng Thiên bắt ngờ xông vào làm trung niên nam tử đầu tiên là sững sờ, sau đó liếc Hoàng Thiên một chút rồi khom người hành lễ:

- Thuộc hạ Đặng Ngải bái kiến chủ công.
- Miễn lễ, miễn lễ.

Hoàng Thiên vội vàng đỡ hấn dậy, sau đó ánh mắt sáng quắc nhìn Đặng Ngải. Mà Đặng Ngải cũng đồng dạng đang quan sát Hoàng Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Trở lại hiện thực

Đặng Ngải: Thần cấp lịch sử thống soái.

Đẳng cấp: 80

Thân phận: Hạo Thiên trấn thôn dân.

Tư chất: SSS

Vũ lực: 93

Trí lực: 98

Chính trị: 90

Thống soái: 99.

Sở trường đặc biệt: Thống lĩnh tam quân.

Danh vọng: 0

Trung thành: 80.

.....

Nghịch thiên, toàn bộ thuộc tính trên 90. Hơn nữa thống soái còn cao tới 99. Ngoại trừ vũ lực còn lại đều toàn bộ vượt qua Hoàng Trung. Điều khiến Hoàng Thiên tiếc nuối là Đặng Ngải không có đặc thù binh chủng.

Nói chuyện làm quen với Đặng Ngải một lúc, Hoàng Thiên gọi thêm Triệu Thần cùng Hoàng Trung đến giao phó một số việc, sau đó hấn rời khỏi Thiên Hạ. Trước khi đi hấn cũng không quên mở ra duy nhất đặc thù kiến trúc.

- Đình! Người lựa chọn rút thưởng đặc thù kiến trúc?
- Rút thưởng.
- Đình! Người đạt được duy nhất đặc thù kiến trúc. Phục Sinh đài.

Phục Sinh Đài: Duy nhất đặc thù kiến trúc.

Trong một tháng có một lần phục sinh một người, bao gồm lịch sử võ tướng..... Có thể tích lũy số lần. Phục sinh cần một bộ phận, vật dụng nào đó của người cần phục sinh như tóc, quần áo, vũ khí.....

Xây dựng cần:

- Vật liệu Đá: 100v
- Gỗ: 100v

Không hổ là duy nhất đặc thù kiến trúc, có thể phục sinh người chết. Có Phục Sinh đài, Hoàng Thiên sau này không cần lo lắng võ tướng chết trận hay nhân vật quan trọng nào của Hạo Thiên trấn gặp chuyện không may. Dĩ nhiên ngoại trừ do già mà chết.

Nhanh chóng ném Phục Sinh Đài cho Triệu Thần xử lý. Hoàng Thiên rời khỏi Thiên Hạ. Hấn muốn xem thế giới hiện thực một chút, đồng thời cũng muốn

xem thử Tàu bay.

Thế giới hiện thực, tổng thống căn phòng, Hoàng Thiên từ trên giường chậm rãi ngồi dậy, tận thế đã diễn ra được hơn một tháng cũng như trong Thiên Hạ đã trôi qua hơn ba tháng. Không biết hiện tại thế giới như thế nào?

Mang theo câu hỏi Hoàng Thiên rời khỏi phòng đi ra ngoài.

Xxx thành phố một con đường nào đó, một người thanh niên tay cầm thương chậm rãi bước đi trên đường cái, phía sau lưng hắn quái vật, nhân loại thi thể, to nhỏ từ chuột đến sư tử nằm đầy trên đất. Toàn bộ đều bị xuyên thủng cổ họng, máu me chảy đầm đìa trên mặt đất.

- Vị đại ca kia! Người có thể tới cứu chúng ta sao?

Một thanh âm nữ nhân từ xa xa truyền tới, mặc dù có chút yếu ớt, nhưng là vẫn là khiến người thanh niên chú ý.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía nữ nhân thanh âm truyền tới phương hướng.

Tại tầng ba một toà nhà cao tầng, ở ô cửa sổ, hai cái tóc dài nữ nhân đang hướng về bản thân vẫy tay.

Cứu, hay là không cứu?

Người thanh niên nhìn kỹ một chút cửa sổ đang hô cứu hai nữ nhân.

Mặc dù khoảng cách có chút xa, nhưng có thể thấy hai nhân đại khái hình dạng.

Dáng dấp coi như không sai... Có lẽ cả hai đều là nhân viên văn phòng.

- Nếu như trong bình thường hoàn cảnh, các nàng có lẽ nhìn liền cũng sẽ không nhìn bản thân một cái đi?

Người thanh niên nhẹ giọng lầm bầm. Người thanh niên này không phải ai khác mà chính là Hoàng Thiên. Đi ra ngoài một lần Hoàng Thiên giật mình phát hiện thế giới hiện thực càng ngày càng nguy hiểm. Hiện tại không những có quái vật thường xuyên thành đàn thành đàn hoạt động trên phố, mà còn có một loại quái vật khác hình dáng vô cùng giống nhân loại, khác biệt duy nhất là chúng không có hô hấp. Dựa theo trên phim ảnh có thể nghĩ chúng là zombie.

Đối với tiếng kêu cứu của hai nữ nhân, Hoàng Thiên cũng không có đi cứu giúp. Dù hắn có đủ khả năng cứu người, nhưng hắn không phải là chúa cứu thế. Hiện thực xã hội tàn khốc hắn biết, bất kì lúc nào, bất kỳ người nào mặc dù là người thân... Vào lúc nguy hiểm nhất luôn sẵn sàng đâm một dao sau lưng người.

Rời khỏi đường lớn, Hoàng Thiên tìm tới bãi đất trống duy nhất của thành phố, hắn dự định lấy ra tàu bay xem xét một chút. XXX là một thành phố lớn, dân cư đông đúc, hiện tại khu đất trống duy nhất của thành phố có lẽ là quảng trường cùng sân chơi của các ngôi trường lớn. Quảng trường vị trí quá xa, Hoàng Thiên quyết định lựa chọn đi vào trường học.

Mất năm phút giải quyết sạch sẽ quái vật cùng zoom, hắn từ trong nhẫn chưa đồ lấy ra Tàu bay tám thế. (Bởi vì Tàu bay chỉ được sử dụng trong hiện thực, cho nên hệ thống làm thành một tám thế. Bình thường nhẫn chứa đồ không có đủ không gian để có thể chứa nổi tàu bay.)

- Sử dụng Tàu bay tám thế.

Hoàng Thiên trong lòng mặc niệm.

Oanh ầm ầm..."

Âm thanh vang lên, mặt sân phía trên bụi mù tung bay.

Đội khói bụi tán đi, một cái dài trăm mét màu đen sì lơ lửng trên không trung, cách mặt đất vài mét.

Hoàng Thiên tò mò đi xung quanh xem xét, này tàu bay hình dáng bên ngoài khá giống tàu điện ngầm. Hình thể lớn hơn một chút, lơ lửng trên không trung, còn lại không có khác biệt.

- Đỉnh!

Hoàng Thiên đi tới gần cửa khoang đầu tiên, đỉnh một tiếng vang lên, cửa tự động mở ra. Hắn chậm rãi đi vào bên trong, chỉ thấy bên trong trang trí vô cùng xa hoa, thậm chí còn xa hoa hơn phòng tổng thống.

- Đỉnh! Chúc mừng chủ nhân tiến vào Tàu bay. Mời chủ nhân cài đặt tàu bay tính năng.

Một thanh âm máy móc vang lên làm Hoàng Thiên giật mình không nhẹ. Hắn quay đầu nhìn về phía thanh âm phát ra, phía đầu tàu, một người hư ảo xuất hiện, lơ lửng ở trên mặt bàn. Bóng người này được Hoàng Thiên phán định là nữ, bởi vì mũi hắn hiện tại đang không ngừng chảy máu. Đối phương không mặc quần áo, mặc dù có chút mờ ảo, nhưng cái gì cần thấy vẫn thấy được. Lau lau một chút mũi, Hoàng Thiên nhìn xung quanh, hỏi:

- Ta có thể gọi người là?

- Đỉnh! Hệ thống tạm thời không có tên gọi. Chủ nhân có thể gọi là Hệ thống hoặc chủ nhân tự mình đặt tên.

Máy móc thanh âm lại vang lên. Hoàng Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói:

- Gọi Linh Linh đi. Như vậy Linh Linh, làm phiền người giới thiệu sơ bộ tính năng con tàu này.

- Tàu bay....

- Gọi Alpha.

- Alpha là phương tiện di chuyển của thế kỷ XXX, là sản phẩm thử nghiệm lần đầu được đưa ra thử nghiệm. Bởi vì nguyên nhân nào đó không biết bị đưa tới đây.... Mà hệ thống (Linh Linh) là bộ não của con tàu. Alpha có hai chế độ là tự điều khiển hoặc do Hệ thống (Linh Linh) điều khiển. Trên Alpha, chủ nhân có thể được cung cấp chỗ nghỉ ngơi an toàn. Trải qua Hệ thống (Linh Linh) dò xét, hiện nay hành tinh này đang bị vô số vật thể lạ chiếm giữ. Lây thực lực của chủ nhân chỉ có thể tiêu diệt được những vật thể có thực lực thấp. Vì lý do an toàn, Linh Linh yêu cầu chủ nhân ở lại trong Alpha.

Alpha không có khả năng công kích bất kỳ nào, để an toàn chủ nhân có thể đưa người thân lên Alpha, hoặc có thể cài đặt tự do tiếp nhận bình thường người lên tàu, hạn chế loại người lên tàu....

Alpha có thể cung cấp lương thực, nước uống...

Những người bên trong Alpha có thể bị trục xuất ra bên ngoài tùy theo quyết định của chủ nhân.

- Linh Linh, Alpha không cho phép bất kỳ ngoại nhân tiến vào. Ân, ngoại trừ mỹ nữ.

Hoàng Thiên ngay lập tức nói. Hẳn ở trên thế giới này không có bất kỳ người thân nào, chỉ có một mình. Nhưng ngay sau đó hẳn bổ sung thêm một chút là cho thêm mỹ nữ vào. Thời gian dài đằng đặc, bình thường một người không khỏi có chút quá nhàm chán? Hơn nữa Alpha cũng cần thường xuyên có người dọn dẹp.

- Đỉnh! Chủ nhân không cần lo lắng. Alpha được cài đặt mỗi ngày sẽ tự động dọn dẹp một lần toàn bộ con tàu.

- Linh Linh người đọc suy nghĩ của ta?

Hoàng Thiên sắc mặt lập tức trầm xuống. Như vậy sau này toàn bộ những gì mình nghĩ không phải cũng đều bị xem hết, hơn nữa nếu như một ngày Alpha mất quyền không chế?

- Chủ nhân có thể tắt tính năng đọc suy nghĩ.

Hoàng Thiên nghe vậy thở nhẹ ra, sau đó lựa chọn tắt toàn bộ tính năng nghe trộm, đọc suy nghĩ....

- Đỉnh! Trải qua quan sát, Linh Linh phát hiện chủ nhân đối với mỹ nữ có đặc biệt hứng thú. Hơn nữa thân thể đã lâu không được giải toả. Vì bảo đảm sức khỏe, Yêu cầu chủ nhân nhanh chóng giải toả.

- Cái này....

Hoàng Thiên có chút bối rối sờ sờ mũi. Có nam nhân nào không đối với mỹ nữ có hứng thú sao? Dĩ nhiên loại trừ thế giới thứ ba người. Còn đã lâu thân thể không được giải toả là sao? Bỗng nhiên hẳn chợt nhớ ra mình vẫn còn là xử nam. Từ nhỏ đến lớn chưa có một người bạn gái....

- Đỉnh! Thông qua dò xét, phát hiện cách nơi này 5km có một đám mỹ nữ. Đồng ý hay không cho Alpha tiến tới?

- Tiến tới.

Hoàng Thiên có chút do dự nói. Mục tiêu hiện tại của hẳn không phải là mỹ nữ mà là thực lực, nhưng...

Lúc này trong một toà cao ốc, hai nữ sinh có khuôn mặt vô cùng xinh đẹp đang yên lặng chảy nước mắt, trong đó một người rất là ngang ngược, nhìn thì thể ba con zoombi nói ra:

- Hừ! Hiện tại mọi người đều là như vậy ham sống sợ chết sao? Có nguy hiểm cũng không thông báo chúng ta một chút, cứ như vậy chạy mất. May mà ta kịp rời khỏi trò chơi, nếu không đã làm môi cho quái vật.

Người nữ sinh còn lại lay lay đầu, có chút ủ rũ nói:

- Hiện tại là tận thế, bảo vệ bản thân sinh mệnh mới là quan trọng nhất! Bọn họ xác thực không có nghĩa vụ bốc lên nguy hiểm tánh mạng cứu chúng ta hoặc là trợ giúp chúng ta! Chúng ta mặc dù là bạn học, nhưng so với tính mạng, tình cảm bạn học có giá trị sao.

- Nhưng bọn họ liền nhẫn tâm nhìn xem hai chúng ta như vậy nữ sinh xinh đẹp chết tại nơi này sao? bọn họ không phải chỉ cần đánh thức chúng ta một chút sao?

Khuôn mặt xinh đẹp hơn một chút nữ sinh miệt thị nhìn phía dưới mặt đất hai chiếc xe đang rời đi.

- Hiện tại không phải là thời điểm bàn luận hay oán giận người khác. Đừng quên phía sau cánh cửa này tràn đầy quái vật đây.

Hai nữ sinh này vài phút trước bị đồng bọn từ bỏ. Do cả hai đều tiến vào Thiên Hạ lên không một ai biết. May mắn khi đồng bọn rời đi thì một người kịp thời tỉnh lại, nhanh chóng gọi tỉnh người còn lại với mong muốn đuổi theo nhưng không kịp. Phía ngoài cửa phòng cùng dưới sân đi đầy quái vật cùng zombi. Trong Thiên Hạ mặc dù có thể cung cấp thức ăn, nước uống... Nhưng nếu hiện thực thân thể bị tấn công, như vậy chắc chắn phải chết.

- Tình huống bây giờ chúng ta không thể tiến vào Thiên Hạ, cũng không thể xông ra ngoài, nếu không chúng ta chết chắc.

- Đúng vậy, nhưng cũng không thể ở đây mãi được, lương thực, nước uống không có chúng ta sớm muộn cũng sẽ chết.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Thế giới hiện thực 2

Ở lúc tuyệt vọng lan tràn này, hai nữ sinh lại nhìn thấy qua cửa sổ phía dưới sân một nam sinh trong tay cầm một cây thương, hướng về phía toà cao ốc này giết tới.

- Hắn tới cứu chúng ta sao?

Một nữ sinh kinh ngạc mở ra miệng nói.

- Woa! Hắn đang xông qua tới bên này, quá đẹp trai xuất sắc rồi.

Khuôn mặt xinh đẹp nhất nữ sinh có chút hoa si nhìn phía dưới sân, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ biểu tình.

Nữ sinh này mặc dù đáng đáp có chút thấp bé đáng yêu, thế nhưng thân hình lại vô cùng đẹp.

Nữ sinh còn lại cũng không nhịn nổi có chút đỏ kị.

- Nhiều như vậy quái vật, hắn có thể sống sót được sao?

Cả hai nữ sinh có chút nghi ngờ tự nói. Nhưng rất nhanh cả hai liền loại bỏ suy nghĩ này, bởi vì phía dưới sân nam sinh mỗi một bước chân đi tới đều có vô số thi thể quái vật ngã xuống.

- Đây, người tới cứu chúng ta sao?

Khuôn mặt xinh đẹp hơn nữ sinh bất chợt hướng về phía dưới mặt đất cao giọng hô lên.

P phía bên dưới nam sinh ngừng đầu lên nhìn một cái, sau đó tiếp tục chém giết xung quanh quái vật, không có trả lời. Rất nhanh hắn rời khỏi hai nữ sinh trong tầm mắt.

Hai nữ sinh thất vọng rời khỏi cửa sổ, xem ra người ta không phải là tới cứu mình, mà chỉ đi ngang qua.

Người nam sinh kia chính là Hoàng Thiên. Alpha đưa hắn tới địa điểm này, qua màn hình quan sát hắn thấy đúng cảnh tượng hai cô gái này bị đồng bọn loại bỏ. Đợi lúc hai người tuyệt vọng, như vậy Hoàng Thiên xuất hiện có phải hay không anh hùng cứu mỹ nhân.

Hoàng Thiên dọn dẹp sạch sẽ quanh khu cao ốc quái vật, sau đó lại sát tiến vào cao ốc. Lúc này cao ốc bên trong lít nhít quái vật, trách không được hai cô gái kia không dám ra.

Hơn mười phút rồi cuộc cũng xử lý xong, may mắn ở đây cũng chỉ có cấp thấp quái vật cùng zombi, nếu không hắn cũng không dễ dàng như vậy. Hơn nữa qua Linh Linh dò xét, nơi này cùng phụ cận không có quái vật có thể gây nguy hiểm cho hắn, nếu không hắn cũng mặc kệ mỹ nhân hay không quay đầu bỏ chạy.

- Cộc.... Cộc... Cộc...

Sau khi xác định hai người phòng sau đó Hoàng Thiên đưa tay gõ cửa phòng.

- Người nào?

Thanh âm khản trương từ bên trong truyền ra.

- Là hai người các người gọi ta tới cứu, mở cửa đi. Ngoài cửa quái vật đã bị ta giết sạch.

Hoàng Thiên ở ngoài cửa lạnh như băng nói ra.

Cửa phòng từ từ mở ra, hai nữ sinh thấy được là Hoàng Thiên, liền vội vàng mở cửa kéo hấn vào bên trong.

Hoàng Thiên nhìn chung quanh một chút, rất bình thường căn phòng, vật dụng bố trí rất ấm áp, cũng rất sạch sẽ, còn có một loại nữ sinh đặc thù hương thơm.

- Người có biết hay hay không nơi nào an toàn, có thể hay không dẫn chúng ta đi.

Xinh đẹp nhất nữ sinh nhìn Hoàng Thiên mở miệng nói.

Hoàng Thiên cười nhạt một tiếng, quay đầu hiếu kỳ nhìn hai nữ sinh nói:

- Ta biết một nơi vô cùng an toàn, dù toàn bộ thành phố này bị hủy diệt nó vẫn rất an toàn, nhưng là ta tại sao phải nói cho các người. Hơn nữa tại sao phải dẫn các người đi.

Thanh âm của hấn có chút băng lãnh, cũng không phải là hấn lãnh huyết vô tình, mà là hấn không nghĩ lại bị người lấy oán trả ơn!

Hấn muốn khiến hai nữ sinh này hiểu được bản thân hấn không có nghĩa vụ cứu các nàng, muốn đạt được gì đó, nhất định phải bỏ đi một thứ gì đó.

Nữ sinh còn lại nghe ra Hoàng Thiên lời nói ý tứ, có chút lúng túng cười nói:

- Vị này đại ca, cảm ơn người có thể tới cứu chúng ta! Ta tên là Trần Ngưng Băng còn nàng gọi là Phan Uyển Nhi, chúng ta đều là sinh viên năm thứ hai đại học. Hiện tại tình thế nguy hiểm, chúng ta rất cần một nơi an toàn để trú ẩn. Đúng rồi, người có chơi Thiên Hạ sao?

Hoàng Thiên mỉm cười nhìn Trần Ngưng Băng, lắc đầu nói:

- Xin lỗi.

Trần Ngưng Băng còn đang định nói gì thì bên cạnh Phan Uyển Nhi bừa bãi nói:

- Đồ nam nhân hẹp hòi, không phải là chỉ bảo người dẫn chúng ta đến nơi an toàn sao?

- Các người muốn tới nơi an toàn sao? Có thể! Nhưng là vừa mới ta đã giúp đỡ các người quét sạch quái vật không phải sao? ta cũng không phải là người làm từ thiện, ta có thể vô điều kiện giúp các người một lần, nhưng không có lần thứ hai. Các người nếu như muốn càng nhiều, nhất định phải cầm ra các người đối ta có giá trị đồ vật để đổi!

Hoàng Thiên ánh mắt đánh giá từ trên xuống dưới hai người, mặt không biểu tình nói.

Trần Ngưng Băng toàn thân run lên, sắc mặt trắng bệch.

Nàng đương nhiên biết rõ ý tứ của Hoàng Thiên.

Các nàng hiện tại còn có thể có đồ vật gì đối hấn có giá trị?

Trừ bỏ thân thể, các nàng căn bản là cảm không ra bất kỳ vật gì có giá trị.

Thế nhưng Vì sống sót, bản thân thật muốn như vậy sao? Tình cảnh này thời gian gần đây các nàng cũng không phải không gặp qua. Đơn giản như trong nhóm các nàng vài ngày trước có vài nữ sinh dùng thân thể đổi lấy sự bảo vệ của nam nhân. Chỉ có hai nàng là không đồng ý, cuối cùng bị vứt bỏ như hiện tại.

- Tiền... Ta có thể cho người tiền. Chỉ cần người đưa chúng ta đến nơi an toàn.

- Hiện tại tiền có thể có tác dụng gì sao?

- Vậy người muốn cái gì?

Phan Uyển Nhi trừng mắt, nghi hoặc hỏi.

Hoàng Thiên cười nhạt nhìn Phan Uyển Nhi, sau đó lại chỉ Trần Ngưng Băng nói:

- Nàng hấn phải biết phải làm sao đi.

- Ngưng Băng người biết?

Phan Uyển Nhi ánh mắt nghi hoặc nhìn Trần Ngưng Băng.

- Nếu như ta nguyện ý đánh đổi, ngươi có thể cứu chúng ta ra ngoài sao? Đi đến chỗ ngươi nói là an toàn nhất?

Trần Ngưng Băng không để ý đến Phan Ngọc Nhi, mà là cắn hàm răng nhìn Hoàng Thiên nói.

- Muốn đi chỗ an toàn, vậy liền nhìn các ngươi trả giá bao nhiêu?

Hoàng Thiên cười nhạt một tiếng, ngồi xuống trên giường, nhàn nhạt nhìn Trần Ngưng Băng.

- Đương nhiên! Ta sẽ không ép buộc các ngươi làm cái gì! Toàn bộ đều là chính các ngươi lựa chọn. Nếu như các ngươi không muốn, ta có thể lập tức rời đi nơi này.

Lúc này Phan Uyển Nhi cũng ý thức được cái gì, khuôn mặt nhỏ nhắn tức khắc một mảnh trắng bệch.

- Hai người các ngươi cũng không phải nhất định phải làm như thế, muốn theo ta đi, liền ngoan ngoãn hiển ra ngươi thành ý, không muốn, có thể ở lại đây hoặc tự xông ra ngoài.

Dù sao nơi này xung quanh quái vật

đã bị ta dọn dẹp xong, các ngươi tự mình tìm kiếm biết đâu cũng kiếm được nơi an toàn mà không phải trả giá gì.

Hoàng Thiên mặt không biểu tình nói tiếp.

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi cúi đầu. Hai người từ nhỏ đến lớn đều sống trong nhung lụa, đến trường học luôn được xem là tâm điểm, nam sinh cả trường nữ thần. Nhưng hiện nay các nàng không còn có thể như trước, lúc này chỉ có một lựa chọn duy nhất là khuất phục. Mặc dù trong Thiên Hạ các nàng thu hoạch được lực lượng cũng không yếu, nhưng bên ngoài quái vật nhiều như vậy, các nàng hoàn toàn không có khả năng xông ra ngoài chém giết. Hơn nữa nếu cứ ở trong căn phòng này mà nói, sớm muộn cũng bị quái vật tìm được. Một hai con thì không sao, nếu như số lượng lớn mà nói, các nàng không có khả năng sống sót. Đồng bạn của hai người không phải là do phát hiện nơi này quái vật quá nhiều nên mới bỏ đi sao?

Trần Ngưng Băng trầm mặc một lúc, cuối cùng mới cắn răng đứng dậy đi tới phía Hoàng Thiên. Sau đó ngồi xuống bên cạnh hắn, cầm lấy tay hắn đặt lên ngực mình, nhìn chằm chằm vào hắn, nói:

- Ta có thể trả giá hết thảy. Chỉ cần ngươi giữ lời, đưa chúng ta tới nơi an toàn.

- Ta có thể đưa ngươi đi, hơn nữa đảm bảo ngươi sẽ không gặp bất cứ nguy hiểm gì.

Hoàng Thiên hài lòng gật đầu, sau đó bàn tay trên ngực nàng nhẹ nhàng nắm bóp một chút.

Hoàng Thiên từ trước đến nay còn chưa một lần được chạm vào ngực nữ nhân, là một cái cô nhi, hơn nữa là đại học học sinh nghèo, hắn thậm chí còn chưa từng biết yêu đương cảm giác.

Một bên Phan Uyển Nhi nhìn Trần Ngưng Băng lựa chọn, cuối cùng nàng cũng cúi đầu, chậm rãi đi tới phía hai người.

Hoàng Thiên trái ôm phải ấp, hắn như một con cọp non mới sinh ra vậy, đối với hai nữ mạng theo vô hạn tò mò. Hôn một chút, sờ nơi này một chút, nơi kia một chút. Khiến hai nàng đều bật cười.

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi toàn thân cao thấp đều bị hắn xem qua, chạm qua... Chỉ thiếu một bước cuối cùng. Nhìn dáng vẻ của hắn, hai người có thể xác định hắn trăm phần trăm là một tên trạch nam, chưa trải qua nhân sự nam nhân. Đối với Hoàng Thiên, hai người cũng không có cảm giác chán ghét hay ghét bỏ, mà có một loại không biết tên cảm giác.

Hơn một tiếng đồng hồ sau, Hoàng Thiên rốt cuộc hoàn thành quá trình nghiên cứu nữ nhân thân thể cấu tạo. Ngoại trừ tiểu Hoàng Thiên còn không có chính thức ra trận, còn lại những thứ khác hắn đều nghiên cứu qua.

Hai nữ từ trên giường ngồi dậy mặc quần áo lại. Cũng không có để ý trên giường một người nam nhân với đôi mắt sáng ngời đang nhìn thân thể chính mình.

- Không cho phép mặc nội y.

Hoàng Thiên bắt chọt phun ra một câu.

- Chủ nhân, như vậy không tốt lắm đi.

Phan Uyển Nhi lập tức phản đối nói. Dù hiện tại là tận thế, nhưng như vậy cũng không khỏi có chút không bình thường. Trần Ngưng Băng cũng gật đầu phụ họa.

Hoàng Thiên lông mày nhăn lại một chút, hắn sợ dĩ nói như vậy chỉ để xem độ phục tùng của hai người một chút. Không nghĩ tới hai người đều lập tức

phản đối, dù yêu cầu này có chút quá đáng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Quan Âm Bồ Tát ? Ta không phải !

Hoàng Thiên thấy hai người phản đối hắn cũng không ép buộc, quay người hướng về phía nhà vệ sinh đi tới. Vừa rồi chém giết đầm máu hắn còn chưa có rửa qua, mặc dù Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi không nói gì nhưng lúc đầu tiếp xúc cả hai cùng hơi nhăn mày lại, hắn thấy được.

Nữ nhân là một loại động vật kỳ lạ, bất cứ vào hoàn cảnh nào, bản thân sạch sẽ luôn là yêu cầu số một. Trước kia khi tận thế chưa xảy ra, trên mạng có một tin tức về một người phụ nữ khi được cứu khỏi đảo hoang sau ba ngày không ăn uống, nhưng yêu cầu đầu tiên của nàng là lại muốn đi tắm rửa thay quần áo.

Hơn mười năm phút sau Hoàng Thiên bước ra khỏi nhà tắm. Bởi vì không có quần áo lên bản thân hắn chỉ mặc một chiếc áo tắm. Phía trên khuôn mặt râu ria cũng đã được cạo sạch, đầu tóc cũng gọn gàng hơn một chút.

Hoàng Thiên vừa đi ra, nguyên bản ngồi trên giường hai nữ lập tức đứng dậy đi tới ôm lấy tay hắn.

- Chủ nhân! Ngưng Băng (Uyển Nhi) xin lỗi.

Hoàng Thiên gật đầu nhìn hai người, cũng không nói gì. Hắn lúc này phát hiện hai người đã làm theo lời hắn, không có mặc nội y. Bởi vì hai nàng đều mặc đồng phục học sinh là áo trắng cùng váy kẻ đỏ cho lên rất dễ dàng nhận ra.

Hoàng Thiên dùng tay hơi kéo váy hai người lên một chút, thấy phía dưới lớp váy không có thêm gì cả, khoé miệng hơi nhếch lên.

- Chúng ta chỉ là không muốn bị người khác nhìn thấy nha. Nữ nhân còn đỡ, nếu như nam nhân.... Như vậy không phải chủ nhân bị ăn thiệt thòi nha.

Phan Uyển Nhi thấy hắn có vẻ hài lòng, nàng nhẹ giọng nũng nịu nói.

- Ai thấy ta giết người đó.

Hoàng Thiên hai tay ôm lấy eo hai nàng, bá đạo nói.

- Aaa!! Cứu mạng!....

Lúc này, cao ốc phía dưới truyền tới một trận thê lương kêu thảm thiết.

Hắn ôm hai người đi tới bên cửa sổ quan sát. Phía dưới sân hai nam nhân bị một đám quái vật vây vào giữa, một người nam nhân cầm một cái gậy gỗ muốn phá vây, lại bị mấy con quái vật nhào ngã trên mặt đất, thay nhau cắn xé, mà người còn lại thì nhân cơ hội này đánh chết vài con quái vật.

Hoàng Thiên nhíu mày nhìn phía dưới. Hắn hơn một tiếng trước đã quét sạch nơi này quái vật. Không nghĩ tới thời gian nhanh như vậy đã xuất hiện lại nhiều như vậy, xem ra xung quanh đây rất có thể có hang ổ của bọn chúng.

- Quách Thiếu Long? Quách Tiểu Long?

Trần Ngưng Băng kinh ngạc kêu lên.

- Quen biết?

Hoàng Thiên nhìn Trần Ngưng Băng hỏi. Trong đầu thì suy nghĩ có phải hay không người yêu của nàng.

- Quách Thiếu Long là người theo đuổi Trần Ngưng Băng ở trường học nha. Hắn còn thường xuyên hỏi ta về Ngưng Băng đây, đáng tiếc là bị Ngưng Băng từ chối. Còn Quách Tiểu Long thì là... Là người theo đuổi ta nha.

Bên cạnh Phan Uyển Nhi hì hì cười nói.

- Ân.

Hoàng Thiên gật gù đầu. Hắn cũng không quá chú ý, Hai cô nàng này đều xinh đẹp, không có người theo đuổi mới là chuyện lạ.

Nhìn xem phía dưới hai người vùng vẫy giãy chết bộ dáng, Trần Ngưng Băng có chút thương cảm nói:

- Chủ nhân, ngài có thể hay không cứu bọn họ. Hai người này cũng không phải là người xấu.

- Người muốn cứu bọn họ? Các Người nếu muốn có thể tự mình đi xuống.

Hoàng Thiên sắc mặt trầm xuống, xoay người trở lại giường. Nếu là hai người bình thường thì không nói, nhưng đây rõ ràng là hai người theo đuổi hai nàng. Có thể coi là tình địch của hắn. Muốn hắn đi cứu tình địch, nằm mơ đi.

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi cũng nhận ra được gì đó không đúng, cả hai nhanh chóng chạy tới phía Hoàng Thiên, sau đó ngồi xuống trên mặt đất, gối đầu vào đùi hắn, nói:

- Chủ nhân, Ngưng Băng không phải như chủ nhân nghĩ. Ta không có gì với bọn họ cả. Chủ nhân phải tin ta, ta chỉ là nhất thời thương cảm cho bọn họ...

- Ta... Ta cũng vậy.

Hoàng Thiên không trả lời mà đứng dậy đi về phía cửa, sau đó không quay đầu nói:

- Các người thu thập một chút đồ vật cá nhân, sau đó ta đưa các người rời đi.

- Chủ nhân ta....

- Các người có năm phút.

Hoàng Thiên thanh âm lạnh băng vang lên. Hắn không ra về một chút, hai cô nàng này còn cho hắn là chúa cứu thế đây, gặp ai cứu ai.

Hai nữ nhân nhanh chóng thu dọn xong xuôi. Cả hai ngoại trừ một ít quần áo, son phấn, đồ trang điểm nữ ra còn lại Hoàng Thiên đều không cho phép mang đi.

Ba người nhanh chóng rời khỏi phòng ờ, xuống tới giữa sân. Lúc này vây quanh hai người Quách Tiểu Long quái vật đã đang nhăm nháp thân thể hai người. Khi nhìn thấy ba người Hoàng Thiên tới bọn chúng nhanh chóng từ bỏ thân thể hai người, nhánh giò nanh múa vuốt hướng về phía Hoàng Thiên đánh tới.

Hoàng Thiên cánh tay vung lên, Long Thương quét qua không trung chém giết quái vật. Đối với loại quái vật cấp thấp này mà nói, hắn giương như không có chút áp lực nào. Rất nhanh, toàn bộ sân rộng quái vật bị chém giết sạch sẽ.

- Chủ nhân, chúng ta có thể hay không cứu đám người bên trong, bên trong nhiều người, ngài có thể cứu bọn họ sau đó khiến họ trở thành ngài trợ thủ, sau này cũng tốt có thể chiếu cố lẫn nhau.

Trần Ngưng Băng rất là thiện lương nói.

Cứu bọn họ sao?

Đúng là loại nữ nhân ngu xuẩn.

Mặc dù dựa theo Hoàng Thiên bây giờ năng lực, hoàn toàn có thể cứu những người khác, nhưng là hắn tại sao phải đi cứu người?

Hắn không phải thánh mẫu, càng không phải Quan Thế Âm Bồ Tát, không có nghĩa vụ cứu khổ cứu nạn.

- Ngu ngốc. Muốn cứu người tự đi cứu.

Hoàng Thiên có chút phẫn nộ nói lên một câu, sau đó nhanh chóng rời đi.

Nhìn hắn bóng lưng dần dần rời xa. Trần Ngưng Băng hai người ngậm lấy nước mắt chạy nhanh đuổi theo. Các nàng lúc này hiểu ra một điều. Người nam nhân mê mê thân thể các nàng hơn một giờ đồng hồ kia không phải loại người thiện lương. Hắn sẽ không vô duyên vô cớ cứu một ai đó, mà các nàng được hắn cứu chỉ bởi vì các nàng xinh đẹp một chút, không hơn. Hiện tại là các nàng cần hắn, không phải là hắn cần các nàng. Nếu như các nàng làm mất lòng hắn, hắn sẽ không chút do dự từ bỏ các nàng.

Nếu như là trước kia, loại người chỉ biết đến bản thân mình như vậy chắc chắn các nàng sẽ xị mũi khinh thường, nhưng hiện tại sao? Các nàng không có hắn, có thể sống sót được hay không là một ẩn số. Còn hắn nếu không có các nàng có thể đi tìm vài nữ nhân khác, tận thế thời kỳ nữ nhân sức lực không bằng nam nhân, cần nam nhân bảo vệ, cho lên địa vị cực kỳ thấp. Lấy thực lực của hắn, chỉ cần hắn muốn sẽ có không ít nữ nhân đi theo, có thể có người xinh đẹp hơn so với hai nàng...

Tận thế thời kỳ cần có tận thế giác ngộ. Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi đang từng chút từng chút một giác ngộ loại hình này.

Hoàng Thiên đi bộ hơn mười phút, cuối cùng cũng tới chỗ Alpha. Hắn hoàn toàn có thể lập tức triệu hoán Alpha, nhưng như vậy động tĩnh có chút lớn, vô số quái vật có thể bị thu hút tới. Bản thân mặc dù mạnh mẽ, nhưng một tướng dù mạnh mẽ đến đâu cũng có thể bị thiên quân vạn mã mài chết.

Liếc một chút phía sau kinh ngạc hai nữ, Hoàng Thiên đi vào Alpha khoang thứ hai.

- Các người từ giờ ở đây. Nơi này có thể là an toàn tuyệt đối, quái vật căn bản là vào không được nơi này. Tuy nhiên nếu các người muốn chết có thể bước ra cánh cửa này.

Hoàng Thiên thanh âm lạnh lùng nói. Alpha mặc dù không thể bị quái vật đánh vào được, nhưng nếu cửa mở...

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi bước vào, kinh ngạc đánh giá phía trong khoang tàu. Bên trong khoang đầy đủ mọi tiện nghi, hơn nữa trang trí, chất liệu còn cực kỳ xa xỉ. Có thể nói là quý giá nhất các nàng từng nhìn thấy. Cả khoang dài 10m, rộng 5m, một nửa diện tích là giường ngủ, tủ quần áo, bàn... Như một phòng ngủ bình thường. Nửa còn lại hơn 2m chiều dài giống bình thường tàu Điện ngầm, gồm ghế ngồi, tay vịn.... Cuối cùng diện tích là phòng bếp, nhà tắm. Nơi đây có thể nói là một căn hộ diện tích 50m².

Thấy Hoàng Thiên định rời đi, Trần Ngưng Băng lập tức chạy tới ôm lấy tay hắn, nói:

- Chủ nhân, người vẫn còn giận Ngưng Băng sao? Ngưng Băng biết mình không đúng, nhưng Ngưng Băng nhất định sẽ sửa....

- Đúng vậy chủ nhân....

Phan Uyển Nhi cũng ôm lấy cánh tay còn lại, gật đầu phụ họa.

Nhìn hai nàng ôm chặt lấy mình, miệng không ngừng nói xin lỗi, nước mắt còn không ngừng tràn ra. Hoàng Thiên có chút mỉm cười, dù sao hai nàng cũng không phải làm sai việc gì. Không lẽ con người có bản tính thiện lương là sai?

- Làm sai phải bị trừng phạt. Hai người muốn bị trừng phạt như thế nào?

Hoàng Thiên mỉm cười, đưa tay lau đi hai người nước mắt, nói.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Phá thân xử nam

Chủ nhân muốn trừng... Nha...

Trần Ngưng Băng chưa kịp nói hết, trên ngực đột nhiên bị tập kích khiến nàng không khỏi kêu lên một tiếng.

Hoàng Thiên đưa tay vuốt ve ngực nàng, bởi vì không mặc nội y cho nên rất nhanh hắn liền bắt được một bên núm vú của nàng, nhẹ nhàng vôn vê.

Vừa rồi ở cao ốc bởi vì an toàn cùng không muốn bị quấy rầy lên hắn mới nhìn xuống không ăn các nàng. Bây giờ về tới địa bàn của mình, hắc...

Thử thăm dò một chút thấy Trần Ngưng Băng không phản đối, Hoàng Thiên dám tâm đại động, cũng mặc kệ Phan Uyển Nhi còn đang ở bên cạnh đem nàng đẩy xuống giường.

Nằm trên giường Trần Ngưng Băng hai má đỏ bừng, bộ ngực sữa phập phồng, đôi mắt nhắm chặt. Như vậy một cái Khuynh Thành tuyệt sắc mỹ nữ nằm trên giường, sao có thể không khiến cho người khác sắc dục đại động. Hoàng Thiên sắc tâm bùng lên, tay của hắn nhẹ nhàng cởi bỏ Ngưng Băng khuy áo....

Trần Ngưng Băng vừa thẹn thùng lại xấu hổ, nàng vẫn là một cái ngây thơ xử nữ đây này!

Băng thanh ngọc khiết tâm thân xử nữ mặc dù đã bị hắn chạm qua một lần, nhưng Hoàng Thiên cái này Sắc Ma tay vừa chạm vào đến nàng thân thể, khiến nàng toàn thân không tự chủ được mà một hồi rung động, xinh đẹp như hoa khuôn mặt đỏ bừng, tâm hồn thiếu nữ thẹn thùng vô hạn...

Hoàng Thiên nhanh chóng cởi bỏ áo nàng, tay của hắn nhẹ nhàng cầm chặt lấy trắng hồng bầu vú, chỉ để lại ở đỉnh hai hạt đỏ tươi đậu nhỏ.

Hắn nhẹ nhàng bắt đầu vuốt ve, sử dụng miệng ngậm lấy một hạt đậu, đầu lưỡi không ngừng đảo quanh.

Hoàng Thiên bàn tay vuốt ve Ngưng Băng đùi đẹp, nhưng bờ môi còn ngậm lấy nàng xinh đẹp núm vú. Đỏ hồng núm vú bị hắn dâm tà trêu đùa nhanh chóng trở lên cứng ngắt.

- A...

Trần Ngưng Băng phát ra một tiếng kêu nhẹ, tâm hồn thiếu nữ thẹn thùng vạn phần.

Hoàng Thiên vuốt ve Ngưng Băng thon dài đùi đẹp, tay của hắn dần dần dời về phía giữa hai chân nàng. Thừa dịp nàng chưa kịp đề phòng, ngón tay của cũng nhân cơ hội xông vào cái kia hoàn toàn không có bị khai khẩn qua xử nữ âm đ*o.

Ngưng Bãng nắm thật chắc lấy xâm lấn bàn tay to, sắc nhọn móng tay cào cào lấy hấn phía sau lưng, bắt quá đã vô dụng, nàng thần thánh xử nữ âm đ*o đã bị Hoàng Thiên công hãm.

Hoàng Thiên đầu ngón tay tiến vào bên trong âm đ*o của nàng, lập tức liền đụng phải chướng ngại vật. Mà lần này chạm vào cũng khiến Ngưng Bãng âm đ*o nhất thời kẹp chặt lại, thật chặt kẹp lấy ngón tay của hắn. Hoàng Thiên cũng không dám sâu hơn tiến vào, cứ như vậy hưởng thụ xử nữ bí âm đ*o kịch liệt co giật cảm giác, nóng rực d*m thủy cũng tràn ra, dọc theo ngón tay hắn chảy xuống.

Hoàng Thiên một tay ôm thật chặt thân thể mềm mại của nàng, nhẹ cắn nàng vành tai, cười nói: "Ngưng Bãng, người bây giờ bộ dạng thật sự là cực kỳ xinh đẹp.

Hắn nói xong cúi đầu, há mồm hôn lấy nàng mềm mại môi đỏ, đầu lưỡi duỗi đi vào trong miệng nàng bừa bãi mút vào, nuốt lấy nước bọt của nàng.

Trong mũi quanh quẩn hương thơm cùng trong miệng hương thơm ngọt tư vị khiến cho Hoàng Thiên càng hôn càng sâu, cố gắng cướp đoạt. Trần Ngưng Bãng mềm mại không xương thân thể xụi lơ, trong miệng thì thoáng phát ra thanh âm lại để cho chính mình xấu hổ tìm đập nhanh hơn.

Không biết đã qua bao lâu thời gian, Hoàng Thiên lưu luyến ngẩng đầu lên, Ngưng Bãng lúc này khuôn mặt đỏ tươi, đôi mắt mang theo xuân ý, miệng kiều thờ hờn hờn.

- Chủ nhân

Ngưng Bãng mặt đỏ bừng, đôi mắt đẹp hàm xuân, đôi tay trắng nõn tự nhiên giờ lên quán quăn cổ hắn.

Hoàng Thiên lúc này dục hoả thiêu đốt mạnh mẽ, hắn lại há mồm ngậm lấy Ngưng Bãng vành tai, nhẹ nhàng thè lưỡi ra liếm lấy vành tai nàng, phía dưới nguyên bản nằm im bất động trong âm đ*o của nàng ngón tay cũng chậm rãi hoạt động trở lại.

Cao thấp giáp công, Ngưng Bãng tiếng rên rỉ dần dần cao vút, trong âm đ*o lại tràn ra rất nhiều d*m thủy.

Nàng ôm lấy hắn, hôn hít lấy mặt của hắn, ánh mắt trong tràn đầy nồng đậm ý nghĩ yêu thương.

Hoàng Thiên nhanh chóng cõng bỏ trên mình duy nhất tấm áo tắm, sau đó cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, đặt lên phía trên tiểu Hoàng Thiên. Ngưng Bãng hồng hồng mang trên mặt hiếu kỳ ngượng ngùng đáng tươi cười, bàn tay trắng nõn vuốt ve lấy hắn dương v*t, nói:

- Nó nóng quá, lại dài, cứng nữa ah!

Hoàng Thiên tại nàng bên tai nói:

- Cho nó đi vào bên trong được không?

Hắn nói xong rồi mút lấy đầu v* của nàng, Ngưng Bãng ngượng ngập nói:

- Nhẹ một chút...

Hoàng Thiên nghe vậy đại hỉ, chậm rãi tách ra nàng cặp đùi đẹp, nhìn kỹ âm đ*o của nàng, hơi mòng mép l-n hồng phấn được bao phủ bởi vài sợi lông đen thưa thớt, bên trong âm đ*o d*m thủy đang từ từ chảy ra.

Hắn nâng lên nàng thon dài hai chân vòng tại mình trên lưng, tiểu Hoàng Thiên chạm vào nàng mềm mại mép l-n, gạt mở ra khép kín hai cánh hoa.

Ngưng Bãng cảm giác được phía dưới âm đ*o bị một cây gậy sắt nóng bỏng chạm vào, nhẹ nhàng "Ah" một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng, khẽ cắn môi, nhắm mắt lại, hô hấp dồn dập, mềm mại thân thể trở nên cứng ngắt.

Hoàng Thiên dùng dương v*t ma sát âm đ*o của nàng, tại bên tai của nàng nhẹ nhàng thổi nhiệt khí, nói:

- Thả lỏng một chút Ngưng Bãng, thân thể của người thật đẹp, ta rất thích người.

Hoàng Thiên không ngừng nói lời yêu thương bên tai nàng, hai tay cũng không nhàn rỗi mà vuốt ve thân nàng.

Tại hắn không sự trêu đùa, Ngưng Bãng không tự chủ được thân hình không ngừng vận vẹo.

Hoàng Thiên thừa dịp nàng vận vẹo mòng mềm thời điểm, dương v*t nhẹ nhàng đâm vào, quy đầu gạt mở Ngưng Bãng hai cánh hoa, cắm vào bên trong âm đ*o.

"Ah..."

Ngưng Bãng kêu một tiếng, ôm chặt lấy cổ hắn, hai chân kẹp lấy eo hắn cũng biến trở nên mạnh hơn.

Hoàng Thiên dương v*t tiếp tục đi tới, quy đầu dưới sự trợ giúp của d*m thủy không ngừng đẩy ra nàng hẹp hòi tầng tầng thịt, tới chỗ màng trinh thời điểm hơi ngừng lại một chút. Sau đó hơi dùng sức đâm qua, dương v*t chậm rãi bị âm đ*o bao phủ toàn bộ.

Một loại cực độ khoái cảm cùng lần đầu bị phá trình xé rách cảm giác đồng thời ập lấy Ngưng Băng, nàng lông mi nhún lại, khoé mắt chảy ra óng ánh nước mắt.

Hoàng Thiên hôn lấy Ngưng Băng nước mắt, lại để cho dương v*t bất động ở trong thân thể của nàng, nói:

- Rất đau sao?

- Ân... Vừa mới bắt đầu có chút đau nhức... Hiện tại tốt một chút rồi... Bất quá... Bất quá... Cảm giác khá tốt ah...

Ngưng Băng thể chất trải qua Thiên Hạ đã được tăng lên một chút, dưới loại tình huống này, nàng không có khóc lóc thảm thiết đã là kỳ tích rồi.

- Cái gì cảm giác đây này?

Hoàng Thiên mút lấy nàng xinh đẹp đầu v*, vuốt ve Ngưng Băng bóng loáng đùi, mỉm cười hỏi nàng.

Tại hân hôn môi vuốt ve cùng với trong âm đ*o không ngừng từng chút một nhúc nhích, Ngưng Băng dục hoá lại lần nữa cháy lên, nàng kiều mỵ rên rỉ, trong âm đ*o d*m thủy tuôn ra, chảy thành dòng xuống bắp đùi.

Hoàng Thiên bắt đầu rút ra dứt vào, Ngưng Băng thờ phỉ phò, rên rỉ nói:

- Ân... Ah ah... Toàn thân đều bị... Ah... Bị chủ nhân chiếm giữ....

Hoàng Thiên dần dần tăng lớn độ mạnh yếu của dương v*t ra vào. Rất nhanh Ngưng Băng phá thân đau đớn đã bị thủy triều giống như khoái cảm bao phủ, nàng ôm chặt hân, đen nhánh mềm mại tóc dài bay là tả trên gối đầu, da thịt tuyết trắng nổi lên từng vệt từng vệt hồng hào. Miệng anh đào nhỏ nhắn phát ra càng lúc càng lớn, càng dồn dập tiếng rên rỉ, trên mặt lộ ra vừa khó chịu vừa vui sướng cảm giác.

Ngưng Băng lần thứ nhất lãnh hội loại này dục tiên dục tử tư vị, nhẹn không được lên tiếng rên rỉ nói:

- Ah... Ân... Tốt... Thật thoải mái..."

Hoàng Thiên bắt đầu vừa nhanh lại mãnh liệt tấn công.

Hân đem Ngưng Băng thon dài đùi ngọc vác trên vai, dương v*t gạt mở đồ tui ướt át mép l-n, liều chết đâm vào bên trong, màu trắng sữa d*m thủy trộn lẫn lấy xử nữ lạc hồng theo từng lần dương v*t rút ra mà tràn ra bên ngoài.

Ngưng Băng ở Hoàng Thiên toàn lực công kích, thân thể co rút, ôm thật chặt hân, tại bên tai vũ mị yêu kiều rên rỉ:

- Ah... Ah... Ta... Bay lên rồi... Ah...

Nàng cao trào, âm đ*o d*m thủy như rót nước uống vậy tuôn ra, gọi lên quy đầu, chặt khít âm đ*o kẹp chặt lấy dương v*t. Hoàng Thiên cắn răng chịu đựng qua cái này tiêu hồn thực cốt khoái cảm, tiếp tục tại Ngưng Băng ầm ập, chặt chẽ trong mật huyết rút ra dứt vào.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Trọng đại quyết định

- Ah... Ah... Tốt... Thật thoải mái... Ah...

Ngưng Băng phóng túng rên rỉ, da thịt va chạm thanh âm, vang vọng toàn bộ khoang tàu.

Ngưng Băng ôm thật chặt Hoàng Thiên, dài đẹp đôi chân không ngừng ma sát lấy thân thể của hân, bàn tay nhỏ bé giữ chặt lấy hân bờ mông.

Nàng hai mắt nửa mở nửa khép, lông mi có chút nhún lại, nhưng trên mặt lại là vui sướng khoái hoạt xuân tình.

"Ân... Ah..."

dương v*t dính càng lúc càng hung mãnh công kích Ngưng Băng âm đ*o, nàng đã gọi không ra nguyên vẹn câu, lộn xộn rên rỉ lấy, ngón tay nắm chặt lấy Hoàng Thiên lưng, xinh đẹp thân thể không ngừng bị đẩy chúi về phía trước.

"Ah ah... Tốt... Chậm một chút ah..."

Hoàng Thiên hai tay nâng lên nàg trắng nõn bờ mông, khiến Ngưng Băng mu l-n giờ lên cao cao, dương v*t điên cuồng mà trùng kích lấy ướt át âm đ*o.

Hắn dương v*t cảm nhận được nàg hẹp hòi mật huyết từng trận co rút lại, mót vào lấy dương v*t, Ngưng Băng cao trào lại tiến đến rồi, xinh đẹp thân thể bắt đầu run rẩy, không thể không chế rùng mình cùng với mãnh liệt khoái cảm tại thân thể nàg phóng thích.

Ngưng Băng ngẩng lên tuyết trắng cổ, đen nhánh mái tóc giống như thác nước trút xuống, miệng anh đào nhỏ nhắn kêu lớn:

- Đừng ngừng... Đừng ngừng... Ah... Đã đến... Ah...

Hoàng Thiên mãnh lực rút ra đút vào lấy, đem dương v*t thật sâu đâm vào Ngưng Băng mật huyết chỗ sâu, đem nàg đưa đến cao nhất tầng mây.

Ngưng Băng run rẩy, thân thể mềm mại nhuễn xuống, ôm chặt lấy Hoàng Thiên hai tay cũng mềm khoác lên trên người hắn. Nàg hôn mê.

Chậm rãi rút ra dương v*t, phủ lên người Ngưng Băng một tấm chăn mỏng. Hoàng Thiên đưa mắt về phía quan chiến này giờ Uyển Nhi.

Chuyện gì xảy ra tiếp theo không cần nói cũng biết. Gần 2 giờ sau Hoàng Thiên khoác áo tắm rời khỏi khoang tàu. Bỏ lại Ngưng Băng cùng Uyển Nhi hai cô nàg hôn mê bất tỉnh trên giường. Trước khi rời khỏi hắn cũng không quên để lại cho hai người một tờ giấy nhắn gửi...

Hoàng Thiên trở về khoang thứ nhất của Alpha, sau đó đối với Linh Linh yêu cầu một chút rồi tiến vào Thiên Hạ.

Trải qua hơn ba giờ liên tục làm tình, hắn cảm thấy thân thể mình không có chút mệt mỏi nào, ngược lại còn càng thêm mạnh mẽ. Hắn cần kiểm tra một chút.

Bạch quang loé lên, Hoàng Thiên xuất hiện ở Hạo Thiên trấn tám bia đá.

- Đỉnh! Chúc mừng người Cửu Cửu Ngự Long quyết thành công đột phá tầng thứ nhất. Thực lực tăng lên.

Hệ thống chúc mừng thanh âm bắt ngờ vang lên làm Hoàng Thiên có chút ngờ ngác. Chính mình như vậy thể nhưng đột phá. Hắn mở ra chính bản thân mình thuộc tính nhìn một chút.

Tên họ: Hoàng Thiên

Chức Nghiệp: Linh chủ.(....)

Đẳng cấp: 60

Công huân: 30v

Danh vọng: 45v

Thân phận: Hạo Thiên trấn trấn chủ.

Tư chất: A

Vũ lực: 80.

Trí lực: 68

Chính trị: 72

Thống soái: 75

Công pháp: Cửu Cửu Ngự Long Quyết

Trang bị: Long thương, nhân giới....

Tiền tài:....

....

Tất cả các loại thuộc tính đều tăng lên, nhiều nhất là Vũ lực tăng lên tới 80. Hoàng Thiên lúc này cực kỳ vui mừng. Hiện tại các loại thuộc tính muốn tăng lên vô cùng khó khăn. Một lần tăng nhiều như vậy hắn có thể không vui mừng sao?

- Chủ công, người đã trở lại.

Triệu thần thấy Hoàng Thiên, vội vàng hành lễ nói.

- Ân, Triệu lão. Hạo Thiên trấn gần đây tình hình như thế nào?

- Chủ công, Hạo Thiên trấn mấy ngày gần đây mọi thứ đều bình thường phát triển. Bởi vì lãnh địa diện tích tăng lên, khu vực trồng lương thực, khai thác tài nguyên cũng rộng lớn hơn nhiều. Ngày hôm trước thu hoạch vụ lương thực đầu tiên, sản lượng rất cao, hoàn toàn có thể đủ cho chúng ta một năm tiêu hao. Mấy ngày nay chúng ta đón nhận một số lượng khá lớn lưu dân, đa phần là do Hạo Thiên quân cần quét gặc cỏ doanh... Mà bắt giữ được. Thuộc hạ đã sắp xếp cho bọn họ xong xuôi. Về kiến trúc cơ bản đã xây dựng hoàn thành, ngoại trừ một vài kiến trúc yêu cầu thời gian dài xây dựng. Còn về quân đội vẫn đề chủ công có thể hỏi mấy vị tướng quân.

- Ân, Triệu lão vất vả.

Hoàng Thiên hài lòng gật đầu nói.

- Chủ công, bởi vì chúng ta gần đây lương thực số lượng quá lớn, thuộc hạ tự ý làm chủ dừng lại hoạt động thu mua lương thực trên thị trường. Xin chủ công trách phạt.

- Triệu lão làm không sai, ta nào có thể vô cớ trách phạt.

Hoàng Thiên vội vàng đỡ Triệu Thần. Trong trấn lương thực số lượng quá lớn, ngừng thu mua cũng không phải chuyện gì sai.

- Chủ công, vậy thuộc hạ cáo lui trước.

- Ân, Triệu lão vất vả.

Hoàng Thiên gật đầu. Sau khi Triệu Thần rời đi, Hoàng Thiên xem xét Hạo Thiên trấn thuộc tính.

Hạo Thiên trấn: Thiên Hạ đệ nhất trấn (lưu dân đổi mới tốc độ gia tăng 30%, lương thực sản lượng gia tăng 30%, NPC đặc thù chiêu mộ tỷ lệ đề cao 10%)

Cấp bậc: Sơ cấp trấn.

Trấn trưởng: Hoàng Thiên.

Hiện có dân cư: 77895 /.... (Thần cấp kiến thôn lệnh không hạn chế)

Dân tâm: 90

Trị an: 90

Thuế suất: 0%

Thôn trang diện tích: 70km vuông.

Lãnh địa diện tích: 1000 km.

Thôn trang thuộc tính:

.....

Hiện có tài nguyên:

- - Lương thực: 1200v
- - Gỗ: 600v
- - Đá: 400v
- - Quặng sắt: 450v.

Lãnh địa tiền tài: 360v đồng vàng....

Hạo Thiên trấn dân cư gần đột phá 8v, lương thực 1200v. Đây cũng không khỏi quá nhanh một chút, Hoàng Thiên nhớ tới vài ngày trước dân cư mới 6v

người. Chắc hẳn lãnh địa bên trong xuất hiện lưu dân doanh địa, như vậy mới có thể nhanh chóng đạt được số lượng dân cư lớn như vậy.

Rảnh rỗi không có gì làm, hắn thăm quan một vòng quanh trấn. Hạo Thiên Trấn lúc này lưu dân người qua kẻ lại vô cùng tấp nập, Hoàng Thiên đi dạo trên phố rất nhanh bị người chú ý, cả đám túm tụm lại thăm hỏi này nọ. Trước đám dân chúng nhiệt tình, hắn khó khăn lắm mới chạy thoát được. Hạo Thiên trấn phía tây là nơi xây dựng quân doanh cùng giáo trường.

Hoàng Thiên bắt tri bắt giác mà đi tới nơi này. Giáo trường bên trong truyền tới từng đợt hô hào đầy khí thế thu hút hắn. Bước vào bên trong giáo trường đầu tiên đập vào mắt chính là một nhóm lớn binh lính hàng ngũ ngay ngắn, đang luyện tập. Xa hơn một chút là một đội ngũ kỵ binh luyện tập cưỡi ngựa bắn tên.... Phía cuối cùng giáo trường thì là một đội gồm vài trăm người đang cười trên lưng những con Voi cao lớn, toàn thân phủ kín áo giáp không ngừng rẽ trái rẽ phải, chắc là đang luyện tập khả năng phối hợp giữa người và Voi.

Mà giáo trường ở chính giữa có một toà tháp cao tầm hai mươi mét, phía bên trên toà tháp Hoàng Trung cùng Đặng Ngải đang quan sát đám binh lính luyện tập.

- Chủ công.

Thấy Hoàng Thiên đi vào, đám binh lính toàn bộ đều dừng lại động tác, đứng nghiêm trang mà nhìn hắn hô lớn.

- Các huynh đệ không cần để ý tới ta, mọi người tiếp tục luyện tập.

Hoàng Thiên cười cười xua tay nói. Đặng Ngải cùng Hoàng Trung lúc này cũng đã chạy tới, cả hai khom người nói:

- Hoàng Trung (Đặng Ngải) tham kiến chủ công.

- Hai vị miễn lễ. Ta chỉ là tình cờ đi ngang qua đây, thấy binh lính luyện tập khí thế ngất trời nên không tự chủ được vào xem một chút. Không có quá rầy hai người luyện binh đi.

Hoàng Thiên nửa đùa nửa thật nói.

- Chủ công....

- Được rồi được rồi. Không biết Hạo Thiên trấn tình hình quân bị như thế nào?

- Chủ công, hiện tại chúng ta có tất cả 1v2 binh lính. Trong đó Thủy quân chiếm 5000 người. Trọng Kỵ 2000 người, khinh kỵ 3000 người. Còn lại 2000 người là bộ binh. Tất cả binh lính đều được trang bị vô cùng đầy đủ, hơn nữa trang bị đều là cùng một màu sắc, toàn bộ trang bị đều là tốt nhất hiện nay của Hạo Thiên trấn.

- Chủ công, hiện tại Hạo Thiên Trấn có hơn 30 chiến thuyền, toàn bộ đều được trang bị tam cung sàng nỏ. Mỗi ngày đều có gần mười chiến thuyền rời bến đi xuất thủy tặc. Khinh kỵ binh hiện có hơn một ngàn con ngựa, bởi vì số lượng ngựa thuần dưỡng không đủ cho lên tạm thời binh lính thay phiên nhau cưỡi ngựa luyện tập. Trọng kỵ binh cũng không khác nhiều lắm. Voi chiến chỉ có hơn 500 con.

- Ngoài ra trong lãnh địa của chúng ta đã quá, sơn tặc ngày ngày bị càn quét, bởi vì không có cao cấp doanh địa cho lên không gặp trở ngại quá lớn.

- Hai vị, hiện tại Hạo Thiên trấn binh lực mạnh mẽ, chúng ta có hay không lên ra khỏi lãnh địa phạm vi dò xét?

- Chủ công là muốn..

- Đúng vậy. Hòn đảo này ta muốn toàn bộ đều thuộc về Hạo Thiên Trấn. Trên đảo ngoại trừ chúng ta ra không còn bất kỳ thế lực nào khác. Dĩ nhiên loại chuyện này bây giờ có chút khó khăn, nhưng chúng ta có thể từng bước từng bước tiến hành.

- Chủ công, thuộc hạ lập tức phái người ra ngoài lãnh địa phạm vi tra xét.

Hoàng Trung có chút hưng phấn nói. Hạo Thiên Trấn cuối cùng cũng đã há miệng rộng chuẩn bị nuốt lấy Thiên Hạ. Thân làm một tên võ tướng, điều gì có thể vui sướng hơn điều binh đánh giặc, chinh chiến xa trường.

- Được rồi, các người tiếp tục luyện binh, ta còn có việc. Đúng rồi, nhớ chú ý một chút có hay không người chơi thôn trang.

Hoàng Thiên nói xong chậm rãi rời khỏi giáo trường.

- Đình! Tam Quốc khu hệ thống thông báo. Hán Linh Đế vì muốn có thêm tiền tài để hưởng thụ cuộc sống tốt hơn, xa xỉ hơn.... Nên hạ lệnh cho tất cả các thành trì, thôn xóm, di nhân (người chơi) trong lãnh thổ Đại Hán, kể từ nay bắt đầu tăng thu thuế suất lên 20%.

- Đình!....

- Đình!....

Liên tục ba lần thông báo vang lên, Tam Quốc khu mọi người lập tức phát ngốc. Không chỉ có là npc bắt đầu loạn cả lên, có rất nhiều người chơi cũng bắt đầu nghị luận lên, phải biết rằng, 20% thu nhập từ thuế đối người chơi tới nói cũng là gánh nặng ngàn cân a. Mỗi một cái người chơi lãnh địa ngay từ

đầu cũng chỉ có thu 5% thuế, trong đó 3% giao cho đại hán triều đình, 2% thuộc về chính mình, thuế tăng cao hơn chắc chắn dân tâm sẽ giảm xuống. Hiện tại muốn giao 20% thuế, như vậy dân tâm chắc chắn sẽ suy sụp đáng kể. Làm không tốt dân cư sẽ sinh tạo phản. Mà người chơi cũng không ngoại lệ, trong Thiên Hạ người chơi mỗi cuối tháng đều phải nộp thuế, thuế suất định mức 1 đồng vàng.

Dưới sự giám sát của triều đình, căn bản không có người dám trốn thuế, chỉ cần bị triều đình phát hiện, như vậy các người chơi khẳng định sẽ bị triều đình bộ khoai bắt lại thu thuế cùng trừng phạt.

Đang đi dạo quanh Hạo Thiên Trấn Hoàng Thiên cũng đã nghe được thông báo. 20% thuế đối với hán mà nói là không thể chấp nhận được. Hạo Thiên trấn hiện nay không thu một chút thuế nào, bình thường thuế nộp lên toàn bộ do hán tri trả. Nếu như tăng thuế vậy hán chẳng mấy chốc sẽ khinh gia bại sản.

- Chủ công

- Chủ công.

Đang lúc mãi mê suy nghĩ, Triệu Thần cùng toàn bộ nhân viên cao cấp của Hạo Thiên trấn đã chạy tới trước mặt hán.

Trần trưởng phòng làm việc.

Hoàng Thiên lúc này nhìn mọi người, nói:

- Sự việc các người đã biết. Lần này chúng ta thảo luận mục đích chính là thu thuế vấn đề này. Không biết mọi người có biện pháp nào không?

Phía dưới đám thuộc hạ bắt đầu xôn xao thảo luận, một lúc sau Triệu Thần mở đầu nói:

- Chủ công, triều đình thu thuế việc này chúng ta không có biện pháp can thiệp. Thuộc hạ to gan đề nghị chủ công thu thuế đối với Hạo Thiên trấn mọi người. Nếu không mặc dù ngân quỹ đủ chống đỡ một đoạn thời gian, rồi sau đó cũng sẽ cạn.

- Thuộc hạ không tán thành. Thu thuế chắc chắn sẽ khiến Hạo Thiên trấn dân cư trung thành giảm xuống. Đối với đang trên đà phát triển Hạo Thiên trấn mà nói là chuyện vô cùng xấu. Không nói những cái khác, ngay cả tốc độ làm việc, sản xuất chắc chắn sẽ giảm.

- Chủ công....

- Chủ công....

Cả đám người bắt đầu sôi nổi bày tỏ ý kiến của mình. Nhưng hễ có ý kiến là lại sẽ có người phản đối, cuối cùng chuyện đâu còn đó.

- Mọi người, ta có một cách, không biết có người đồng ý hay không?

Hoàng Thiên nhìn tranh cãi nhốn nháo thành một đoàn đám thuộc hạ, mở miệng nói. Hán biết, lúc này không chấm dứt cuộc tranh cãi mà nói chắc chắn đám thuộc hạ sẽ nảy sinh mâu thuẫn.

Nghe được Hoàng Thiên thanh âm, đang mãi miết tranh luận đám thuộc hạ cũng ngừng lại, chăm chú quan sát hán.

- Chúng ta không thu thuế đối với Hạo Thiên Trấn, đồng thời cũng không nộp thuế cho triều đình.....

- Chủ công, như vậy không được. Nếu không nộp thuế triều đình chắc chắn sẽ phái binh lính tới đánh chúng ta.

- Đúng vậy a chủ công

- Mong chủ công suy xét...

-

Hoàng Thiên còn chưa nói xong đã có người phản đối. Đối với việc này hán cũng không tức giận. Việc này nói lên bọn họ đối với Hạo Thiên Trấn quan tâm vô cùng. Ngay lúc Hoàng Thiên định nói tiếp thì im lặng từ đầu tới giờ Đặng Ngải đứng ra, nói:

- Chủ công, Các vị hán phải biết Hạo Thiên Trấn nằm ngoài biên rộng, cách Triều đình vô cùng xa xôi. Nếu như triều đình muốn đánh chúng ta chắc chắn sẽ là thời gian rất dài về sau. Với tình hình phát triển hiện nay của chúng ta, đến lúc đó chưa chắc đã sợ, hơn nữa triều đình từ rất lâu đã thoái hóa, Hán Linh Đế chỉ lo hưởng lạc, không quan tâm đến tình hình phát triển của đất nước. Triều đình quân đội lúc này yếu hơn bao giờ hết. Lần này tăng thuế chắc chắn sẽ khiến dân chúng không đồng ý, chắc chắn sẽ xảy ra bạo loạn. Đến lúc đó muốn xua quân đánh chúng ta chỉ sợ không dễ dàng.

- Chuyện này.....

Nghe được Đặng Ngải lời nói, mọi người đều bắt đầu trầm ngâm suy nghĩ. Hoàng Thiên nhìn Đặng Ngải gật gật đầu, Đặng Ngải nói vài phần chính là nằm trong suy nghĩ của hán. Để chuyện này thành công, hán quyết định bồi thêm một mồi lửa.

- Triều Đình muốn đánh chúng ta chắc chắn sẽ phải dùng thủy quân. Theo ta được biết Đại Hán cơ hồ không có Thủy Quân, có cũng không phải rất

mạnh. Chỉ cần chúng ta kiểm soát thành công mặt biển, như vậy chúng ta chính là bất bại. Hạo Thiên Trấn hiện nay thủy quân số lượng 5000 người, Cao cấp chiến thuyền hơn 30 chiếc. Nếu từ giờ bắt đầu toàn lực huấn luyện thủy quân cùng chế tạo Chiến thuyền, đến lúc triều đình binh lính tới, chúng ta hoàn toàn có thể đánh bại chúng.

- Thuộc hạ đồng ý...

-

Nghe Hoàng Thiên nói ra, phía dưới mọi người nhìn nhau một chút, sau đó thay nhau tỏ vẻ đồng ý. Thật ra Đặng Ngải nói bọn họ đã rất tán thành, chỉ là chuyện này liên quan tới Hạo Thiên Trấn tồn vong nên không ai dám qua loa. Hiện nay Hoàng Thiên thêm một mối lửa, bọn họ không đồng ý mới lạ.

- Triệu Thần.

- Có thuộc hạ.

- Từ hôm nay trở đi lập tức đốc thúc tạo thuyền sư toàn lực chế tạo chiến thuyền, vũ khí, trang bị..... Ngoài ra A tư chất lưu dân mới quy thuận không có đặc thù nghề nghiệp toàn bộ đưa đến Quân doanh làm binh lính.

- Hoàng Trung.

- Có thuộc hạ.

- Từ giờ bắt đầu tăng cường huấn luyện thủy quân, toàn bộ tân binh mới gia nhập quân đội từ ngày mai hai phần ba huấn luyện thành thủy quân. Đồng thời đẩy mạnh tốc độ càn quét mặt biển xung quanh Hạo Thiên Trấn. Nhanh chóng kiểm soát mặt biển.

- Đặng Ngải, Triệu Võ, Hoàng Tự...

- Có thuộc hạ.

- Các người bắt đầu đẩy nhanh kế hoạch kiểm soát hòn đảo này. Đồng thời từ hôm nay trở đi được phép xử dụng Tam Cung sàng nổ vào quá trình càn quét hòn đảo. Kinh kỵ binh cùng Trọng Kỵ binh cũng sẽ cho phép xử dụng. Trường hợp khẩn cấp có thể yêu cầu lực lượng thủy quân trợ giúp.

- Thẻ chết hoàn thành nhiệm vụ...

-

Hoàng Thiên lập tức hạ một loạt mệnh lệnh. Hạo Thiên Trấn thời chiến thời kỳ từ hôm nay bắt đầu hình thành.

- Triệu Thần, sai người viết thông báo về việc này dán vào toàn bộ những nơi hay tụ tập đông người. Để cho Hạo Thiên Trấn dân chúng cùng biết về việc này.

- Tuân lệnh.

- Được rồi, mọi người về chuẩn bị đi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Dễ dàng tấn công thành trì

- Đình! Tam Quốc khu hệ thống thông báo: Do triều đình nhà Hán sưu cao thuế nặng, dẫn đến dân chúng lâm than. Do đó một số lượng lớn dân chúng bắt đầu rời bỏ quê hương, lưu lạc khắp nơi. Trong lãnh thổ nhà Hán lưu dân, sơn tặc... Tăng mạnh, nạn trộm cắp, cướp bóc sẽ xuất hiện nhiều hơn. Đề nghị lĩnh chủ cùng người chơi chú ý đề phòng.

- Đình!...

- Đình!...

Thông báo vang lên ba lần liên tiếp, toàn bộ Tam Quốc người chơi chưa kịp tỉnh táo lại sau khi triều đình tăng thuế sau thông báo này càng thêm ngốc. Sơn tặc từ đầu tới giờ là ác mộng của vô số người chơi độc hành cùng lĩnh chủ. Người chơi độc hành đi đường thường xuyên bị một đám sơn tặc lao ra đánh cướp, giao một ít tiền thì được đi, nếu không chắc chắn sẽ xảy ra xô xát. Bởi vì Thiên Hạ số lần phục sinh vô cùng ít, cho nên hầu hết mọi người khi thấy đối phương đông hơn đều khuất phục chịu thua.

Mà lĩnh chủ thì càng thâm hại hơn nữa. Rất nhiều lãnh địa bởi vì không quét được sơn tặc, lên cứ một, hai tuần lại bị Sơn tặc đánh cướp một lần. Dù không bị hủy thôn thì cũng thiệt hại nặng nề, kìm nén sự phát triển.

Hiện giờ số lượng sơn tặc tăng lên cũng đồng nghĩa với việc bọn họ thường xuyên bị đánh cướp hơn. Ai mà chịu cho được. Lúc này tam Quốc khu không chỉ dân thường mà ngay cả người chơi cũng bắt đầu khóc than.

Hoàng Thiên nghe xong thông báo thở dài một tiếng, không vui không buồn. Xem ra quá trình thống nhất đảo muốn khó khăn hơn một chút. Đối với hân lần này cũng là một cơ hội, cơ hội có thêm lưu dân cùng tiền tài, tài nguyên. Hạo Thiên Trần lấy binh lực hiện tại Cao cấp doanh địa cũng có thể tấn công, nhiều doanh địa hơn đồng nghĩa với nguy hiểm hơn cùng tài nguyên nhiều hơn.

Loay hoay một lúc trời cũng nhanh tối. Lúc này Triệu Võ mang đến một tin làm cho hân phần nộ.

- Hôm nay chúng ta trên biển cùng Cao cấp hải tặc gặp mặt, bạo phát một hồi kịch liệt hải chiến, bên ta rất vất vả mới đem đối phương đánh bại, chúng ta tổn thất hơn hai mươi binh lính, một chiếc chiến thuyền lớn bị đánh chìm.

Hoàng Thiên phần nộ cùng khiếp sợ, này vẫn là lần đầu tiên tổn thất nhiều như vậy.

Đối phương tổng cộng có bảy chiến thuyền, mà bên ta hạm đội có chín chiếc thuyền. Mặc dù thuyền địch đẳng cấp không bằng bên mình, nhưng bọn họ vô cùng hung mãnh.

- Ngày mai ta cũng cùng các người ra biển, nhất định phải tiêu diệt đám hải tặc này.

Mặc dù hải tặc hạm đội bị tiêu diệt, nhưng là hải tặc hang ổ còn không có tìm được, ngày mai nhất định phải tìm được bọn họ hang ổ, cần quét một phen. Hơn nữa đây cũng là lần đầu tiên từ khi thủy quân thành lập bọn họ mới bắt gặp thủy tặc từ Cao cấp doanh địa.

Hôm sau từ rất sớm Hoàng Thiên đã tỉnh dậy.

Hân tới rồi bến tàu, hơn mười phút sau Triệu Võ đám người cũng đã đến.

Hoàng Thiên nhìn Triệu Võ dẫn người tiến đến, hân không khỏi buồn rầu một chút. Mình vẫn không có thủy chiến võ tướng a. Hạo Thiên Trần Võ tướng toàn bộ đều là trên bờ chiến, không có người nào am hiểu thủy chiến.

Nhưng chuyện này hân cũng không có biện pháp nào.

Mang theo 5000 thủy quân binh lên 20 chiến thuyền, Hoàng Thiên hạ lệnh ra biển. Lần này là lần đầu tiên tấn công cao cấp doanh địa, hân không ngại mang đi toàn bộ thủy quân.

Hơn nửa ngày lênh đênh trên biển, Hoàng Thiên nhóm người lúc này đã đặt chân lên một hòn đảo nhỏ. Hơn một giờ trước xảy ra một trận thủy chiến lớn, Hoàng Thiên quân đội đã tiêu diệt số lượng lớn hải tặc cùng thuyền chiến. Một vài tên hải tặc may mắn sống sót đã khai ra hang ổ của chúng là ở hòn đảo nhỏ này.

Dựa theo lời khai của bọn chúng, Hải tặc doanh địa lúc này đã có quy mô tiểu thành, số lượng người bên trong rất lớn. Bất quá mấy hôm trước Thủy Tặc thủ lĩnh ra biển không may đội thuyền gặp giông bão, không có tin tức. Trong thành đã loạn.

Hoàng Thiên nghe xong không khỏi hít sâu một hơi. Cao cấp doanh địa Hải tặc ở ngoài đảo xa không bị người khác làm phiền, phát triển thật sự vô cùng ghê gớm. Với quy mô như vậy cho dù Hoàng Thiên hân với số lượng thủy quân hiện tại chắc chắn sẽ không diệt nổi. May mắn lúc này thủy tặc thủ lĩnh biến mất, trong doanh địa lúc này chắc chắn như rắn mất đầu, không loạn mới là chuyện lạ.

Để an toàn Hoàng Thiên trước khi lên đảo đã phái thám tử đi do thám. Mặc dù Đám thủy tặc luôn mồm dùng mạng cam đoan lời bọn chúng nói nhưng hân cũng không tin tưởng.

Bởi vì cái này đảo nhỏ không phải rất lớn, thám tử rất nhanh liền đem trên đảo tình hình điều tra rõ ràng.

Căn cứ thám tử hồi báo, trên đảo có một tòa thành, có tường thành, nhưng hải tặc số lượng không phải rất nhiều. Bởi vì cửa thành mở rộng lên có vào bên trong điều tra, trong thành có rất nhiều thủy tặc xác chết, người bình thường xác chết. Bên trong còn thỉnh thoảng có tiếng la giết cùng cứu mạng. Nói chung rất loạn.

Bên trong bởi vì không có người cầm đầu, có người đốt giết đánh cướp, có người cưỡng gian phụ nữ, nhưng đều không phải chỉ là thủy tặc, còn có một phần là không có thực lực bình dân.

Hiện tại toàn bộ thành trì đã lâm vào hỗn loạn.

- Trong thành có bao nhiêu người?

- Ước chừng có hơn 6 vạn người.

- Toàn bộ đều đang hỗn loạn?

- Đúng vậy, toàn bộ lâm vào hỗn loạn, khủng hoảng.

Hoàng Thiên nghe thấy báo cáo, trong đầu đang tự hỏi một lần, Đánh hay không đánh. Lúc này có thể nói là cơ hội ngàn năm có một, nếu bỏ lỡ sau này không chắc đã có cơ hội thứ hai. Nhưng mà 6v người, đây là một số lượng rất lớn. Hiện tại hãn binh lực chỉ có 5000 người, còn phải giữ lại 500 người trông thuyền, như vậy có thể tham chiến chỉ có 4500 người. Mặc dù theo thám tử nói số lượng hải tặc không nhiều, nhưng vẫn rất nguy hiểm. Chính mình không thể để cho chính mình binh lính đi tìm chết.

Hắn quay đầu lại nhìn phía sau mình Triệu Võ, vài tên sơ cấp võ tướng, cùng 4500 tên binh lính lâm vào trầm tư.

Phía sau lưng tất cả mọi người đều nhìn Hoàng Thiên, không biết hắn đang suy nghĩ gì. Một lúc lâu sau Hoàng Thiên thở dài một tiếng, chuẩn bị hạ lệnh lui quân thì Triệu Võ cùng vài tên võ tướng nhảy ra, hành lễ nói:

- Chủ công. Chúng ta muốn chiến.

- Chủ công...

- Chiến.....

Ngay sau đó mấy ngàn tên binh lính cùng hét lên. Ngay lúc Hoàng Thiên thở dài, có rất nhiều người trong số bọn họ đều nhận ra được hãn ý nghĩ (A từ chất không phải bình thường binh lính có thể so sánh), trong lòng vô cùng cảm động chính mình chủ công nhân từ. Đồng thời trong lòng cũng hạ quyết tâm muốn đánh xuống toà thành trì này, báo đáp chủ công.

Hoàng Thiên nhìn mọi người ánh mắt kiên định, hãn gật đầu, nói:

- Tốt. Nếu mọi người đã muốn chiến, như vậy chúng ta cùng chiến. Tiến lên.

Ngay khi nói xong hãn bắt đầu đi về phía trước. Phía sau mọi người cũng chỉnh tề nện bước theo sau.

Gần một giờ sau Hoàng Thiên đặt chân đến phía trước cửa thành. Thành cao hơn 3m, được xây bằng đá, Cửa thành không đóng, phía trên có một tấm bảng hiệu, viết Lang Nha thành.

Còn không có đi vào, Hoàng Thiên đa có thể nghe thấy bên trong ồn ào tiếng vang.

Đến càng gần, liền càng rõ ràng, có tiếng xin tha, có chửi rủa, có giết người, có khóc thút thít, có tiếng binh khí va chạm... đủ loại thanh âm truyền vào Hoàng Thiên đám người lỗ tai.

Vào trong thành, liền nhìn thấy trên mặt đất nằm mấy cái thi thể, bên trong góc tường nằm một người, hãn ánh mắt lộ ra tuyệt vọng.

- Tất cả mọi người theo nhóm đi vào bên trong. Lưu lại 500 người canh cổng. Vào trong nếu thấy người cầm vũ khí lập tức giết, người gây rối giết. Thu thập toàn bộ vật tư dùng được cùng lưu dân mang đến cửa thành.

- Tuân lệnh...

4000 người đề cao cảnh giác đi vào bên trong thành. Vào bên trong bắt đầu tản ra xung quanh, 200 người một đội bắt đầu càn quét toàn thành. Hoàng Thiên dẫn theo một đội đi vào phía giữa thành trì, tìm kiếm thành chủ phủ.

Dựa theo bình thường thành trì tới nói Thành phủ chủ chắc chắn sẽ nằm ở giữa thành trì, quả nhiên một lát sau Hoàng Thiên tìm thấy thành phủ chủ. Thành phủ chủ lúc này cửa vào không đóng cũng không có người canh gác, bên trong còn truyền ra tiếng tranh đoạt đồ vật, cãi nhau...

- Tiến vào, người bên trong phản kháng hoặc dị thường lập tức giết.

Hoàng Thiên nói xong lập tức lấy ra Long Thương, xông vào bên trong. Mà bên cạnh Triệu Võ cùng hơn 190 binh lính lập tức xông vào bên trong. Bởi vì dọc đường tìm kiếm Thành phủ chủ Hoàng Thiên đám người gặp không ít Thủy Tặc, chiến đấu lập tức bùng phát. Bọn họ tiêu diệt toàn bộ số Thủy Tặc gặp được nhưng cũng hi sinh cùng bị thương một số binh lính.

Thủy tặc đều là rất khó chiêu hàng, chiêu hàng được độ trung thành cũng rất thấp, Hoàng Thiên chưa từng hạ lệnh chiêu hàng bọn chúng, nhưng là đối với lưu dân đều là chọn dùng khuyến hàng phương pháp.

Xông vào Thành chủ phủ chém giết một phen, sau đó đám binh lính bắt đầu tản ra canh gác xung quanh. Cũng có binh lính trông coi bình thường tù binh...

Hoàng Thiên một mình lang thang trong Thành phủ chủ, tìm kiếm kho hàng. Rất nhanh hãn liền tìm được, nhìn kho hàng trước mắt, hãn không khỏi than nhẹ một tiếng " thật lớn một cái kho hàng a! "

Toàn bộ kho hàng chiếm địa hơn 1000 mét vuông, kho hàng có hai cửa vào, dường như phân chia làm hai kho riêng biệt , cả hai đều được khoá lại.

Hoàng Thiên lấy ra Long Thương, một thương phá nát cửa vào thứ nhất. Vừa vào bên trong hãn kinh hãi, bên trong tất cả đều là lương thực, ước chừng có 3000v đơn vị trở lên. Số lượng khổng lồ lương thực khiến Hoàng Thiên hưng phấn không ngậm được miệng, hãn xoa xoa tay sau đó bắt đầu đem

toàn bộ lương thực cất vào trong Nhẫn chứa đồ (Nhân giới). Hơn một giờ hoạt động cật lực cuối cùng cũng thu hết lương thực, Hoàng Thiên không chút mệt mỏi nào tiếp tục công phá cánh cửa thứ hai.

Cánh cửa thứ hai bị phá nát, bên trong hiện ra vài ngọn núi lớn tài nguyên, tất cả đều là vật liệu đá, bó củi cùng quặng sắt, số lượng cũng vô cùng khổng lồ. Bởi vì Nhân giới có thể chứa đựng toàn bộ lên Hoàng Thiên không chút do dự tiếp tục công việc thu nạp tài nguyên. Thu hết một đơn vị tài nguyên cuối cùng sau đó hắn thấy phía trước có hàng ngàn hàng vạn bộ vũ khí cùng áo giáp, còn có một cánh cửa nữa ở phía xa.

Đi lên xem xét một chút, Hoàng Thiên phát hiện có một ít trung cấp Vũ khí cùng áo giáp, còn lại số lượng lớn là Sơ cấp. Hắn không chút do dự thu sạch toàn bộ. Mặc dù những thứ này Hạo Thiên Trần không dùng đến, nhưng có thể bán a, đây có thể là số tiền khổng lồ. Hiện nay trên thị trường Sơ cấp vũ khí cùng áo giáp sức hút vẫn rất lớn, không cần phải nói đến trung cấp, gần như ngoại trừ Triều đình giao bán với giá trên trời ra còn lại không có người bán.

Toàn bộ thu thập xong xuôi, hắn tiến đến cánh cửa cuối cùng, cánh tay run run cầm lấy Long Thương bắt đầu phá cửa. Hắn biết đây có thể là nơi cất giữ vật quý giá nhất toàn bộ kho hàng.

Àm..

Cánh cửa bị phá đổ xuống mặt đất, bốn phía bụi bặm bắt đầu bốc lên.

Không kịp chuẩn bị Hoàng Thiên sắc sưa ho một lúc, cuối cùng bụi mù tán đi, hắn phát hiện phòng này tương đối nhỏ, bên trong chỉ để có 8 cái rương lớn.

Hoàng Thiên bắt đầu từng cái mở ra, bên trong tất cả đều là thứ tốt a! Rương thứ nhất là một bộ Cao cấp áo giáp, không cần phải nói hắn trực tiếp thu lấy. Hạo Thiên Trần hiện tại còn không có Cao cấp áo giáp, nguyên nhân là do không có bản vẽ. Bản thân hắn cũng chỉ mặc bình thường trung cấp áo giáp.

Rương thứ hai tất cả đều là đồng vàng, ước chừng có 100v trở lên, càng không cần phải nói, trực tiếp thu cả rương vào Nhân giới. Tiếp theo hắn mở ra rương thứ 3,4,5 tất cả đều là đồng vàng. Hoàng Thiên không thể không cảm thán Thủy tộc là một cái rất giàu có nghề nghiệp.

Rương thứ 6 bên trong đều là một ít kiến trúc bản vẽ, trên cơ bản hắn đều có, nhưng hắn cũng không chê, toàn bộ thu, không lưu lại một tấm nào.

Rương thứ 7 mở ra, Hoàng Thiên lập tức sững sốt, bên trong cái gì cũng không có, hoàn toàn trống rỗng. Một cảm giác mát mát đột nhiên sinh ra, nhưng nghĩ lại, hắn thu hoạch đã rất nhiều, cần gì phải lòng tham không đáy như vậy.

Rương cuối cùng mở ra, bên trong có một khối Kiến thôn lệnh, cùng một tấm lệnh bài.

Hoàng Thiên vừa định xem xét một chút lệnh bài thì bên ngoài kho truyền tới Triệu Võ thanh âm. Hắn bèn đem lệnh bài cùng Kiến thôn lệnh ném vào nhẫn chứa đồ sau đó đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Nữ tướng quyết đấu

Thấy Hoàng Thiên đi ra, Triệu Võ vội vàng hành lễ, sau đó bẩm báo:

- Chủ công, trong thành đã cơ bản bình định xong. Bên ta giết địch hai vạn, bỏ mình tám mươi người, đều là bởi vì ở chiến đấu trên đường phố, có người đột nhiên tập kích căn bản không kịp phản ứng mới bị giết.

Hoàng Thiên gật gù đầu, tuy rằng có chút đau lòng, nhưng cũng không thể nề hà. Ở trên chiến trường tình huống như thế nào đều có khả năng phát sinh, thành công đánh hạ một toà thành trì mà chỉ tử vong tám mươi người đã là đáng quý.

- Người vất vả rồi, cho người đem kia tám mươi dừng sĩ mang về Hạo Thiên Trần an táng! Cho bọn họ người nhà phát đủ an gia phí. Đây là chúng ta hiện tại duy nhất có thể làm.

- Đa tạ chủ công.

- Ân.

- Chủ công, vừa rồi đã kiểm kê được kết quả, lần này chúng ta bắt được lưu dân hơn tám vạn người, ngoài ra trong thành trì tồn tại khá lớn số lượng nô lệ, đa phần là phụ nữ cùng trẻ em, ít nhất có 1 vạn người. Bọn Thủy tộc này làm nghề buôn bán nô lệ, hơn một vạn người này có lẽ do chúng chuẩn bị cho phiên giao dịch sắp tới.

- Buồn bán nô lệ? Bảo sao chúng giàu có như vậy.

- Chủ công, chúng ta còn phát hiện phía nam bờ biển có một xương đóng tàu. Bắt được rất nhiều Tào thuyền sư cùng thu giữ gần 10 chiếc Sơ cấp chiến thuyền, một số thuyền đánh cá. Đặc biệt còn có Sơ cấp thuyền vận tải.

- Ân. Toàn bộ mang về Hạo Thiên Trấn. Hạ lệnh cho binh lính áp giải toàn bộ lưu dân cùng tù binh lên thuyền, không đủ có thể dùng thuyền chiến cùng thuyền vận tải cướp được. Từ giờ đến khi về đến Hạo Thiên Trấn, bất cứ người nào dị thường có thể lập tức xử quyết, vứt xác xuống biển.

- Thuộc hạ lập tức đi làm.

Đội Triệu Võ rời đi, Hoàng Thiên quay trở lại Thành Phủ Chủ chỗ tắm bia đá.

- Định! hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng người chơi thành công chiếm lĩnh Thủy Tặc doanh địa Lang Nha Thành, khen thưởng danh vọng 2000, công huân 5000 điểm. Xin hỏi người chiếm lĩnh hay là phá hủy?

- Phá hủy.

Hoàng Thiên không chút do dự lựa chọn phá hủy. Lang Nha Thành mục tiêu quá lớn, dựa theo Hạo Thiên Trấn hiện tại binh lực mặc dù có thể tấn công được, nhưng tổn thất khá lớn. Hơn nữa nơi này cũng không thể dùng luyện cấp, ai biết được ngày sau hệ thống đổi mới ra bao nhiêu Thủy tặc.

.....

Nửa đêm, Hoàng Thiên cùng chiến lợi phẩm trở lại Hạo Thiên Trấn, Triệu lão lại sắp xếp người tiến hành đăng ký. Có kỹ năng người tất cả đều được giao cho đúng việc, những người khác đều tiến hành phân loại, A tư chất trở lên đều gia nhập quân đội, thấp hơn tư chất làm nông dân, xây dựng...

Lần này thành công đánh chiếm Lang Nha Thành, không nói đến tài nguyên các loại, chỉ lưu dân cùng nô lệ cũng đủ khiến Hoàng Thiên bận rộn quên trời đất rồi. Dân cư, nô lệ thu được số lượng gần 10v người, còn nhiều hơn số dân cư của Hạo Thiên Trấn. Bởi vì số lượng người quá lớn, Hoàng Thiên phải hạ lệnh toàn bộ Trấn người dân giúp đỡ xây dựng nhà cửa, kho hàng... vận chuyển, sắp xếp các loại tài nguyên... Toàn bộ quân đội của Hạo Thiên Trấn ở bên ngoài soát dã quái, doanh địa... Toàn bộ buộc phải trở về để duy trì trị an....

Toàn bộ quá trình tiêu hao một ngày một đêm thời gian mới hoàn thành. Từ tối hôm trước đến tận tối hôm sau mới hoàn thành, mặc dù mọi người đều không có thời gian nghỉ ngơi nhưng ai cũng không có một lời oán trách. Hạo Thiên Trấn có sẵn dân cư thấy Trấn có thêm nhiều người, tài nguyên như vậy, tất cả đều rất vui vẻ. Bọn họ biết những thứ này đại biểu cho Hạo Thiên Trấn càng ngày càng lớn mạnh, đại biểu cho cuộc sống của họ sẽ càng thêm tốt lên. Mà dân cư mới tới thấy Hạo Thiên Trấn mọi người hoà đồng, yên bình như vậy cũng vui vẻ vì được gia nhập. Bọn họ mặc dù không quen biết, không phải anh em, bạn bè gì nhưng mới gặp như đã quen, một đám lại một đám người mới người cũ xúm lại trò chuyện làm quen với nhau, tiếng cười vang vọng khắp nơi trong Trấn.

Hoàng Thiên kết thúc hơn một ngày vất vả. Trước khi trở về nghỉ ngơi hắn còn tuyên bố ngày mai cho toàn Trấn nghỉ ngơi một ngày ăn mừng, đặc biệt trong ngày mai mọi chi phí ăn mừng sẽ toàn bộ do Hạo Thiên Trấn Trấn chủ bỏ ra, làm trong Trấn gần 20v dân cư điên cuồng hò hét không thôi.

Sở dĩ lần này có ăn mừng chuyện này bởi vì thu hoạch lần này quá lớn, hơn nữa bởi vì số lượng dân cư mới quá nhiều, mặc dù rất hoà đồng với nhau nhưng Hoàng Thiên càng muốn bọn họ thêm thân thiết với nhau. Mà toàn trấn ăn mừng là một sự kiện rất tốt để mọi người ăn uống vui vẻ bên nhau, hiểu nhau....

Trong số gần 10 v dân cư mới, có thêm rất nhiều nhân tài bổ sung vào các bộ phận sản xuất. Dự kiến thời gian tới Hạo Thiên Trấn sẽ phát triển với tốc độ cực nhanh.

Bởi vì mệt mỏi, Hoàng Thiên rất nhanh thì ngủ mất. Ngày hôm sau tỉnh lại đã là qua giữa trưa. Đơn giản vệ sinh cùng ăn uống một chút, hắn đi ra Trấn trường tiêu viện.

Rảo bước trên đường phố, nhìn ngó một chút. Hạo Thiên Trấn đường phố vắng tanh không một bóng người, Hắn lúc đầu có chút ngờ ngác, xong rất nhanh thì bị tiếng hò hét bùng tình. Len lén quan sát một nhà dân, lúc này bên trong đang tụ tập nhóm 5 đến 30 người túm tụm lại ăn uống. Người say người tỉnh nắm tay hát hò, từ già tới trẻ trên miệng luôn mang theo mỉm cười.

Hoàng Thiên mỉm cười nhanh bước chân rời đi. Vừa rồi hắn nhớ tới hôm nay cả trấn liên hoan, bảo sao ra đường không thấy bóng người.

Buồn chán không có gì làm, Hoàng Thiên lang thang tới Giáo Trường, ý định tập luyện một chút võ công. Nhưng khi hắn tới phụ cận Giáo trường, liền nghe được từ trong giáo trường truyền đến từng đợt trầm trồ khen ngợi. Đây khiến Hoàng Thiên tò mò không thôi.

Hoàng Thiên mang theo tò mò tâm tình hướng tới Giáo Trường bên trong đi đến, dọc đường đi hắn không gặp bất kỳ một binh lính nào. Điều này càng khiến hắn suy nghĩ không ra, ngày bình thường binh lính được Hoàng Trung cùng Đặng Ngải huấn luyện cực kỳ nghiêm khắc. Dù cho trời mưa to hay nắng gắt cũng sẽ không có bất kỳ một người lính nào được giao nhiệm mà rời khỏi vị trí, hôm nay mặc dù là cả Trấn liên hoan nhưng cũng không thể không có người canh giữ. Nhưng hiện tại...

Hoàng Thiên tâm tình vui vẻ biến mất không còn, Hạo Thiên Trấn binh lính người nào cũng như hiện tại, như vậy nếu có giặc bất ngờ đột kích... Có chút tức giận hắn đi vào bên trong Giáo Trường, chỉ thấy ở giữa giáo trường một khối đất trống, vài vạn người đang xúm lại thành một vòng, thỉnh thoảng đám binh lính lại kêu lên một tiếng tốt, hoặc là khen ngợi.

Tăng nhanh bước chân, Hoàng Thiên đi tới Giáo Trường khỏi đất trống, binh lính có người nhìn thấy hấn lại đây, chủ động nhường đường, cũng hướng hấn hành lễ.

Hoàng Thiên đảo mắt về phía giữa bãi đất, thì thấy hai nữ tướng, một người cầm đao, một cầm thương,, toàn thân ăn mặc chiến giáp, đầu đội hoàng kim khôi, phía sau một kiện màu đỏ áo choàng, hào khí vô cùng.

Hai người lẳng lặng mà đứng ở đối diện nhau, hai mắt nhìn chăm chăm đối phương, cái miệng nhỏ thẳng thờ hồn hển, trên trán tóc mai sớm đã bị mồ hôi ướt nhẹp, một cái cầm đao chỉ vào đối phương, một cái lấy thương chỉ đối phương.

Bỗng nhiên, hai người đồng thời động, tựa như một con tuấn mã giống nhau xông thẳng về phía đối phương.

“Sát!”

Đồng thời hô lên một tiếng, sau đó một người lấy mũi thương hướng đối phương ngực trái đâm thẳng qua, một người cầm đao thì từ phía trên thẳng hướng đối phương cổ chém tới.

Đao ở sát đối phương đỉnh đầu xẹt qua, không trung còn để lại vài sợi tóc bay nhẹ theo gió, thương dọc theo đối phương cánh tay phải cọ qua, khiến cánh tay phải giáp bảo vệ tay phát ra một trận leng keng cọ xát thanh âm. Hai người rất nhanh lướt qua nhau.

Vài giây sau đó, hai người đồng thời xoay người, lại hướng về đối phương lao qua, một người trực tiếp nhảy dựng lên một thương đánh xuống, một người khác thân thể một ngời xồm, trực tiếp dùng đao quét ngang, kết quả mũi thương cùng đao chạm nhau, lại phát ra “leng keng” một tiếng giòn vang, khí thể bốn phía binh lính đẩy lui nửa bước. Đang ở không trung người thân thể uốn éo, trực tiếp ra chân phải đá hướng đối phương, mà người còn lại càng là không chút nào yếu thế, cũng vurun chân phải đá đối phương chân phải.

“Phanh!”

Hai người hai chân lại một lần chạm vào nhau, không trung người dựa vào lực va chạm, thân thể lại uốn éo, xoay người, chân trái lại đá đi ra ngoài, mà người kia cũng không cam lòng yếu thế, xoay ngược lại thân thể, chân trái cũng đá đi ra ngoài, tiếp theo lại là một tiếng “Phanh” vang lên.

Cuối cùng kết quả một người bị đánh rơi xuống trên mặt đất, lui về phía sau vài mét, một người khác cũng bởi vì lực lượng nguyên nhân, trên mặt đất để lại ba cái thật sâu dấu chân.

Lúc này, vốn dĩ đã đầy mặt là mồ hôi hai người, bởi vì lực lượng không sai biệt mấy, trên mặt càng thêm đỏ bừng. Cả hai gât gao nhìn chăm chăm đối phương, chuẩn bị lại đến một trận chiến.

Hoàng Thiên nhìn kỹ xem hai người, nguyên lai là Diệp Minh Nguyệt cùng Hoàng Vũ Diệp hai người. Chỉ thấy hai người đôi tay, hai chân vừa rồi dùng sức quá lớn, bây giờ còn có chút run rẩy, nhưng là ai cũng không phục ai, giống như hai người chỉ gian có thâm thù đại hận dường như. Cái này làm cho Hoàng Thiên có chút vô ngữ, không hiểu hai vị này như thế nào đánh nhau rồi a?

Thấy hai người định tiếp tục, hấn lập tức đi tới phía trước, dùng sức ho khan vài tiếng, để gây sự chú ý của hai người.

- Các ngươi đánh nhau đánh đã ghiền đi, hai vị rất có sức lực a, có sức lực không có chỗ dùng sao?

Hoàng Thiên trực tiếp lạnh mặt đối với các nàng nói,

- Các ngươi đánh nhau, lại còn có ở binh doanh đánh nhau, quang vinh a!

- Chủ công...

- Các ngươi đừng có nói với ta là các ngươi đang luận bàn. Luận bàn có cần dùng nhiều sức lực mỹ như vậy sao?

- Các Ngươi nhìn xem, hiện tại các binh lính đều đang xem các ngươi trò cười, còn không biết xấu hổ tại đây đánh nhau.

Hai người vừa thấy là chủ công, hơn nữa thấy hấn sắc mặt không tốt , biết rõ chính mình làm sai, lập tức không có khí thế, cúi đầu.

Vài giây sau cả hai cùng nhỏ giọng nhìn về phía hấn nói:

- Thực xin lỗi,Chủ Công...

Hoàng Thiên nhìn hai người, lắc đầu bật cười, sau đó nói:

- Hai người các ngươi từ ngày mai bắt đầu dẫn người đi soát quái vật cùng doanh địa xung quanh Trấn. Hoàng Tự cùng Triệu Vô nhiệm vụ giao cho hai người. Hừ.

Hoàng Thiên nói xong lập tức bước về phía Giáo Trường điểm tướng đài.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Thiên Tai bùng phát

Đám binh lính thấy không có việc gì phát sinh cũng tản ra, tùm nãm tùm ba nói chuyện uống rượu này nọ. Bởi vì nay là ngày đặc biệt cho lên Hoàng Thiên cũng không nói gì. Ngược lại còn cùng bọn họ uống vài bát. Qua lời kể của đám lính, lúc này hán mới biết lý do Diệp Minh Nguyệt cùng Hoàng Vũ Diệp đánh nhau. Nguyên nhân rất đơn giản, các nàng có một lần tại đây nghe được binh lính đàm luận ai xinh đẹp, ai võ công cao, lần này dưới một chút rượu, hai người luận võ, kết quả thì vừa rồi mọi người đã biết.

Nghe xong đám lính nói như vậy, Hoàng Thiên có chút dở khóc dở cười, liền vì như vậy liền khiến cho hai người như cùng kẻ thù dường như đánh nhau. Hai người các nàng không cảm giác được mất mặt, Hoàng Thiên đều cảm giác được mất mặt a. Đường đường là võ tướng mà quyết sống chết chỉ vì tranh cãi ai đẹp hơn, chuyện này cũng quá vô nghĩa đi.

Kể tiếp mấy ngày thời gian, Hoàng Thiên toàn bộ đều bị mọi sự vụ của Hạo Thiên Trấn cuốn lấy, khiến hán không có thời gian làm gì khác. Bận rộn vài ngày thời gian, cuối cùng cũng xử lý xong xuôi mọi việc, nhưng hán chưa kịp thư giãn một chút thì hệ thống thanh âm vang lên.

- Đỉnh! Tam Quốc khu hệ thống thông báo: Bởi vì Hán Linh Đế vô đạo, khiến toàn bộ Đại Hán dân chúng lâm than,... Toàn bộ những việc này khiến trời xanh bất bình, giáng xuống trừng phạt. Tam Quốc khu trong phạm vi lãnh thổ sẽ xuất hiện tình trạng hạn hán kéo dài. Đồng thời cũng sẽ bởi vì Hạn hán nguyên nhân khiến đại dịch châu châu xuất hiện phá hoại mùa màng. Mong Tam Quốc khu người chơi chú ý, kịp thời ứng phó.

- Đỉnh!...

- Đỉnh!....

Liên tiếp ba tiếng thông báo vang lên. Hoàng Thiên lập tức đã nhận ra dị thường, đây là muốn thiếu lương thực trong thời gian sắp tới.

Không có một cái châu quận may mắn thoát khỏi, đây là toàn bộ Đại Hán lãnh thổ đều bị tai nạn, tất các nơi lương thực thu hoạch đều giảm sản lượng, hạn hán rồi còn châu chấu, như vậy đến lúc thu hoạch sản lượng còn có bao nhiêu?

Lương thực không đủ đối với mọi người đều là tai nạn, riêng đối với lĩnh chủ người mà nói càng là đại nạn, lúc đó thôn trang không cần bị thế lực thù địch tấn công, chỉ cần không có lương thực như vậy chắc chắn sẽ bị hủy diệt. Trong thôn thiếu lương tình trạng xuất hiện sẽ khiến dân cư bỏ đi nơi khác, thôn trang sẽ nhanh chóng tan rã.

Tưởng tượng đến cảnh Hạo Thiên Trấn chỉ còn có một mình Trấn trưởng là mình, Hoàng Thiên rung mình một cái, vội vã chạy đi tìm Triệu Thần hỏi thăm tình hình lương thực trong Trấn.

- Hiện giờ thiên tai không ngừng, chúng ta lương thực sẽ giảm sản lượng mạnh, thời gian kéo dài bao lâu không biết, chúng ta trong Trấn lương thực dự trữ như thế nào? Có Hay không đủ dùng?

- Chủ công chó lo.

Triệu Thần cười cười, nói:

- Chúng ta tự gieo trồng sản lương thực không tính, chỉ cần dựa vào số lượng lương thực thời gian gần đây thu được từ càn quét doanh địa bên ngoài, trong một năm tới lương thực mất mùa, chủ công cũng không cần lo lắng lương thực vấn đề!

Nghe Triệu Thần báo cáo, Hoàng Thiên yên tâm không ít, chỉ cần còn đủ lương thực, như vậy tình hình Hạo Thiên Trấn sẽ không có bất kỳ biến đổi nào.

Vài ngày rất nhanh trôi qua, Thiên Hạ lúc này đã loạn càng thêm loạn, nhiều nơi lương thực chuẩn bị thu hoạch được thì nạn châu chấu xuất hiện phá hoại, những nơi chúng quét qua gần như không còn sót lại chút gì. Mất mùa, hạn hán khiến dân chúng lưu lạc khắp nơi. Lấy nhà Hán tình hình mục nát, thối rữa hiện tại gần như không có khả năng phát lương cứu tế. Khắp Tam Quốc khu dân chúng lâm vào lâm than, cướp giết, tranh giành nhau từng miếng ăn xuất hiện mọi nơi.

Mà Lĩnh chủ người chơi lúc này cũng lâm vào tình trạng khốn khổ. Mất mùa khiến giá lương thực đẩy lên cao chót vót, hơn nữa giá cao cũng không có người bán. Không ít lãnh địa bị tình trạng thiếu lương khiến dân chúng rời bỏ doanh địa, dẫn đến tình trạng doanh địa bị hệ thống báo phá hủy. Ngoài ra còn có một số doanh địa bị bạo dân tấn công dẫn đến phá hủy.

Khác biệt với bên ngoài không khí tối tăm mù mịt, Hạo Thiên Trấn bên trong lúc này dân chúng đang vui vẻ, thoải mái làm việc. Vài ngày trước Hoàng Thiên đưa ra một quyết định đó chính là cải tạo toàn bộ nhà ở của dân chúng, quy hoạch lại toàn bộ trấn. Đây có thể là một đại công trình, gỗ, đá tiêu hao số lượng khổng lồ. Với tình hình hiện tại của Tam Quốc khu tới nói không có bất kỳ một lãnh địa nào dám làm, nhưng ai bảo đây là Hạo Thiên Trấn, một thị trấn giàu có vô cùng.

Hoàng Thiên lúc này đang trong Trấn trưởng phòng làm việc, nghe Triệu Thần báo cáo. Dựa theo Triệu Thần nói, Hạo Thiên Trấn mỗi ngày tăng thêm vài ngàn lưu dân, bởi vì nạn đói diễn ra, lưu dân số lượng tăng mạnh. Hơn nữa trước cửa Hạo Thiên Trấn Hoàng Thiên còn thành lập phát cháo lều nhằm

thu hút lưu dân. Việc này cũng được hệ thống ưu ái, phát thông báo khắp toàn bộ Tam Quốc khu khiến lưu dân biết được, lũ lượt kéo tới.

Cũng bởi vì nguyên nhân này khiến Hạo Thiên Trần tên lại khắc sâu vào trong đầu người chơi, lần này là bằng vào tài lực, vật lực. Mà, Hoàng Thiên lúc này cũng nhận được tin nhắn cầu viện của Mỹ Nữ Thôn thôn trưởng Tường Vi.

- Có việc gì mà khiến đại mỹ nữ chủ động liên hệ với ta vậy?

- Hạo Trần trưởng, lâu ngày không liên lạc, chưa có quên đám chúng ta chứ?

Phía bên kia Tường Vi cũng không trả lời mà hỏi một câu. Hai bên không phải rất quen thuộc, cũng đã lâu không liên hệ, nàng cũng không thể mở miệng là đòi trợ giúp...

- Làm sao có thể, không biết Tường Vi Thôn trưởng có việc gì quan trọng, nếu không ta còn phải đi giải quyết tình hình trong trấn, mấy vạn người, có rất nhiều chuyện cần làm a.

Đối với Tường Vi lần này liên lạc, không cần nghĩ cũng biết là việc lương thực.

- Hạo Trần trưởng, nghe nói hiện tại ngài vẫn đang tiếp tục thu lưu dân. Như vậy chắc hẳn Hạo Thiên Trần có rất nhiều lương thực, không biết có thể hay không...

- Ân?

- Không giấu gì, thôn chúng ta hiện tại lương thực có chút không đủ dùng, nếu Hoàng Trần trưởng có thể viện trợ một chút, như vậy đại ân Tường Vi không bao giờ quên.

-Ồ. Thiếu lương là tình trạng chung hiện nay của tất cả mọi người. Hạo Thiên Trần của ta cũng tương tự như vậy, cũng không đủ cầu a.

- Tên khốn kiếp, ngươi định lừa ai? Hạo Thiên Trần mà thiếu lương thì sao ngươi còn dám thu lưu dân, hơn nữa mỹ nữ muốn nhờ vả mà ngươi còn không đồng ý sao? Chúng ta chỉ mượn, sau này sẽ trả.

Hoàng Thiên nhìn nội dung tin nhắn mà bật cười. Gọi hắn là tên khốn kiếp chắc chắn là cô nàng Ngọc Anh.

- Như vậy đi Ngọc Anh đại mỹ nữ, có giỏi thì ngươi đi mượn lương bên ngoài đi. Ta tin với nhan sắc "Khuyên Quốc Khuyên Thành" của ngươi sẽ có rất nhiều người cho ngươi mượn lương. Ta còn rất bận rộn.

- Tên khốn kiếp, ngươi.... Ngươi....

- Được rồi, Hạo Trần chủ. Chúng ta hiện tại muốn 20v đơn vị lương thực. Ngươi ra điều kiện đi.

- 20v đơn vị. Với tình hình hiện nay Hạo Thiên Trần không có. Hơn nữa lấy giá thị trường hiện nay các ngươi có thể mua nổi.

Hoàng Thiên ngắn gọn trả lời. 20v đối với Hạo Thiên Trần hiện tại không đáng kể gì, nhưng hắn cũng không nguyện ý bán đi. Hiện tại thị trường 1 đồng vàng 100 đơn vị lương thực giá trên trời, hắn cũng không tin Mỹ Nữ thôn mua được.

Quả nhiên đầu bên kia Tường Vi lâm vào trầm tư, lấy Mỹ Nữ Thôn hiện tại tài lực là không thể mua được 20v lương thực, chỉ còn lại cách trao đổi.

- Hạo Trần trưởng, chúng ta hiện tại không thể mua nổi, nhưng chúng ta có thể trao đổi không phải sao?

- Trao đổi? Không biết đại mỹ nữ muốn lấy gì đổi lương thực của ta? Chúng ta hiện tại không thiếu gì ngoài lương thực, không biết Tường Vi thôn trưởng muốn dùng gì đổi.

- Chúng ta có một nhiệm vụ đầu mối thu thập Võ Tướng, Hạo Trần trưởng nghĩ sao?

- Nhiệm vụ thu phục Võ tướng? Không có hứng thú.

Võ tướng đối với Hoàng Thiên mà nói sức thu hút rất lớn, nhưng thu phục Võ tướng không phải chuyện dễ dàng, hơn nữa lấy vị trí hiện tại của Hạo Thiên Trần, đây là điều không thực tế.

- Tên khốn kiếp. Đây chính là Võ Tướng, Võ Tướng ngươi biết không.

- Không có hứng thú.

Hoàng Thiên vẫn lắc đầu.

- Tên khốn kiếp, rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới đồng ý cho chúng ta lương thực. Chúng ta đều nhanh chết đói.

Giọng điệu này lại là của Ngọc Anh, chắc bản thân nàng cũng không biết chính mình đã tiết lộ điểm yếu cho người khác. Ở Hoàng Thiên xem ra, Mỹ Nữ Thôn nếu như Ngọc Anh nói chắc hẳn đã gần cạn lương thực. Bình thường thôn xóm tới nói, lương thực thu vào chính là nhờ làm nông cùng khai thác

thủy sản. Hiện nay thiên tai bùng phát, nông nghiệp chắc chắn không có thu hoạch, mà khai thác thủy sản do hạn hán diễn ra nên chắc chắn cũng không được tốt. Thiếu lương thực cũng là bình thường, đầu phải thôn trang nào cũng tích lũy được số lượng lớn như Hạo Thiên Trấn.

Bất được điểm này, Hoàng Thiên có thể thoải mái ép giá, hắn cũng không tin Tường Vi không đồng ý.

- Tường Vi thôn trưởng. Nếu ngươi không có vật gì có thể trao đổi, vậy ta cũng không có cách nào.

- Hạo trấn trưởng, như vậy đi. Chúng ta bây giờ chắc là chỉ có bản vẽ kiến trúc, vũ khí... Mới có thể đổi lấy lương thực từ tay ngài. Như vậy ta sẽ gửi qua thuộc tính một số loại, ngài xem thế nào.

Tường Vi nói xong liền gửi qua cho Hoàng Thiên một đám lớn bản vẽ thuộc tính. Hoàng Thiên liếc qua thấy toàn bộ đều là bình thường bản vẽ, hắn nhếch mép trả lời một câu.

- Tường Vi thôn trưởng, nếu có khác loại bản vẽ thì lấy ra đi. Không dám giấu, bình thường bản vẽ ta không có hứng thú.

- ...

- Hạo Trấn trưởng, đặc thù bản vẽ chúng ta bình thường đều cùng ngài giao dịch, hiện nay đã không có.

Đầu bên kia Tường Vi bắt đầu dĩ cười khổ. Đặc thù bản vẽ cũng không phải rau cải trắng ngoài chợ. Từ khi vào Thiên Hạ tới giờ các nàng đạt được vài tờ, nhưng toàn bộ đều giao dịch với Hoàng Thiên từ trước, lúc này đã không có. Mà số tiền đạt được các nàng toàn bộ dùng cho việc phát triển quân đội của Mỹ Nữ thôn, hiện tại đã không còn. Lương thực cũng thường xuyên bán đi, chỉ để lại đủ một vài tuần ăn.

- Như vậy a... Ta cũng không có cách nào giao dịch với các vị. Tạm biệt a.

Hoàng Thiên không chút khách khí nói. Hắn cũng sẽ không ngu ngốc đến mức vô duyên vô cớ tặng không người khác thứ gì, hơn nữa hắn cũng không tin các nàng không còn món đồ gì. Quả nhiên, Tường Vi lập tức hồi âm lại.

- Hạo Trấn trưởng chậm đã. Đặc thù bản vẽ chúng ta không có, nhưng chúng ta có một cuốn đặc thù bí tịch, không biết ngài có hứng thú hay không?

-Ồ. Vậy làm phiền Tường Vi thôn trưởng phát thuộc tính cho ta xem xét một chút.

Hoàng Thiên nhếch mép cười. Trong lòng có chút vui vẻ, lần này Tường Vi cô nàng này chắc chắn phải xuất ra thứ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Vong Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đổi lương

Từ Sĩ huấn luyện sở tay. (Lai lịch không rõ)

Bên trong ghi chép lại phương pháp huấn luyện đặc thù từ sĩ. Người đạt được có thể dựa theo huấn luyện, bồi dưỡng ra chính mình từ sĩ. Huấn luyện thành công từ sĩ trung thành max điểm, không bao giờ giảm xuống. Đồng thời người chịu huấn luyện hoàn thành quá trình huấn luyện vũ lực, trí lực tăng thêm 10 điểm.

Ẩn thân thuật. (Lai lịch không rõ)

Ẩn thân thuật, tên như ý nghĩa. Người học được có thể thu liễm khí tức. Dùng một loại đặc thù phương pháp ẩn mình vào trong không khí. Không cho người khác phát hiện. Tu luyện thành công có thể giết người trong trạng thái vô hình, không thể phát hiện.

Hoàng Thiên nhìn chằm chằm vào Từ Sĩ huấn luyện sở tay cùng Ẩn thân thuật miêu tả do Tường Vi gửi tới, vui mừng không thôi. Tường Vi cô nàng này quả thật là Thiên Hạ sủng nhi, đạt được nhiều thứ tốt như vậy. Từ sĩ huấn luyện sở tay không chỉ khiến cho từ sĩ trung thành độ vĩnh cửu max điểm, còn tăng thêm vũ lực cùng trí lực 10 điểm, quá mạnh. Hơn nữa còn có càng khủng bố hơn đồ vật là Ẩn Thân thuật. Có thể tàng hình, luyện thành thì vô thanh vô tức giết người. Quá khủng bố. Thử nghĩ tới bình thường người đang đi dạo, vô thanh vô tức bị người cắt cổ, này cũng quá rợn người.

- Tường Vi tỷ tỷ, tỷ thật sự lấy thứ này đi giao dịch. Phải biết đây không phải là bình thường đồ vật. Hai thứ này quá nghịch thiên, chỉ cần chúng ta bồi dưỡng ra được người, như vậy chúng ta có thể quét ngang thiên hạ.

Lúc này ở Mỹ Nữ thôn thôn trưởng phòng làm việc. Một nhóm bốn, năm tên mỹ nữ đang tụ tập lại với nhau.

- Ngọc Anh, không phải ta không muốn dữ lại, lấy chúng ta tình hình hiện nay không thể không lấy ra trao đổi. Hơn nữa ẩn thân thuật không nói, riêng từ sĩ tu luyện điều kiện cùng tài nguyên không phải chúng ta có thể lấy ra nổi.

Tường Vi bắt đầu nhìn Ngọc Anh nói. Nàng đâu phải không biết hai món đồ này tầm quan trọng, nhưng hiện giờ nàng không thể không làm như vậy. Nếu như không lấy ra mang đi trao đổi, Mỹ Nữ thôn chắc chắn sẽ không có lương thực. Mà không có lương thực thì thôn trang bị hủy là việc chắc chắn.

- Nhưng mà Tường Vi tỷ...

Ngọc Anh định nói gì thêm nữa thì bị Tường Vi cắt đứt.

- Được rồi Ngọc Anh. Nguy cơ trước mắt nếu không vượt qua được thì còn nói gì tới tương lai.

Nói xong Tường Vi gửi một tin nhắn dò xét ý tứ của Hoàng Thiên.

- Hạo Trần trưởng, hai món đồ này thế nào? Ngài có vừa ý. Đây có thể là món đồ chiến lược, nếu không phải bị ép tới đường cùng, cho dù giá cả thế nào ta cũng không bán.

- Tường Vi thôn trưởng quả là đồ tốt vô số, không biết người định đổi lấy bao nhiêu lương thực.

- 50v đơn vị.

Thấy nàng trả lời, Hoàng Thiên không có đồng ý ngay, mà hắn định ép giá một chút. 50v lương thực không phải là số nhiều, dù cho các nàng đòi một nửa lương thực của Hạo Thiên Trần hắn cũng không chút do dự đồng ý.

- 10v.

- 40v.

- 20v

- 30v. Hạo Trần trưởng. 30v có thể là mức giá cuối cùng. Nếu ngài còn không đồng ý, vậy thì ta cũng không có cách nào.

- Hắc. Thành giao.

Giảm bớt 20v, vốn dĩ Hoàng Thiên còn định ép giá chút nữa, nhưng hắn lại từ bỏ. Hai bên giao dịch từ lần đầu tiên tới bây giờ đều gần như là dùng giá cả hợp lý để hình dung. Lần này ép giá quá mức, lần sau giao dịch không biết còn có hay không.

- Hạo trần trưởng, vậy chúng ta quy củ cũ đi.

Hai bên giao dịch bởi vì làm nhiều nên có vẻ đã quen, gần một phút thời gian đã hoàn thành. Hoàng Thiên nhận được đồ vật vui mừng không thôi, khách khí vài câu sau đó dùng trò chuyện.

Có chút đợi không kịp hắn vội vàng lấy ra 2 quyển sách xem xét

Từ sĩ huấn luyện sở tay cùng Ấn thân thuật thuộc tính nhanh chóng xuất hiện trong đầu.

Từ Sĩ huấn luyện sở tay. (Không rõ lai lịch)

- Ghi chép lại tâm đắc của các đời người huấn luyện từ sĩ, bên trong là phương pháp Đem người bình thường huấn luyện thành Từ sĩ, bao gồm tẩy não, huấn luyện...
- Từ sĩ người được chọn để huấn luyện yêu cầu tư chất thấp nhất là B. Trung thành điểm đạt trên 50.(Trung thành điểm càng cao huấn luyện càng nhanh). Từ sĩ huấn luyện thành công sẽ không bao giờ phản bội, chỉ trung với một chủ, đến chết mới thôi.

Ấn thân thuật (Không rõ lai lịch)

- Thu liễm khí tức cơ thể, hoà mình vào trong không khí. Đồng thời trong quá trình ấn thân có thể tự do di chuyển, công kích.
- Ấn thân thuật tu luyện yêu cầu S cấp tư chất người trở nên.

Ngưu bức. Hoàng Thiên lúc này chỉ nói một câu như vậy. Mặc dù Từ Sĩ huấn luyện sở tay cùng Ấn thân thuật muốn tu luyện yêu cầu cao một chút, nhưng điều này cũng không là gì. Một khi huấn luyện thành công như vậy hắn sẽ có một đám từ sĩ cùng Sát thủ. Không những an toàn không cần lo lắng, còn có thể chưởng mắt ai sát người đó mà không ai biết mình làm.

- Đình! Bởi vì Ấn thân thuật là đặc thù vật phẩm không thuộc về Tam Quốc, hệ thống trải qua xem xét áp dụng một số hạn chế đối với Ấn thân thuật. Mong người chơi lưu ý.

Hệ thống thanh âm vang lên, làm Hoàng Thiên có chút buồn bực. Đặc thù vật phẩm không thuộc về Tam Quốc toàn bộ đều bị hệ thống xóa bỏ hoặc hạn chế để đảm bảo tính công bằng cho Tam Quốc, điều này Hoàng Thiên cũng biết. Lần trước có một tên người chơi tự mình chế tạo thành công súng kíp thời hiện đại, kết quả là bị hệ thống không chút lưu tình gạt bỏ súng ống, đồng thời còn phát ra cảnh cáo toàn bộ người chơi.

Ấn thân thuật (Lai lịch không biết)

- Thu liễm khí tức, hoà mình vào trong không khí. Đồng thời trong quá trình ấn thân có thể tự do di chuyển, một khi bị công kích ấn thân thuật mất

đi hiệu quả.

- Tu luyện yêu cầu S cấp tư chất trở nên. Giới hạn số lượng 100 người. Bởi vì đặc thù vật phẩm cho nên người chơi không thể tu luyện, chỉ có thể truyền thụ cho dân cư trong Thiên Hạ, đồng thời người được truyền thụ yêu cầu trung thành max điểm.

So với Ân thân thuật lúc đầu, Ân thân thuật bây giờ bị hạn chế quá nhiều. Số lượng người tu luyện không thể vượt qua 100 người không nói, còn không cho phép người chơi được tu luyện, này hạn chế cũng quá lớn. Đáng giận hơn nữa là người được tu luyện trung thành Max điểm, tư chất toàn bộ từ S trở nên.

Bình thường bí tịch, nội công tâm pháp là có thể tự do truyền thụ lại, người tiếp nhận yêu cầu cũng không có cao như thế này. Hơn nữa cũng không hạn chế số lượng.

Hoàng Thiên xem xét xong thuộc tính thờ dài một hơi. Mặc dù có hạn chế nhưng cũng không ảnh hưởng quá lớn đến ý định lúc đầu của mình. Bây giờ xem ra chỉ có huấn luyện Tử sĩ thành công mới có thể nghĩ đến tu luyện Ân thân thuật. Lúc đầu hắn định hai thứ đều làm một lúc, rút ngắn thời gian.

Sai người đem Triệu Thần gọi tới giao phó việc tìm S tư chất dân cư không có đặc thù nghề nghiệp trong trấn. Bởi vì S tư chất không phải rất nhiều, Hạo Thiên Trấn cũng không ngoại lệ nên Hoàng Thiên cho phép có thể từ trong quân đội lấy ra. Số lượng ít nhất 500 người. Nhận được nhiệm vụ Triệu Thần lập tức đi làm, mà Hoàng Thiên thì cũng tiếp tục công việc.

Không thể không khen ngợi Triệu Thần tốc độ xử lý công việc. Chỉ vài giờ sau đó Triệu Thần, Hoàng Trung, Đặng Ngải cùng vài tên võ tướng đã tiến tới bẩm báo.

- Chủ công, việc ngài giao phó thuộc hạ đã hoàn thành. Tổng cộng tìm được 200 người, trong toàn trấn số lượng người S cấp tư chất số lượng cũng không nhiều, đa phần đều nằm trong quân đội. Ngoại trừ những người đang nắm giữ đặc thù chức vụ, còn lại thuộc hạ đều tìm tới đây.

- 200 người sao. Số lượng có vẻ hơi ít một chút. Còn việc gì nữa sao?

- Chủ công, chúng ta phát hiện một toà thành trì.

Lúc này Hoàng Trung đứng ra nói.

- Thành Trì sao? Là loại nào thành trì? Số lượng người bao nhiêu?

Hoàng Thiên lập tức hỏi. Trên đảo thành trì xuất hiện. Đây không phải là việc nhỏ.

- Chủ công, chúng ta tạm thời không có được bất kỳ thông tin gì về toà thành trì này, hơn nữa nó mới chỉ mọc lên vài ngày trước đây. Trước kia không có.

- Mới xuất hiện?

Hoàng Thiên có chút nghi hoặc. Toàn bộ hòn đảo này đã bị hắn cho người tra xét một lượt, hoàn toàn không có bất cứ cứ điểm nào vượt qua thành trì. Nhưng hiện nay lại tự nhiên hiện ra một toà thành, điều này làm hắn có chút không thoải mái.

- Hoàng Trung, ngay trong đêm lập tức cho người đi tìm hiểu về toà thành này. Sáng ngày mai ta muốn có tin tức, ít nhất là sơ bộ tin tức. Trong phạm vi lãnh địa đột nhiên xuất hiện uy hiếp lớn như vậy, Đặng Ngải... Không Hoàng Trung, từ bây giờ bắt đầu hạ lệnh cho quân đội chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Một khi tìm hiểu rõ về lực lượng của toà thành kia, nếu có thể chúng ta lập tức tiến đánh.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

- Triệu Thần, 200 người kia bàn giao cho Đặng Ngải. Ngoài ra về việc chuẩn bị sẵn sàng cho quân đội bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát, giao cho người đi làm.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

- Được rồi. Đặng Ngải ở lại, những người khác đi về chuẩn bị đi.

- Thuộc hạ cáo lui.

Đám người lục tục lục tục rời đi. Trong phòng chỉ còn lại Đặng Ngải cùng Hoàng Thiên.

Hai người cứ như vậy im lặng một lát, sau đó Đặng Ngải lên tiếng.

- Chủ công, không biết người...

- Đặng Ngải, ta có thể tin tưởng người sao?

- Thuộc hạ sống chết trung thành với chủ công.

Đặng Ngải mặc dù không biết tại sao Hoàng Thiên tự nhiên hỏi vậy, nhưng cũng không dám chậm trễ, một chân quỳ trên đất, ôm quyền nói.

- Tốt. Đặng Ngải, việc trong Hạo Thiên Trấn tạm thời ngươi không cần xen vào.

Hoàng Thiên ngón tay gõ gõ mặt bàn, nói.

- Ta có một việc vô cùng quan trọng cần ngươi thực hiện.

- Chủ công mời nói. Núi đao biển lửa Đặng Ngải chết không từ nan.

Đặng Ngải lúc đầu nghe Hoàng Thiên nói không cần xen vào việc của Hạo Thiên Trấn, hẳn có chút lo lắng mình làm gì sai, nhưng nghe được câu sau mọi lo lắng tan biến.

- Núi đao biển lửa thì không đến nỗi

- Bí mật?

- Đúng vậy. Chuyện này chỉ được phép ta, ngươi biết. Những người khác tạm thời không được biết.

Dừng một chút, Hoàng Thiên tiếp tục nói:

- 200 người S cấp tư chất mà Triệu Thần giao cho ngươi, ta muốn ngươi bí mật huấn luyện bọn họ. Địa điểm tùy ngươi quyết định, nhưng nhất định phải kín đáo, không người tìm thấy.

- Chủ công muốn là...

- Đúng vậy. Bọn họ tương lai sẽ là lực lượng đặc biệt, chuyên xử lý những nhiệm vụ khó khăn nhất, bản thủ nhất. Yêu cầu của ta chỉ có một, đó là tuyệt đối trung thành cùng tuyệt đối tinh nhuệ.

- Thuộc hạ rõ ràng.

- Ngươi có thể trở về sắp xếp một chút. Ta hi vọng ngươi có thể nhanh chóng dẫn bọn họ đi.

Hoàng Thiên nói xong từ nhẫn chứa đồ lấy ra vài quyển công pháp cùng 200 bộ áo giáp, vũ khí đặt trên mặt đất, nói:

- Những thứ này cho bọn họ tu luyện, công pháp, trang bị toàn là những thứ tốt nhất Hạo Thiên Trấn hiện nay. Khi các ngươi xuất phát chỉ được mang theo khẩu phần lương thực đủ một tuần đầu ăn. Chuyện Sau đó các ngươi phải tự mình xử lý. 3 tháng, ta chỉ cho ngươi ba tháng thời gian. Ba tháng sau dù thành công hay thất bại cũng phải trở về.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

- Quyển sách này giao cho ngươi, nó có thể sẽ giúp đỡ ngươi rất nhiều trong thời gian tới.

Hoàng Thiên nói xong lấy ra Tử Sĩ huấn luyện sổ tay, giao cho Đặng Ngải.

- Nhớ, nhiệm vụ này tuyệt đối bí mật. Nếu có người phát hiện, người đó cần biến mất vĩnh viễn.

Hoàng Thiên nhìn thật kỹ Đặng Ngải, sau đó làm một động tác cắt cổ.

- Thuộc hạ nhất định hoàn thành nhiệm vụ.

Đặng Ngải ôm quyền, sau đó rời đi.

Hoàng Thiên nhìn Đặng Ngải bóng lưng, thở ra một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Xa lạ thành trì

Ngày hôm sau, Hạo Thiên Trấn trưởng phòng làm việc, Hoàng Thiên, Hoàng Trung, Triệu Thần cùng vài người khác đang cùng nhau thương lượng.

- Chủ công, ta cảm thấy có thể chờ chúng ta thực lực tiến thêm một bước cường đại thời điểm lại tiến công thành trì.

Triệu Thần kiến nghị nói.

Hiện giờ Hạo Thiên Trấn binh lực ở người chơi bên trong có thể nói là đứng đầu, quân đội hiện có 2v người. Trong đó 8000 người là Thủy quân. Có thể nói, Hạo Thiên Trấn binh lực không có lúc nào là không ở nhanh chóng gia tăng.

Nhưng dù vậy, Hạo Thiên Trấn này đó binh lực cũng không thể chắc chắn đem thành trì bất kỳ nào cường công xuống dưới. Trừ bỏ lần trước Hải Tặc thành rối loạn mới dễ dàng đánh hạ ở ngoài, binh lực như vậy dù bên thủ thành có vài ngàn người chỉ cần đầy đủ vũ khí cũng sẽ thủ thành công. Nếu mạo hiểm công thành sẽ chỉ làm Hạo Thiên Trấn tổn thất thảm trọng.

Điểm này Hoàng Thiên lại làm sao không biết đâu?

- Triệu Thần, ta cũng biết hiện tại chúng ta chưa đủ thực lực tấn công thành trì, nhưng các ngươi phải rõ ràng. Hạo Thiên Trấn muốn tiếp tục phát triển, nhất định phải đem toà thành trì này công xuống. Nếu không tương lai không xa bọn chúng sẽ tiến đánh chúng ta. Chúng ta cần làm là diệt mỗi nguy hiểm từ trong trứng. Hơn nữa ta cũng không mong muốn sau này có bất cứ giao chiến nào xảy ra ở Hạo Thiên Trấn. Lúc đó Hạo Thiên Trấn dân chúng sẽ làm than.

- Chủ công, suy nghĩ biện pháp phía trước, chúng ta hẳn là trước phân tích đối phương thực lực, cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Hoàng Trung vuốt vuốt ngọn râu nói.

Hoàng Thiên nghe nói mới bừng tỉnh, xấu hổ nói:

- Vẫn là Hoàng lão nghĩ chu đáo, là ta quá nóng vội.

Hắn nói xong liền ý bảo người đem hải tặc thành thực lực tình huống nói một chút.

Một bên Triệu Vô liền đem hải tặc thành thực lực nói ra:

- Chúng ta thám báo trước đây vẫn luôn ở toà thành phụ cận xem xét địch quân thực lực, trải qua quan sát, chúng ta đại khái có thể suy đoán ra bọn chúng là một toà sơ cấp thành trì, dân số 6v có thừa, trong đó có 2v là binh lực.

- Nếu nói như vậy, lấy chúng ta Hạo Thiên Trấn binh lực là không nên từ cường công.

Hoàng Trung ngưng lại một chút, sau đó nói:

- Nếu muốn cường công, chúng ta ít nhất muốn có hơn hai vạn binh lính, còn phải có đủ công thành khí giới, như vậy mới có thể bảo đảm thành công. Mà chúng ta hiện giờ chỉ có một số lượng không lớn Công thành thang cùng với Tam cung sáng nổ.

Hoàng Trung lời nói làm tất cả mọi người trầm mặc. Hạo Thiên Trấn binh lực cùng với kẻ địch ít hơn không nói, kẻ địch còn có lợi thế về địa hình phòng thủ.

Hoàng Thiên trầm mặc một lúc. Trong đầu tất cả mọi loại suy tính không ngừng hiện lên. Ngay tại lúc hắn định từ bỏ ý nghĩ công thành thời khắc, hệ thống thông báo thanh âm vang lên.

- Đỉnh! Tam Quốc khu hệ thống thông báo: Bá Vương thôn bởi vì lương thực cạn kiệt nguyên nhân, khiến dân cư trong thôn lần lượt rời đi thôn trang. Bá Vương thôn không còn một bóng người, hệ thống phán xét Bá Vương thôn bị phá hủy. Nhân đây thông báo.

- Đỉnh! Tam Quốc khu hệ thống thông báo: Thần Thoại thôn do hạn hán, mất mùa nguyên nhân, thôn trưởng không có biện pháp xử lý khiến dân tâm tụt xuống thấp nhất, đồng thời còn bị Sơn tặc công kích thành công thôn trang. Khiến thôn trang bị phá hủy. Nhân đây thông báo.

- Đỉnh!...

- Đỉnh!...

Một loạt thông báo thôn trang bị phá hủy, xóa tên thông báo vang lên. Vang vọng bên tai toàn bộ Tam Quốc khu người chơi. Lần này thông báo mọi người cũng không có gì ngạc nhiên, mấy ngày này thông báo thôn trang bị xóa bỏ ngày nào cũng có, mọi người nghe nhiều rồi cũng quen.

Hạo Thiên Trấn trong phòng nghị sự, Hoàng Thiên đang có ý định từ bỏ việc tấn công thành trì sau khi nghe xong hệ thống thông báo, trong đầu loé lên một tia suy nghĩ.

- Có cách.

Hoàng Thiên vừa dứt lời, trong phòng đang vò đầu bứt tai đám người cùng nhìn về phía hắn.

- Không thể từ bên ngoài công kích, vậy chúng ta từ bên trong đánh ra.

- Chủ công ý tứ là.

Hoàng Trung lúc này ôm quyền hỏi.

- Hiện nay tình trạng hạn hán, mất mùa không phải đang diễn ra sao? Chúng ta có thể lợi dụng điểm này, bán lương thực cho chúng.

Triệu Thần nghe xong như có chút hiểu ra, nói:

- Chủ công ý muốn chúng ta nguy trang thành người bán lương thực, sau đó thừa dịp phá hủy cửa thành. Cho phía bên ngoài binh lính giết vào?

- Diệu kế. Chủ công, chỉ cần chúng ta binh lính vào được trong thành, lấy Hạo Thiên Quân binh lính tinh nhuệ cùng trang bị, hoàn toàn có thể thành công cầm xuống toà thành này.

Hoàng Trung lúc này mừng rỡ, vui mừng nói.

- Chỉ là như vậy thương vong...

Hoàng Thiên vẫn là có một chút băn khoăn. Nói đến thương vong vấn đề này, mọi người đều trầm mặc. Trên chiến trường thương vong là điều không thể tránh khỏi, chuyện này không người nào là không biết.

- Chủ công, chúng ta có thể hay không cùng lần trước bắt giữ Voi Rừng cùng ngựa như vậy cách làm.

Lúc này Hoàng Tự đột nhiên đứng ra phá vỡ trầm mặc.

- Ý kiến hay.

Hoàng Thiên lập tức vỗ bàn nói. Lúc trước bắt Voi rừng cùng ngựa không phải đều để chúng ăn uống hôn mê, sau đó thuận lợi bắt giữ. Lần này vẫn có thể dùng cách như vậy nhưng là để đối phó người. Chỉ cần đám người trong thành ăn vào, như vậy không phải là có thể mặc ta chém giết.

- Hoàng Tự, người lập tức đi hỏi một chút ý sư trong trấn, tìm kiếm loại mê dược mạnh nhất. Chúng ta cần số lượng lớn. Phải nhanh.

- Triệu Thần, người lập tức trở về chuẩn bị lương thực, 10v chắc đầy đủ. Sau đó đợi Hoàng Tự mang tới Mê dược, cho ta toàn bộ nghiền nát, sau đó pha trộn với lương thực. Ân, tốt nhất là lấy Mê dược tươi nghiền nát, sau đó dùng để ngâm lương thực.

- Hoàng Trung, người tiếp tục phân phó người điều tra toà kia thành trì, lần này ta muốn biết bọn chúng còn có bao nhiêu lương thực, nguồn nước từ nơi nào... Còn có khi nào trong thành có người đi ra...

- (Chúng) thuộc hạ lĩnh mệnh.

- Được rồi, mọi người bắt tay vào làm việc.

Cốc.... Cốc..... Cốc....

Vài ngày sau, Hoàng Thiên chính tu luyện, lại nghe thấy cửa gỗ truyền đến tiếng đập cửa, hắn lập tức đình chỉ tu luyện, mở miệng nói:

- Tiến vào!

Cửa mở ra, người đi vào chính là Triệu Võ, chỉ thấy hắn thần sắc hưng phấn.

- Triệu Võ, chuyện gì?

- Chủ công, theo chúng ta thám báo truyền lại tới tin tức, hôm nay buổi sáng, trong toà thành kia có một nhóm người ra khỏi thành.

Triệu Võ nói.

Nghe như thế tin tức, Hoàng Thiên cũng là sửng sốt, tiếp theo liền lập tức đứng dậy. Tuy rằng hắn phía trước vẫn luôn tin tưởng toà thành này người nhất định sẽ đi ra khỏi thành cướp bóc hoặc mua sắm một ít sinh hoạt vật phẩm, không nói cái khác, liền lấy lương thực tới nói đi. Lúc trước hắn ở trên núi nhìn đến cũng chỉ có một ít đồng ruộng, hoàn toàn không đủ bên trong người sinh hoạt, hơn nữa hiện nay đang bùng phát thiên tai, lương thực thu vào càng ít hơn trước. Vốn nghĩ phải đợi đến mười ngày nữa tháng đầu, không nghĩ tới, cơ hội lại là mau như vậy liền tới rồi.

Hoàng Thiên cũng không có vô nghĩa, trực tiếp kêu lên Hoàng Trung cùng Hoàng Tự hai người, sau đó mang theo năm trăm tên lính liền cưỡi ngựa đi ra khỏi thôn.

Hạo Thiên Trấn bên ngoài 15km, lúc này một đám khoảng 2-300 người tay cầm vũ khí đang chậm chạp đi trên đường.

- Đại ca, hay là chúng ta kiểm tra nơi nào dừng chân. Người xem các huynh đệ lúc này đều mệt mỏi.

Đi hàng đầu hai tên nam tử, một gầy gò một béo mập, tên gầy gò nói.

- Được rồi. Vậy chúng ta qua rừng cây trước mặt nghỉ ngơi một chút.

Hoàng Thiên đối với cái này người nói.

- Chúng ta đây ở nơi nào giao dịch đâu? Nếu ngươi có thể đem lương thực vận chuyển đến nơi này, chúng ta đây liền thu, nếu ở địa phương khác, vậy quên đi!

Mập mập nháy mắt liên tâm động, nhưng vẫn phi thường cảnh giác nói:

Hoàng Thiên vì tiêu trừ mập mập cảnh giác, hấn vô cùng sáng khoái nói:

- Ở chỗ này giao dịch đương nhiên có thể a. Bất quá ta nhưng nói cho ngươi a, ta lương thực thật sự rất nhiều, vài vạn đơn vị đâu, vận chuyển đến nơi này có thể mất rất nhiều thời gian.

Hoàng Thiên thả ra vài vạn đơn vị lương thực làm mồi nhử, không tin đám này không mắc bẫy.

Quả nhiên, đám người kia nghe được hấn nói, kinh ngạc há hốc miệng. Phải biết rằng bọn họ từ trước tới giờ thu mua, cướp đoạt lương thực, mỗi một lần nhiều nhất cũng chỉ có một vạn đơn vị tả hữu. Hiện giờ dùng một lần có thể thu mua vài vạn, bọn họ như thế nào có thể không kinh ngạc!

Cầm đầu cái kia mập mập nam tử ánh mắt sáng lên, hỏi:

- Ngươi thật sự có thể bán cho chúng ta vài vạn lương thực?

- Đương nhiên, nhà của chúng ta ở bên kia hòn đảo chính là nhà giàu, ruộng tốt nhiều ta đều không đếm được. Mấy năm nay, trong nhà lương thực cũng không biết mốc meo bao nhiêu Nếu các ngươi muốn, ta lập tức liền phái người trở về vận chuyển lại đây, chúng ta vừa bán ở thôn trang phía dưới, hấn là rất mau là có thể tới nơi này.”

Hoàng Thiên lời nói gọi lên lòng tham của đám người, cả đám hận không thể lập tức giết đến nhà hấn, đem nhà hấn kho hàng cướp sạch không còn.

Kia mập mập nghe thế, cũng mặc kệ thật giả, lập tức liền nói:

- Nếu thật là nói như vậy, vậy ngươi gọi người đi vận đi. Có bao nhiêu chúng ta thu mua bao nhiêu.

Nói tới này, Hoàng Thiên lập tức liếc mắt nhìn bên cạnh Hoàng Tự, gật gật đầu. Hoàng Tự thấy vậy lập tức rời khỏi.

- Các vị, dựa theo tính toán của ta, lương thực hấn là trước khi trời tối vận đến, nhưng các vị có đủ tiền mua sao?

Hoàng Thiên giả bộ nghĩ ngợi, nói.

Mập mập liếc liếc đám tiểu đệ, nói:

- Không biết ngươi vận chuyển đến nhiều ít, chúng ta còn cần phái người về lấy tiền.

- 10 vạn, lần đầu giao dịch tạm thời mười vạn đi. Mua nhanh bán nhanh, ta còn phải về nhà nữa.

- Được, vậy ta cũng phái người về chuẩn bị bạc.

Thấy Hoàng Thiên gật gật đầu, mập mập đi ra một góc, sau đó đối với bên người nam tử gầy gò, nói:

- Huynh đệ, ngươi bây giờ lập tức trở về bẩm báo với thành chủ. Yêu cầu thêm người chi viện, chỉ cần bọn chúng lương thực vừa tới, chúng ta liền động thủ.

Gầy gò nam tử có chút kinh ngạc nói,

- Đại ca, không phải là mua sao?

Mập mập nam tử lập tức gõ đầu gầy gò nam tử một cái, sau đó nói:

- Mua. Mua cái đầu ngươi, hắc, mười vạn đơn vị lương thực ngươi nói xem mất bao nhiêu tiền, hơn nữa lấy thành chủ tính tình, làm sao có khả năng mua? Còn không mau đi.

- Ân...

Gầy gò nam tử như có hiểu ra, lập tức gật đầu rồi đi.

Hơn nửa ngày công phu miệng lưỡi, Hoàng Thiên thành công cùng mập mập xưng huynh gọi đệ, hấn cũng từ mập mập trong miệng biết được toà thành kia tên Đại Sơn Thành. Bên trong dân chúng có hơn 8 vạn, lực lượng chiến đấu có 2 vạn, toà thành tổng cộng có hơn 10 vạn người. Đồng thời mập mập còn nói thêm là bình thường thành trì không có đông như vậy, chẳng qua là thời gian gần đây từng nhóm từng nhóm lưu dân xuất hiện trước cửa thành, mà thành chủ cũng thu nhận bọn họ làm nô lệ, cho lên Đại Sơn Thành dân số mới nhiều như vậy.

Ở Hoàng Thiên xem ra Đại Sơn Thành số người tăng vọt có thể là do tình hình thiên tai gần đây. Hơn nữa hấn cũng có chút khâm phục Đại Sơn Thành

Mà lúc này , Hoàng Thiên dẫn theo đại quân đi tới Đại Sơn Thành cửa thành , bởi vì trong thành tổ chức tiệc rượu nguyên nhân , trên tường thành chỉ còn có vài tên lính đang tuần tra . Hoàng Thiên liếc mắt nhìn bên người Hoàng Trung , người kia lập tức hiểu ý , phất tay ra hiệu phía sau vài tên lính , sau đó chính mình cũng lấy ra cung tên nhắm chuẩn một người trên thành , tức khắc người kia ngã xuống , bên cạnh đồng bọn chưa kịp hiểu ra sao lại có vài mũi tên nữa phóng tới , rất nhanh toàn bộ đều đã gặp điểm vướng .

Ở ngay khi trên thành người ngã xuống , Triệu Võ cùng Hoàng Tự đã dẫn theo người mang theo ba chiếc công thành thang tiến lên , vô thanh vô tức mà trèo lên tường thành .

Rất nhanh sau đó cổng thành mở ra , Hoàng Thiên lập tức dẫn theo quân đội im ắng mà tiến vào toà thành bên trong . Vào thành , Hoàng Trung , Hoàng Tự , Triệu Võ mỗi người dẫn theo một đội quân tản ra , chiếm lĩnh toàn bộ địa điểm trọng yếu trong thành . Trong thành người hiện tại tất cả đều uống rượu , ăn thịt , toàn bộ say đến mê mê hồ hồ , trên mặt đất nơi nơi đều là ngã trái ngã phải . Cơ hồ không có mấy người có thể đứng lên . Cho dù có , cũng là hai mắt mông lung , đi đường ngã nghiêng trái phải . Bình thường vài xe rượu làm sao đủ để đám người say lợi hại như vậy , nhưng đây là rượu đã tẩm thuốc , mà thuốc này đâu , đến voi cũng còn ngã gục , tự dung không cần phải nói người bình thường . Thêm nữa Đại Sơn Thành thành chủ cũng không keo kiệt , chỉ giữ lại một xe rượu còn toàn bộ phân phát cho đám lính . Kết quả thành ra trong thành gần 2 vạn chiến đấu nhân viên mỗi người một ngụm , cộng thêm ăn phải lương thực tẩm thuốc , cả đám đều hôn mê đi .

Hoàng Thiên quân đội sớm đã chuẩn bị đầy đủ dây thừng , nhanh chóng đem toàn bộ thành trì chiến đấu người đều trói lại . Bao gồm cả thành chủ ...

Khi Hoàng Thiên đi đến thành phủ chủ thời điểm , trong sảnh nơi nơi đều là bình rượu cùng thức ăn , bị trói lại thành chủ còn đang không ngừng mà nói :

- Uống ... uống hôm nay cao hứng .

Hoàng Thiên nhìn hấn như thế , cũng nói :

- Đúng vậy , ta cũng thật cao hứng nha . Cho người thêm một chén .

Nói xong cầm lấy bên cạnh bình rượu , không chút do dự toàn bộ đổ xuống mặt hấn .

Hoàng Thiên cao hứng là thật không phải giả , vốn dĩ cho rằng tấn công Đại Sơn Thành phải tốn phí rất nhiều tinh lực , kết quả. Hiện tại , không lãng phí một binh một tốt liền thành công giải quyết Đại Sơn Thành . Phía sau hấn đám binh lính cũng cũng thật cao hứng .

YY một chút , sau đó Hoàng Thiên hạ lệnh đám người bắt đầu kiểm kê các loại tài nguyên cùng trang bị , tạm giam tù binh ...

Mà hấn mang theo mấy cái hộ vệ đi hướng thành chủ bảo khố , thành trì kho hàng hấn cũng không mấy quan tâm , dù sao trong kho hàng chắc chắn cũng không có lương thực . Thành Chủ bảo khố , Hoàng Thiên vừa phá cửa vào bên trong , bên trong đồ vật thật là làm người mở rộng tầm mắt , Đại Sơn Thành muốn so với Lang Nha Thành giàu có hơn nhiều .

Riêng tiền tài cùng vàng bạc chất thành một ngọn đồi nhỏ , ngoài ra còn có vài chục cái ruộng , khi hấn toàn bộ mở ra , phát hiện bên trong toàn bộ là châu báu cùng tranh chữ , giá trị phỏng chừng cũng không thấp . Không chút do dự toàn bộ thu lấy , Hoàng Thiên đưa mắt về phía sâu bên trong . Dựa theo kinh nghiệm của hấn , bên trong chắc chắn sẽ có những thứ tốt hơn nữa . Nhưng làm hấn thất vọng là , bên trong ngoại trừ một chút bình thường bán về , một khối Hoàng cấp kiến thôn lệnh , ngoài ra không có gì khác .

Có chút buồn bực Hoàng Thiên đi ra khỏi Thành chủ bảo khố .

Thành phủ chủ phòng nghị sự , Hoàng Thiên vừa tới Hoàng Trung lập tức hành lễ .

- Chủ công .

- Ân . Tình hình kiểm kê thế nào .

Hoàng Thiên gật đầu một cái , sau đó ngồi xuống ghế , hỏi .

- Chủ công , trong thành dân cư đã toàn bộ tập kết ngoài cửa thành , nhưng các loại tài nguyên số lượng có chút lớn , đang trong quá trình kiểm kê . Hơn nữa phát sinh một vấn đề đó là tài nguyên số lượng quá lớn , chúng ta vận chuyển không nổi .

Hoàng Trung bẩm báo , đến chỗ vận chuyển công tác thì có chút buồn bực nói .

- Tập trung toàn bộ dân chúng ra ngoài thành là được , còn lại tài nguyên các thứ ta tự mình xử lý .

Hoàng Thiên gật gù nói . Hoàng Trung cũng xác thực là khó làm , bên mình quân đội số lượng ít , hoàn toàn chỉ đủ kiểm soát , trông coi trong thành dân cư . Hơn nữa trong thành phương tiện vận chuyển cũng không đủ .

Hoàng Thiên đứng dậy đi về phía kho hàng , bắt đầu thu nhặt tài nguyên . Bình thường với những người khác có thể vì vận chuyển mà buồn bực , nhưng Hoàng Thiên hẳn lại cũng không đau đầu về việc này . Ai bảo hẳn có nhân giới đây .

Trời sáng thời điểm Hoàng Thiên từ trong kho hàng bước ra , tài nguyên số lượng lớn làm hắn vất vả một đêm mới xong xuôi . Không thể không nói Đại Sơn Thành ngoại trừ các loại bản vẽ quý hiếm không có ra , những thứ khác như tài nguyên , vũ khí trang bị lại rất nhiều , hẳn hoàn toàn không thềm đếm mà thu hết vào bên trong nhẫn chứa vật . Ân , không có tài nguyên cũng chỉ có lương thực , ngoại trừ một số lương thực hôm qua hắn chuyển tới , còn lại trong thành lương thực đều chỉ còn lại vài ngàn đơn vị .

- Đình ! Hệ thống nhắc nhở : Chúc mừng người thành công công phá Đại Sơn thành . Hệ thống khen thưởng danh vọng 5000 , công huân 1 v . Xin hỏi người chơi lựa chọn chiếm lĩnh hay phá hủy ?

- Phá hủy .

Hoàng Thiên vẫn như lần trước tấn công Lang Nha Thành giống nhau , lựa chọn phá hủy .

Lúc hắn vừa bước chân ra khỏi toà thành , thành trì lập tức âm ỉ sụp đổ . Bên trong thành toàn bộ kiến trúc như tường thành , nhà dân ... Đều đổ gục xuống , sau đó lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy biến mất .

- Chủ công .

- Chủ công .

- Chủ công

-

Hoàng Thiên vừa đi ra , Hoàng Trung đám người lập tức hành lễ .

Hoàng Thiên gật gật đầu , sau đó phát tay hạ lệnh về thôn .

- Chủ công , thuộc hạ có việc cần bẩm báo .

Lúc này Hoàng Trung đứng ra , nói .

Hoàng Thiên có chút nghi hoặc nhìn hắn .

- Chủ công , là như thế này , đám người kia rất hung hãn , bọn chúng vừa tỉnh dậy lập tức kêu la ầm ĩ , hơn nữa còn không ngừng phỉ báng chúng ta , còn dả thương chúng ta không ít người . Người như vậy đưa về chúng ta trấn có phải hay không rất nguy hiểm ?

- Còn có việc như vậy ?

Hoàng Thiên sắc mặt lập tức trầm xuống . Trong lòng hắn lúc đầu dự định đưa bọn họ về thôn , nhưng lúc này từ thái độ của chúng , xem ra không được .

Hoàng Thiên dưới sự dẫn đường của Hoàng Trung đám người , đi tới nơi phát sinh ầm ĩ . Vừa đưa mắt nhìn chính là thấy một đám người hai tay bị trói , đang không ngừng kêu gào , đồng thời chân cẳng cũng loạn đá . Số lượng vào khoảng 2 vạn người khoảng chừng .

Mà vây quanh bọn họ bốn phía binh sĩ đã có chút không kiên nhẫn , grom ra khỏi vỏ , bất cứ lúc nào cũng có thể một đao chém giết .

- Lũ chuột nhắt , có gan tới giết chúng ta nha ...

- Ha ha ...

- Các tôn tử ...

-....

- ...

Hoàng Thiên vừa tới một đám binh lính lập tức cúi đầu chào hỏi . Triệu Võ khuôn mặt đỏ bừng từ trong đám binh lính đi ra , tức giận nói :

- Chủ công , nếu không để ta chém bọn họ vài cái , bọn chúng quá không coi ai ra gì rồi .

Bốn phía binh lính cũng gật gật đầu , xem ra bị đám người chọc tức không nhẹ . Nếu không phải bởi vì Hoàng Thiên hạ lệnh không được tùy tiện chém giết , chắc chắn Triệu Vô cùng đám binh lính đã sớm xông lên chém giết một trận .

Hoàng Thiên liếc nhìn tù binh đám người , mở miệng nói :

- Các ngươi ai là người cầm đầu ?

- Chính là gia gia ta .

Trong đám tù binh một tên nam tử cao lớn bước ra . Cao giọng nói :

- Tôn tử , có bản lĩnh thả ta ra chúng ta đơn đấu . Ta thắng ngươi thả chúng ta đi .

- Đúng vậy , có giỏi cùng thành chủ đơn đấu , mưu hèn kế bẩn đánh thuốc mê chúng ta , có gì là anh hùng hảo hán .

- Đúng vậy ...

-

Tên nam tử kia vừa nói , xung quanh hắn đám tù binh cũng bắt đầu ồn ào lên .

Hoàng Thiên liếc mắt nhìn hắn , sau đó suy nghĩ một chút , nói :

- Các ngươi không phải muốn ta thả các ngươi ra sao ? Như vậy đi , chỉ cần các ngươi đào cho ta một chiếc hồ lớn , ta liền thả các ngươi ra . Đơn đấu gì đó miễn đi , tôn trọng hoà khí .

Hoàng Thiên vừa nói xong cả đám tù nhân kinh ngạc nhìn hắn , không chỉ như vậy , bên mình binh sĩ cũng có chút ngơ ngác không hiểu ra sao .

- Thật ? Chỉ cần chúng ta đào xong một cái hồ nước , ngươi liền thả chúng ta .

Bên kia cầm đầu nam tử trầm giọng hỏi .

- Đúng vậy nha . Các ngươi cũng biết hiện tại hạn hán tình hình phát sinh , khắp nơi đều không có nước . Mà ta dự định ở chỗ này khai khẩn đồng ruộng , đợi một thời gian nữa hạn hán qua đi sẽ canh tác . Bây giờ quanh đây còn thiếu một cái hồ nước đây .

Hoàng Thiên vẻ mặt chân thành nói .

- Tại sao chúng ta phải tin ngươi ?

- Các ngươi có thể không tin , ta cũng không quan trọng . Hơn nữa các ngươi có quyền lựa chọn sao ?

Trong đám tù binh nam tử suy nghĩ một chút , sau đó nói :

- Được , ngươi muốn ở đâu đào .

- Ngay dưới chân các ngươi đi . Ta cảm thấy chỗ này hợp phong thủy , bốn phía phong cảnh không tồi .

Hoàng Thiên nói xong sai người mang tới một ít nông cụ từ trong thành lấy được , ném tới trước mặt bọn họ .

- Các ngươi có thể bắt đầu nha . Ân để ta xem , đào từ vị trí người kia đến trên này là được . Ân ... Các ngươi nhanh tay một chút , như vậy ta cũng có thể sớm thả các ngươi ra .

Hoàng Thiên nói xong quay đầu rời đi , đào hồ quá trình chắc cũng phải vài giờ mới có thể hoàn thành .

Vừa vào lều nghỉ tạm do binh lính dựng tạm , phía sau hắc Triệu Võ đã đứng ra ôm quyền , hỏi :

- Chủ công , người thật sự dự định ở đây canh tác ? Vị trí này cách chúng ta trấn rất xa , hơn nữa đất đai cũng không có như chỗ chúng ta phi nhiều .

Hoàng Thiên không nói gì mà chỉ cười cười lắc đầu . Rất lâu sau mới nói một câu :

- Không biết các ngươi có nghe qua câu Đồ một vì tội , Đồ vạn vì hùng .

Mà một mực im lặng Hoàng Trung lúc này như ngộ ra điều gì , thân hình hung hăng run rẩy một cái .

Bởi vì Hoàng Thiên nhắm mắt dưỡng thần , Hoàng Trung đám người liền rời khỏi lều .

Vừa ra khỏi lều Triệu Võ nhìn Hoàng Trung cùng Hoàng Tự , nói :

- Hoàng lão ngài nói , chủ công đây là muốn làm gì , dù có khai hoang thì cũng lên khai hoang bên cạnh trấn chúng ta chứ , chạy tới nơi này khai hoang cái gì .

Hoàng Trung liếc nhìn Hoàng Tự cùng Triệu Võ , sau đó lại nhìn về phía Hoàng Thiên lều vải , nói :

- Các ngươi đi theo ta .

Nói xong đi về một lều vải khác .

Bên trong lều vải, Hoàng Trung nhìn hai tên tuổi trẻ võ tướng, nói :

- Các người cho rằng chủ công thật sự có ý định ở đây đào hồ chứa nước sau đó khai hoang ?
- Không lẽ chủ công còn có dụng ý khác ?

Hoàng Tự cùng Triệu Võ suy nghĩ trong chốc lát, đều không nghĩ ra gì.

- Đến các người đều thấy nơi này không thích hợp, các người nghĩ chủ công lại không nhìn ra ?
- Cha, người biết được điều gì rồi, mau nói ra nha.
- Đúng vậy Hoàng lão. Chúng ta ngu dốt không hiểu được, ngài cũng đừng vòng vo nữa.

Hoàng Tự cùng Triệu Thần hai người nhanh chóng dò hỏi.

Hoàng Trung nhìn hai người, từng chữ từng chữ một nói :

- Nếu ta đoán không lầm, đào hồ là thật, nhưng chứa nước khai hoang là giả. Cái gọi là hồ nước kia hoàn toàn chính là nơi chôn xác của đám người kia.
- Oanh
- Chuyện này ...

Hoàng Trung vừa dứt lời, Hoàng Tự cùng Triệu Võ hai người hoảng sợ lui về phía sau một bước. Không tin vào tai mình. Cả lều vải lâm vào tĩnh mịch bên trong.

- Cha, người nói là chủ công định chôn giết đám người kia ...
- Hơn hai vạn người, này cũng quá khủng bố đi.

Hoàng Tự cùng Triệu Võ hai người nuốt nước bọt, run sợ nói.

- Dù sao đây cũng chỉ là ta suy đoán, cũng không biết thật giả.

Ba giờ sau, Hoàng Thiên từ trong lều vải bước ra. Mà phía ngoài lều vải Hoàng Trung đám người đều đã đứng sẵn, thấy hắn vừa ra, đám người lập tức hành lễ.

- Chủ công . X3

- Hoàng Tự , người dẫn người đưa dân cư trước tiên xuất phát về Hạo Thiên Trấn trước . Chúng ta rất nhanh sẽ đuổi theo .

Hoàng Thiên nhàn nhạt phân phó .

- Thuộc hạ tuân lệnh .

Hoàng Tự ôm quyền sau đó rời đi .

Hoàng Thiên ngẩng đầu nhìn bầu trời , lâm bẫm :

- Hôm nay thời tiết đúng là rất đẹp đâu . Hoàng Trung , Triệu Võ , chúng ta đi xem một chút hồ lớn đào thế nào rồi nào .

Nói xong liền cất bước rời đi . Hoàng Trung cùng Triệu Võ nhanh chóng đi theo phía sau .

Đám người đào hồ lúc này tốc độ có thể nói không chậm . Ba giờ thời gian lúc này đã có sâu hơn đầu người độ sâu , về phần rộng rãi cũng có thể chứa được vài vạn người nhiều . Bởi vì một mối nguyên nhân , cả đám lúc này đã ngồi xuống đất nghỉ ngơi . Thấy Hoàng Thiên vừa tiến đến , cầm đầu nam tử lập tức đứng dậy , nói .

- Hồ chúng ta đã đào , người có phải lên thả chúng ta .

Hoàng Thiên quan sát xung quanh một chút , thấy binh lính lúc này toàn bộ đã đứng xung quanh hồ , sau đó gật đầu , cười nói :

- Ân Các người thấy nơi này thế nào , đẹp hay không ?

Nam tử cầm đầu không hiểu ra sao , còn tưởng hấn đánh giá cảnh sắc núi non xung quanh , gật đầu thật thà nói :

- Rất đẹp đâu , nếu không đẹp chúng ta cũng không chọn nơi này dựng thành .

- Ngu ngốc

Nghe hấn trả lời , đứng cạnh Hoàng Thiên Hoàng Trung lâm bẫm .

- Nếu người cũng thấy đẹp , như vậy an nghỉ ở nơi này đi .

Hoàng Thiên nói xong nhìn đám binh lính , lớn tiếng nói :

- Cho ta vui đất , chôn sống bọn chúng .

Lời vừa nói ra không chỉ khiến đám tù binh ngây ngời, mà bên mình binh lính cũng ngây ngời. Nhưng rất nhanh có người hoàn hồn lại, bắt đầu vùi lấp đất đá. Mà bên dưới hồ đầm tù binh toàn bộ hoảng sợ, bắt đầu nhao nhao lên.

- Các huynh đệ, bọn chúng định chôn sống chúng ta, các ngươi muốn sống trèo lên cho ta nha.

Nam tử cầm đầu hồi phục tinh thần lại, mở miệng hét lớn. Sau đó hắn không ngừng hướng về phía trên leo lên.

- Pháp

Vừa leo được một chút, trước mặt ánh sáng loé lên, nam tử cầm đầu hai tay ôm ngực chậm rãi ngã xuống dưới.

Hoàng Thiên thu hồi long thương, nhìn thấy dưới hố người người bắt đầu chòng lên nhau trèo lên, hắn hét lớn một tiếng:

- Trường thương đội, cho ta sát.

Hắn vừa dứt lời, đang ở một bên quan sát toàn bộ quá trình chôn lấp diễn ra trường thương đội lập tức xông tới. Bọn họ đứng ở miệng hố, tay cầm trường thương không ngừng đâm xuống hố, mỗi lần trường thương từ hố sâu nhấc lên lại kéo theo không ít máu tươi.

Không biết có phải lúc trước tích một bụng hỏa nguyên nhân, mà Hạo Thiên quân binh lính đặc biệt ra sức. Đang vùi lấp binh lính không nói, chỉ riêng trường thương binh lúc này có người đã chọc đến môi tay, cả người bị máu tươi bao phủ nhưng trên miệng hắn vẫn không ngừng cười lớn. Có người còn hưng phấn chửi ầm lên.

- Tôn tử ... Haha ... Cho người nói ... Cho người chửi

- Haha

- Lão tử đã sớm nhìn các ngươi khó chịu

- Haha ...

Đứng ở một bên quan sát Hoàng Trung còn đỡ, còn lại Triệu Võ có chút không nỡ nhìn thảm cảnh. Lão tướng chinh chiến sa trường nhiều năm tâm cảnh không phải vừa mới trải qua vài trận chiến nhỏ võ tướng có thể có được.

Toàn bộ quá trình tiêu hao hơn một giờ đồng hồ, hơn một giờ này tiếng kêu la, cầu xin, mắng chửi ... Không lúc nào ngừng lại. Hoàng Thiên từ đầu đến cuối đứng quan sát toàn bộ, mí mắt cũng không nháy một cái.

Nhìn ngồi bệt trên mặt đất thở hồng hộc các binh lính, hắn cũng không có nói gì, chỉ đứng như vậy nhìn họ. Thời gian từng phút từng giây trôi qua, dần dần có người chậm rãi đứng dậy, cầm lên binh khí lục tục xếp hàng. Nhìn về phía Hoàng Thiên ánh mắt mang theo chút sợ hãi, kính sợ.

Hoàng Thiên nhìn trước mắt đám binh lính, cao giọng nói:

- Mới như vậy đã làm các ngươi đối với ta sợ hãi ? Vậy sau này có những trận khốc liệt hơn , máu tanh hơn , lúc đấy các ngươi sẽ như thế nào ? Trên chiến trường gặp địch nhân mạnh hơn , tàn ác hơn , các ngươi sẽ như thế nào ? Sợ hãi không dám chiến đấu , mặc cho người chém giết ?

Dừng một chút , Hoàng Thiên tiếp tục nói :

- Ngày hôm nay chôn giết 2 vạn người . Ta nói cho các ngươi biết , đây mới chỉ là bắt đầu . Ta không ngại hai tay mình dính đầy máu tươi , ta không ngại người khác nhìn ta như thế nào , nói ta như thế nào . Ta chỉ cần bảo vệ được gia đình của ta , bảo vệ được gia viên của ta , bảo vệ được người dân của ta . Hôm nay qua đi , sẽ có người nói ta hung tàn , thị sát Nhưng ta nói cho các ngươi biết , Ta Hoàng Thiên chỉ cần gia viên được an toàn , bản thân dù để tiếng xấu muôn đời thì có làm sao .

Hoàng Thiên dứt lời , phía dưới đám binh lính lúc đầu trầm mặc , nhưng rất nhanh sau đó , có người cao giọng hét lên :

- Chủ công nói đúng . Vì bảo vệ gia viên , dù cho để tiếng xấu muôn đời thì có làm sao .

- Thêm ta một người . Haha

- Các ngươi ai sợ hãi thì về ôm bà nương đi thôi ...

- Ha ha

- Haha ...

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tài nguyên doanh địa.

Hoàng Thiên về tới Hạo Thiên Trấn cũng là tới nửa đêm, lúc này toàn bộ tù binh vẫn như trước kia phương pháp xử lý, toàn bộ gia nhập trấn. Có ai thuộc loại bất lương hành vi, nhẹ thì toàn bộ bị đưa đi khai thác đá cùng đào quặng, cho đến khi cải tạo lao động hoàn thành mới có thể tiến vào trấn, đến nỗi tội ác tày trời người thì trực tiếp giết làm gương.

Mặt trời dần dần hiện lên báo hiệu một ngày mới lại bắt đầu, ánh nắng ấm áp chiếu rọi mỗi một góc ngách trong Hạo Thiên Trấn. Trong trấn lúc này người xe tấp nập, những tiếng hô to gọi nhỏ không ngừng vang lên, bầu không khí náo nhiệt vô cùng. Suốt từ tối hôm trước cả trấn bắt đầu nhộn nhịp công việc, đến giờ chưa một chút nghỉ ngơi qua.

Thời gian rất nhanh trôi đi, đảo mắt sắc trời dần dần tối lại, mặt trời cũng khuất sau những ngọn núi. Trong trấn Thôn dân ngọn đèn dầu cũng dần dần sáng lên, mặc dù trời tối nhưng thôn trang vẫn phá lệ náo nhiệt. Vì chúc mừng hôm trước thắng lợi, Hoàng Thiên hạ lệnh Triệu Thần bỏ ra không ít tiền, lương thực, làm toàn bộ dân cư, binh lính trong trấn ăn thịt, uống rượu. Vài ngày bận rộn, cũng lên cho bọn họ phát tiết một chút. Nhìn mọi người mồm to ăn thịt, chén lớn uống rượu, còn có vài người chạy ra làm lại một lần trong quân giết địch miêu tả khiến thôn dân lớn tiếng trầm trồ khen ngợi. Đám binh lính cùng các thôn dân lớn tiếng cười nói, thậm chí còn có không ít thiếu nữ bắt đầu nhảy múa. Chúc mừng không khí nhanh chóng đẩy lên cao trào.

Khi Hoàng Thiên đi vào quảng trường, mọi người nhìn thấy hấn, đều hoan hô lên, tiến lại chào hỏi, kính rượu....

Hoàng Thiên cũng vui vẻ đáp lại, trò chuyện, hàn huyên, động viên mỗi người một chút, trời cũng nhanh về khuya.

Trở về chính mình phòng nghỉ, vài ngày không chợp mắt hẳn cũng khá mệt mỏi.

Hạo Thiên Trấn.

Thiên hạ đệ nhất Trấn (Lưu dân đổi mới tốc độ gia tăng 30%, lương thực thu hoạch gia tăng 30%, NPC đặc thù chiêu mộ tỷ lệ đề cao 10%)

Cấp bậc: Sơ cấp trấn.

Trấn trưởng: Hoàng Thiên.

Hiện có dân cư: 275478/...(Thần cấp kiến thôn lệnh không hạn chế số lượng)

Dân tâm: 80

Trị An: 90.

Thuế suất: 0%.

Trấn nhỏ diện tích: 70km

Trấn nhỏ lãnh địa: 1000km

Trấn nhỏ thuộc tính:

-
- Trấn nhỏ dân cư tự chất tăng lên nhất cấp
-
- Tài nguyên đạt được tăng lên 20%.

Hiện có tài nguyên:

-
- Lương thực: 3000v
-
- Gỗ: 2700v
-
- Đá: 2000v
-
- Quặng sắt: 1500v

Lãnh địa tiền tài: 1600v...

Nhìn chính mình Trấn nhỏ số liệu, Hoàng Thiên hài lòng mỉm cười chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau sáng sớm, một loạt thông báo của hệ thống đánh thức hắn.

- Đỉnh! Hệ thống thông báo: Tam Quốc khu abc thôn trang bị sơn tặc chiếm lĩnh, từ đây bị xoá tên khỏi Tam Quốc.

- Đỉnh! Hệ thống thông báo: Tam Quốc khu acd thôn trang bởi vì cạn lương vấn đề, thôn dân toàn bộ dời khỏi. Thôn trang từ đây bị xoá tên.

- Đỉnh! Tam Quốc khu hệ thống thông báo: Bởi vì tình trạng hạn hán mất mùa gây ra thiệt hại vô cùng lớn cho toàn bộ người chơi, vượt qua dự tính. Tam Quốc khu hệ thống mở ra Tài nguyên doanh địa. Tài nguyên doanh địa phân bố ngẫu nhiên trên Tam Quốc lãnh thổ phạm vi, sở hữu người chơi nhanh chóng tìm ra cùng tranh đoạt, sớm ngày phát triển lãnh địa.

Tài nguyên doanh địa vừa xuất hiện khiến cho toàn bộ người chơi giật mình. Tài nguyên, tên như ý nghĩa, bao gồm mọi loại như lương thực, gỗ.... mà với tình hình hiện nay, Tài nguyên doanh địa xuất hiện không thể nghi ngờ là liều thuốc cứu sống rất nhiều người.

Tài nguyên doanh địa xuất hiện, đông đảo người chơi cùng với các thế lực lớn, tất cả đều dốc toàn bộ lực lượng, có thể cướp đoạt nhiều ít liền cướp đoạt nhiều ít.

Hơn nữa, loại này tài nguyên doanh địa cùng bình thường doanh địa cũng không giống nhau. Ví dụ như tài nguyên doanh địa xuất hiện một mảnh núi non nào đó, xuất hiện cùng nó còn có một ít hộ vệ cùng với cao cấp dã thú. Người chơi muốn thu hoạch loại tài nguyên này, nhất định phải giết chết hộ vệ cùng với dã thú. Mà người chơi sau khi giết chết hộ vệ cùng dã thú, yêu cầu như bình thường trong thôn thu hoạch tài nguyên quá trình, tài nguyên doanh địa bên trong tài nguyên không phải đã thu hoạch sẵn như đi đánh sơn tặc lãnh địa cướp tài nguyên. Nếu người chơi muốn an toàn thu hoạch, vậy cần thiết phải binh canh gác, phòng ngừa người chơi khác tới tranh đoạt.

Tài nguyên doanh địa cũng là có phân cấp bậc. Chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, tất cả ba cái cấp độ khó, tuy rằng tài nguyên doanh địa xuất hiện ngẫu nhiên, nhưng sơ cấp tài nguyên phổ biến cùng trung cấp tài nguyên phổ biến tỉ lệ xuất hiện cao hơn. Đến nỗi cao cấp tài nguyên phổ biến, vậy tương đối thấp tỉ lệ xuất hiện, thuộc về loại khả năng bắt khả năng.

- Tài nguyên doanh địa...

Hoàng Thiên lẩm bẩm, khoe miệng hơi mỉm cười. Chậm rãi ngồi dậy, vệ sinh qua một chút rồi thay bộ quần áo đi tới Trấn trưởng phòng nghị sự. Hắn đối với tài nguyên doanh địa yêu cầu không phải rất lớn, hơn nữa tài nguyên doanh địa xuất hiện nếu xuất hiện trên hòn đảo này, ai có thể cùng hắn cướp.

Lúc này Tam Quốc khu người chơi khác hoàn toàn không có thái độ giống hắn. Mọi người đang trong hoàn cảnh lửa cháy xóm làng. Liền ở hệ thống thông báo lúc sau, toàn bộ người chơi tức khắc gà bay chó sủa lên, người chơi nơi nơi tán loạn, dẫn theo chính mình binh khấp nơi thăm dò, thấy doanh địa liền đánh, cũng mặc kệ có thể hay không đánh được. Vì thế, trong khoảng thời gian ngắn rất nhiều người chơi đều ở vì một cái sơ cấp phổ biến liều sống liều chết đánh nhau.

Đây là các người chơi còn không rõ lắm tài nguyên doanh địa tình huống, rất nhiều người đều cho rằng chính mình lãnh địa chỉ có một cái, cho nên vì tranh đoạt một cái sơ cấp phổ biến, đều dám đưa ra toàn bộ lực lượng tranh cướp.

Hạo Thiên Trấn phòng nghị sự, lúc này toàn bộ thành viên chủ chốt đã có mặt đầy đủ. Hoàng Thiên ngồi trên ghế, nhìn Triệu Thần, nói:

- Triệu lão, trong trấn mọi việc đều như bình thường sắp xếp. Ân, mấy ngày nay có hay không đặc thù nhân tài?

- Chủ công, đặc thù nhân tài có thêm số lượng không ít, nhưng toàn bộ đều là trong trấn đã có sẵn nghề nghiệp, thuộc hạ đều đã sắp xếp xong xuôi. Ân, ngày hôm nay sáng sớm mới tới một nhóm người, trong đó có một tên là trung cấp Ủ Rượu Sư.

Triệu Thần vội vàng khom người bẩm báo.

- Ân, Trung cấp ủ rượu sư. Không tệ, cuối cùng chúng ta cũng không cần phải đi mua rượu từ bên ngoài. Triệu lão an bài vài người tư chất cao một chút qua chỗ đó học nghề đi.

Hoàng Thiên gật gù đầu. Cái này cũng có thể là một tin mừng. Bình thường Hạo Thiên Trấn rượu toàn bộ là mua từ thị trường, uống không phải rất tốt, giá cả cũng không rẻ.

- Hoàng lão, hôm nay phiền phức ngài phái người dò xét toàn bộ khu vực xung quanh Hạo Thiên Trấn lãnh địa một chút, xem có doanh địa nào mới xuất hiện không, ví dụ như doanh địa có các loại tài nguyên. Nếu như phát hiện lập tức dẫn người tiến đánh, thu hoạch vấn đề có thể phối hợp với Triệu lão.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Hoàng Trung cùng Triệu Thần gật đầu. Tài nguyên doanh địa chuyện này bọn họ cũng biết. (Hệ thống thông báo bất cứ một sự kiện nào như thiên tai, phổ biến.... NPC đều được biết)

- Ân, mọi người trở về làm việc đi.

- Chúng thuộc hạ cáo lui.

Đám người hành lễ sau đó rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Giao dịch không tiền

Tài nguyên doanh địa xuất hiện ở Hoàng Thiên xem ra thiên tai sự kiện cũng sắp kết thúc. Đối với Thiên tai sự kiện lần này Tam Quốc khu người chơi lĩnh chủ trừ bỏ Hạo Thiên Trấn chính mình ra những lãnh địa khác có thể nói tổn thất thảm hại. Những ngày này thôn trang bị phá hủy thông báo vang lên cũng có ít nhất một trăm lần, còn lại thôn trang cũng là ngàn cân treo sợi tóc. Bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất, đây có thể nói là một trận kiểm hãm

lĩnh chủ người chơi phát triển.

Đối với hệ thống kiểm hãm việc này Hoàng Thiên cũng bất lực, hơn nữa người hưởng lợi nhiều nhất không phải là chính bản thân hắn. Người khác có phát triển được hay không hắn mới không thèm quan tâm đâu.

Dựa theo tình hình hiện nay, Hạo Thiên Trần rất nhanh có thể hoàn toàn độc chiếm hòn đảo này, hơn nữa không gặp phải người chơi khác gây trở ngại. Có lẽ đến lúc nên lên bờ bên kia thành lập một thôn trang, lấy đó làm căn cứ vươn cánh tay ra toàn bộ Tam Quốc.

Dựa theo tính toán của Hoàng Thiên, sau khi kết thúc giai đoạn thứ nhất: tích trữ nhân lực, vật lực, ổn định căn cứ chính. Có thể tiến hành giai đoạn thứ hai: xây dựng lực lượng trên lục địa đồng thời không chế toàn bộ tuyến đường biển.

Mà giai đoạn thứ hai này yêu muốn nhanh chóng làm được yêu cầu trên lục địa phải có ít nhất một thôn trang làm căn cứ, sau đó lấy căn cứ này làm tiếp điểm, tiếp nhận nhân lực, vật lực từ căn cứ chính chuyển tới. Dùng số nhân, vật lực này nhanh chóng phát triển, mà tiếp điểm này cần phát triển duy nhất chính là toàn lực chế tạo bến cảng, căn cứ quân sự, bất cứ lúc nào cũng có thể sẵn sàng tiếp nhận số lượng lớn binh lính từ căn cứ chính chuyển tới. Đồng thời lợi dụng tài nguyên nhanh chóng chiêu mộ, thu nạp dân cư chuyển về căn cứ chính để chuyển chức thành binh lính.

Giai đoạn thứ hai này nói tóm lại là muốn ở bên cạnh biển lấy tốc độ nhanh nhất phát triển thành một quân cảng hoặc một liên hợp khu Quân cảng. Ưu tiên phát triển quân đội. Từ đó không chế toàn bộ bờ biển. Căn cứ chính chuyển đổi thành hậu phương, có khả năng cung cấp số lượng lớn vật tư khi cần thiết cho tiếp điểm.

Đối với giai đoạn thứ hai này, Hoàng Thiên cũng đã cảm thấy có lẽ nên bắt đầu. Hạo Thiên Trần hiện nay tài lực đầy đủ thoả mãn cạnh biển căn cứ tiêu hao, thủy quân số lượng cũng không ít, hơn nữa sau khi thành công tấn công Đại Sơn thành, toàn bộ tư chất cao dân cư đã được sắp xếp chuyển chức sang thủy quân. Hiện tại Hạo Thiên Trần Thủy Quân số lượng đông đảo, nhiều hơn quân bộ. Mặc dù 2/3 trong số đó chưa được huấn luyện.

Kiến thôn lệnh đối với người khác có vẻ quý hiếm, khó có được, nhưng Hoàng Thiên ngay lúc này trong tay có ít nhất ba khối.

Hoàng Thiên ngồi suy tư vài giờ đồng hồ, cuối cùng cũng hoàn thành phác thảo ra một bản kế hoạch phát triển cứ điểm cạnh biển hoàn chỉnh. Nhìn trên bàn bàn thảo, Hoàng Thiên gật đầu, thầm nghĩ mấy ngày sắp tới liên hệ Triệu Thần một chút, xem có ai thích hợp quản lý thôn trang.

Tích...

Tích...

Hoàng Thiên vừa đứng dậy duỗi lưng một cái, thì có tin nhắn thanh âm truyền tới. Bình thường có thể gửi tin nhắn cho hắn chỉ có hảo hữu được hắn xác nhận mới có thể. Mà trong Thiên Hạ hiện nay hảo hữu duy nhất của hắn là Tường Vi cô nàng kia, lần này có tin nhắn đoán chừng lại có đồ tốt cần buôn bán. Hơi nhếch mép, Hoàng Thiên mở ra tin nhắn.

- Hoàng Trần chủ, không biết có rảnh rồi?

- Ân, có việc gì sao? Tường Vi thôn trưởng lại có đồ tốt muốn giao dịch?

Hoàng Thiên nhanh chóng hồi phục một câu. Đối với Tường Vi cô nàng này hắn cũng không khách khí làm gì. Hai bên đã quen thuộc từ rất lâu.

- Khục, Hoàng Trần trưởng, không lẽ Tường Vi trong mắt ngài là người như vậy? Mỗi lần liên hệ ngài chỉ vì giao dịch?

- Tường Vi thôn trưởng cũng là người bận rộn, nếu không phải đến giao dịch hay buôn bán gì thì ta trước tạm biệt. Tài nguyên doanh địa vừa xuất hiện ta còn muốn tìm tòi một chút đâu.

Hoàng Thiên không chút giơng dài hồi đáp. Hắn đồng ý Tường Vi làm hảo hữu mục đích chỉ có một, đó là hy vọng có thể từ chỗ nàng moi móc thứ tốt, có đồ tốt thì giao dịch. Mặc dù thường nghe nói nàng cũng là mỹ nữ này kia, nhưng hắn cũng không mấy quan tâm.

- Ngươi cái tên thẳng nam khốn kiếp. Loại như ngươi cả đời không có bạn gái.

Giọng điệu này không cần nói cũng biết là của cô nàng Ngọc Anh kia.

- Ngọc Anh tiểu mỹ nữ, ta có hay không có bạn gái quan trọng lắm sao? Thời buổi này bạn gái quan trọng hay thực lực quan trọng, chắc ta không cần phải giải thích nhiều.

Hoàng Thiên nhanh chóng hồi phục một câu. Ngọc Anh người này tính tình thế nào qua vài lần trò chuyện hắn cũng có chút hiểu biết. Thuộc về nóng tính xốc nổi loại người.

Tận thể thời kì này cái gì cũng thiếu, nhưng chỉ riêng mỹ nữ là chạy đầy đường. Như trước kia 10 nữ 5 nam thì còn quý hiếm, bây giờ ai còn quan tâm có hay không mỹ nữ, duy nhất quan tâm là có hay không sống sót được.

- Hoàng Trần trưởng, lần này liên hệ là có việc quan trọng hướng ngài xin giúp đỡ.

- Ô, không biết có chuyện gì mà Tường Vi thôn trưởng lại hướng ta xin giúp đỡ. Ta cũng đang ắc không mang nổi mình ắc a...

- Hoàng Trần trưởng, ta cũng không dài dòng, chúng ta muốn Hoàng Trần trưởng cung cấp cho đại lượng vũ khí, trang bị.

- Vũ khí trang bị? Không phải lần trước đã cung cấp cho Tường Vi thôn trưởng vài vạn bộ rồi sao? Không lẽ Tường Vi thôn trưởng đã dùng hết?

Hoàng Thiên có chút kinh ngạc hồi phục. Lần gần đây hẳn có chuyển cho nàng 2v bộ trang bị, mặc dù chỉ là sơ cấp nhưng thời kỳ này Sơ cấp trang bị cũng là rất tốt rồi.

- Hoàng Trần trưởng nói đùa, chúng ta làm sao có khả năng đã nhanh như vậy sử dụng hết. Chỉ là gần đây tài nguyên doanh địa xuất hiện, thị trường vũ khí trang bị đột nhiên yêu cầu tăng mạnh số lượng. Không giấu gì Hoàng Trần trưởng, số vũ khí lần trước chúng ta chỉ dùng tới một phần 5, còn lại toàn bộ mang bán.

- Tường Vi thôn trưởng đây là ý định buôn bán vũ khí? Đây có thể là phát đại tài nghề nghiệp a...

Hoàng Thiên nhìn tin nhắn, trong lòng có chút đồng ý Tường Vi cách làm. Buôn bán vũ khí trang bị không thể nghĩ ngờ là nghề nghiệp nhanh chóng phát tài nhất, hơn nữa có vẻ như nàng cũng đã nhìn ra thời kỳ đầu này Sơ cấp trang bị còn quý hiếm, đến thời kỳ sau Sơ cấp trang bị không thể có giá như vậy nữa.

Trong một thôn trang khá nhộn nhịp, người chơi cùng bình thường dân bản địa qua lại tấp nập, trong phòng ba tên mỹ nữ lúc này đang tụ tập một chỗ nói chuyện.

- Tỷ tỷ, lần này chúng ta bán ra hơn vạn bộ trang bị có phải hay không nguy hiểm quá lớn. Dựa theo chúng ta hiện nay phát triển, không đến vài tháng nữa là có thể toàn bộ sử dụng hết. Hơn nữa bán ra như vậy không thể nghĩ ngờ là tăng cường người khác thực lực.

Một người trong đó mở miệng nói, ánh mắt mang theo nghi hoặc.

- Phương Liên, bán trang bị chuyện này chúng ta đạt được lợi ích rất lớn không phải sao? Hiện tại chúng ta thôn trang hơn vạn người hoàn toàn không dùng đến chúng, để một chỗ không bằng đem ra bán, kiếm lời một số. Dựa vào tiền lời đó nhanh chóng phát triển chính mình thôn trang. Ta nghe nói hôm qua Hiên Viên thôn đã ném thử tấn công Trung cấp doanh địa, mặc dù thất bại, nhưng này cũng đã đủ để chứng minh đã có người nghĩ tới trang bị cấp cao hơn. Chúng ta không bán ra cứ để như vậy có thể rất nhanh sẽ không dùng được.

- Tỷ tỷ nói là Hiên Viên tên kia? Nghe nói bọn họ tổn thất gần 3000 người cuối cùng vẫn thất bại. Lần này bọn họ có thể nói là tổn thất nặng nề.

- Tỷ tỷ, ta nghe nói Hiên Viên tên kia tấn công Trung cấp doanh địa mục đích chủ yếu là lương thực. Lại nói tên kia cũng rất đen đui đầu, hôm trước liều mạng tấn công Trung cấp doanh địa lấy lương thực, hôm sau Tài nguyên doanh địa mở ra.

Được gọi là tỷ tỷ người kia chính là Tường Vi, nàng khẽ nhấp một ngụm trà, nói:

- Buôn bán trang bị chuyện này chúng ta sẽ làm, hơn nữa còn phải tận lực đi làm. Lợi dụng thời gian này kiếm lời một chút, dùng để sau này phát triển. Hơn nữa chúng ta thôn trang bốn phía đều bị thôn trang khác bao bọc, bất cứ lúc nào cũng có thể bị người khác công kích, nếu không nhanh chóng phát triển, sớm muộn cũng bị đánh tan. Buôn bán trang bị việc này được lợi không nói, riêng phần tiếng tăm cũng đủ để khiến người khác kiêng dè.

- Nhưng mà tỷ tỷ, trang bị này toàn bộ không phải do chúng ta chế tạo cùng đoạt được, việc này sớm muộn cũng bị lộ tẩy?

- Nhị muội không cần lo lắng lộ tẩy việc này. Chúng ta muốn bị lộ cũng là rất lâu sau đó, đến lúc đó nói không chừng chúng ta thực lực đã hoàn toàn đầy đủ tự bảo vệ mình đâu. Còn nữa, nếu như có lộ tẩy cũng không có gì, người khác cũng chỉ biết chúng ta từ một nguồn khác mua vũ khí sau đó bán lại, bọn họ biết đâu còn nghĩ chúng ta có một cường đại minh hữu đâu.

Nghe Tường Vi nói xong, cả phòng ba người bỗng dừng yên tĩnh lại, mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng.

- Hiện nay khó khăn là chúng ta hoàn toàn không đủ tiền để mua tiếp trang bị từ bên kia. Lần này tiền lời chúng ta đã dùng mua thêm một số bản vẽ cơ bản trên thị trường, còn xây dựng thêm kiến trúc... Hoàn toàn đã dùng gần hết.

Tường Vi nói xong bắt đầu đắm chiêu suy nghĩ, tiền bạc nàng hiện tại là không có. Xem ra phải nghĩ cách khác từ phía kia mua được trang bị.

- Hoàng Trần trưởng nói đùa. Phát tài việc này trong mắt chúng ta có thể là thật phát tài, trong mắt Hoàng Trần trưởng có lẽ tiểu tài cũng không phải đâu?

- Tường Vi thôn trưởng, việc này tạm thời không nói. Vũ khí trang bị ta ngược lại là có, nhưng không biết Tường Vi thôn trưởng ra giá bao nhiêu thu mua? Hay là nói dùng đồ vật gì trao đổi?

Hoàng Thiên đối với việc phát tài của các nàng quả thật không có hứng thú. Tiền tài hẳn hiện nay cũng không thiếu.

- Hoàng Trần trưởng, lần này chúng ta muốn 5v bộ trang bị, giá cả vẫn như lần trước.

- Được.

Hoàng Thiên thấy nàng muốn 5v bộ trang bị, cũng rất nhanh đồng ý. Dù sao Sơ cấp trang bị loại đồ này Hạo Thiên Trần trong kho hàng rất nhiều đâu. Quân đội hoàn toàn không dùng tới, mà thời gian trước Thiên tai phát sinh nên hẳn cũng không lấy ra đem bán. Nói đùa, Thiên tai bùng phát ai còn có

hứng thú đi mua trang bị.

Tính tốt giá tiền sau đó Hoàng Thiên đẩy 5v bộ Sơ cấp trang bị cùng giá cả lên thanh giao dịch. Dựa theo lần trước giá tiền mặc dù thấp hơn hiện nay giá trên thị trường, nhưng cùng đối phương hợp tác đã lâu hẳn cũng không để ý chuyện này. Đợi vài phút không thấy thông báo giao dịch hoàn thành, Hoàng Thiên có chút nghi hoặc gửi tin nhắn, nói:

- Tường Vi thôn trưởng thấy ta tính sai giá cả hay trang bị số lượng không đủ ?

-

- Không có sai.... Không có sai. Nhưng mà chúng ta....

Vài phút sau mới thấy Tường Vi cô nàng kia hồi phục lại, hơn nữa hẳn thấy có gì đó không đúng.

- Tường Vi thôn trưởng, đã số lượng cùng giá cả không sai, vậy mau đồng ý giao dịch nha. Thời gian của chúng ta đều quý báu không phải sao?

-

- Tên khốn kiếp chúng ta không đủ tiền mua nha.

- Ồ... Vậy có thể dùng thứ khác trao đổi. Như những lần trước, đặc thù bản vẽ vũ khí, kiến trúc...

- ...

- Chúng ta cũng không có...

- Vậy các người muốn dùng gì đổi?

- Chúng ta....

- Vậy các người còn muốn trang bị? Các người đùa giỡn với ta?

Hoàng Thiên nghe xong sắc mặt trầm xuống. Tiền tài không, đặc thù bản vẽ không, không có gì cả cũng muốn trang bị của hắn. Đây là đùa giỡn?

Đầu bên kia Tường Vi im lặng không nói. Mà Ngọc Anh cũng có chút lúng cuống, mua bán chịu chuyện này nàng chưa từng làm qua.

- Không phải đùa giỡn, tuyệt đối không phải đùa giỡn. Chúng ta chỉ là muốn mượn trang bị dùng trước, sau này sẽ trả tiền.... Ân sau này sẽ trả...

Hoàng Thiên xem xong có chút im lặng. Đây là loại gì kỳ ba.

Phương Liên nhìn tay chân lúng cuống Ngọc Anh có chút buồn cười. Nàng hít sâu một hơi, nói:

- Hoàng Trần trưởng, ta là Phương Liên. Chúng ta không phải muốn đùa giỡn với ngài, mà là chúng ta thật sự muốn mua trang bị. Giá cả vẫn như lúc trước. Nhưng Chúng ta tạm thời chưa đủ tiền bạc để mua hết. Hoàng Trần trưởng có thể hay không xem xét một chút, dù gì chúng ta quen biết cũng đã lâu, có thể hay không đợi vài ngày sau chúng ta trả tiền.

Hoàng Thiên xem xong trầm ngâm trong chốc lát, hẳn cũng muốn thử một chút xem mấy người này có hay không hớ hắn. 5v trang bị hẳn cũng có chút không để vào mắt nhưng hoàn toàn đủ để thử người khác.

- Được. Chuyện này ta đồng ý.

Đầu bên kia ba người thở ra một hơi. Sau đó vội vàng hồi đáp.

- Đa tạ Hoàng Trần Trưởng tin tưởng. Ngay sau khi bán được trang bị chúng ta lập tức sẽ hoàn trả tiền bạc.

Hoàng Thiên xem xong không có trả lời, mà là sửa lại giao dịch vừa rồi một chút, sau đó gửi qua.

- Hô, Thành công.

Tường Vi xác nhận giao dịch, sau đó nặng nề nói. Nhiều năm kinh doanh trên thương trường, nàng biết đây là đối phương đang cho nàng một cơ hội, thử xem có thể hay không trở thành lâu dài hợp tác đồng bọn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Âu Dương Phong

Kết thúc trò chuyện với Tường Vi đắm người, Hoàng Thiên rời khỏi phòng. Hấn dự định đi tìm Triệu Thần chỗ đó đòi hỏi một ít quản lý hình nhân tài.

Bởi vì Triệu Thần là phó trấn trưởng, bình thường rất nhiều việc cần xử lý cho lên văn phòng của hắn cũng rất lớn. Trước cửa có tấm biển ghi Phó Trấn trưởng phòng. Cửa không có đóng, Hoàng Thiên chậm rãi đi vào bên trong. Đây cũng là lần đầu tiên hắn bước tới nơi này, bình thường mọi việc đều do Triệu Thần sắp xếp xử lý sơ bộ sau đó chuyển tới chỗ hắn.

Hoàng Thiên bước vào bên trong cũng không có người nào chú ý tới hắn, trong phòng có gần mười người toàn bộ đều cắm cúi làm việc trên bàn.

Nhìn sơ qua trong phòng một lần, hấn hải lòng gât đầu. Sau đó ánh mắt hướng về phía một tên nam tử trung niên nhìn tới.

Âu Dương Phong

Tư chất: S (Hạo Thiên Trán thần cấp kiến thôn lệnh tăng lên nhất giai)

Chức nghiệp: Quan Văn

Trung thành: 90

Chính trị: 82

Vũ lực: 30

Thống soái: 40

Trí lực: 50

Sở trường đặc biệt: Quản lý nhạy bén. (Tăng lên lãnh địa hành chính xử lý hiệu xuất 5%)

Hoàng Thiên nhìn một chút thuộc tính số liệu, gật gật đầu nói:

- Chính là người.

Sau đó gọi hẳn tới Trần trưởng phòng làm việc nói:

- Âu Dương a, trong khoảng thời gian này người biểu hiện ta đều xem ở trong mắt, bàn giao công tác của người cho người khác đi. Hiện tại có một cái gian khổ nhiệm vụ giao cho người đi làm, không biết người có hay không tự tin hoàn thành.

- Chủ công cứ việc giao phó. Thuộc hạ nhất định tận lực hoàn thành.

Âu Dương Phong bời vì có chút hồi hộp, gạt mình một cái. Sau đó nghe thấy Hoàng Thiên lời nói xong hấn lập tức kích hành lễ nói. Đây là chủ công đang cho hấn cơ hội, cơ hội thăng quan tiến chức.

Hoàng Thiên vừa lòng gât gât đầu:

- Là như thế này, lãnh địa hiện tại thăng cấp đến Trấn xong xuôi, hiện tại tình hình vô cùng ổn định. Ta nghĩ có thể xây dựng một tòa phụ thuộc thôn xóm, theo lãnh địa diện tích mở rộng, hòn đảo này không lâu sau đó sẽ không bị chinh phục. Mà một thời gian sau có thể không đủ tài nguyên cho chúng ta sử dụng. Vì tương lai sau này Hạo Thiên Trấn dân cư tiếp tục phát triển. Ta quyết định hướng về phía đại lục thành lập một toà thôn trang. Thôn trang này nằm cạnh mặt biển, nó là tai mắt của Hạo Thiên Trấn, là nơi thăm dò, gom góp tài nguyên trên đại lục. Cũng là vòng phòng thủ bên ngoài của Hạo Thiên Trấn, tránh cho Hạo Thiên Trấn bị bất kỳ mối nguy hiểm nào từ bên ngoài.

[illegible]

- Chủ công nhìn xa trông rộng, thuộc ha bội phục!

- Tân thôn xóm yêu cầu một cái phụ trách nhiệm đủ tư cách thôn trưởng, ta nhìn trúng người, cho nên người có nguyện ý hay không đi bờ biển chịu khổ, gánh vác cái này trách nhiệm?

Tuy rằng có chút trong lòng chuẩn bị nhưng là nghe thấy cái này tin tức Âu Dương Phong vẫn là thực kích động, đây là cho chính mình quản lý một phương, hẳn nhanh chóng hồi phục một chút tâm tình, kiên định nói:

- Thuộc ha nguyên ý vì chủ công, muôn lần chết không chối từ!

- Rất tốt, nếu người nguyên ý đi, ta liền nói cho người một chút, cái này tâm thôn xóm ta chuẩn bị kêu Hoàng Tuyền thôn, đây là về sau lãnh địa trước lên đại lục hàng đầu căn cứ, là lãnh địa tiến công đại lục cửa sổ, tầm quan trọng không cần nói cũng biết! Người trong lòng hiểu rõ là được!

Âu Dương Dật Băng nghiêm túc gật đầu, nói:

- Thuộc hạ minh bạch, không biết chủ công đối với Hoàng Tuyền thôn còn có cái gì an bài?

- Nay tòa tân thôn xóm mệnh danh là Hoàng Tuyền thôn, kiến thôn lệnh một lát nữa ta sẽ đưa cho ngươi. Vị trí xây dựng ta đã xem xét xong xuôi. Lần này ngươi tới đó lập tức thành lập thôn trang, sau đó mặc sức phát triển, chỉ cần có thể ngươi liền thoải mái thực hiện. Hạo Thiên Trấn sẽ làm hậu thuẫn cho ngươi. Ngoài ra lần này ngươi xuất phát có thể từ chỗ Hoàng Trung tướng quân lựa chọn 1000 tên binh lính đưa đi cùng để đảm bảo an toàn giai đoạn đầu cho thôn trang. Từ Triệu Thần lấy một ngàn đồng vàng mang đi theo phục vụ thôn trang phát triển. Về phần lương thực, tài nguyên các loại ngươi tạm lấy đủ trong mười ngày thôn trang tiêu dùng. Cứ mười ngày một lần Hạo Thiên Trấn sẽ cử đội thuyền qua đó một lần. Đến lúc đó trong thôn thiếu gì có thể trực tiếp đề cập, trong trấn sẽ chuyển tới.

Có này đó điều kiện, Hoàng Tuyền thôn không cần giống như trước Hạo Thiên Trấn giống nhau, một bước một cái dấu chân mà chậm rãi phát triển. Đây cũng là phụ thuộc thôn xóm ưu thế, có đại bản doanh toàn lực duy trì, muốn người có người cần vật có vật, tự nhiên có thể nhanh chóng phát triển. Đường nhiên phụ thuộc tất cả người chơi lãnh địa cũng là như thế này, giấu lại về sau ôm đuôi lãnh địa người chơi sẽ có bao nhiêu điên cuồng! Sao phải nói về sau, bởi vì muốn có phụ thuộc lãnh địa, lãnh địa chính của người chơi phải đạt tới Trấn cấp độ.

Có như vậy vật tư duy trì, Âu Dương Phong trong lòng tự nhiên tự tin mười phần, tự tin nói:

- Yên tâm đi chủ công, thuộc hạ nhất định sẽ vì chủ công xây dựng tốt Hoàng Tuyền thôn!

- Mặt khác ở gần đó ngươi vài câu, tới đó về sau, ánh mắt muốn phóng xa một ít, đem nơi đó địa lý hoàn cảnh khảo sát rõ ràng, lựa chọn một cái có thể tu sửa đại hình bên cạnh vị trí tiến hành xây dựng bên cạnh. Mặt khác, tuy rằng có một ngàn binh lính phòng vệ, nhưng đang tiến hành xây dựng đồng thời cũng muốn chú trọng huấn luyện phòng vệ lực lượng. Ngay sau khi ổn định thôn xóm, yêu cầu xây dựng thêm số lượng lớn quân doanh, giáo trường để bất cứ tình huống nào xảy ra cũng có thể tiếp nhận số lượng lớn quân đội tiến đến chi viện, tránh khỏi lúc xảy ra mới luống cuống, nhớ kỹ sao?

Âu Dương Phong gật đầu ý bảo chính mình đã nhớ kỹ.

Gần đó thêm vài câu Hoàng Thiên cho hắn rời đi. Trước đó hắn còn quan sát một chút Âu Dương Phong trung thành độ, đã đạt tới 100, từ trung trình độ hắn mới hài lòng.

Âu Dương Phong vừa đi một lúc thì Triệu Thần và Hoàng Trung tiến vào. Chào hỏi xong xuôi Triệu Thần đi đầu mở miệng nói:

- Chủ công định để cho Âu Dương Phong lên đại lực dựng thôn, như vậy có phải hay không có chút vội vàng?

- Triệu lão, với tình hình hiện nay của Hạo Thiên Trấn, ngươi cảm thấy như vậy là vội vàng?

Hoàng Thiên không có trả lời mà hỏi ngược lại. Hắn tin tưởng Hạo Thiên Trấn tình hình Triệu Thần còn rõ ràng hơn hắn.

Quả nhiên Triệu Thần trầm ngâm một lát, sau đó có chút xấu hổ nói:

- Chỉ là... Chỉ là...

- Triệu lão là tiếc người đi. Đối với Âu Dương Phong ra đi lần này, Triệu lão lại khổ cực một chút. Ta tin tưởng Hạo Thiên Trấn đồng người như vậy không lẽ lại không có người lọt mắt Triệu lão.

- Chủ công, nhưng là quen tai hay việc nhà...

- Được rồi, cứ quyết định như vậy. Thành lập thôn trang phụ thuộc việc này Triệu lão cùng Hoàng lão lưu ý một chút là được.

Hoàng Thiên kiên quyết thái độ khiến Triệu lão cũng không dám nói gì thêm.

- Hoàng Trung lão tướng quân, tài nguyên doanh địa thăm dò việc này tiến hành thế nào?

Hoàng Thiên đột nhiên nhớ tới tài nguyên doanh địa, hỏi.

- Chủ công, thuộc hạ đã cho người dò xét toàn bộ lãnh địa trong phạm vi. Tìm được gần 30 điểm sơ cấp tài nguyên doanh địa, 7 điểm trung cấp doanh địa cùng 2 điểm cao cấp doanh địa. Toàn bộ những điểm này đã đánh hạ, số lượng tài nguyên trong mỗi điểm thuộc hạ không rõ ràng, người có thể hỏi Triệu lão. Ngoài ra thuộc hạ cũng đang dò xét bên ngoài phạm vi lãnh địa, số lượng doanh địa đang trong quá trình thống kê.

- Rất tốt. Tài nguyên doanh địa phát hiện bên ngoài phạm vi lãnh địa yêu cầu có binh lính bảo vệ trong quá trình khai thác, không được phép có sai sót.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

- Ân.

Hoàng Thiên hài lòng gật đầu. Trong lòng nghĩ tài nguyên doanh địa loại này trong lãnh địa của hắn số lượng có cũng không ít. Nơi hoang vu hẻo lánh này số lượng còn nhiều như vậy, chắc chắn trong lục địa số lượng còn lớn hơn.

- Tất cả mọi người đều biết, hiện tại chúng ta Hạo Thiên Trấn thoát nhìn phát triển rất nhanh, nhưng là không biết mọi người có hay không phát hiện, chúng ta trong trấn tồn tại một cái cực lớn tai hoạ ngầm. Đó chính là hiện tại phát triển trong trấn tài nguyên, tiền tài... đa phần đều là ở chiến tranh thu được chiến lợi phẩm. Tôi nói đơn giản một chút, chính là đoạt lấy tài phú tới phát triển chúng ta tự thân, mà tự thân nội tình quá mỏng yếu đi.”

Một câu nói ra, toàn bộ trong phòng người lập tức an tĩnh, đến bây giờ, rất nhiều người còn chìm đắm trong Hạo Thiên Trấn nhanh chóng phát triển, hoàn toàn không có ý thức được mối nguy cơ này.

Triệu Thần giờ phút này đứng ngồi không yên, bởi vì vấn đề này vốn là hấn làm phó trấn trưởng hấn là phải suy xét sự tình, hiện tại lại bị chủ công nhìn ra, đồng thời nói ra, cảm giác bản thân mình vô cùng hổ thẹn.

- Chủ công, là do thuộc hạ suy xét không chu toàn, xin chủ công trách phạt, cho phép thuộc hạ từ chức. Thuộc hạ thân là phó trấn trưởng cảm giác hổ thẹn, thẹn với chủ công tín nhiệm a.

Triệu Thần lập tức đứng ra, hướng về phía Hoàng Thiên nhận phạt.

- Triệu lão không cần như vậy, Hạo Thiên Trấn phát triển được như bây giờ Triệu lão công lao có thể không nhỏ. Làm chủ công ta đây như thế nào sẽ trách tội Triệu lão đâu? Đây là ta trước kia không có xem xét chu toàn, hấn là trách ta. Triệu lão không nên tự trách chính mình.

Hoàng Thiên vội vàng an ủi nói.

- Trước kia chúng ta không có phát hiện vấn đề, hiện tại phát hiện, chúng ta việc cần làm là sửa lại, không phải trách móc lẫn nhau.

Một mặt khuyên giải an ủi Triệu Thần một mặt đối với mọi người nói.

- Triệu lão mau ngồi, hiện tại chúng ta thảo luận một chút chúng ta trấn tình huống, tìm ra sai lầm mới có thể sửa đổi a.

- Tà chủ công tín nhiệm, thuộc hạ về sau sẽ chết báo chủ công tín nhiệm.

- Vậy trước tiên mời Triệu lão nói ra trong trấn tình huống cùng với vấn đề, chúng ta lại thảo luận như thế nào thay đổi, sửa chữa.

- Hiện tại chúng ta trấn chủ yếu vấn đề là không ít dân chúng đối với cả ngày cùng nhau lao động, cùng nhau sinh hoạt, cảm giác không có tư nhân không gian. Hơn nữa bọn họ làm việc hiệu suất cũng không còn cao như trước, đây là chúng ta vấn đề lớn nhất.

-

Kế tiếp, mọi người cùng thảo luận mấy vấn đề này, thảo luận một thời gian, đều không có thảo luận ra cách thức giải quyết. Trong phòng ai ai cũng tích cực lên tiếng, chỉ là rất nhanh lại bị bác bỏ .

Nửa ngày trôi qua, Hoàng Thiên rốt cuộc không chịu nổi, hấn ra hiệu dừng lại, sau đó chậm rãi lên tiếng:

- Ta vừa nghĩ ra một biện pháp, mọi người nghe một chút.

Hoàng Thiên nói xong phía dưới thảo luận sôi nổi đám người cũng yên tĩnh lại, toàn bộ ánh mắt đưa về phía hấn.

- Biện pháp của ta là tiến hành tư hữu hóa toàn bộ lãnh địa.

Lời vừa nói ra khiến trong phòng vừa im lặng trong chốc lát lại bắt đầu ồn ào lên.

- Chúng thuộc hạ ngu dốt, còn xin Chủ công nói rõ.

Hoàng Trung đứng ra nói.

Hoàng Thiên gật gù đầu, ra hiệu hấn về chỗ, sau đó nói.

- Tư hữu hóa lãnh địa chính là thực hành phân đồn điền chế độ, mỗi người 10 mẫu ruộng, người già, trẻ nhỏ được một nửa, tức là 5 mẫu. Mỗi nửa năm phải nộp thuế một lần, thuế thu bằng 10% sản lượng. Ngoài ra người tham gia quân ngũ số lượng ruộng được phân là 15 mẫu, nếu như không may hy sinh trong lúc làm nhiệm vụ thì gia đình binh lính đó được miễn thuế 30 năm, đồng thời trong trấn sẽ phụ trách nuôi dưỡng người già, trẻ nhỏ của binh lính đó nếu cần.

Ngừng một chút, Hoàng Thiên tiếp tục nói:

- Trừ bỏ phần ruộng đất ra, tiến hành phân chia nhà ở. Mỗi hộ gia đình một căn nhà. Đồng thời từ bỏ chế độ làm, ăn, sinh hoạt tập thể. Chuyển thành sinh hoạt trong gia đình, nhà nào lo làm nhà đấy, nhà nào không làm, lười biếng không có đủ ăn uống tự nguyện chuyển này trong trấn chỉ đạo trực tiếp người không chịu trách nhiệm.

- Để cho mọi người có thể bước đầu ổn định sinh hoạt, từ trong kho trấn phân phối cho mỗi người khẩu phần lương thực đủ ăn cho đến vụ thu hoạch sắp tới, cộng thêm mỗi người hai bộ quần áo cùng 50 đồng bạc. Mọi vật tư, công cụ lao động có thể hưởng trong trấn cửa hàng mua.

Ban ngày không chỉ có muốn xử lý các loại sự vụ, chồng chất như núi sự tình còn chờ hấn đi xử lý. Hao Thiên Trần hành chính cải cách, tư hữu hóa

tiến trình , thôn trang xây dựng , tài chính nội lại các loại vấn đề , quân đội thay quân cùng tuần chuyển địa điểm , này hết thấy làm Hoàng Thiên đơn giản như là một cái máy móc giống nhau làm việc .

Mà thời gian này Tường Vi bên kia cũng thường xuyên liên hệ với hân hỏi mua vũ khí , trang bị . Mỗi lần giao dịch cũng không nhiều , năm , sáu vạn bộ . Bởi vì Hạo Thiên Trấn quân đội ngày ngày đều đi xoát doanh địa , vài ba ngày là đủ một lần giao dịch . Điều này dẫn đến trong kho hàng tồn kho vũ khí số lượng lớn chưa bán ra được . Hoàng Thiên nhiều lần muốn Triệu Thần bỏ chút thời gian lên thị trường bán đi nhưng bởi vì quá bận nguyên nhân , đến nay vẫn chưa bán được .

Hoàn thành xong công việc , Hoàng Thiên dự định đi thị trường một chuyến , đem sơ cấp trang bị tồn kho hàng toàn bộ bán đi . Vừa định đứng dậy thì có tin nhắn âm báo truyền tới .

- Hoàng Trấn trưởng . Chúng ta lại muốn mua vũ khí .

Tường Vi tin nhắn đúng giờ phát tới . Trừ bỏ lần đầu không đưa tiền mà lấy trước trang bị tới giờ , hai bên đã giao dịch thêm vài lần . Cơ bản giá cả cùng tay trao tiền tay nhận hàng cũng làm Hoàng Thiên sinh ra chút ấn tượng tốt với nàng .

- Mỹ nữ thôn bây giờ đã là Cao cấp thôn trang , chúc mừng Tường Vi thôn trưởng . Tương lai Mỹ Nữ thôn xưng bá một phương Tường Vi thôn trưởng nhớ phải bảo bọc kẻ hèn này a .

Bởi vì hiện tại thôn trang cấp bậc vẫn như cũ hiện lên trên bảng xếp hạng lãnh địa , cho nên Mỹ Nữ thôn thăng cấp Hoàng Thiên cũng biết . Hai người gần đây thường xuyên làm giao dịch khiến Hoàng Thiên cùng Tường Vi có chút quen thuộc lẫn nhau , hai người còn thỉnh thoảng vui đùa vài câu .

- Hoàng Trấn trưởng nói đùa . Mỹ nữ thôn toàn chân yếu tay mềm bình thường nữ nhân , làm sao có khả năng xưng bá một phương . Tường Vi chỉ cầu mong chúng ta có một nơi yên ổn sinh hoạt là cảm tạ trời đất rồi .

- Tường Vi thôn trưởng không cần khiêm tốn . Mỹ nữ thôn có thể lọt vào top 10 bảng xếp hạng lãnh địa làm sao có thể là một đám nữ nhân chân yếu tay mềm đây ? Hơn nữa Tường Vi thôn trưởng nếu như không muốn xưng bá một phương , ta tin tưởng lấy nhan sắc " Chim sa cá lặn " của Tường Vi thôn trưởng tìm một nơi nương tựa vào sau đó yên ổn định cư cũng không phải là việc gì khó .

- Nha . Vậy Hoàng thôn trưởng có hay không đồng ý cho Tường Vi nương tựa ?

- Ha ha ... Nhà ta chùa miếu nhỏ , làm sao dám để cho Quý nhân như Tường Vi thôn trưởng nương tựa .

Hai người cứ vậy tin qua tin lại một lúc . Cuối cùng Hoàng Thiên trăm phần trăm có thể nhận định Tường Vi cô nàng này ẩn giấu nữ lưu manh bản tính . Chính bản thân hân bị nàng không ngừng khiêu khích khiến bộ phận nào đó trên cơ thể nóng lên , bùng bùng sinh cơ . Bởi vì không chịu nổi lên Hoàng Thiên ngay sau đó vội vàng chuyển đề tài .

- Tường Vi thôn trưởng , ta nói vũ khí chuyện này người có thể hay không tăng thêm số lượng mua một chút . Mỗi lần chỉ có chút ít như vậy , ta cảm giác rất không thoải mái nha .

- Hoàng Trấn Trưởng , 6 vạn bộ trang bị đối với chúng ta đã là số lượng không nhỏ . Thêm nữa ta sợ ăn không tiêu . Hơn nữa không biết Hoàng Trấn trưởng chỗ nào không thoải mái , nếu là thân thể vấn đề ta có thể trợ giúp nha , chỗ chúng ta có một vị cao cấp đại phu đây .

Lúc này ở một nơi nào đó trên lục địa , trong một căn phòng nhỏ , một nữ nhân thoải mái nằm trên ghế dài , ngửa đầu nhìn lên trần nhà . Có thể bởi vì thời tiết nóng nực nguyên nhân , nữ nhân lúc này chỉ mặc một bộ cổ đại áo ngủ , trắng nõn da thịt lộ ra một mảng lớn . Khuôn mặt xinh đẹp lúc này có

chút hồng hào , cũng không biết bởi vì nguyên nhân gì khiến nàng lâu lâu lại tự mình bật cười một tiếng .

Nữ nhân này chính là đang cùng Hoàng Thiên tin nhắn trò chuyện Tường Vi . Nếu người nào quen biết nàng lúc này xem được nội dung tin nhắn của hai người , chắc chắn sẽ vô cùng kinh ngạc . Bình thường tính tình lạnh lùng , băng giá , phong cách làm việc vô cùng ổn trọng , bá đạo Tường Vi giám đốc , lúc này lại chủ động cùng một người khác giới nói chuyện phiếm , hơn nữa nội dung cuộc trò chuyện có chút giống như khiêu khích nam nhân hương vị .

Có lẽ chuyện này chính bản thân Tường Vi cũng không biết mình tại sao lại như vậy . Nàng chỉ thấy trò chuyện với Hoàng Thiên người này rất thú vị , luôn luôn không nhịn được trêu chọc hăm một chút .

-----+++++-----+++++-----+++++-----

Hoàng Thiên trong lòng thầm mắng một tiếng nữ lưu manh . Gần đây mỗi lần cùng nàng trò chuyện trong người hần hoá khí đều bị kéo đi lên . Đường nhiên không phải bình thường hoá khí , mà là cây gậy sắt hoá khí .

- Tường Vi thôn trưởng , chúng ta cũng coi như làm ăn lâu năm , vậy ta nói thẳng đi . Chỗ ta còn một đợt trang bị số lượng lớn , ít nhất 50v bộ . Không biết Tường Vi thôn trưởng có hứng thú hay không ? Không lời nói ta sẽ đem lên thị trường bán .

- Nhiều như vậy ...

- Như thế nào ? Không thể ?

-

Bên kia Tường Vi cũng không trả lời mà là trầm mặc vài phút đồng hồ . Có vẻ như nàng đang cân nhắc . Hoàng Thiên thấy nàng không trả lời cũng không nói gì thêm , mà là kiên nhẫn chờ đợi . Hần biết đối với hiện nay người chơi tới nói , 50v có hơn bộ trang bị trong một lần giao dịch là số lượng không nhỏ .

Nếu như vụ làm ăn này Tường Vi không nhận , như vậy hần lên trên thị trường bán cũng khó có thể một lần giao dịch bán hết . Như vậy chắc chắn phải xé nhỏ ra bán . Mà một khi xé nhỏ ra làm nhiều đơn hàng , một lần toàn bộ đặt lên thị trường rất có thể sẽ gây ra tình trạng bão hoà , giá cả sẽ dần dần sụp giảm .

- Ta mua . Nhưng chúng ta tạm thời không có đủ tiền thanh toán , chỉ có thể trả trước một phần . Có lẽ phải đợi đến sau khi chúng ta bán được đồ .

Ngay tại lúc Hoàng Thiên gần như mất đi kiên nhẫn thì Tường Vi cô nàng này phát tin nhắn tới .

- Có thể . Ta cũng không phải rất cấp bách cần dùng tiền .

Hoàng Thiên trả lời , sau đó nhấp vào thanh giao dịch , lựa chọn Sơ cấp vũ khí Trang bị , tổng cộng gần 60v bộ . Giá cả lựa chọn là 1v đồng vàng , sau đó gửi đi .

Tường Vi bên kia cũng nhanh chóng xác nhận , sau đó gửi tới một đầu tin nhắn .

- Hoàng Trần chủ có phải là ở Mỹ Nữ thôn chúng ta sắp xếp gian tế đi vào ? Chúng ta hiện tại có tiền tài số lượng cũng nắm rõ trong lòng bàn tay .

- Tùy tiện ghi .

- Ta mới không tin đây . Hoàng Trần trưởng có phải hay không thông đồng trong thôn chúng ta cái nào nữ nhân , để nàng tiết lộ nội bộ thôn tư liệu cho người ?

Hoàng Thiên xem xong tin nhắn , khoé miệng có chút giật giật . Hắn thề chỉ tùy tiện chọn số tiền giao dịch , nào biết đến bên kia Tường Vi cô nàng lại suy diễn ra nhiều như vậy .

- Ta thông đồng bà ngoại người .

Hoàng Thiên thật không nhịn được thô bạo một câu .

- Ân . Sao người biết bà ngoại ta cũng ở trong thôn nha . Nói tới bà ngoại ta cũng còn rất đẹp đâu . Muốn hay không ta cho người ID kết bạn với nàng nha .

- ...

Hoàng Thiên có chút im lặng . Hắn không chịu nổi cái này cực phẩm . Dứt khoát không trả lời lại nàng .

- Đỉnh ! ...

Đúng lúc này hệ thống thông báo thanh âm vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tiên Bi phó bản

- Đỉnh! Tam Quốc hệ thống thông báo: Bởi vì phía tây nam Đại Hán lãnh thổ giặc Tiên Bi bất ngờ xâm phạm, liên tiếp trong ba ngày đánh hạ hai thành trì. Những nơi chúng đi qua không một cây cỏ sống sót, Hán Linh Đế nổi giận phải Đại Hán quân tình nhuệ tiến ra tiền tuyến. Đồng thời phát ra chiến tranh kèn lệnh, toàn bộ trong đại Hán lãnh thổ lĩnh chủ người chơi được quyền tiến về Tiên Bi thảo nguyên, vì đã chết dưới Tiên Bi móng ngựa đòi lại nợ máu.

- Đỉnh! Hệ thống thông báo: Hán Linh Đế thổi lên chiến tranh kèn lệnh, yêu cầu toàn bộ Tam Quốc lĩnh chủ người chơi đưa theo quân đội của mình về thảo nguyên chinh phạt Tiên Bi. Hệ thống nhân đây mở ra duy nhất một lần phó bản Tiên Bi công lược. Đã xây dựng thôn trang người chơi mong nhanh chóng dẫn theo quân đội vào phó bản, tìm kiếm cơ duyên.

- Đỉnh!....

- Đỉnh!...

Liên tiếp hệ thống thông báo thanh âm vang lên trong đầu toàn bộ người chơi trong khu vực Tam Quốc. Theo thông báo kết thúc, vô số người chơi chưa xây dựng thôn trang tiếc nuối không thôi, bởi vì lần đầu tiên hệ thống mở ra phó bản nhưng lại chỉ cho phép đã xây dựng thôn trang người chơi tiến vào.

Phó bản Tiên Bi công lược nói thẳng ra là yêu cầu Lĩnh chủ người chơi mang theo quân đội tiến vào cùng Tiên Bi người chém giết. Trong phó bản thu được chiến lợi phẩm nhiều ít toàn bộ dựa vào người chơi bản lĩnh, hệ thống không thu lại bất cứ chiến lợi phẩm nào của người chơi, đồng thời cũng không phát thêm ra bất cứ lợi ích nào. Bởi vì không phải là cưỡng ép tính phó bản, cho nên lĩnh chủ người chơi có quyền lựa chọn có hay không tiến vào.

Có lợi ích thì tương tự cũng có thứ phải bỏ ra. Đó là phạm tiến vào trong phó bản, quân đội bên trong tử vong chính là thật sự tử vong. Sau khi kết thúc phó bản không thể phục sinh. Tất nhiên ngoại trừ người chơi. Thời gian từ lúc bắt đầu đến cuối lúc kết thúc phó bản là 30 ngày.

Cũng bởi vì bản thổ quân đội chân chính tử vong chuyện này cũng không biết trong phó bản Tiên Bi người thực lực ra sao khiến cho một số lĩnh chủ người chơi do dự không biết có nên xông phó bản hay không.

Có người này thì cũng có người kia. Một số lĩnh chủ thuộc về loại phản tử hiếu chiến ngay sau khi nghe thông báo cũng ngay lập tức triệu tập quân đội.

Mà trong số những người thuộc về nhóm phản tử hiếu chiến này, Hoàng Thiên cũng vinh dự là một trong số đó.

Hạo Thiên Trần phòng nghị sự lúc này vài người đang ngồi yên vị bên trong.

Trong phòng bầu không khí vô cùng nghiêm túc, trên ghế chủ vị lúc này, Hoàng Thiên liếc mắt nhìn phía dưới vài tên thuộc hạ, nói:

- Ta tin tưởng mọi người cũng biết chuyện Phó bản Tiên Bi công lược. Như vậy không biết mọi người có ý kiến gì.

Phía dưới đám người ta nhìn người, người nhìn ta, sau đó nhất trí nói:

- Tuân theo chủ công quyết định.

Hoàng Thiên gật gật đầu, sau đó nhìn về phía tay phải nơi dành cho Võ Tướng thành viên, hỏi:

- Báo cáo một chút quân đội tình huống đi.

- Chủ công. Hiện tại chúng ta quân đội toàn Trần có hơn ba vạn người, trong đó hơn một vạn là Thủy Quân. Còn lại 2 vạn người trong đó 1 vạn 4000 người là Cung Kỵ Binh cùng Khinh Kỵ Binh, 5000 người là Trọng Kỵ Binh, còn lại thuộc về công thành khi điều khiển người.

Hoàng Trung lập tức đứng ra bẩm báo. Đối với Quân đội việc hấn nắm rõ trong lòng bàn tay.

Hoàng Thiên đối với Quân đội số lượng có chút hài lòng, sau đó đột nhiên nhớ tới gì đó, hỏi:

- Cung Kỵ Binh cùng Khinh Kỵ Binh toàn bộ đã có đầy đủ ngựa sao?

- Bởi vì thời gian trước trong số mới dân cư có ba tên Trung cấp cùng Sơ cấp thuần thú sư đến, cho nên hiện nay trong quân đội số lượng chiến mã gần như đầy đủ.

- Tốt. Lần này vào phó bản ta cần một Vạn cung kỵ cùng Khinh kỵ. Triệu Võ, lần này ngươi đi theo ta, bây giờ lập tức đi Quân doanh điểm người.

- Thật? Tuân lệnh, chủ công.

Triệu Võ nghe đến mình được đi, lập tức hưng phấn nói.

- Triệu Thần, lần này ta cần 100v mũ tên, cùng lương thực đủ ăn một ngày cho 1v người ngựa. Ngoài ra Hành chính sự vụ trong trấn như bình thường hoạt động.

- Hoàng Trung, trong thời gian này ta rời khỏi, người phụ trách toàn quyền xử lý quân sự việc trong trấn. Tăng cường tuần tra, giám sát. Phát hiện bất cứ người nào bất thường lập tức bắt giữ. Nếu có phản kháng ta cho phép trảm trước mắt sau.

- Được rồi, mọi người nhanh chóng về chuẩn bị.

- Tuân lệnh, chủ công.

Đám người đứng dậy, cúi đầu hành lễ sau đó rời đi.

Hoàng Thiên thấy đám người rời đi hết, hấn ý định đi theo Triệu Thần chỗ đó. Dem 100v mũ tên cùng lương thực bỏ vào Nhân giới, thuận tiện việc vận chuyển. Tiên Bi địa phương Hoàng Thiên ở trước khi tận thế buông xuống cũng có biết sơ sơ qua các game hấn từng chơi. Nơi đó là một vùng đại thảo nguyên rộng lớn, Tiên Bi người sống thành từng bộ lạc to, nhỏ. Bọn họ sinh hoạt dựa vào nuôi ngựa, bò. Tổng thể thực lực rất mạnh, có điều Tiên Bi không có người cầm lái cho nên lực lượng phân tán khắp các bộ lạc.

Hoàng Thiên vừa định đứng dậy đi ra thì ngoài cửa Diệp Minh Nguyệt lại đi vào. Nhắc tới mới nhớ đến hấn rất lâu không có cùng cô nàng này tiếp xúc, nguyên nhân thì rất đơn giản là do hấn bận rộn không có thời gian.

- Chủ công.

Diệp Minh Nguyệt bước vào phòng, đối với Hoàng Thiên hành lễ nói. Có thể bởi vì đơn độc tiếp xúc với Hoàng Thiên nên nàng có chút câu lệ.

- Minh Nguyệt, có việc gì sao?

Hoàng Thiên nhìn nàng một chút rồi cười nói. Diệp Minh Nguyệt khá là xinh đẹp, hẳn có thể chấm cho 8.5 điểm. Bởi vì mặc áo giáp nguyên nhân, trông nàng khí chất khá là anh tuấn sáng, khí vũ hiên ngang.

- Chủ công, Ta.... Ta....

Diệp Minh Nguyệt có chút lúng cuống, muốn nói lại không dám nói.

- Minh Nguyệt, đi tới trước mặt ta.

Hoàng Thiên thấy nàng như vậy, có chút buồn cười nói.

Diệp Minh Nguyệt nghe hắn nói vậy, có chút bẽn lèn đi tới phía trước mặt hắn. Khi hai người còn cách nhau bốn, năm mươi cm mới dừng lại.

Hoàng Thiên một tay đem nàng kéo vào trong ngực mình, để nàng ngồi trên đùi mình, cứ như vậy ôm lấy nàng.

Nhìn Hoàng Thiên khuôn mặt khá anh tuấn gần như vậy, nàng khuôn mặt hơi đỏ lên, sau đó cúi gục đầu xuống không dám ngẩng lên.

- Minh Nguyệt, có việc gì cứ nói, đừng ngại ngùng.

Hoàng Thiên kề sát miệng vào tai Diệp Minh Nguyệt, nhẹ nhàng thì thầm nói.

Diệp Minh Nguyệt lúc đầu bất ngờ bị Hoàng Thiên ôm lấy, có chút lúng cuống không biết có nên giãy dụa hay không. Sau đó bên tai cảm nhận được hắn hơi thở nóng bỏng, khuôn mặt nàng không khỏi đỏ lên.

- Chủ công, ta...

- Khi có hai chúng ta thì có thể gọi ta là Hoàng Thiên nha.

Hoàng Thiên tiếp tục thì thầm nói. Mà tay hắn thì luôn qua bộ giáp sắt, nhẹ nhàng xoa xoa bộ ngực nàng. Hắn có ý định bắt lấy nàng một huyệt.

Diệp Minh Nguyệt thân thể hơi run lên, bộ ngực hơn hai mươi năm chưa bị người khác chạm qua bất ngờ bị tập kích khiến nàng nhất thời không biết làm sao. Khuôn mặt vốn đã đỏ giờ càng thêm đỏ. Nếu như người ôm nàng không phải là Hoàng Thiên tới nói, nàng chắc chắn sẽ không do dự rút kiếm chặt tay hắn.

- Lan Anh không phải tìm ta có chuyện gì sao? Mau nói nha.

Hoàng Thiên thấy nàng như vậy, trong lòng tà ác ý nghĩ hiện lên. Hắn tiếp tục tại bên tai nàng thổi nhiệt khí, đồng thời tay còn lại cũng chậm rãi thăm dò xuống dưới, nơi hoang dã đào nguyên.

Tiết Lan Anh run rẩy một chút, vội vàng dùng tay giữ lấy tay hắn, không cho hắn tiếp tục. Sau đó cắn răng nói:

- Chủ... Thiên, ta... Ngươi có thể dẫn theo ta cùng Nguyệt Nữ Vệ cùng đi... Cùng đi cùng ngươi sao?

Không biết bởi vì nguyên nhân gì, Diệp Minh Nguyệt bàn tay ngăn cản hắn hành vi xấu cũng không phải rất dùng sức. Hoàng Thiên hơi chuyển nhẹ tay một chút là có thể thoát khỏi bàn tay nàng ngăn cản.

Đặt trước ngực Diệp Minh Nguyệt bàn tay to tiếp tục không kiêng nể gì chủ nhân là nàng mà tiếp tục nhào nặn. Đồng thời phía bên dưới bàn tay cũng tiếp tục tiến tới, cách lớp đồ lót mân mê.

- Muốn đi cùng?

Hoàng Thiên ngậm lấy vành tai nàng thì thầm thì.

- Ân... Ân... Thiên.... Ta muốn đi...

Diệp Minh Nguyệt bị ba phía vây công, có chút cảm giữ không nổi trả lời.

- Nhưng mà ta không lừa nha. Nếu như ngươi bị thương không phải ta muốn đau lòng chết.

- Không... Sẽ không....

- Để Minh Nguyệt làm thân vệ cho ta, không lẽ Minh Nguyệt không biết là ta không muốn thấy Minh Nguyệt bị thương nha.

Diệp Minh Nguyệt phòng tuyến rất nhanh tan vỡ, hai tay nàng nắm chặt lấy góc áo, cũng không lần nữa đi ngăn cản hai cái tay đang tác quái của hắn.

- Nhưng là... Nhưng là ta là võ.... Võ tướng... Ân...

Hoàng Thiên cánh tay không ngừng nhào nặn ngực nàng, mềm mại cảm giác làm hắn không muốn buông tay.

- Được rồi, vậy lát nữa cùng ta cùng nhau đi.

Hoàng Thiên nhìn nàng, khuôn mặt nàng mặc dù đỏ bừng nhưng thái độ kiên quyết vẫn không giảm sút chút nào.

Nhìn trong ngực mỹ nhân xinh đẹp, Hoàng Thiên trong lòng mãnh liệt trào lên ý nghĩ đè nàng xuống hành quyết. Hắn hơi cúi đầu nhắm ngay đôi môi anh đào nhỏ nhắn của nàng hôn xuống.

Diệp Minh Nguyệt bởi vì chưa có kinh nghiệm nguyên nhân, rất vụng về đáp lại hắn.

Vài phút sau khi nàng gần như không thở nổi, hai người mới môi rời môi.

- Thích sao?

Hoàng Thiên nở nụ cười xấu xa hỏi.

- Ân...

Hoàng Thiên cứ như vậy thì thâm cùng Diệp Minh Nguyệt, đồng thời hai tay hắn cũng chưa có dừng lại qua, tiếp tục khiêu khích nàng.

Dần dần thời gian trôi qua, hơn mười phút sau Diệp Minh Nguyệt cơ thể đột nhiên căng cứng, nhưng rất nhanh thì lại mềm nhũn xuống.

Hoàng Thiên thấy vậy cười cười. Hắn đem bàn tay ở phía dưới đào nguyên cốc lấy ra, hơi liếc một chút thấy hai ngón tay có một chút chất lỏng bám lấy. Lại nhìn Diệp Minh Nguyệt lúc này hai mắt mê li, há miệng thở dốc, hắn đưa hai ngón tay dính chất lỏng đặt vào miệng nàng.

Diệp Minh Nguyệt lúc này lần đầu trong đời bị khoái cảm bao phủ, nàng chỉ cảm thấy có thứ gì đó đặt trong miệng mình, không tự chủ được mút nhẹ một chút. Rất nhanh sau đó hương vị tanh tanh làm nàng bừng tỉnh, vội vàng nhả ra hai ngón tay hắn, sau đó không biết từ đâu lấy ra sức lực vùng dậy chạy ra ngoài cửa.

Hoàng Thiên thấy nàng chạy đi hắn cũng không gọi lại, mà là khẽ mỉm cười, hai ngón tay lúc trước đưa lên mũi nhẹ ngửi một chút. Mũi người hương vị để lại trên mặt nét cười càng đậm.

- HoàHoàHHoàH

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tiến vào thảo nguyên

Hơn một giờ sau.

Hạo Thiên Trần bên ngoài thành trì doanh trại, lúc này một vạn người bùng bùng sĩ khí lên ngựa.

Trải qua một phen động viên binh lính, Hoàng Thiên mới quay ra dặn dò Triệu Thần cùng Hoàng Trung một chút.

Nội dung chủ yếu là dặn dò bọn họ chú ý trong Trần phát triển. Đến nỗi Hoàng Tuyền Thôn thì thường xuyên phái người đi qua cung cấp tài nguyên là được, tận lực làm cho bọn họ nhanh chóng phát triển.

Xong xuôi đầu đó, hắn khởi động phó bản.

- Đình! Phải chăng xác nhận tiến vào Tiên Bì phó bản?

- Xác nhận!

Theo một trận bạch quang phủ xuống, 1v đại quân biến mất ở Quân doanh.

Một thảo nguyên rộng lớn, cây cỏ mọc xanh tốt, bạch quang chợt lóe, xuất hiện một nhóm lớn quân đội. Nhóm Quân đội này hàng ngũ chỉnh tề, thuần một màu hắc sắc áo giáp, trên vai khoác cung dưới hông đeo kiếm. Hơn vạn người toàn bộ đều cưỡi ngựa, một lá cờ lớn thêu chữ Hạo đỏ như máu tung

bay theo gió ở quân đội tiến đầu. Đám quân đội này chính là cùng Hoàng Thiên xuất phát từ Hạo Thiên Trấn.

Nhìn hùng hổ quân đội, không biết là do thảo nguyên mặt trời chói chang ảnh hưởng, hay là mệnh mông thảo nguyên ảnh hưởng, Hoàng Thiên trong lòng hào khí vạn trượng, giống nghen ở cổ khí, cả người kích động vô cùng. Rất muốn lập tức tìm kẻ địch chém giết một phen.

Không phải Hoàng Thiên tàn bạo, mà đây là mỗi nam nhân trong lòng nhiệt huyết, hơn nữa trên đời này có cái nào nam nhi chịu tình nguyện bình thường? Rong ruổi ở rộng lớn thiên địa là mỗi cái nam nhi ước nguyện, đặc biệt là ở tam quốc vũ khí lạnh bối cảnh lúc này, cái nào nam nhi không nhiệt huyết sôi trào mà trở hết tài hoa, cầu vinh diệu, hưởng thụ vinh quang.....

Hít sâu một chút hồi phục tâm tình, nhìn bên cạnh mình Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt, hần suy nghĩ một chút, nói:

- Minh Nguyệt, hạ lệnh Nguyệt Nữ vệ tản ra xem xét tình huống, ta muốn trong thời gian nhanh nhất có được tình báo xung quanh nơi này.
- Triệu Võ, hạ lệnh Hạo Thiên Quân tiếp tục tiến lên, hướng mặt trời lặn phương hướng xuất phát.
- Tuân lệnh, chủ công.

Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt lập tức đi chấp hành.

Vài phút sau, phía sau lưng Hoàng Thiên 1000 tên Nguyệt Nữ vệ lập tức mười người một đội tản ra bốn phương tám hướng, dưới chân chiến mã vụt vụt mà lao đi. Mà Diệp Minh Nguyệt cũng dẫn một đội tản ra theo.

Rộng lớn thảo nguyên, đoàn người không biết đi được bao xa.

Đại khái hơn hai giờ sau, một nhóm Nguyệt Nữ vệ trở về.

- Chủ công, phía trước phát hiện một cái bộ lạc, nhân số đại khái hai ngàn tả hữu.

Nghe được Nguyệt Nữ Vệ bẩm báo, Hoàng Thiên lập tức hưng phấn lên. Quay đầu lại nhìn đám Hạo Thiên Quân lớn tiếng nói:

- Mục tiêu đã xuất hiện nha, các huynh đệ theo ta xông, bao vây tiêu diệt chúng.

Nói xong dưới sự chỉ dẫn của Nguyệt Nữ vệ, hần thúc ngựa lao đi. Phía sau hần mọi người cũng không chút nào chậm chễ, lập tức lao theo.

Không lâu sau, trước mặt hiện lên một đám lớn lều vải, khói bếp bốc lên nghi ngút từ đỉnh lều. Bốn phía xung quanh lều vải được bao quanh bởi những hàng rào gỗ thô sơ. Bên cạnh còn có một khu chuồng trại to lớn, bên trong lít nhít động vật. Bởi vì khoảng cách nguyên nhân Hoàng Thiên cũng không thấy rõ chúng là động vật gì.

Theo Hoàng Thiên mệnh lệnh, Hạo Thiên Quân binh lính lập tức thúc ngựa lao lên, được một đoạn thì bắt đầu tách ra thành hai mũi ý đồ đem bộ lạc vây quanh.

Có lẽ đến giờ ăn uống nguyên nhân, toà này Tiên Bi bộ lạc cảnh giác vô cùng thấp, đợi khi bị vây quanh mới phát hiện.

- Cùng tiền thủ chuẩn bị. Bắn!

Đội khoảng cách đủ gần, Hoàng Thiên lập tức hạ lệnh bắn tên.

Nhất thời, lít nha lít nhít mũi tên hướng về phía bị bao vây Tiên Bi bộ lạc người phóng tới.

Một đợt lại thêm một đợt, rất nhanh toàn bộ người bên trong ngã xuống. Đợi khi không thấy động tĩnh gì, hần mới ra lệnh dừng lại, sau đó chậm rãi tiến vào bên trong. Nhóm Nguyệt Nữ vệ vừa trở về nhanh nhẹn xuống ngựa chạy vào trước.

Chỉ là vừa đi vào được vài bước, phía bên trong chạy ra một đứa con nít sáu, bảy tuổi, ôm chầm lấy một tên Nguyệt Nữ Vệ. Sau đó không biết từ đâu lấy ra một con dao nhỏ " Xoẹt " một cái đâm thẳng xuống chân nàng.

Tên Nguyệt Nữ Vệ này vội vàng đẩy đứa nhỏ ngã ra mặt đất, sau đó ngơ ngác nhìn nó. Không chỉ có mình nàng, phía sau mấy tên Nguyệt Nữ Vệ khác cũng một bộ kinh ngạc biểu tình. Một màn này ở phía sau Hoàng Thiên cùng Hạo Thiên Quân đám người đều nhìn thấy. Bọn họ không nghĩ tới một đứa trẻ nhỏ lại làm như vậy.

Mà đứa trẻ kia sau khi bị đẩy ngã, nó tiếp tục bò dậy. Tay cầm dao nhỏ hướng ngay cổ tên Nguyệt Nữ vệ kia đâm tới. Có lẽ bởi vì bất ngờ nguyên nhân, tên Nguyệt Nữ Vệ này vẫn bất động không nhúc nhích.

Đợi khi nàng tỉnh hồn lại thì lúc này lưỡi dao đã cách cổ nàng không xa, chỉ vài cm. Nàng bắt lực nhắm mắt lại chờ chết.

Phập.

Vài giây sau không thấy động tĩnh gì, tên Nguyệt Nữ Vệ này mở mắt ra thì thấy trước mắt đứa trẻ giữa trán cắm một mũi tên. Mà trên tay nó lưỡi dao chỉ còn cách cổ nàng một cm khoảng chừng.

Lúc này phía ngoài khoảng cách 30m, Hoàng Thiên thu hồi trong tay cung tên, sau đó bước vào bên trong. Vừa rồi cảnh tượng khiến hắn có chút bất ngờ, nhưng rất nhanh khôi phục trở lại. Thấy tên Nguyệt Nữ Vệ kia không chút phản ứng, hắn thầm mắng một tiếng sau đó mới đoạt lấy từ bên cạnh của Triệu Vô cung tên, nhất tên nổ đầu cứu sống nàng.

Kể tiếp quá trình liền dễ dàng hơn, Hoàng Thiên kiểm tra một chút thu hoạch, chiến mã nhiều nhất 12000 có hơn, tiền tài 354 đồng vàng 25 bạc 1 đồng, dê bò hơn vạn con. Vũ khí trang bị cũng không ít, vài ngàn bộ.

Hơn hai ngàn người bộ lạc đạt được thu hoạch mười phần phong phú. Có lẽ bởi vì bọn họ nuôi dê bò nguyên nhân lên hoàn toàn không cần lương thực dự trữ.

Bởi vì đặc biệt phó bản, có thể gửi hệ thống thu giữ giúp chiến lợi phẩm, khi nào kết thúc phó bản có thể lấy lại. Hoàng Thiên đem toàn bộ động vật sống như dê, bò, ngựa... đem gửi. Còn lại tiền tài tài nguyên tự mình thu giữ.

Nghỉ ngơi một lúc, đám người tiếp tục lên ngựa xuất phát, lúc này Nguyệt Nữ Vệ đi do thám đã trở về. Bẩm báo sáng tỏ bốn phía tình huống, ước chừng mỗi 4-50 km tả hữu liền có một cái loại nhỏ bộ lạc.

Dựa theo vừa rồi đầu pháp, Hoàng Thiên dẫn đám quân đội một đường càn quét, tiến sâu vào thảo nguyên.

Ba ngày sau.

Lúc này Hạo Thiên Quân đã tiêu diệt hơn mười Tiên Bi bộ lạc. Bởi vì quân đội người người tinh thông viễn trình cùng cận chiến công kích, nên cơ hồ không có thương vong gì. Ân, ngoại trừ tên Nguyệt Nữ Vệ lúc trước.

Dưới ánh nắng mặt trời chói chang, Hạo Thiên Quân đám binh lính như một dòng nước lũ màu đen hướng về phía trước bộ lạc lao tới.

Khi đại quân cách bộ lạc khoảng 1 km thời điểm, bị cái này bộ lạc người phát hiện được, lập tức tổ chức kỵ binh chuẩn bị nghênh địch. Động tác tuy rằng nhanh chóng, nhưng chờ đến tổ chức tốt thời điểm, Hoàng Thiên đã dẫn dắt quân đội vọt vào bên trong bộ lạc, đối với bọn họ tiến hành giết chóc.

Bất quá Tiên Bi người cũng thật là hung hãn, toàn dân toàn binh bộ lạc chính là không giống binh thường. Biết rõ đánh không lại, vẫn là tổ chức lên bộ phận quân đội hướng về phía Hạo Thiên quân dũng cảm mà xông đi lên, giờ lên cao trong tay loan đao, hô lớn “Sát”, mấy chục giây qua đi, hai cổ kỵ binh va chạm vào nhau, giống như là hai dòng nước lũ đụng vào nhau, tức khắc người ngã ngựa đổ, chiến mã hí vang, đao thương nhập thể thanh âm.

Nhưng là chính là như vậy, cũng không ai lùi bước, hai bên binh lính chỉ biết tiến công, tiến công, lại tiến công, trận này không có đường lui chiến tranh, không có một tia thương hại ở trong đó, không phải người chết chính là ta mất mạng.

Tiên Bi kỵ binh thấy được rất nhiều đồng bạn, bạn tốt đều ngã xuống màu đen quân đội trường thương, càng nhiều bắt đầu không màng sống chết, trực tiếp không phòng thủ, một đao bổ về phía hồ kẻ địch. Thậm chí từ trên ngựa nhảy qua, ý muốn sát người công kích, nhưng dù có như vậy cũng rất nhanh bị bên cạnh người khác đâm xuyên thân thể. Người nào may mắn tiếp cận thân được nhưng phát hiện ra vũ khí của mình hoàn toàn không xuyên qua được đối phương áo giáp, ý định đưa đao lên cắt cổ thì bị phản sát.

Chiến đấu loạn thành một đoàn, thậm chí không ít Tiên Bi bộ lạc connit trực tiếp lấy đao, đối với màu đen kỵ binh công kích, trên mặt không có bất kỳ một tia dao động, phẳng phai này đều là thói quen, ngay cả nữ nhân đều cầm lấy loan đao, bổ về phía kẻ địch.

Nhưng là, bọn họ phản kháng là vô ý nghĩa, trên thực lực cùng số lượng chênh lệch không phải hung hãn có thể đền bù, chênh lệch là quá lớn, cơ hồ là nghiêng về một bên tàn sát.

Chiến đấu rất nhanh kết thúc, kết quả thống kê ra tới, toàn quân không ai chết trận, bị thương 15 người, đạt được 562 đồng vàng, bạc 56, chiến mã 14000 con có dư. Dê bò, các loại vũ khí trang bị cũng rất nhiều.

Lần này bởi vì Hoàng Thiên muốn thử sức Hạo Thiên Quân cận chiến trình độ, bây giờ xem ra cũng rất không tồi.

Đại quân nghỉ ngơi chỉnh đốn hơn một giờ lại tiếp tục hướng về tiếp theo mục tiêu đi tới, các tướng sĩ hiện tại sĩ khí rất cao, hiện tại yêu cầu chính là tiến công tiến công cùng tiến công.

Một ngày trôi qua, toàn quân đánh hạ 7 tòa loại nhỏ bộ lạc, tiền tài đạt được 1v, chiến mã có 10v tả hữu, mặt khác vật tư rất nhiều. Thu hoạch vô cùng khổng lồ.

Hạo Thiên Quân chết trận 0 người, bị thương 30 người. Bởi vì ngoại trừ một lần duy nhất tiến hành kỵ binh đối đầu ra, còn lại Hoàng Thiên đều sử dụng viễn trình công kích, cho nên thương vong là không có.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Tiên Bi phó bản hành trình

Hơn mười ngày thời gian, Hoàng Thiên dẫn dắt Hạo Thiên Quân binh lính một đường hướng Tây, càn quét không biết bao nhiêu là bộ lạc.

Lúc này trong một bộ lạc nhỏ, trên mặt đất máu tươi chảy thành dòng, cứ vài mét lại thấy một người nằm đó, trên thân thể không bị cung tên đâm xuyên thì trên cổ lại bị chém ngang. Huyết tinh vô cùng.

Trong lều lớn nhất Hoàng Thiên đang kiểm kê một chút chiến lợi phẩm của lần này.

Triệu Vô từ phía ngoài đi vào, hành lễ nói:

- Chủ công, có chút không thích hợp.

Hoàng Thiên cũng phát hiện không thích hợp, từ thu được tài nguyên liền có thể nhìn ra tới.

Nhân số vẫn là ba ngàn hơn người, nhưng dân cư cơ hồ đều là thanh niên trai tráng. Đồng thời thu được đồ vật là nhiều hơn những lần trước vài lần.

Số lượng lớn mũi tên, vũ khí, lương thảo cũng là lần đầu xuất hiện.

Diệp Minh Nguyệt đi tới, trong tay cầm mấy tấm da dê nói:

- Chủ công, nơi này có thể là bộ lạc lớn nào đó một cái thám báo cứ điểm, đồ vật này đều lợ lợ soát điều.

Hoàng Thiên tiếp nhận đồ vật, mắt nhìn vừa thấy mặt trên xác thật là bản đồ, lộ tuyến linh tinh, nhưng là không có bất luận cái gì tham khảo, hấn xem không hiểu.

- Thu thập xong, mau rời khỏi nơi này, chúng ta đến nơi xa đi cắm trại.

Nếu là thám báo cứ điểm, bên ngoài khả năng còn có một ít thám báo ở hoạt động, chờ bọn họ trở về, nhìn đến cảnh tượng này, Hoàng Thiên dám người khả năng sẽ có nguy hiểm.

Sau một phen lục soát, đem có giá trị đồ vật đều thu hết, sau đó Hoàng Thiên liền rời đi.

Chạy như điên hơn một giờ, trời cũng gần tối hấn mới tìm một chỗ đóng quân.

Ngày hôm sau sáng sớm, Hạo Thiên Quân mọi người lại tiếp tục lên đường. Qua một đêm nghỉ ngơi, cả đám đều tinh thần sung mãn.

Hoàng Thiên suốt một đêm suy nghĩ, hấn quyết định đổi hướng một chút sang Tây Nam. Bởi vì hấn trải qua suy xét, rất có thể trước mắt sẽ chạm trán với Cao cấp bộ lạc hoặc thành trì. Đối với một vạn người mà nói, nếu gặp phải những nơi đó số lượng lớn quân đội tiến đánh rất có thể thiệt hại nặng nề. Hoàng Thiên không dám mạo hiểm, chỉ có thể lựa chọn chuyển hướng.

Ba ngày sau khi chuyển hướng,

Hoàng Thiên phát hiện phía trước có một toà thật lớn bộ lạc, đồng thời bên trong còn phát sinh một trận kịch liệt đánh nhau.

- Bọn họ như thế nào đánh nhau rồi?

Đứng phía xa xa quan sát Hoàng Thiên đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lập tức làm ra phán đoán.

- Đây là trong bộ lạc tự đánh lẫn nhau hay hai bộ lạc xâm chiếm lẫn nhau.

Hai bên binh lực không chênh lệch nhiều lắm, đánh vô cùng kịch liệt.

Hoàng Thiên dám người cách xa gần 2km đều có thể nghe được tiếng kêu la cùng binh khí va chạm.

Đại khái một giờ sau, động tĩnh dần dần yếu bớt, Hoàng Thiên phái ra thám báo trở về báo cáo nói:

- Chủ công, hai bên còn ở tranh đấu, nhưng phỏng chừng mau phân ra thắng bại, hai bên chỉ còn lại có 3000 người không đến.

- Rất tốt, chúng ta lặng lẽ vây quanh bọn họ.

Loại này trường hợp này là Hoàng Thiên bọn họ vô cùng muốn nhìn thấy.

Hơn vạn người lặng lẽ tới gần, đại khái mười lăm phút lúc sau, bọn họ mới tới được khoảng cách 500m gần.

Lúc này hai bên binh mã cũng chưa đến 3000, lại còn đang lẫn nhau công kích.

Chờ đợi đại khái mười lăm phút nữa, Hoàng Thiên hét lớn một tiếng nói:

- Sát!

Đột nhiên, đại quân lạ xuất hiện, quét ngang qua chiến trường.

Đang lẫn nhau chém giết hai bên còn không có biết chuyện gì xảy ra đã bị Hạo Thiên Quân binh lính tiêu diệt.

Này hoàn toàn chính là nhặt một cái tiện nghi.

Loại tiện nghi như thế này nếu có thể thì ngày nào Hoàng Thiên cũng muốn.

Nhìn trước mắt to lớn bộ lạc, hấn hưng phấn nói:

- Lục soát, cho ta cẩn thận lục soát.

Thu hoạch chiến lợi phẩm thời điểm tới rồi.

Hoàng Thiên chính mình đi đến các toà lầu vài lớn, nhìn đến lương thảo, vũ khí trang bị đều toàn bộ cùng nhau thu vào trong nhẫn chứa đồ.

- Này ít nhất có trăm vạn đơn vị lương thảo a, đồng vàng, vũ khí trang bị cũng rất nhiều.

Không biết thu đến bao nhiêu cái lầu trại chiến lợi phẩm, Hoàng Thiên mười phần thỏa mãn.

- Chủ công, toàn bộ lục soát xong. Lần này riêng ngựa có tới hơn 30v con dê bò gần 100v con. Ngoài ra còn thu hoạch được một tấm bản vẽ cùng một quyển sách kỹ năng. Cộng với số lượng lớn vũ khí trang bị trên chiến trường.

- Ân. Ta xem một chút.

Hoàng Thiên nhận lấy hai tấm bản vẽ, xem thử một chút.

Cao cấp biệt phủ.

Sử dụng thu được một toà biệt phủ. Diện tích 1000×1000.

Xây dựng yêu cầu

- Vật liệu gỗ: 20v
- Đá: 10v.
- Quặng sắt: 1v

Đơn giản giới thiệu. Hoàng Thiên không nghĩ tới cũng có loại này bản vẽ.

Nuôi dưỡng chiến mã sở tay.

Người học học được cách nuôi dưỡng chiến mã.

Một tấm bản vẽ cùng một quyển sách kỹ năng, Hoàng Thiên sau khi xem xong có một loại muốn chửi ầm lên xúc động. Rác rưởi, hai thứ này hoàn toàn là rác rưởi.

Nhìn xuống xúc động, hấn nhìn về phía Triệu Võ, nói:

- Hạ lệnh để binh lính nghỉ ngơi một giờ đồng hồ, sau đó chúng ta tiếp tục.

Hoàng Thiên nói xong đi tới chỗ chuồng ngựa cùng dê bò, đem toàn bộ gửi cho hệ thống. Theo bạch quang loé lên, khổng lồ đàn động vật biến mất khỏi chuồng.

Tiếp theo thời gian Hoàng Thiên chính là để cho quân đội tiếp tục càn quét cỡ nhỏ cùng cỡ trung doanh trại Tiên Bi. Bởi vì muốn hạn chế bên mình thương vong đến mức thấp nhất, hấn thực hiện đối sách chính là gặp mạnh thì tránh, gặp yếu thì đánh. Mặc dù như vậy nhưng thu hoạch cũng không kém chút nào, số lượng tài nguyên thu được lớn nhất chính là Ngựa cùng Chiến mã.

Ngựa cùng Chiến mã khác nhau ở chỗ là ngựa mặc dù đã thuần chủng để nuôi, nhưng cần thời gian chậm rãi huấn luyện mới có thể thành chiến mã. Lên chiến trường mới có thể liều chết tiến lên, không xuất hiện tình trạng giữa đường tuột xích.

Buổi chiều ngày cuối cùng trước khi kết thúc phó bản, Hạo Thiên Quân cùng Hoàng Thiên lúc này ở cách xa xa ba km quan sát một cái khá lớn doanh trại Tiên Bi.

- Phía trước là một cái Tiên Bi quân doanh, binh lực không rõ ràng lắm, tựa hồ là quân địch một cái tiếp viện điểm.

Một tên lúc trước phải đi thám thính quay trở lại bẩm báo.

- Rất tốt, lại đi dò xét, càng tỉ mỉ càng tốt, chúng ta ban đêm hành động.

Hoàng Thiên gật đầu nói.

Hắn đã quyết định lựa chọn cái này doanh địa là cái cuối cùng trước khi pho bản khép lại. Nhìn từ xa mặc dù hơi lớn một chút, nhưng không phải là không có hy vọng.

Lựa chọn ban đêm tấn công lý do rất đơn giản, bởi vì ban ngày phe ta nhân số quá ít, không đủ để hành động.

Không lâu sau lại có tiếp tục thám báo trở về truyền tin, sau đó lại tiếp tục đi điều tra, càng lúc càng thêm kỹ càng tỉ mỉ tình báo đưa tới.

- Hơn một vạn nhiều người? Có chút đông a.

Hoàng Thiên nghe xong báo cáo, lẩm bẩm nói.

Một vạn nhiều quân đội, nếu bọn họ chính diện đánh lên tới, khả năng tổn thất không nhỏ.

Hoàng Thiên bắt đầu cân nhắc, rốt cuộc đánh hay không đánh.

- Chủ công, chúng ta ban đêm đánh lên, thành công tỷ lệ ít nhất sáu phần mười trở lên.

Lúc này ở bên cạnh Hoàng Thiên Triệu Vô làm ra phán đoán nói.

Mà Diệp Minh Nguyệt cũng rơi vào trầm tư trong chốc lát, vài phút sau mới nói:

- Nếu chúng ta có thể xác định địch nhân tướng lĩnh ở nơi nào, thuộc hạ cùng Triệu Vô tướng quân hợp lực công kích, trước tiên xử lý đối phương, như vậy thành công tỷ lệ ít nhất tám phần.

Hoàng Thiên suy nghĩ thêm một chút, cuối cùng cắn răng nói:

- Được, vậy đánh.

Mặc kệ thành công tỷ lệ sáu phần vẫn là tám phần phần, hắn đều cảm thấy nên đánh.

Đánh không lại bọn họ có thể chạy.

Xác định lúc sau, Hoàng Thiên bắt đầu thiết kế cách thức hành động.

Mỗi một giờ trôi qua hắn lại nhận được càng thêm kỹ càng, tỉ mỉ tình báo.

Màn đêm rất nhanh buông xuống, đợi qua mười giờ điểm Hoàng Thiên đám người mới bắt đầu hành động.

- Thật tốt quá, này nhóm người thế nhưng không có cử quá nhiều người phòng bị.

Hoàng Thiên lợi dụng đêm tối, tới sát bên cạnh doanh trại, khoảng cách năm trăm mét mới dừng lại. Lại quan sát thêm một chút, phát hiện địch nhân liên không có cử số lượng lớn người phòng bị.

Kỳ thật hắn không biết chính là, đây là Tiên Bi hậu phương lớn, cách nơi này vài km liền có mấy chục vạn quân đội, cho nên Tiên Bi người mới cho rằng nơi này thực an toàn, lỏng lẻo phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kết thúc pho bản

Hoàng Thiên bắt đầu phân công.

Diệp Minh Nguyệt, Triệu Vô cùng bản thân hắn ba người

, chia làm tam mũi tấn công, mỗi người mang theo hơn ba ngàn người.

Sau đó, bọn họ cách xa nhau mấy chục mét khoảng cách, hình thành ba điểm đột phá, một lần đánh vào bên trong .

- Đội tất cả vào vị trí, lập tức đem lính gác giải quyết, chúng ta bắt đầu hành động.

Hoàng Thiên hạ lệnh nói.

Ba người rất nhanh dẫn theo người mình tản ra, về phía vị trí chỉ định.

Đội tất cả ổn định vị trí, Hoàng Thiên hét lớn một tiếng " Giết "

Phía sau lưng hấn kỵ binh tức khắc như thủy triều dâng xông lên.

- Giết.

Binh lính hét hò kêu rung trời vang, tựa như có thiên quân vạn mã.

Vây quanh tường gỗ bị đại lực xô đổ , đại quân xung phong liều chết lao vào.

Có lẽ bởi vì bên trong người buổi tối tiệc rượu nguyên nhân, rất nhiều trong lúc còn ngủ mơ đã bị Hạo Thiên quân binh lính xé rách lều vải chém chết.

Một trận tàn sát qua đi.

Địch nhân chống cự cũng không mãnh liệt.

Tam chi mũi tên, thẳng chỉ trung tâm những cái đó doanh trướng.

uQuảQu

Hoàng Thiên Long thương không ngừng múa may, đem một đám địch nhân diệt sát.

- Chủ công, phía trước lều vải.

Triệu Võ ở bên phải hô to một tiếng, nguyên lai hấn phát hiện được lều vải của tướng lĩnh quân địch.

- Giết qua.

Hoàng Thiên chỉ huy quân đội lập tức giết qua, mà phía bên trái hấn Diệp Minh Nguyệt cũng hướng bọn họ lao qua.

Ba người hợp lực giết đi vào.

Xung quanh quân địch rõ ràng chống cự mãnh liệt hơn rất nhiều, nhưng là cũng đánh không lại Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt liên hợp công kích.

Sau một đợt xung phong liều chết, giết bại quân địch.

Hoàng Thiên một đường hoành đầy đến phía trước lều vải tướng lĩnh " Xoẹt " một cái xé rách vách vải vọt vào lều lớn.

Chỉ là lúc hấn vọt vào bên trong, bên trong một người cũng không thấy.

- Chủ công.

- Chủ công.

Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt cũng rất nhanh xông vào, thấy Hoàng Thiên đứng yên bất động còn tưởng việc gì xảy ra. Vội vàng hô hào.

- Không tìm thấy địch quân tướng lĩnh. Triệu Võ, Minh Nguyệt, hai người nhanh chóng ra ngoài giải quyết chiến đấu.

Tướng lĩnh không gặp, Hoàng Thiên ngậy người vài giây, sau đó vội vàng nói.

Nói xong hấn cũng lập tức lao ra bên ngoài.

- Chủ công, bên ngoài thám báo phát hiện một nhóm gần trăm người từ nơi này chạy về phía Tây.

Một tên binh lính vội vàng chạy tới bẩm báo.

Bởi vì không quen thuộc lực lượng địch quân nguyên nhân, mỗi lần tấn công Hoàng Thiên đều để lại ở bên ngoài vài km thám báo. Phòng ngừa bất chợt xuất hiện viện binh địch.

- Nhanh, lập tức giải quyết chiến đấu.

Hoàng Thiên lớn tiếng nói. Sau đó hắn bắt đầu chạy đi các lều vải khác, thu hoạch chiến lợi phẩm. Lần này gấp gáp nguyên nhân bởi vì hắn có dự cảm quân địch viện binh sẽ rất nhanh đuổi tới.

Hoàng Thiên lấy tốc độ nhanh nhất thu nhặt đồ vật. Chỉ cần hữu dụng hắn liền điên cuồng thu lấy, không cần quan số lượng.

Bên ngoài lúc này chiến đấu cũng rất nhanh kết thúc. Đám binh lính cũng nhanh chóng quét dọn chiến trường.

Hoàng Thiên thu lấy toàn bộ chiến lợi phẩm trong các lều vải xong xuôi, hắn liền tiến tới chỗ chuồng trại. Bởi vì trời tối nguyên nhân, hắn cũng không biết bên trong có gì, toàn bộ gửi hệ thống. Tất cả đầu vào đó, hắn liền hạ lệnh rút lui.

Khi Hoàng Thiên đoàn người vừa ra khỏi doanh trại, phía xa lập tức truyền tới vô số tiếng vó ngựa.

- Nhanh. Nhanh chóng hướng về phía trước chạy.

Không cần xác nhận cũng biết là địch quân viện binh, Hoàng Thiên lập tức hạ lệnh binh lính lên ngựa rút lui. Bởi vì lần này xuất hiện người chết cùng khá nhiều người bị thương nguyên nhân, đám binh lính buộc phải kẹp đồng bọn xác chết lên ngựa hoặc ôm lấy một tên bị thương đồng bạn cưỡi ngựa chạy đi.

Đám người rất nhanh biến mất trong màn đêm. Hơn nửa giờ vội vã bỏ chạy, cuối cùng đến nơi lúc tối dựng lều nghỉ.

- Triệu Võ, Minh Nguyệt đi kiểm tra một chút binh lính tình huống.

- Tuân lệnh, chủ công.

Hoàng Thiên bước vào lều nghỉ ngơi một chút. Vừa rồi tình cảnh bọn họ chỉ cần chậm trễ 10 phút, chắc chắn sẽ gặp viện quân địch. Nếu như vậy Hạo Thiên Quân bên này chắc chắn sẽ vô cùng nguy hiểm.

Hơn mười phút sau, Triệu Võ đi vào bẩm báo:

- Chủ công, thuộc hạ vừa rồi thống kê qua. Chúng ta binh lính bị thương gần năm trăm người, tử vong gần một trăm người.

- Nhiều như vậy sao?

Hoàng Thiên nghe xong bẩm báo có chút đau lòng nói.

- Chủ công, lần này chúng ta giết địch hơn vạn, chính là đại thắng.

- Haizzz...

Hoàng Thiên thở dài một hơi đi ra khỏi lều vải. Nhìn ngòi đầy trên mặt đất Hạo Thiên Quân các binh lính, trên người, trên mặt họ còn dính đầy vết máu. Vài tên binh lính bị thương còn đang cắn răng chịu đựng lấy cơn đau.

- Các huynh đệ. Chúng ta về nhà thôi.

Hoàng Thiên nhìn một mắt các binh sĩ, nói.

- Lần này đa tạ các huynh đệ. Đợi về đến Hạo Thiên Trấn, ta sẽ tự thân luận công ban thưởng cho các huynh đệ.

Lời vừa nói ra khiến đám binh lính cũng lập tức hớn hở, vui mừng lên.

- Đi. Chúng ta về nhà.

Bởi vì vừa rồi nhận được hệ thống thông báo phó bản kết thúc, cho nên Hoàng Thiên mới nói chúng ta về nhà.

- Đỉnh! Phó bản thời gian kết thúc.

Một trận bạch quang loé lên, Hoàng Thiên cùng Hạo Thiên Quân đám binh lính trở lại Hạo Thiên Trấn doanh trại. Bởi vì lúc này đã là nửa đêm, Hoàng Thiên nhìn đám lính, nói:

- Mọi người đưa người bị thương đi chữa trị, sau đó nghỉ ngơi trước. Ngày mai chúng ta gặp lại.

Hoàng Thiên nói xong nhìn bên cạnh mình Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt, nói:

- Hai người cũng mệt mỏi rồi. Nghỉ ngơi đi.

- Tuân lệnh, chủ công.

Hoàng Thiên rời khỏi Quân doanh, trở về nơi nghỉ ngơi. Bởi vì một tháng liên tục bốn ba nguyên nhân, hắn yêu cầu tắm rửa cùng nghỉ ngơi một chút. Nói vậy không phải trong một tháng này hắn không tắm rửa, mà là chỉ vội vàng nhanh chóng tắm giặt qua loa. Đối với đã quen ngâm mình trong nước hắn có chút khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Ban thưởng toàn quân

Hôm sau giữa trưa thời điểm, đang ngủ ngon Hoàng Thiên thì mơ mơ màng màng bị người đánh thức.

- Mèo lười mau dậy nha. Mặt trời quá đỉnh đầu rồi.

Ngọt ngào giọng nữ vang lên bên tai. Hắn dụi dụi mắt từ từ tỉnh dậy. Mở mắt ra phát hiện ngay trước mắt một khuôn mặt xinh đẹp đang kề sát mặt mình.

Hoàng Thiên vươn tay ôm trước mặt người vào ngực, khẽ nói:

- Minh Nguyệt, để ta ngủ thêm chút nữa.

Nói xong nhắm mắt lại tiếp tục ngủ.

- Mèo lười chủ công, hôm qua không phải nói sáng nay khao thưởng các binh lính sao? Bọn họ đang ở quân doanh đợi đây.

Diệp Minh Nguyệt vài lần giãy dụa không được, đồ bưng gương mặt tựa trên ngực hắn, tay cầm ngọn tóc lướt lướt trên mũi hắn, nói.

Hơn mười phút sau Hoàng Thiên chịu không nổi nằng treu chọc cuối cùng cũng rời giường. Vệ sinh cá nhân một chút sau đó tiến tới Quân doanh.

Quân doanh lúc này Hạo Thiên Quân đám binh lính đã đứng đầy. Thấy Hoàng Thiên tiến đến, cả đám mấy vạn người cao giọng hô:

- Chủ công.

Hoàng Thiên gật đầu xem như chào lại, sau đó bước lên đài cao. Nhìn phía dưới bọn lính, hắn cũng không dài dòng mà là trực tiếp nói:

- Như hôm qua đã nói. Hôm nay ta tới để ban thưởng cho các huynh đệ trong một tháng qua đi theo ta vào sinh ra tử. Ta cũng không già mồm, những ai lần này cùng ta cùng đi tiến lên phía trước.

Hoàng Thiên vừa nói xong phía dưới binh lính bắt đầu lục tục đi lên.

Hoàng Thiên nhìn thấy không còn ai đi lên nữa, sau đó cánh tay hơi phát lên. Trên đài cao xuất hiện số lượng lớn đồng vàng cùng đồng bạc, số lượng ít nhất cũng phải có đến gần 10v.

- Bây giờ bắt đầu tiến hành phát thưởng. Mỗi giết một kẻ địch được 50 đồng bạc. Mọi người đi lên thông báo số lượng sau đó nhận ban thưởng.

Hoàng Thiên nhìn bên dưới hưng phấn đám binh lính lần này cùng hắn đi Tiên Bì phó bản cùng ước ao, ghen tị không được đi các binh lính, bật cười nói:

- Ta đột nhiên suy nghĩ tới việc trong mọi người có hay không người nào khai quá số lượng để nhận thêm tiền hay không?

- Chủ công, tuyệt đối không có.

- Chủ công, người yên tâm. Tên Vương Bát đản nào dám làm vậy ta Vương Đại Trâu dùng trong tay mình thanh đao chém hắn...

- Chủ công...

-

Phía dưới một vạn tên binh lính bắt đầu nhao nhao lên, người người son sắt biểu thị tuyệt đối không làm việc như vậy.

- Đã như vậy thì Triệu Võ cùng Diệp Minh Nguyệt tướng quân thay ta ban thưởng tiền cho mọi người đi. Đúng rồi, Hoàng Tự, người thay ta ban thưởng cho ở nhà các binh lính mỗi người một đồng vàng.

Lời vừa nói ra phía dưới đám binh lính lập tức phát ra tiếng hoan hô như sấm dậy.

- Chủ công vạn tuế...
- Chủ công anh minh....
-

Thấy đám binh lính vui vẻ như vậy Hoàng Thiên hài lòng gật gật đầu. Luận công ban thưởng việc này ắt không thể thiếu, dù ít hay nhiều nhưng vẫn phải có. Lần này phát thưởng Hoàng Thiên bỏ ra mười vạn đồng vàng, đây cũng không phải số nhỏ nhưng nếu so sánh với lần này thu hoạch, tuyệt là chín trâu mất một sợi lông.

Hoàng Thiên rời khỏi Quán doanh, hẳn muốn tới y quán xem bị thương các binh lính một chút. Dù sao bọn họ cũng đều vì mình mà chiến. Dọc đường đi hẳn nhớ tới gì đó vội vàng nhìn phía sau mình Triệu Thần, nói:

- Triệu lão, làm phiền ngài lập tức triệu tập nhân thủ xây dựng số lượng lớn chuồng trại, lần này chúng ta có thêm một số lượng lớn ngựa, chiến mã cùng dê bò.
- Không biết chủ công nói số lượng lớn là bao nhiêu, thuộc hạ còn muốn tính toán số lượng chuồng trại.

Triệu Thần đi phía sau hơi khom người hỏi.

Hoàng Thiên nghe vậy nghĩ nghĩ một chút, nói:

- Số lượng hơi lớn một chút ngựa cùng chiến mã ước chừng hơn trăm vạn. Dê bò số lượng lớn hơn, một trăm năm mươi vạn khoảng chừng.
- Phốc... Phốc...

Hoàng Thiên vừa dứt lời, phía sau hẳn không chỉ Triệu Thần mà ngay cả Hoàng Trung cũng phốc một tiếng, sau đó sặc sụa ho khan.

- Hai vị thân thể không khoẻ? Chúng ta sắp tới y quán, hai vị chịu đựng một chút.

Hoàng Thiên thấy hai người sặc sụa ho khan, tưởng cả hai bị bệnh, lập tức nói.

- Không... Không phải chủ công. Thuộc hạ thân thể bình thường, chủ công không cần lo lắng.

Hoàng Trung biết mình thất thố, vội vội vàng vàng nói.

- Đúng vậy chủ công. Đám thuộc hạ thân thể bình thường.

Triệu Thần cũng ngay sau đó nói theo.

Hoàng Thiên liếc liếc hai người một chút sau đó nghi ngờ nói:

- Hoàng lão, Triệu lão, hai người bây giờ là trụ cột của Hạo Thiên Trấn. Thân thể có vấn đề cần phải ngay lập tức xử lý, không được để lâu.
- Chúng thuộc hạ đa tạ chủ công quan tâm.
- Thật sự không làm sao?
- Mười phần mười là thật.
- Đã vậy Triệu lão mau đi sai người chuẩn bị chuồng trại.

Hoàng Thiên nói xong tiếp tục hướng y quán đi tới. Triệu Thần nhanh chóng rời đi, phía sau hẳn chỉ còn lại Hoàng Trung. Hoàng Trung lúc này mới bán tín bán nghi hỏi:

- Chủ công, vừa rồi người nói là thật? Thật sự có nhiều như vậy?

Hoàng Thiên tiếp tục bước đi, không có chút nào muốn dừng lại, nói:

- Hoàng lão, nếu không lát nữa ngài cùng ta đi tới chỗ Triệu lão một chuyến là biết.

Hạo Thiên Trấn khổng lồ y quán trước cửa, Hoàng Thiên cùng Hoàng Trung chậm rãi bước vào bên trong.

Hạo Thiên Trấn y quán vô số, nhưng duy nhất chỉ có chỗ này y quán là khác biệt. Không nói đến ngày đêm có binh lính đi tuần, chỉ nói đến kích thước khổng lồ của toà này y quán cũng khiến người ta khiếp sợ.

Toà này y quán ít nhất lớn gấp hai mươi lần bình thường y quán. Bên trong thầy thuốc, y sư đi lại tấp nập. Nơi này y quán trước cửa tấm bảng chỉ ghi có hai chữ, đó là Quân Y. Cái tên nói lên tất cả, Quân Y nghĩa là toà này y quán chuyên môn phục vụ cho quân đội, chữa trị, khám bệnh cho binh lính,

tướng lĩnh trong quân.

Hoàng Thiên bước vào bên trong Quân Y, chính ra hấn cũng là lần đầu tiên bước vào đây. Dưới sự dẫn đường của một tên lính canh cửa, Hấn nhanh chóng đi tới vị trí mà hôm qua binh lính bị thương từ phó bản đi ra.

Bước vào một căn phòng vô cùng rộng lớn, đập vào mắt hấn chính là lít nhít giường bệnh, sức chứa ít nhất cũng vài ngàn người. Hấn liếc qua một cái sau đó đi tới nơi có vài trăm người đang ngồi, nằm dưỡng thương.

- Chủ công.

- Chủ công.

-

Vừa lại gần các binh lính đã có người phát hiện ra, cất tiếng hành lễ.

- Mọi người cứ nằm dưỡng thương đi. Ta nói vài câu rồi đi ngay. Ta nói nhà người bị thương ở bụng còn lộn xộn gì, nằm xuống giường.

Hoàng Thiên gật đầu, sau đó đỡ lấy một tên binh lính bị thương nằm xuống giường nói.

- Hôm nay ta đến mục đích chủ yếu là thăm các huynh đệ. Thứ hai là mang ban thưởng đến cho các vị.

Từ trong nhân giới lấy ra gần 3000 đồng vàng, nói tiếp:

- Ta cũng không dài dòng, lần này đa tạ các huynh đệ. Số tiền này các huynh đệ phân phát cho nhau, đợi khỏi bệnh đi uống rượu hay để cưới bà nương thì do các huynh đệ quyết định. Ta nói Hạo Thiên Trần chúng ta cũng không thiếu người đẹp nha.

- Ha ha...

- Ha ha...

Hoàng Thiên vừa nói xong trong phòng mấy trăm tên bị thương binh lính một mảnh cười vang.

- Ta nói các người cười cái gì. Khỏe mạnh thì không nói, tên kia, người trên mặt bị chém một phát mà còn cười. Vết thương bụng ra lúc đó chết ngóm thì cũng đừng nghĩ tới bà nương hay rượu.

Hoàng Thiên bắt đầu chỉ chỉ một tên lính nói. Tên lính này bị địch chém phát ngang mặt, giờ còn quấn kín mặt chỉ để lại mỗi đôi mắt và cái mồm hở ra.

- Khụ. Các người dám tiểu tử, còn không mau cảm tạ chủ công. Tức chết ta.

Hoàng Trung đứng phía sau mặt đen lên nói.

- Đa tạ chủ công ban thưởng....

- Chúng ta nguyện ý vì chủ công chinh chiến đến chết mới thôi...

-

Hoàng Thiên nói chuyện với đám bị thương binh lính một chút, sau đó rời khỏi đi đến nhà của đám binh lính tử trận. Hấn cứ như vậy mỗi nhà có binh lính tử trận hấn đều vào, nói chuyện động viên, phát thưởng...

Cứ như vậy một ngày qua đi.

Hôm sau tỉnh dậy hấn đi tìm Triệu Thần bàn giao một chút chiến lợi phẩm lần này.

- Triệu lão, tìm ít người kiểm kê một chút thu hoạch lần này. Ân, chuồng trại dựng xong sao?

- Chủ công, chuồng trại đã dựng xong xuôi. Đội chủ công đem động vật thả vào là được.

Triệu Thần đang chỉ đạo mấy tên nhân viên đo đếm lương thực cùng tài nguyên xuất kho, thấy Hoàng Thiên tới hỏi vội vàng nói.

- Đây là đi đâu?

Hoàng Thiên thấy từ trong kho vài ngàn người chuyển ra xe lớn xe nhỏ đồ vật, hiếu kỳ hỏi.

- Chủ công, hôm nay đến ngày định kỳ cung cấp đồ dùng cho Hoàng Tuyền thôn.

- Ân, như vậy Triệu lão sai người sắp xếp ít vật tư tài nguyên này một chút.

Nói xong tâm thần hơi động, trên ngón tay Nhân giới đại lượng vật phẩm bay ra, chất thành núi to núi nhỏ trong kho hàng.

- Tuân lệnh chủ công.

Triệu Thần thấy cảnh này có vẻ đã quen, lần nào Hoàng Thiên đưa lính ra ngoài đánh trận về cũng mang về theo đồng lớn chiến lợi phẩm. Hắn chậm rãi đi lên xem xét một chút nói:

- Đại Lực, lương thực không có vấn đề, đem chuyển cho Hoàng Tuyền trấn một chút, còn lại xếp vào kho lương.

- Tiểu Cửu, da lông này xếp vào kho da, ít nữa mùa đông lấy ra may quần áo bán cho người dân.

- Tiểu Thất, tiểu Bát, đem số vũ khí này phân loại cho vào kho Quân giới.

Triệu Thần gọi vài tên phụ tá phân công nói. Sau đó đi về phía Hoàng Thiên, nói:

- Chủ công, thuộc hạ dẫn người đi chuồng trại.

Nhìn đám người đã bắt tay vào việc, tác phong nhanh nhẹn, thuần thục vô cùng, Hoàng Thiên gật đầu đi ra phía cửa.

Chuồng trại xây dựng ở bên ngoài Hạo Thiên Trấn, trên một vùng đất bằng phẳng rộng lớn. Có lẽ Triệu Thần cân nhắc lựa chọn nguyên nhân, ở giữa chuồng trại là một con sông nhỏ, hai bên mặt đất phủ đầy cỏ xanh. Chuồng trại xây dựng khá đơn sơ, cọc gỗ cao 2-3m cắm thẳng xuống đất, buộc ngang vài cây gỗ nhỏ dài.

Hoàng Thiên đứng ở chuồng trại duy nhất cửa vào, liếc mắt nhìn qua một vòng, sau đó hài lòng gật đầu. Chuồng trại xây dựng có vẻ giống Tiên Bi chuồng trại, có thể bởi nơi này gỗ nhiều nguyên nhân, nhìn có vẻ chắc chắn hơn một chút.

Nhìn phía xa xa hàng rào, Hoàng Thiên hỏi:

- Triệu lão, ngài định bên này chuồng trại thả ngựa cùng chiến mã, bên kia chuồng trại thả dê bò?

- Ân, đúng vậy chủ công. Như vậy chúng ta có thể thuận tiện quản lý hơn một chút. Thuộc hạ hôm qua có tham khảo qua ý kiến của Tôn Nhạc, hắn cũng cho là như vậy.

Triệu Thần vội vàng hồi đáp.

Tôn Nhạc là Trung cấp thuần thú sư trong Trấn, nuôi thả động vật chuyện này hỏi hắn là đúng nhất.

Hoàng Thiên cũng không nói gì, vào thanh giao diện điểm kích nhận chiến lợi phẩm. Lập tức hệ thống thanh âm vang lên:

- Đỉnh! Phải chăng người chơi lựa chọn kết toán chiến lợi phẩm phó bản Tiên Bi?

- Xác nhận.

- Đỉnh! Đang trong quá trình kết toán.

- ...

- Đỉnh! Kết toán hoàn thành. Người chơi thu được Chiến mã cùng ngựa số lượng 2334534 con. Thu được dê cùng bò 4328769 con.

- Đỉnh! Mời người chơi lựa chọn địa điểm giao trả?

- Khúc... Khúc...

Nhìn hệ thống tính toán ra số lượng, Hoàng Thiên ho khan một trận. Mặc dù hắn biết lần này số lượng lớn một chút, nhưng không nghĩ tới lớn tới mức này. Liếc nhìn bên cạnh Triệu Thần một chút, hỏi:

- Triệu lão, chuồng trại có vẻ hơi nhỏ, không đủ chứa.

- Không đủ?

Triệu Thần nhìn một chút trước mắt rộng lớn chuồng trại, lại nhìn về phía Hoàng Thiên vẻ mặt không tin nói. Chuồng trại này hắn còn tăng thêm không gian di chuyển, chạy qua lại cho động vật, cho chúng có không gian phát triển lớn nhất.

Hoàng Thiên thấy lão không tin mình, hắn cũng lười giải thích, lựa chọn xác nhận giao trả.

Trong chuồng trại loé lên một trận bạch quang, sau đó bằng vào mắt thường có thể thấy được từng con, từng con ngựa xuất hiện. Số ngựa không ngừng không ngừng gia tăng, cuối cùng đem 4/5 bên đây con sông chuồng trại bao phủ mới dừng lại.

Nhìn lúc trước rộng lớn bên này chuồng trại, bây giờ bị màu đen cùng màu nâu con ngựa bao phủ, chỉ còn dư lại một chút không gian, Hoàng Thiên nhả rãnh nói:

- Triệu lão, ta không phải đã nói chuồng trại rộng lớn một chút sao?

Lúc này đứng phía sau hắn, Triệu Thần trán đầy hắc tuyến, cắn răng nói:

- Chủ công, thuộc hạ bây giờ lập tức đi tìm người mở rộng chuồng trại...

Nói xong hành lễ rồi rời đi.

Hoàng Thiên cũng không thêm để ý, quan sát một chút đàn ngựa, sau vài phút trong đầu nảy ra một cái kiếm tiền phương pháp. Đó là nuôi chiến mã để bán cho người chơi khác. Dù sao hắn cũng không dùng tới số ngựa này.

Liếc nhìn trong đàn ngựa khổng lồ một con to lớn, vạm vỡ nhất, lập tức thuộc tính của nó hiện ra

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Tiện nghi không chiếm là vương bát đản

Cao cấp chiến mã

Tuổi thọ 4/15 năm

Thể trọng: 340 kg

Nhanh nhẹn: 200

Tải trọng: 250kg

Tiêu hao: 2 đơn vị lương thực, cỏ khô / ngày.

Cao cấp chiến mã thuộc tính cũng rất cao, nhưng so với hiện nay Hạo Thiên Trấn Quân đội đang dùng Giác Mã vẫn thấp hơn không ít. Hơn nữa Hạo Thiên Trấn hiện tại cũng không thiếu ngựa, ngày ngày từ trên đảo bắt tới ngựa chuyển tới, cộng thêm Tôn Nhạc xây dựng một khu chuồng trại nuôi ngựa, số lượng cũng không ít. Vậy nên hoàn toàn không cần xử dụng đám ngựa này.

Bình thường cao cấp ngựa

Tuổi thọ 3/15 năm

Thể trọng: 300kg

Nhanh nhẹn: 190

Tải trọng: 200kg

Tiêu hao: 1 đơn vị lương thực, cỏ khô / ngày.

Huấn luyện thành chiến mã yêu cầu nghề nghiệp thuần thú sư: Sơ cấp.

Hoàng Thiên lại xem một chút Cao cấp ngựa, thuộc tính. Thấp hơn cao cấp chiến mã một chút, xem ra từ ngựa chuyển thành chiến mã sẽ có nhỏ nhỏ tăng lên thuộc tính.

Lại nhìn một chút trung cấp cùng sơ cấp ngựa và chiến mã, thuộc tính lại thấp hơn cao cấp không ít.

Đã quyết định đem bán cho nên Hoàng Thiên cũng không cần quá nhiều chú ý. Một lát nữa sai người dọn dẹp một chút Tôn Nhạc là xong xuôi.

Hoàng Thiên đi tới phía bên kia chuồng trại, liếc qua thấy diện tích có vẻ lớn hơn bên chuồng ngựa một chút.

- Đình! Xác nhận địa điểm giao trả dê bò thành công.

Giống như vừa rồi, lần này cũng bạch quang loé sáng, sau đó dê cùng bò lần lượt xuất hiện. Không lồ số lượng chen chúc trong chuồng trại, rộng lớn chuồng trại không còn một chút khe hở nào. Thậm chí có một ít con hoàn toàn bơi ở mé con sông phân hai bên chuồng trại.

Hoàng Thiên nhìn một chút bò cùng dê thuộc tính sau đó hài lòng rời đi.

Đã thuần chủng Dê:

Tuổi thọ: 1/5 năm

Tiêu hao: 1 đơn vị lương thực, cỏ / ngày.

Có thể cung cấp: 40 kg thịt.

Đã thuần chủng Bò:

Tuổi thọ: 2/10 năm

Tiêu hao: 1 đơn vị lương thực / ngày.

Có thể cung cấp: 150kg thịt, 15l sữa / ngày tùy giới tính.

Dê bò số lượng lớn như vậy, nếu như cẩn thận nuôi dưỡng sau này Hạo Thiên Trấn người ngày ngày có thịt tươi ăn. Thêm nữa là sữa bò.

Hoàng Thiên quay về tới chỗ cửa chuồng ngựa thì thấy Triệu Thần đã mang người tới, chỉ ít có 2-300 người.

- Chủ công.

- Chủ công

- ...

- Mọi người không cần đa lễ. Đúng rồi Triệu Thần, để bọn họ mở rộng bên kia chuồng trại trước, bên kia tình huống có chút gấp gáp hơn.

- Thêm nữa, trở về bồi dưỡng một số người, từ ngày mai chúng ta Trấn có thêm loại mới vật phẩm. Là sữa bò.

Hoàng Thiên nói xong lên ngựa rời đi. Mà Triệu Thần nhìn vài trăm người ở chỗ này, nói:

- Mọi người qua bên kia tiến hành mở rộng chuồng trại trước, chúng ta cần mở rộng thêm ít nhất gấp ba diện tích bây giờ.

Nói xong cũng xuất phát, đi về phía bên kia chuồng dê bò.

Sau khi tới nơi hẳn thiếu chút nữa từ trên ngựa ngã xuống. Vội vàng đối với phía sau mình người hô lớn:

- Ngươi, chạy về yêu cầu thêm vài trăm người nữa tới đây làm việc. Còn lại các ngươi mau chóng ra cổ chuồng trại a...

Triệu Thần hoảng sợ nhìn chuồng trại, trong chuồng lúc này dê bò chen chúc nhau mà đứng, một số đoạn hàng rào bị ép cong vút lại, bất cứ lúc nào cũng có thể đổ gục.

Trong khi Triệu Thần vất vả với cái chuồng trại, Hoàng Thiên lúc này đã trở về tới Thôn trưởng phòng nghị sự. Giải quyết trên bàn một đồng báo cáo tồn đọng trong một tháng qua xong xuôi, trời cũng nhanh tối.

Tích Tích Tích

Tin nhắn thông báo vang lên, Hoàng Thiên mở ra thì thấy là Tường Vi cô nàng kia phát tới giao dịch. Hắn điểm xác nhận, sau đó phát đi một tin nhắn:

- Tường Vi thôn trưởng tốc độ không chậm nha. Một tháng đã bán xong số lượng lớn như vậy trang bị.

Vài phút sau bên kia mới trả lời

- Hoàng Trần trưởng xem ra lần này Tiên Bi phó bản thu hoạch không nhỏ. Tâm trạng còn tốt như vậy.

- Ồ. Không lẽ nói hôm nay Tường Vi thôn trưởng tâm trạng không tốt. Tên vương bát đần nào dám chọc giận Đại mỹ nữ nha?

- Không có ai chọc ta, chẳng qua là ta tự mình ngu dốt.

- Hắc, có chuyện gì nói ta nghe một chút. Ta cũng rất tò mò top mười bảng xếp hạng lãnh địa người cầm lái như thế nào ngu dốt.

- Haiz... Không giấu gì Hoàng Trần trưởng, lần này Tiên Bi phó bản, chúng ta tổn thất nghiêm trọng. Hơn ba ngàn người một trận đoàn diệt, không ai

sống sót trở về. Ta cùng Ngọc Anh đều chết một lần.

- Thảm như vậy? Không lẽ các người đi tấn công Cao cấp bộ lạc?

Hoàng Thiên có chút không hiểu hỏi. Hơn ba ngàn người đội quân nếu như lựa chọn loại nhỏ bộ lạc có lẽ có thể đánh được vài cái trước khi đoàn diệt.

- Hoàng Trần trưởng nói đùa. Ta cũng không ngờ đến mức từng đó người đi công kích cao cấp bộ lạc.

- Như vậy sao lại?

- Chúng ta... Chúng ta vừa vào phó bản. Còn chưa kịp làm gì đã bị trong đó một cái bộ lạc người phát hiện. Bọn họ hơn một ngàn người toàn bộ là kỵ binh, trong khi chúng ta một con ngựa cũng không có. Sau đó.... Sau đó... Haizz. Biết trước có chết ta cũng không đi vào phó bản....

- Hơn ba ngàn người bị hơn một ngàn kỵ binh mài chết. Haha.... Thảm....

Hoàng Thiên nghe xong cũng không khỏi cười một trận, nghĩ đến cảnh tượng một đám chân chạy binh lính bị một đám cười ngựa binh lính rượt theo sau.

- Cười... Ngươi còn cười. Nói cho ngươi biết lần này không chỉ riêng chúng ta đoàn diệt. Ngươi biết Hiên Viên thôn sao, bọn họ bị rơi xuống ngay chỗ hai quân giao chiến, kết quả bị cả hai phe xử lý.

- Khục... Khục Tường Vi thôn trưởng, rất xin lỗi vì thái độ không tốt của ta. Nhưng mà ta thật sự không nhịn nổi Hahaa....

-

Hoàng Thiên ngồi trên ghế ôm bụng cười lăn lộn. Hắn không nghĩ tới cũng có những người thảm hại như vậy. Vừa truyền tống vào phó bản rơi ngay xuống chiến trường. Không biết còn có hay không tên lính chủ nào truyền tống xuống giữa hồ....

- Khục... Thật xin lỗi Tường Vi thôn trưởng. Không lẽ bởi vì nguyên nhân này cho nên trang bị trong tay ngươi mới nhanh bán hết như vậy?

- Nếu không thì ngươi nghĩ sao?

- ...

- Như vậy Tường Vi thôn trưởng có hay không tiếp tục muốn nhận trang bị?

- Hoàng Trần trưởng, ngài có bao nhiêu trang bị ta đều muốn, nhưng tạm thời vài ngày sau ta mới tiếp tục nhận trang bị. Có điều không cho phép ngươi bán lên thị trường.

- Tường Vi thôn trưởng đây là lợi dụng các lãnh địa khác lần này tổn thất, trừ hàng chờ tăng giá?

- Như vậy Hoàng Trần trưởng có hay không để ta thực hiện được việc này nha?

- Có thể. Từ nay về sau nếu như chúng ta bán trang bị có thể 9/10 qua tay Tường Vi thôn trưởng. Nhưng ta có một yêu cầu.

- Thật? Không biết Hoàng Trần trưởng có yêu cầu gì?

Mỹ Nữ thôn, trong một căn phòng nhỏ Tường Vi đang buồn rầu vì lần này tổn thất, thấy nội dung tin nhắn mắt không khỏi sáng lên. Nàng từ lâu đã nhìn ra được tiềm lực của Hoàng Thiên thành Trấn.

Bên đó hoàn toàn là một công xưởng sản xuất vũ khí trang bị. Nếu như Mỹ Nữ thôn bên này có thể độc quyền nhận được từ bên đó cung cấp trang bị, như vậy các nàng hoàn toàn có thể chi phối thị trường. Hơn nữa không phải riêng sơ kỳ trò chơi thị trường, mà có thể là sau này trung kỳ, hậu kỳ.

Mặc dù chưa từng hỏi qua nhưng Tường Vi cũng biết, Hoàng Thiên bên kia chắc chắn đã có Trung cấp trang bị, chỉ là chưa muốn bán ra.

- Yêu cầu của ta rất đơn giản, ta sẽ thành lập một nhóm nhỏ, có thể ở trong đó giao dịch, buôn bán các loại vật phẩm chiến lược. Mà Tường Vi thôn trưởng nhiệm vụ là, nhanh chóng tuyên truyền, thông báo cho toàn bộ Tam Quốc khu lĩnh chủ có thực lực người đều biết nhóm này.

- Hoàng Trần trưởng là muốn bọn họ gia nhập vào nhóm, sau đó lẫn nhau trao đổi vật tư? Như vậy Hoàng Trần trưởng có đạt được lợi ích gì sao?

- Tường Vi thôn trưởng giương như mới hiểu được một nửa. Ta thành lập nhóm như vậy mục đích đúng là lẫn nhau trao đổi, buôn bán vật tư, nhưng là chỉ giới hạn trong vật tư đặc thù. Không phải là bình thường vật phẩm cũng mang vào giao dịch được.

- Như vậy Hoàng Trần trưởng mục đích là muốn từ trong tay họ mua được toàn bộ quý giá tính vật tư.

- Đúng vậy. Chỉ lần là đặc thù, bọn họ dám bán ta dám mua. Giá nào cũng mua.

- Hoàng Trần trưởng thật là tài đại khí thô. Nhưng không biết Hoàng Trần trưởng có nghĩ tới, muốn kéo bọn họ vào nhóm không phải là việc dễ, hơn nữa Hoàng Trần trưởng trong tay ít nhất phải có đồ vật khiến bọn họ hứng thú.

- Có a. Hiện nay ta nắm giữ một loại chiến lược tính chất vật tư. Ta tin tưởng lĩnh chủ nào cũng muốn.

Hoàng Thiên muốn thành lập nhóm này, mục tiêu là để giao bán chiến mã, sau đó có thể thu được đặc thù vật phẩm thì càng tốt. Rất đơn giản như vậy chứ không phải muốn kết giao bằng hữu này kia. Hẳn tin tưởng tình bạn, tình huynh đệ trong thế giới con người đa phần là được thành lập qua tương đối lợi ích. Một khi lợi ích vượt qua hạn mức, tình bạn gì đó hoàn toàn có thể xé toạc.

Tường Vi lúc này ngồi trên ghế, đôi lông mày đẹp hơi nhíu lại. Đối với Hoàng Thiên ý định thành lập nhóm như vậy, nàng nghĩ rất khó có khả năng thực hiện được. Dù sao mấy thế lực lớn những tên kia, vốn dĩ đã không yêu thích gì nhau, muốn họ ở chung một chỗ là việc vô cùng khó khăn. Trừ khi đối với bọn họ có cực lớn giá trị tính vật phẩm.

- Không biết Hoàng Trần trưởng có đồ vật gì? Không ngại nói ra một chút, Tường Vi cũng dễ làm việc.

- Ta có Chiến mã muốn bán. Chỉ cần bọn họ vào nhóm, người nào giá cao người đó được.

Tường Vi xem xong tin nhắn, nàng chấn động đứng bật dậy. Chiến mã, lại có người chơi có chiến mã. Phải biết loại này đồ chơi hiện nay không một tên lĩnh chủ người chơi nào có. Bên trong Thiên Hạ chiến mã loại này hoàn toàn do triều đình độc quyền khống chế, không có bán ra. Nghĩ tới điều gì, nàng nở nụ cười khổ, xem ra bản thân mình vẫn đánh giá thấp phía bên kia Hoàng Thiên thực lực.

- Hoàng Trần trưởng nói chiến mã là Tiên Bi chiến mã?

- Tường Vi thôn trưởng đoán đúng, nhưng rất tiếc không có quả.

- Tường Vi nghe nói Chiến mã là từ bình thường ngựa huấn luyện thành, không biết có phải hay không như vậy?

- Lại lần nữa chúc mừng Tường Vi thôn trưởng.

- Như vậy lần này Hoàng Trần trưởng từ Tiên Bi phó bản giành được không phải chỉ là một mình Chiến mã, chắc chắn sẽ có bình thường ngựa đúng chứ?

- Chính xác. Tường Vi thôn trưởng muốn bình thường ngựa?

- Đúng vậy, có thể hay không?

- Thật xin lỗi, ta chỉ bán chiến mã.

Tường Vi ý định hỏi mua ngựa là vì muốn nuôi sinh sản, như vậy một năm sau chắc chắn sẽ có thêm một số lượng lớn ngựa nữa. Về phần Chiến mã là không thể sinh sản được, bởi vì chúng toàn đực.

- Không thể chăm trước?

- Không thể.

- ...

- Không biết Hoàng Trần trưởng dự định ngày nào bán ra?

- Ba ngày sau. Làm phiền Tường Vi thôn trưởng giúp đỡ tuyên truyền việc này. Dĩ nhiên, ngoài gần như độc quyền thu mua vũ khí trang bị từ chỗ chúng ta ra, ta còn tặng thêm Tường Vi thôn trưởng ba con chiến mã. Xem như cảm tạ.

- Mới ba con.

Tường Vi ngồi trên ghế bữu môi. Lắm bả nói Ba con ngựa tặng cho nàng, người nghĩ mình cho ăn mày đầu. Nhưng dù nói vậy, nhưng trong lòng nàng đã vui thích vô cùng. Một phần bởi vì cuối cùng cũng có những con chiến mã đầu tiên, một phần có lẽ là người nào đó lần đầu tiên tặng quà cho nàng.

- Không lấy?

Hoàng Thiên gửi đi giao dịch ba con trung cấp chiến mã, sau đó gửi thêm một tin.

- Nếu không lấy ta thu hồi nha.

- Ai nói không lấy. Có tiện nghi không chiếm là vương bát đần.

Hoàng Thiên bật cười, nói chuyện với nàng thêm một chút sau đó chủ động cắt đứt trò chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Đỉnh đầu mang nón xanh

Đỉnh! Hệ thống thông báo: Bởi vì Thiên Hạ hệ thống đến kỳ hạn nâng cấp hệ thống nguyên nhân, hệ thống tiến hành dừng lại để bảo trì. Thời gian là ba tháng. Ba tháng sau người chơi quay lại khi, trong lãnh địa sẽ không xuất hiện bất kỳ biến hoá nào. Người chơi có mười phút để thoát khỏi Thiên Hạ, quá mười phút sau hệ thống tự động khoá lại. Người nào cố tình không rời khỏi nếu như có bất kỳ tai nạn nào xảy ra hệ thống sẽ không chịu trách nhiệm.

- Đỉnh!...

- Đỉnh!...

Ngày hôm sau giữa trưa thời điểm, hệ thống thông báo thanh âm vang lên trong đầu toàn bộ Thiên Hạ người chơi.

Nội dung lần thông báo này là yêu cầu người chơi rời khỏi trong vòng mười phút. Không giống với lần trước, lần này hệ thống tăng cấp quá trình bên trong Thiên Hạ mọi thứ đều dừng lại, thời gian dừng lại.... Điều này khiến rất nhiều người sững sờ.

Hoàng Thiên lúc này đang cùng Triệu Thần thảo luận vài việc lật vạt trong trần. Thấy hệ thống thông báo như vậy hắn cũng nhanh chóng xử lý xong công việc rồi lựa chọn rời khỏi Thiên Hạ. Bởi vì thời gian bên trong dừng lại, hắn cũng không dấn dò Triệu Thần bất cứ điều gì.

Hắn cũng không muốn chậm chạp rời khi hệ thống đóng lại, rủi ro gì xảy ra với bản thân cũng không biết. Dù sao giữ lấy cái mạng nhỏ là quan trọng nhất.

Sau khi rời khỏi Thiên Hạ trò chơi, Hoàng Thiên chậm rãi tỉnh lại bên trong Alpha.

- Chào mừng chủ nhân trở lại.

Bên trong Alpha bộ não Linh Linh phát ra chào hỏi thanh âm.

Hoàng Thiên khẽ gật đầu, sau đó đứng dậy hoạt động thân thể một chút, nói:

- Linh Linh, thời gian này ta rời khỏi trên Địa cầu có gì biến hoá hay không?

- Chủ nhân, hiện tại địa cầu có một chút thay đổi so với lúc trước.

- Ân, nói ta nghe một chút.

Hoàng Thiên có chút hiếu kỳ hỏi.

- Chủ nhân, Địa cầu hiện tại chia làm hai phần riêng biệt. Một phần rất nhỏ của con người còn lại là do dã thú chiếm đóng..

Hoàng Thiên yên lặng nghe Linh Linh nói hơn nửa giờ, cuối cùng hắn nắm bắt được ba ý chính.

Thứ nhất là nhân loại nơi trú ẩn an toàn xuất hiện. Nó là một số thành phố lớn, nhỏ được không biết tên một vòng không lồ ánh sáng bao phủ, cách li thành phố với thế giới bên ngoài. Vòng ánh sáng này kỳ lạ ở chỗ con người có thể tự do đi ra đi vào vòng ánh sáng, trong khi đó các loại động vật... Thì không. Đồng thời bên trong thành phố toàn bộ động vật biến dị, xác sống... Đều bị loại lực lượng nào đó trục xuất ra khỏi thành phố.

Thứ hai là trên trái đất ngoại trừ những thành phố được bảo vệ này ra còn lại toàn bộ đều bị động vật biến dị.... Chiếm đóng. Đồng thời bên trong mỗi thành phố trên bầu trời xuất hiện một tấm bản đồ thế giới. Bên trong bản đồ có đánh dấu những thành phố được bảo vệ, những khu vực bị quái vật chiếm đóng. Còn có màu sắc phân biệt những nơi có quái vật nguy hiểm, bình thường cùng Cực kỳ nguy hiểm. Trong các thành phố được bảo vệ điện, nước bình thường hoạt động trở lại.

Cuối cùng một điểm là cứ 6 tháng một lần phía bên ngoài vòng bảo hộ sẽ biến mất trong một ngày. Trong một ngày này các loại quái vật, xác sống sẽ tràn vào thành phố tiến hành chiến đấu với con người. Khi một ngày qua đi, vòng bảo hộ sẽ trở lại bình thường, bên trong thành phố quái vật, xác sống sẽ bị cưỡng ép rời khỏi thành phố.

- Đây là giống với trong Thiên Hạ quái vật công thôn tiết tấu.

Hoàng Thiên lăm bầm nói.

- Chủ nhân. Mười ngày trước ở trên tàu xuất hiện thêm bốn người.

- Đều là mỹ nữ.

Hoàng Thiên cười cười hỏi. Nhắc tới hắn mới nhớ trên tàu còn có hai tiểu mỹ nữ là Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi đâu. Nghĩ tới cảnh hai nữ cùng hầu hạ, hắn không khỏi hưng phấn lên.

- Chủ nhân, không phải.

- Không phải? Linh Linh không phải ta đã thiết lập chỉ cho mỹ nữ vào sao?

Hoàng Thiên sắc mặt có chút khó coi. Alpha là đại bản doanh của hắn, nếu như đã cài đặt từ trước mà vẫn có người tự tiện vào được, như vậy rõ ràng nơi này không an toàn.

- Chủ nhân, lần trước ngài thiết lập là không cho phép người ngoài ngoại trừ mỹ nữ tiến vào phía sau khoang. Nhưng ngài không có thiết lập người bên trong không thể mở cửa cho người bên ngoài vào.

- Ân? Nói như vậy là ta thiếu sót. Linh Linh, cho ta xem một chút hình ảnh lúc bọn họ tiến vào.

- Rất sẵn lòng, chủ nhân.

Hoàng Thiên nhìn vào phía trước mặt hiện lên một màn hình nhỏ. Rất nhanh hình ảnh hiện lên. Bởi vì không có âm thanh nguyên nhân, hắn chỉ thấy được bên ngoài tàu xuất hiện ba nam một nữ, bọn họ hướng về phía trong tàu nói chuyện gì đó. Không lâu sau cửa khoang tàu mở ra, Phan Uyển Nhi từ bên trong khoang ra dẫn dắt bốn người kia vào. Sau đó cửa tàu đóng lại, hình ảnh kết thúc.

- Như vậy là bên trong khoang tàu Phan Uyển Nhi tự mở cửa cho họ vào. Bọn họ là người quen?

Hoàng Thiên như có điều suy nghĩ nói.

- Chủ nhân, mặc dù rất tiếc nhưng phải thông báo với ngài, ngài bị người khác cho đội nón xanh.

Linh Linh thanh âm lại vang lên.

- Ta... Ta bị lục... Linh Linh, người không mở cửa nữa?

Hoàng Thiên có chút lắp bắp nói. Không lẽ trong khoang tàu ba người kia có người yêu của Trần Ngưng Băng hoặc Phan Uyển Nhi. Hoặc bọn họ bị cưỡng hiếp.

- Linh Linh. Cho ta xem video.

Bên trên màn hình lúc này tiếp tục xuất hiện tiếp theo hình ảnh. Một người trẻ tuổi nam nhân nói với hai nam một nữ điều gì đó, sau đó ba người này đi ra khỏi khoang tàu. Mà nam nhân trẻ tuổi này rang rộng hai tay, Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi đi tới, rúc trong ngực nam nhân kia.

Vài phút sau nam nhân kia bắt đầu tay chân lộn xộn, sờ mó, nắn bóp khắp cơ thể hai nữ. Làm cho Hoàng Thiên điên tiết chính là hai nữ không có bất kỳ phản kháng, ngược lại còn vô cùng thuận theo. Bọn họ rất nhanh ngã xuống giường, bắt đầu thoát quần áo lẫn nhau. Đến đây video kết thúc. Linh Linh thanh âm lại vang lên.

- Chủ nhân, đây là ngày hôm qua video, video còn tiếp tục cảnh tượng phía sau, Linh Linh nghĩ chủ công không muốn xem đâu.

Hoàng Thiên lúc này trên trán nổi đầy gân xanh, khuôn mặt hiện rõ sự phẫn nộ. Hai nắm tay cốt kết nắm chặt lại. Trên cơ thể hắn tản mát ra nồng đậm sát khí. Hắn cắn răng từng chữ một nói:

- Linh Linh, ta yêu cầu trục xuất bọn họ ra khỏi khoang tàu. Ngay lập tức.

Nói xong hắn bắt đầu hướng ra phía bên ngoài đi tới. Hiện tại hắn chỉ muốn giết, giết chết bọn họ để xả mối hận trong lòng. Mặc dù hắn cùng Trần Ngưng Băng, Phan Uyển Nhi không phải yêu đương, hắn chỉ coi hai người như nô lệ. Nhưng đã là Hoàng Thiên hắn từng ngủ qua người, nô lệ hay gì đi chăng nữa, trước khi hắn từ bỏ cũng không được phép ngủ cùng người khác.

Uych

Hoàng Thiên vừa bước ra khỏi khoang tàu, bên cạnh khoang cửa cũng mở ra. Bên trong sáu bóng người bị vô hình lực lượng nào đó ném ra khỏi khoang tàu. Nhả nhào trên mặt đất.

Sáu người lục tục đứng dậy, phui phui bụi bẩn trên người. Một tên nam nhân ngoại hình khá là đẹp trai, đối với đứng bên cạnh hắn Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi, hỏi:

- Ngưng Băng, Uyển Nhi, đây là chuyện gì.

- Ta... Ta cũng không biết.

Trần Ngưng Băng mặt mê mang nói.

- Để ta vào xem một chút.

Phan Uyển Nhi cũng không biết tại sao lại như vậy, nàng nói xong thì đi lên phía trước ý định thử đi vào lại khoang tàu.

Nàng thử vài lần không được, sau đó quay lại đối với ba người, nói:

- Không vào được.

- Cái này phá tàu. Con mẹ nó cho ta phá cửa, bản thiếu gia cũng không tin không vào được.

Nam nhân có vẻ mặt khá đẹp trai chửi ầm lên, sau đó hắn ý định tiến lên phá hủy cửa tàu.

Lúc này vẫn im lặng cô gái phát hiện ra Hoàng Thiên, đối với những người còn lại, nói:

- Bên kia.

Lập tức cả năm người cùng nhìn về phía Hoàng Thiên. Ba người nam nhân thì không có biểu hiện gì đặc biệt, mà Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi thân hình hơi chấn động, lập bập nói:

- Hoàng... Hoàng Thiên.

- Uhm. Người chính là hai người bọn họ nhắc tới chủ con tàu này, thực lực đáng gờm Hoàng Thiên.

Nam thanh niên ngoại hình đẹp trai nói. Trong giọng nói mang theo chút khinh thường.

Hoàng Thiên không nói gì, mà chỉ lẳng lặng nhìn Phan Uyển Nhi cùng Trần Ngưng Băng. Vài phút sau hắn dùng thanh âm lạnh băng, nói:

- Lại chỗ ta.

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi thân hình hơi run lên. Đối với Hoàng Thiên hai nàng ấn tượng vẫn là thuộc loại khủng bố cấp bậc.

Hai nàng run rẩy đi lại phía Hoàng Thiên, mà phía sau nam thanh niên kia cũng không có ngăn cản.

Rất nhanh, Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi đi tới trước mặt Hoàng Thiên. Hắn đưa tay nâng lên cầm hai nàng, hỏi:

- Cho ta lý do.

Lạnh băng ngôn ngữ, cùng nồng nặc sát khí từ trên người hắn toả ra khiến hai nàng thân hình run rẩy càng rõ hơn.

Hoàng Thiên toả ra sát khí cũng khiến phía sau bốn người chấn động, hai tên nam nhân cùng một tên nữ nhân lập tức bắt đầu cảnh giác lên. Bọn họ biết được trước mắt người không bình thường, thuộc về nguy hiểm cấp bậc.

- Hoàng... Hoàng Thiên... Chúng ta....

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi hoảng sợ không biết nói gì. Hai nàng phát hiện bàn tay đặt trên mặt mình đã di chuyển xuống dưới, nhẹ bốp lấy cổ hai người.

- Làm sao không nói?

Hoàng Thiên nhẹ giọng hỏi, có điều thanh âm của hắn vẫn lạnh vô cùng. Trên người sát khí không có chút nào yếu bớt.

- Chúng ta... Chúng ta... Hoàng Thiên... Chủ nhân.... Chúng ta không biết ngài muốn hỏi gì....

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi cảm giác được đặt trên cổ mình bàn tay đang từ từ chặt lại, không khỏi vội vàng nói.

Lúc này phía xa hai tên nam nhân đã rút ra bên hông kiếm nhật, đứng cạnh nam thanh niên đẹp trai, cảnh giác nhìn về phía Hoàng Thiên. Mà nữ nhân kia cũng một tay đặt trên chuôi kiếm, bất cứ lúc nào cũng có thể rút ra. Trên người Hoàng Thiên toả ra sát khí vô cùng mạnh, bọn họ cảm thấy cả người như bị một con khủng bố đã thú nhìn chằm chằm

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bỏ qua cho hắn . Ta là của người

- Không biết ta muốn hỏi gì sao?

Hoàng Thiên nhìn chăm chăm vào Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi. Lúc này ánh mắt hắn đã gần như biến thành màu đỏ ngầu.

- Ta vốn nghĩ tới đến lúc này hai người sẽ cầu ta. Cầu ta tha thứ. Nhưng không nghĩ tới, hai người vẫn giả bộ như vậy. Nếu đã không muốn nói, như vậy vĩnh viễn không cần nói.

Nói xong hai tay dần dần tăng lên lực đạo, bóp chặt lấy cổ hai người.

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi hít thở bất đầu trở lên khó khăn. Hai người bắt đầu ra sức vùng vẫy, cánh tay không ngừng vung loạn trên người Hoàng Thiên.

Mà lúc này đứng cách xa Hoàng Thiên hơn mười mét khoảng chừng, nam thanh niên đẹp trai cũng nhìn thấy tình cảnh của hai người, hắn lớn tiếng nói:

- Người gọi Hoàng Thiên đứng không? Biết điều mau thả ra Ngưng Băng cùng Uyển Nhi, nếu không bản thiếu gia cho người chết không có chỗ chôn.

Hoàng Thiên bên này hoàn toàn không để ý tới hắn. Trên tay lực đạo càng lúc càng mạnh, cuối cùng "Rắc... Rắc" thanh âm vang lên. Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi cả hai người bị hắn tươi sống bóp nát cổ. Bởi vì Cửu Cửu Ngự Long Quyết nguyên nhân, hắn vũ lực càng ngày càng mạnh. Đến giờ phút này đã siêu việt người bình thường rất nhiều lần.

Rầm... Rầm...

Thuận tay ném hai cái xác xuống bên cạnh, Hoàng Thiên từng bước từng bước đi tới phía nam tử đẹp trai.

- Người... Người dám A Hô, A Báo, cho bản thiếu gia giết hắn.

Nam tử đẹp trai nhìn thấy thi thể Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi bị ném xuống đất. Thấy Hoàng Thiên không thèm để ý hắn uy hiếp, từ nhỏ hung hăng can quấy thói quen hắn nào chịu được. Phần nộ đối với bên cạnh hai tên nam nhân hết.

Hai tên nam nhân kia nhìn nhau một cái, gật đầu sau đó giờ lên tay kiếm nhật hướng về phía Hoàng Thiên lao tới.

- Muốn chết.

Thấy hai người hướng về phía mình lao tới, Hoàng Thiên khẽ nói một câu. Bên phải bàn tay một thanh đen ngòm trường thương xuất hiện. Mặc dù nắm chắc có thể xử lý hai người này, nhưng Hoàng Thiên cũng không có ngu ngốc đến mức khinh địch. Dù sao hắn cũng chỉ có một cái mạng, một khi không cẩn thận chính là lật thuyền trong mương.

Hoàng Thiên không nhanh không chậm đi tới, trong tay trường thương quét ngang mà ra, mũi thương vạch ra mỹ diệu đường cong, như là trong bầu trời đêm nửa vầng trăng khuyết hướng tới hai tên cầm kiếm Nhật nam tử quét đi.

Hai tên nam tử phản ứng cũng vô cùng nhanh, cả hai ấn ý một kiếm chém xuống

Đình

Kiếm Nhật cùng trường thương va chạm vào nhau, ở giữa nơi va chạm có ánh lửa bắn ra bốn phía.

Hoàng Thiên có chút ngạc nhiên, mặc dù hắn không vận dụng toàn lực, nhưng là hai tên nam tử này dám cùng hắn cứng đối cứng, như vậy thực lực có vẻ cũng không kém.

Hừ

Hắn hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương cơ hồ là dùng ba giây chớp mắt thời gian, liên tục đâm ra sáu thương, chia đều cho mỗi tên nam tử ba thương.

Hai tên nam tử trên trán chảy ra mồ hôi lấm tấm, kiếm trong tay mỗi lần đều là vô cùng vô cùng cố sức chống đỡ. Rất may mắn là mỗi lần bọn họ đều có thể thành công đỡ lấy trường thương công kích.

Sáu lần công kích xuất ra.

Hoàng Thiên trong tay trường thương bỗng nhiên trở nên chậm chạp, nhưng lại có một tia đặc biệt khí chất nhưng từ trên người hắn phát ra. Thanh kia trường thương, như là ở trên người hắn mọc ra, như là cánh tay, như là ngón tay, tùy tâm sở dục sử dụng.

Hai tên nam tử lúc này chật vật vô cùng. Trong tay kiếm nhật cũng không ngừng run rẩy, bọn họ biết trước mắt người này mạnh hơn bọn họ quá nhiều.

Băng!

Trường thương mũi nhọn phá không mà tới, như là trong mây đen sấm sét nổ vang, mang

theo đây trời khí thế mà tới.

Hai tên nam tử không kịp phản ứng.

Trong nháy mắt, trường thương càng ngày càng gần, một giây sau, liền xuyên qua cổ họng của bọn họ.

Toàn lực xuất thủ Hoàng Thiên, rất nhanh xử lý xong hai tên nam tử.

Hai thân thể ảm ảm đổ xuống đất, Hoàng Thiên quơ quơ trong tay Long Thương, hướng về phía nam thanh niên tuần tú tiếp tục đi tới.

Mà lúc này tuần tú thanh niên thấy bên mình hai người nhanh như vậy đã bị đối phương giết chết, hắn về mặt hoảng sợ, không ngừng lùi về phía sau lắp bắp nói:

- Ngươi... Ngươi đừng tới đây... không được tới đây. Cha ta là Lâm gia tộc gia chủ. Ngươi... Ngươi không được tới đây.

Hoàng Thiên lúc này đầu thêm đề ý, hắn lúc này trong lòng lửa giận vẫn chưa tiêu tán, yêu cầu giết người để trút xuống lửa giận.

Nam tử tuần tú thấy Hoàng Thiên vẫn không ngừng đi tới, hắn vội vàng núp sau lưng nữ nhân đồng bọn, nói:

- Mộ Khuynh Thành, ngươi còn làm gì? Còn không mau lên cản hắn lại. Hắn muốn giết ta... muốn giết ta.

Nữ tử được gọi là Mộ Khuynh Thành cũng không đề ý đến hắn, trên tay kiếm cũng không rút ra, mà là nhìn chăm chăm vào Hoàng Thiên.

Hoàng Thiên từng bước từng bước đi tới, cuối cùng còn cách hai người khoảng chừng hai mét thì dừng lại, thanh âm không mang theo một tia tình cảm, nói:

- Rút kiếm đi.

Mộ Khuynh Thành lắc đầu, nói:

- Ta không phải là đối thủ của ngươi.

Nói xong trên tay kiếm Nhật ném ra bên cạnh.

- Mộ Khuynh Thành ngươi làm gì? Ngươi đã hứa gì với cha ta ngươi quên rồi sao. Uống công cha ta nuôi ngươi lâu như vậy.

Thấy Mộ Khuynh Thành ném đi kiếm, phía sau tuần tú nam tử bởi vì mất đi duy nhất chỗ dựa, hắn về mặt sợ hãi, lớn tiếng nói.

Mộ Khuynh Thành liếc nhìn núp sau lưng mình nam tử tuần tú, ánh mắt hiện lên một tia chán ghét, một tia bất đắc dĩ. Sau đó nàng thở dài, nhìn Hoàng Thiên, nói:

- Tha cho hắn, ta là của ngươi.

- Không thể.

Hoàng Thiên không chút suy nghĩ nào trả lời. Bởi vì bị cho đội nón xanh nguyên nhân, hắn Đối với nữ nhân niềm tin đã không bằng lúc trước.

- Tránh ra. Xem ở ngươi chưa động thủ phương diện, ta không giết ngươi.

Nghe thấy Hoàng Thiên lời nói, núp phía sau Mộ Khuynh Thành nam tử lúc này cũng nhận ra được là nàng không thể bảo vệ được mình, hắn lập tức quay đầu lại, hướng về phía sau chạy như điên.

Hoàng Thiên thấy vậy ý định lách qua Mộ Khuynh Thành đuổi theo, nhưng lúc này Mộ Khuynh Thành đi trước hắn một bước, giơ hai tay chắn trước mặt hắn, nói:

- Tha cho hắn, ta là của ngươi.

- Tránh đường.

Hoàng Thiên nhú mày nói.

- Tha cho hắn.

- Đừng tưởng ta không dám giết ngươi.

- Bỏ qua cho hắn, từ nay về sau ta là của ngươi.

Mộ Khuynh Thành vẫn đứng che trước mặt hắn, quát cường nói.

Hoàng Thiên quan sát một chút Mộ Khuynh Thành. Nàng mặc lấy OL chức nghiệp bộ đồ, dáng người cao gầy cân đối thướt tha.

Nàng ngũ quan vô cùng tinh xảo, thanh tịnh con mắt, cong cong lông mày, thật dài lông mi rất là động lòng người, trên người có một chút trong trẻo lạnh lùng khí chất.

Hoàng Thiên nhìn đã không thấy bóng dáng nam tử tuần tú, hần thờ dài một hơi. Quay đầu đi về phía khoang tàu. Hần cũng không phải đi vào khoang lúc trước Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi ở, mà là đi vào khoang bên cạnh.

- Người cũng đã chạy, ngươi có thể rời đi.

Đứng ở cửa vào Hoàng Thiên, thấy vẫn đi phía sau mình Mộ Khuynh Thành, nói. Mộ Khuynh Thành rất đẹp, đẹp nhất trong số những nữ nhân hần từng gặp, nhưng hiện tại hần không có tâm trạng thưởng thức mỹ nữ.

Mộ Khuynh Thành lắc lắc đầu, nói:

- Như đã nói. Ngươi bỏ qua cho hần, ta là của ngươi. Ta sẽ không nuốt lời.

Hoàng Thiên nhún nhún vai, đi vào bên trong khoang tàu. Mà Mộ Khuynh Thành cũng nhanh chóng đi vào theo.

Hoàng Thiên đi vào là khoang tàu thứ ba. Khoang này cùng khoang thứ hai không có gì khác biệt, đều đầy đủ mọi thứ như giường, tủ, bếp....

Tùy ý nằm xuống giường, Hoàng Thiên nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút. Hần cũng không phải thân thể mệt mỏi cần nghỉ ngơi, mà là tâm lý mệt mỏi. Bị người cho đội nón xanh sự tình phát sinh ở bất cứ ai trên người, đều sẽ như vậy.

Hần rất nhanh chìm vào giấc ngủ. Đến nỗi Mộ Khuynh Thành ở trong khoang tàu, hần đã trao đổi với Linh Linh, nếu như nàng có bất cứ hành động ngu ngốc nào Linh Linh sẽ tự động cường ép trực xuất nàng ra khỏi khoang.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Mộ Khuynh Thành

Khi Hoàng Thiên tỉnh dậy cũng đã là hai giờ sau. Sắc trời cũng đã tối. Chạm rãi ngồi dậy, liếc mắt nhìn Mộ Khuynh Thành vẫn đứng yên tại chỗ cũ, hần thờ dài một tiếng, nói:

- Lúc trước nghe tên kia gọi ngươi là Mộ Khuynh Thành?

- Ân.

Mộ Khuynh Thành nhẹ đáp một tiếng. Khuôn mặt xinh đẹp lạnh băng, không biểu lộ bất kỳ cảm xúc gì.

- Ngồi đi. Đứng mãi không mỏi chân sao?

Hoàng Thiên tiếp tục nói.

- Ân.

Mộ Khuynh Thành lại Ân một tiếng, sau đó bước lên vài bước ngồi xuống ghế. Hoàng Thiên quan sát thấy hai chân của nàng có chút run rẩy, là đứng quá lâu không cử động tạo thành.

- Ngươi còn rất quật cường đâu. Ta cũng rất hiếu kỳ, hần rốt cuộc là gì của ngươi, mà ngươi không tiếc hy sinh mình để bảo vệ. Vì một tên cận bã, đáng sao?

Hần mà Hoàng Thiên nói tới chính là nam tử tuần tú.

Mộ Khuynh Thành trong mắt loé lên một tia chán ghét thần sắc, sau đó chạm rãi nói:

- Hần là Lâm Nhất con trai duy nhất của gia chủ Lâm gia Lâm Nhật. Một năm trước Lâm Nhật đã cứu ta một mạng, sau đó ta đáp ứng bảo vệ Lâm Nhất ba năm.

- Thú vị. Đây là trả ơn sao? Như vậy trước kia ngươi làm gì?

- Sát thủ.

Ngắn gọn trả lời, nhường Hoàng Thiên trong lòng bắt đầu đánh giá lại nàng.

- Không tin? Hay là nói sợ lưu ta lại bên người, ngày nào đó bắt ngờ cho người một đao.

Mộ Khuynh Thành thấy hần không nói gì, cười khẽ hỏi.

- Không tin? Làm sao lại không tin chứ. Chỉ là có chút bất ngờ. Không nghĩ tới xinh đẹp như vậy một người, mà lại là sát thủ. Đúng là thế giới rộng lớn, không chuyện lạ gì không có.

Hoàng Thiên cũng cười theo. Hần đúng là có chút bất ngờ với nghề nghiệp của nàng.

- Ta từ nhỏ mồ côi cha mẹ, năm tuổi được huấn luyện cách giết người. Bảy tuổi giết qua người đầu tiên, cũng chính là người đã dạy ta cách giết người. Từ đó đến giờ mười năm, số lượng người chết trong tay ta không có một ngàn cũng có tám trăm.

Mộ Khuynh Thành có chút tự giễu nói. Giết người đối với nàng mà nói cũng không phải chuyện gì to tát.

- Lợi hại.

Đối với chuyện này Hoàng Thiên cũng không biết nói gì, chỉ giơ lên ngón tay cái biểu thị lợi hại.

Mộ Khuynh Thành từ trên ghế đứng dậy, đi tới trước mặt Hoàng Thiên. Sau đó không biết trên tay nàng từ đâu xuất hiện một con dao nhỏ, nhanh như chớp đặt trên cổ hần, nói:

- Tin hay không ta giết người.

- Người sẽ không.

Hoàng Thiên lúc đầu có chút bất ngờ, sau đó bật cười nói. Hần cũng không lo lắng Mộ Khuynh Thành sẽ giết mình. Vừa rồi ngủ hai giờ nàng còn không có ra tay, như vậy hiện tại càng không có khả năng.

- Người cũng rất tự tin đâu. Nhưng nhiều lúc tự tin vô căn cứ như vậy sẽ biến thành ngu ngốc.

Mộ Khuynh Thành nhẹ giọng nói, trên tay lưỡi dao cũng chìm vào Hoàng Thiên da cổ, một vết đỏ tươi máu chảy ra.

Hoàng Thiên mắt không nháy một cái, đưa tay kéo nàng vào ngực mình, cười nói:

- Như vậy, hiện tại ta là tự tin hay ngu ngốc đâu?

Mộ Khuynh Thành cũng không trả lời, cũng mặc kệ hần ôm lấy mình. Đặt trên cổ hần dao nhỏ cũng chậm rãi buông xuống.

- Ta đột nhiên có loại cảm giác từ chỗ chết được cứu ra đây.

Hoàng Thiên nói xong hai tay ôm nàng chặt hơn một chút. Hai người cứ cũng không nói gì nữa mà cứ như vậy ôm nhau. Nói ra cũng kỳ lạ đâu, chỉ một phút trước người kia đã dùng dao đặt trên cổ mình, thậm chí cứa ra một vết máu, bây giờ lại có thể như vậy ngồi ôm nhau.

Thời gian từng phút từng phút trôi qua. Dần dần Hoàng Thiên cánh tay cũng bắt đầu lộn xộn lên. Một tay ôm eo nàng, tay còn lại treo lên hai đỉnh núi cao, cách hai lớp áo nhẹ nhàng xoa xoa.

- Nếu người còn không quản được cánh tay mình, như vậy ta không ngại chặt bỏ nó.

Mộ Khuynh Thành khuôn mặt có chút đỏ lên, nhưng nàng vẫn cố dùng thanh âm lạnh lùng nói.

- Muốn chặt sao? Mỹ nhân ngồi trong lòng, dù là đồng tính người chắc chắn cũng sẽ không chịu nổi. Huống hồ ta còn là bình thường nam nhân đâu.

Hoàng Thiên cũng không thèm để ý nàng, bàn tay dứt khoát cởi bỏ hai cúc áo, luồn vào bên trong. Mềm mại da thịt, để hần không khỏi tâm ý viên mãn. Nhẹ xoa một cái, hần không khỏi vô si bình luận.

- Kích thước có chút nhỏ. Ân.

- Người...

Mộ Khuynh Thành khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng. Hơn hai mươi tuổi nàng còn là lần đầu tiên bị người khác sờ ngực đâu. Hơn nữa còn không chút vô si nào cùng nàng nói. Mặc dù ngực nàng có hơi nhỏ thật, nhưng là cũng không thể như vậy nói.

- Xem ra muốn tăng lên kích cỡ phải cần ta sau này cần mẫn mát xa.

Hoàng Thiên tà tà cười, đồng thời bàn tay kia cũng dứt khoát di chuyển lên, hai tay đặt hai bên nắn bóp.

- Ta giết....

- Giết ta đúng không. Ngoại trừ cái này ngươi không còn câu nào khác sao?

Mộ Khuynh Thành bắt hấn không có cách nào. Làm sát thủ nàng duy nhất có thể nói ra chính là như vậy. Ai biết người này không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại càng thêm quá phận.

Mộ Khuynh Thành là một người tuân thủ lời nói. Nếu không nàng cũng không bảo vệ tên cận bã, con ông cháu cha Lâm Nhất như hứa hẹn. Hiện tại đã nói thuộc về Hoàng Thiên, dĩ nhiên sẽ không giết hấn.

- Thoải mái sao?

Hoàng Thiên cười cười tại bên tai nàng nhẹ nói.

- Hừ....Ta nói khó chịu ngươi sẽ dừng tay sao?

Mộ Khuynh Thành cắn môi nói. Nàng đang cất lực áp chế cảm xúc trong lòng.

- Như vậy càng khó chịu hơn thì sao?

Hoàng Thiên cười nhạt một tiếng. Sau đó một bàn tay chậm rãi di chuyển xuống bên dưới, trượt qua bụng nàng, tiếp cận thân bí cảm địa khu vực.

Mộ Khuynh Thành thân thể hơi run lên, sau đó hai tay giữ chặt lấy tay hấn, run rẩy nói:

- Ngươi... đừng quá phận.

- Thật sự không được sao?

Hoàng Thiên tiếp tục tại bên tai nàng thổi nhiệt khí, đồng thời còn khẽ liếm vành tai nàng một chút.

Mộ Khuynh Thành thở dài một tiếng, sau đó hai tay cũng từ từ buông lỏng. Nàng biết chuyện này không sớm thì muộn cũng sẽ diễn ra. Đã như vậy bây giờ chống cự cũng không có ý nghĩa gì.

Thấy nàng như vậy, hấn khoé miệng hơi nhếch lên. Sau đó hơi di chuyển thân thể một chút, một tay đỡ lấy vai nàng, một tay cầm lấy tay nàng. Đầu cúi xuống khẽ hôn lên đôi môi đỏ mọng.

- Ân...

Mộ Khuynh Thành khẽ hừ một tiếng, sau đó không kịp chuẩn bị dưới tình huống, bị hấn cướp đi nụ hôn đầu.

Hai người môi kề môi vài phút sau mới tách ra.

Nàng lập cảm nhận được người nam nhân kích động hưng phấn thần sắc, dồn dập cực nóng hô hấp, Ôn Nhu động tác. Đặc biệt nhất là từ bụng cùng trên đùi cảm nhận được nam tính đặc thù đồ vật, khiến nàng lập tức tự mình bạch trận này thân mật trò chơi sắp diễn ra.

Mộ Khuynh Thành hai cánh tay đặt trên vai hấn cũng không có đẩy hấn ra hay gì cả, thanh tịnh như nước đôi mắt dễ thương khẽ nhắm lại, nhẹ cắn môi. Nằm trong ngực hấn thân thể có chút phát run, nóng lên, như nhũn ra.

Hoàng Thiên phương diện này sự tinh kinh nghiệm có thể nói một chút hiểu biết, hấn chứng kiến Mộ Khuynh Thành không có ngăn động tác của hấn, còn nhắm mắt lại, rõ ràng là đang cố vũ chính mình tiếp tục nữa.

Dưới tình huống như vậy, tiếp tục xuống dưới trò chơi là bất luận cái gì nam tính đều nguyện ý, Hoàng Thiên đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Mặc dù nói mới bị người cho mang nón xanh, nhưng thịt mỡ đưa tới miệng, ngu gì không ăn.

Hấn lần nữa cúi đầu xuống, miệng hôn lấy Mộ Khuynh Thành xinh đẹp miệng anh đào nhỏ, tay trái trên nàng bờ mông vân

văn ve, tay phải như trước ở nàng mê người trên hai vú vuốt ve, tốc độ khi thì nhẹ nhàng chậm chạp, khi thì nhanh chóng đại lực. Khi thì nâng như nâng trứng, khi thì như vùi dập hoa.

Chỉ đơn giản như vậy khiến kích thích thủ đoạn, đã chấn động Mộ Khuynh Thành toàn bộ tinh thần, theo tay hấn động tác, nàng không ngừng vận vận thân thể, khiến cho trước ngực hai quả thịt đạn tại trong tay của hấn giống như khối bánh đúc đồng, nhẹ nhàng mà rung rung.

Căng tròn cặp tròn đùi đẹp cũng nhiệt tình mà cọ lấy hấn mẫn cảm nhất bộ vị, trêu đùa hấn lý trí.

*Thông báo là sắp tới 20c sẽ là sắc nặng, dâm hiệp. Mong anh em ai không thích thì đừng đọc. Kéo tình tẩn nhân vong, lúc đó bản tác không chịu trách nhiệm. Ai đi ủng dâm hiệp loại này cũng xin đợi qua tầm 20c nữa thì đọc, lúc đó lại vào trò chơi. Chứ giờ là dâm hiệp đô thị săn gái. Oki

Chương 46: Một huyết

Rốt cuộc, Hoàng Thiên sức chịu đựng có giới hạn, tại Mộ Khuynh Thành ngẫm đồng ý, Hoàng Thiên sau cùng lý trí bị ném đến sau đầu, đại não bị tình dục bao phủ, hần chỉ có một ý niệm, chính là hần muốn phát tiết, phát tiết đến trong lòng thân thể nữ nhân.

Hoàng Thiên tay trái chậm rãi từ phía dưới di chuyển lên, ở nàng vẫn còn ý loạn tình mê tình huống, cởi bỏ nàng bên ngoài áo dài. Mộ Khuynh Thành bên trên thân thể cũng chỉ còn lại có màu trắng áo lót.

Miệng hần theo của nàng đôi môi anh đào di chuyển, từ từ hôn dần xuống bên dưới. Lướt qua cằm, cổ, xương quai xanh, đi tới giữa hai vú. Màu trắng áo lót chặt chẽ che đầy kín bộ ngực vốn dĩ đã bé đến thương cảm. Hoàng Thiên hôn dần theo lốt ngực phần viền, sau đó đem đầu lưỡi mạnh mẽ mà chen vào bên trong.

Hoàng Thiên hai tay nắm giữ hai cái vú, đầu của hần lúc này giống như bị hai vú kẹp lấy, chôn ở thật sâu giữa hai khe núi.

Qua vài phút, hần mới dừng lại. Hai cánh tay theo lốt ngực viền, di chuyển đến Mộ Khuynh Thành sau lưng, tìm kiếm thoáng một phát, liền quen tay hay việc mở ra áo lót ngực khuy cài. Hai tay đem áo lót từ trên người nàng lấy ra, mất đi áo lót bảo vệ cặp vú bạo lộ tại kẻ xâm lược ma trảo.

Trắng trẻo, căng tròn hai vú, bên trên đỉnh mọc ra hạt mè người anh đào nho nhỏ hồng hồng, Hoàng Thiên lại nhào tới. Miệng của hần ngậm lấy một hạt anh đào khê mút, hai tay nhanh chóng thi triển ra nam nhân một trong số những tuyệt kỹ "Bóp vú long trảo thủ".

Hoàng Thiên đầu lưỡi cùng ngón tay mang đến cho Mộ Khuynh Thành từ trước nay chưa từng có khoái cảm, làm cho nàng không tự giác mà lắc lư bộ ngực, phảng phất muốn dùng chính mình trước ngực bảo bối nói cho hần là hần có thể tống thân tại nơi này.

Dần dần Hoàng Thiên dường như cũng không có thỏa mãn, mà là càng thêm tích cực chủ động khai phát mới địa phương. Nam nhân mà! Đối với khai phát thân thể nữ nhân đều là rất có hứng thú.

Hoàng Thiên miệng vẫn ngậm lấy nàng bên phải núm vú, tay trái cầm giữ lấy nàng bên phải vú, tay phải lại vụng trộm di chuyển, chuyển dời đến nàng bên phải trên mông lớn.

Xoa xoa, nắm bóp, lấy mông lớn, hơn nữa ngón tay xuôi theo chính giữa trượt vào Mộ Khuynh Thành khe nứt. Tuy nhiên còn cách quần dài cùng đồ lót hai tầng vật liệu, nhưng là hần mỗi lần đầu ngón tay đụng chạm lấy cảm kỳ đào nguyên khu vực đều sẽ khiến thân thể nàng run rẩy.

Ah...

Theo Mộ Khuynh Thành tiếng kêu, thân thể nàng run lên nhẹ nhẹ, nàng muốn kẹp chặt hai chân bảo hộ bộ vị trọng yếu của mình.

Nhưng nàng thật không ngờ tới là, vẫn đang trêu đùa mình Hoàng Thiên đã sớm ngờ đến phản ứng của nàng. Ở vừa rồi dùng tay quấy rối nàng thời điểm, thừa dịp nàng hơi chút không chú ý, đã cởi bỏ khuy quần dài của nàng. Nàng chỉ hơi cong người lên một chút hần đã tận dụng cơ hội đem quần dài nàng kéo xuống một đoạn.

Bị hần trêu chọc thăm bại Mộ Khuynh Thành thân thể chỉ có thể uốn éo lắc lư, ngoại trừ càng thêm kích thích hần giác quan, cũng không làm ra được bất cứ tác dụng gì.

Vừa rồi "Ah" một tiếng về sau, nàng khép chặt miệng, đè nén kêu thành tiếng xúc động, nhưng là thân thể đã bị trước nay chưa từng có kích thích, nàng cũng không khỏi không kêu ra.

Vốn là "Ấn... Ấn... Ấn..."

Nhỏ bé tiếng kêu, rồi sau đó miệng cũng không chế không nổi mà mở ra, thanh âm cũng từ "Ấn" đổi thành rồi "ah". Rồi về sau, thanh âm mỗi lúc một lớn.

May mắn hai người bọn họ bây giờ là trong Khoang tàu, khoang tàu cách âm hiệu quả không tệ, nếu không lúc này qua đường người chắc chắn sẽ phát hiện ra nhiệt tình như vậy tiếng kêu.

Hoàng Thiên nhìn thời cơ không sai biệt lắm, tay phải theo rốn hướng phía dưới di chuyển, xuyên qua bên hông quần lót cuối cùng phòng tuyến, chạm tới một mảnh thừa thừa bãi cỏ. Cảm nhận được trong đào nguyên nước chảy róc rách thành suối, hần bàn tay lại bắt đầu như trước bận rộn "Công tác".

Mộ Khuynh Thành chau mày, miệng nhỏ hơi mở, giống như là muốn hô "Ah", nhưng là nàng vẫn kìm nén được.

Tay của nàng một mực ôm lấy Hoàng Thiên đầu, gất gao đè vào chính mình trên vú

Nhưng khi bảo bối của hắn tiến vào Mộ Khuynh Thành thân thể thời điểm, Hoàng Thiên phát hiện mình không có xuyên thủng cái gì. Dưa theo lần trước

Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi kinh nghiệm, hẳn là phải có a. Nhưng Mộ Khuynh Thành trên mặt hiện lên đau đớn cũng không phải là giả.

Mộ Khuynh Thành thấy Hoàng Thiên ngây người, nằng nết đau đớn, nói:

- Thất vọng đi. Ta không phải xử nữ có phải hay không rất thất vọng. Đàn ông các người.

- Không... Không có. Ta đâu để ý chuyện này.

Hoàng Thiên vội vàng cười nói. Hắn cũng không phải nói dối cho qua, mà là bản thân hắn thật sự không mấy để ý thứ này. Có thì xuyên, không có thì đỡ phải xuyên. Vậy thôi.

- Hừ... Ta là lần đầu tiên. Tin hay không tùy người.

Mộ Khuynh Thành hừ nhẹ một tiếng nói.

- Khuynh Thành, ta mặc kệ người có phải hay không lần đầu. Kể từ giờ phút này người là người của ta. Đến chết cũng là của ta.

Hoàng Thiên dứt lời, một tay tại nàng trước ngực trên vú sờ niết, một bên còn không ngừng mà hôn trán của nàng, đôi má, bờ môi, cái cổ, sau tai các loại. Những nơi là nữ nhân hẳn cảm nhất địa phương, ngón tay ở trên núm vú vân vê, dùng khiêu tình thủ pháp khiêu khích hạ nàng dục niệm, làm cho nàng chậm rãi thích ứng.

Một hồi lâu, hắn một tay vuốt vuốt nàng đen nhánh mái tóc, một bên thương tiếc mà hôn nàng đôi mắt đẹp chảy xuống nước mắt, thâm thì:

- Còn đau không?

- Hừ...Người xấu... Khi dễ người ta...

Mộ Khuynh Thành thờ dốc, ngượng ngùng vũ mị mà gắt giọng, tứ chi xụi lơ, cảm địa đào nguyên nuốt hết lấy Hoàng Thiên to như tay em bé bảo bối, nàng vẫn cảm giác giống như lửa nóng đau nhức, chân mày cau lại, trong nội tâm tuy nhiên thẹn thùng, nhưng vẫn đã đóng thuyền, vì vậy nhắm lại đôi mắt đẹp, tùy ý hắn làm.

Hoàng Thiên khiêu tình thủ pháp khá cao, mỗi một lần vuốt ve đều kích thích Mộ Khuynh Thành ham muốn dục vọng. Cả người hắn chậm rãi dán thân thể của nàng, bảo bối thô to từ từ xâm nhập, chậm rãi rời khỏi. Tay trái vuốt ve mặt nàng, tay phải thì vẫn như cũ mà đùa bỡn vú của nàng, ở nàng trên đầu v* vân vê chà xát, đem nàng dục hỏa càng đẩy hướng đỉnh cao.

Mất thấy Mộ Khuynh Thành rốt cục dục hỏa bùng bùng, xuân tình nhộn nhạo. Hoàng Thiên thô bạo mà ngậm lấy nàng môi thơm, bàn tay không nhanh không chậm xoa nắn lấy một đôi không quá lớn nhưng tròn trịa bầu vú, dưới háng bảo bối không ngừng gấp rút ra ra vào vào, đem nàng đẩy vào dâm vực sâu.

Trải qua hẳn thời gian dài khiêu khích, Mộ Khuynh Thành chỉ cảm thấy toàn thân dục hỏa mãnh liệt, muốn ngừng mà không được.

Nàng hai mắt khép hờ, mặt mũi hiện lên đỏ hồng, hai tay nhanh ôm lấy hắn cái cổ, mềm chiếc lưỡi thơm tho cùng đầu lưỡi của hắn quấn quýt dây dưa với nhau. Cặp môi trắng bóc vận vận lấy nghiền hợp với hắn dút vào, một đôi thon dài rắn chắc đùi đẹp kẹp chặt eo hắn. Thân thể giống như bạch tuộc giống như quấn chặt lấy thân thể của hắn.

Theo Hoàng Thiên dút vào kéo ra, bên trong mật đạo chậm rãi chảy ra từng dòng nhỏ xuân thủy.

Hơn nửa giờ thời gian, Hoàng Thiên ôm lấy nàng sau đó lật người ra, làm cho nàng giạng chân ở trên người hắn, trở thành nữ bên trên nam ở dưới tư thế.

Mộ Khuynh Thành mặt càng là đỏ như máu. Nhưng là do hạ thân nơi riêng tư truyền đến cảm giác ngứa ngáy, làm nàng không kiềm chế được.

Nhất là loại này tư thế càng có thể làm cho bảo bối xâm nhập càng sâu, Mộ Khuynh Thành chỉ cảm thấy một cây côn sắt gắt gao đứng vững, chống đỡ mật đạo của nàng ở chỗ sâu. Cảm giác ngứa ngáy khiến người khó nhịn, nàng không khỏi bắt đầu chậm rãi nâng eo, miệng đẹp vận vận, kiều thờ hôn hển, trong miệng ưm rên rĩ không dứt.

Mộ Khuynh Thành trong nội tâm cảm thấy vô cùng xấu hổ, nhưng là thân thể tại dục hỏa dày vò, không tự chủ được bắt đầu chậm rãi cao thấp vận động.

Tuy nhiên trong nội tâm e thẹn vận phần, cũng tự nói với mình, không thể làm như vậy, như vậy quá xấu hổ rồi... Nhưng là thân thể lại không nghe nàng chỉ huy, càng lúc càng nhanh hơn động tác.

Bởi vì loại này tư thế chẳng những có thể khiến cho Bảo bối càng thêm xâm nhập, hơn nữa vì nhà gái chủ động, càng thêm dễ dàng đạt tới khoái cảm. Thời gian dần trôi qua, Mộ Khuynh Thành chẳng những nhanh hơn cao thấp vận động tốc độ, trong miệng dâm khiêu tiếng kêu cũng càng lúc càng lớn, trong đầu ngoại trừ dâm dục ra, chỗ nào còn nghĩ đến cái gì nữ nhân rụt rè cái gì.

Chỉ thấy nàng hai tay đặt tại Hoàng Thiên lồng ngực, miệng lớn không ngừng nhấp nhô lên xuống. Trước ngực cặp vú không ngừng cao thấp bật lên, thấy vậy hẳn không khỏi hai mắt đều hoa rồi, duỗi ra hai tay ở hơi nhỏ cặp vú vuốt ve, này càng thêm kích thích Mộ Khuynh Thành dục hỏa.

Cuối cùng hân nhin không được ngồi dậy, cúi đầu ngậm lấy một bên vú xì xì mát, đùi đỡ lấy nàng mông trắng, hướng phía bên trên đẩy lên.

Một tay đặt trên vú nàng vuốt ve xoa bóp, tay kia bóp nhẹ mông nàng, miệng cười dâm nói:

- Khuynh Thành, nơi này chính là ngươi mông a, thật mềm mại... Thật đẹp... Ta muốn yêu chết ngươi...

Sau đó hân ôm ấp lấy nàng lật xuống giường, bắt đầu đại lực đâm thọc, mãnh liệt va chạm, ra sức thảo phạt.

Mộ Khuynh Thành toàn thân cao thẳng chỗ mẫn cảm bị công kích, rốt cục nhin không được lớn tiếng hét lên rên rĩ, bị hân làm cho飘飘 dục tiên, cái gì đó xấu hổ đều quên.

Đột nhiên, cao trào tiến đến, Mộ Khuynh Thành toàn thân run lên..., nàng hai tay liều mạng mà nắm lấy Hoàng Thiên bờ vai, thon dài cặp đùi đẹp càng là kẹp chặt lấy phần eo của hân, cơ thể mãnh liệt run rẩy. Đào nguyên mật đạo co rút lại, kẹp chặt, giống như muốn đem hân bảo bối bẻ gãy, nghiền nát. Một đạo nóng bỏng cuộn cuộn như nước lũ ở chỗ sâu ủa rav, tưới đến Hoàng Thiên dưới háng bảo bối, khiến nó không ngừng run run.

- Khuynh Thành, chúng ta cùng nhau.

Hoàng Thiên hét lên điên cuồng, dưới háng bảo bối lấy cực nhanh tốc độ tiếp tục ra vào, hai tay đỡ lấy nàng mông trắng mãnh liệt mà đưa đẩy, vài phút sau bảo bối nhĩ đệ kịch liệt run run, như núi lửa âm âm bộc phát, đem một cỗ đậm đặc nóng bỏng như nham thạch phun xạ vào sâu bên trong mật đạo của nàng.

Đối với Hoàng Thiên mà nói lúc này cuộc sống là như thế xinh đẹp, hân cảm giác mình muốn bay lên.

Tại nhiều lần sấm sét nổ vang, mây mưa thất thường, lên trời xuống đất về sau, hai người đều ở kích tình dư vị mệt mỏi không chịu nổi.

Đơn giản chà lau một chút, hai người cũng mặc kệ thân thể trần truồng, toàn thân mồ hôi đầm đìa, hạ thể dính đầy chất nhầy, ga giường ẩm ướt, ôm chặt lấy nhau.

Hoàng Thiên ôm Mộ Khuynh Thành, không ngừng vuốt ve toàn thân của nàng, làm cho nàng theo kích tình dần dần khôi phục lại.

Bất quá vì quá mệt mỏi nguyên nhân, Mộ Khuynh Thành chỉ nói đúng một câu làm hân dở khóc dở cười rồi thiếp đi.

- Ta thật sự là lần đầu tiên. Còn việc ngươi cảm giác không có lớp màng ngăn cản có thể là do ta từ nhỏ luyện võ. Rách mắt.

Hoàng Thiên im lặng ôm chặt lấy nàng. Đợi nàng ngủ say hân mới lén lút ngồi dậy, mặc vào một bộ quần áo sau đó ánh mắt biến thành lạnh băng, lăm lăm.

- Lâm gia. Từ ngày mai trở đi các ngươi bị xoá tên.

Hân chậm rãi bước ra ngoài cửa, sau đó biến mất trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Khuynh Thành chi luyện

Ngày hôm đến giữa trưa Hoàng Thiên tỉnh lại, Mộ Khuynh Thành có lẽ bởi vì là lần đầu tiên, không có bất kỳ kinh nghiệm nào, cộng thêm đêm qua hân giày vò quá lợi hại, kết quả tinh thần cùng thân thể đều mệt mỏi không chịu nổi, vẫn còn ngủ rất ngon.

Hoàng Thiên sau khi tỉnh lại, cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt chính là mỹ nhân ngủ say hương diễm hình ảnh. Bản thân hân ngủ là nghiêng người ngủ, một cánh tay cùng một chân đều khoác lên Mộ Khuynh Thành trên người.

Mộ Khuynh Thành đầu gối ở trên cánh tay còn lại của hân, cả người rúc vào ngực hân. Nàng ngọt ngào ngủ ở hân bên người, say xưa, ngon lành.

Mộ Khuynh Thành lúc này trên người chỉ mặc một chiếc áo sơ mi mỏng của hân, bên trong hoàn toàn không có gì khác. Loáng thoáng có thể thấy được trước ngực hai hạt màu hồng phấn anh đào.

Hoàng Thiên nhẹ nhàng mà nuốt nước miếng một cái, tối hôm qua nếm qua cái kia mỹ vị anh đào hân đương nhiên biết rõ nó hương vị ngon ăn, nhìn đang chui rúc trong ngực mình Mộ Khuynh Thành, hân thân thể đều không tự chủ được run lên một chút.

Từ đầu nhìn xuống, đen nhánh mái tóc, lúc ngủ đều tán loạn trên gối đầu, hai hàng lông mi thật dài, có chút cong lên. Tinh xảo mũi nhỏ, hồng nhuận phơn phớt bờ môi, dưới cổ làn da như sữa dê giống trắng hồng. Phía xa hơn xuống, là tuyết trắng nhỏ nhỏ cặp vú, dính bên trên còn có hai hạt hồng nhạt tiểu anh đào.

Mộ Khuynh Thành trên bụng không có một chút xiu dư thừa thịt mỡ nào, vô cùng tron nhẵn, màu da vẫn là như vậy trắng, hơn nữa cho dù nhìn không thấy, nhưng Hoàng Thiên lại biết rõ, kia duy nhất một khối bí ẩn "Bình nguyên" cũng có một mảnh nồng đậm rậm rạp mặt cò đen.

Hoàng Thiên nhìn xem nàng trắng hồng xinh đẹp khuôn mặt, trong lòng nghĩ tới đêm qua kích tình hương diễm một màn, cánh tay vốn là khoác lên trên người nàng không tự chủ được mà di chuyển xuống dưới một chút, tại nàng mỏng đất nhẹ nhàng vuốt ve.

Vài phút sau, hần phát hiện trong ngực thân thể tuy vẫn không nhúc nhích, nhưng là lông mi rung rung, hô hấp có chút dồn dập.

Hoàng Thiên đã biết rõ nàng đã tỉnh, có lẽ là bị chính mình quá nhiều đánh thức, nàng bây giờ chỉ là tại giả bộ ngủ mà thôi. Đã mỹ nhân tỉnh, động tác của hần cũng thoải mái lên.

Hần bàn tay vỗ về chơi đùa trên mỏng nàng tăng lớn độ mạnh yếu, đầu tiên là ở mỏng đất nắn bóp, sau đó dọc theo sống lưng đi vào trước ngực, bắt lấy một bên khá nhỏ vú, dùng hai ngón tay véo nhẹ nàng hồng nhạt hạt anh đào.

Chỉ chưa đến một phút sau, Mộ Khuynh Thành không giả vờ ngủ nổi nữa, nàng phút chốc mở hai mắt ra, tay nhanh chóng đem Hoàng Thiên bàn tay đang tác quái trước ngực mình lấy ra, bảo vệ chính mình nhỏ bé thỏ ngọc. Mở miệng trách cứ nói:

- Ngươi làm gì, vừa tỉnh lại bắt đầu không thành thật?
- Ta chính là nhìn ngươi khi ngủ đẹp mắt, mới nhìn không được.
- Về sau không cho phép ngươi còn như vậy, nếu không...
- Nếu không làm sao?

Hoàng Thiên có chút buồn cười, nói:

- Phải hay là không lại định giết ta.
- Ngươi... Hừ, người ta không để ý tới ngươi.

Mộ Khuynh Thành nói xong, khuôn mặt xinh đẹp giả vờ sinh khí mà đầm nhẹ hần hai cái, quay người xoay mặt sang phía khác, đưa lưng về phía hần.

Hoàng Thiên sững sờ, nhìn thấy nàng phần lưng run lên một cái đấy, tưởng nàng khóc, vội vàng xích lại gần nàng, ôm lấy nàng, nói:

- Khuynh Thành... Ta... Ta.... Ta chỉ đùa một chút. Đừng khóc mà.
- Phốc...

Nghe được Hoàng Thiên thanh âm có chút lấp bắp. Mộ Khuynh Thành nhìn không được cười ra tiếng.

Hoàng Thiên thấy nàng cười lên, vụng trộm ngẩng đầu hướng phía trước nàng nhìn lại, thấy nàng một tay che miệng, cổ nín cười giống như, nguyên lai nàng cũng đang trêu chọc mình.

Hoàng Thiên trong lời nói cùng hành động cũng to gan lên, xấu xa cười cười nói:

- Khó mà làm được, sáng sớm loại chuyện này không phải ngươi nói là được.

Hoàng Thiên thò tay nhẹ nhàng đặt lên mỏng nàng, sau đó từ phía sau một đường luồn lách, thoáng cái chuẩn xác sờ tới nàng nơi bí mật đào nguyên.

Mộ Khuynh Thành "Ah" một tiếng, cánh tay cực kỳ nhanh đưa ra sau lưng, hất bỏ bàn tay ở nàng giữa đất vuốt ve, sau đó ý định nhanh chóng ngồi dậy đào tẩu.

Hoàng Thiên rút về tay, nhìn xem ngón giữa có nước đọng, trong lòng không hiểu có hưng phấn cảm giác.

Nhưng rất nhanh hần phát hiện Mộ Khuynh Thành đã lấy tốc độ ánh sáng chạy vào nhà tắm. Bỏ lại hần nằm trên giường bất đắc dĩ cười khổ.

Hoàng Thiên nằm đó vài phút, cảm thấy hơi đói bụng, hần ngồi dậy mặc tạm một cái quần soóc chạy vào bếp tìm chút gì ăn. Tìm được vài nguyên liệu phù hợp sau đó hần bắt đầu chế biến. Từ nhỏ cô nhi hần cũng có chút nấu ăn tài nghệ.

Hơn nửa tiếng sau Mộ Khuynh Thành bước ra khỏi nhà tắm, nhìn thấy hần đang loay hoay trong bếp, hỏi:

- Ngươi nấu ăn?

Hoàng Thiên gật gật đầu, sau đó quay đầu lại nhìn xem nàng, Chỉ là vừa thấy trong đầu hần tựa Oanh một cái nổ vang.

Mộ Khuynh Thành lúc này trên người chỉ quần duy nhất một chiếc khăn tắm. Bởi vì thân cao nguyên nhân, khăn tắm chỉ che được một nửa ngực nàng

cùng miễn cưỡng che phủ được nàng cảm địa.

Màng lớn tuyết trắng da thịt hiện ra làm Hoàng Thiên có loại xị máu mũi xúc động.

Vừa tắm rửa xong nguyên nhân, trên đầu nàng tóc đen còn ướt, vài giọt nước long lanh trên ngọn tóc. Cảnh tượng vô cùng hương điểm. Hoàng Thiên không khỏi nuốt một ngụm nước miếng.

Mộ Khuynh Thành phát hiện ra ánh mắt hắn có chút không đúng, khuôn mặt nàng vì một cái đỏ lên, lí nhí nói:

- Cũng không phải chưa nhìn thấy bao giờ...

- Yêu tinh... Người còn không mau đi thay quần áo. Tin hay không bản tăng lập tức thu thập người.

Hoàng Thiên cắn răng nói một câu, sau đó quay người lại tiếp tục nấu nướng. Hắn không dám cứ như vậy nhìn nàng thêm một phút giây nào. Nếu không hắn có thể thật sự không nhịn được, đem nàng ra hành quyết.

Mười phút sau thì hắn cũng hoàn thành bữa ăn. Cũng không có gì cầu kỳ, một chút rau, một chút thịt cùng cơm. Mà Mộ Khuynh Thành lúc này cũng đi ra, nàng vẫn mặc bộ hôm qua quần áo, sợi mi trắng cùng màu đen quần dài.

- Ăn cơm.

Hoàng Thiên chỉ vào ghế nói. Sau đó bắt đầu ăn. Hắn lúc này thực cảm thấy đói bụng.

Gió cuốn mây trôi, hai người chẳng mấy chốc ăn xong. Lần này Mộ Khuynh Thành chủ động nhận việc dọn dẹp. Hắn cũng muốn trợ giúp nhưng bị nàng đẩy ra.

Ngồi trên ghế nhìn trong phòng bếp đang dọn dẹp Mộ Khuynh Thành, hắn cảm thấy bây giờ thật bình yên. Trong lòng cũng có chút vui vẻ, đây có thể là gia đình cảm giác?

Trong chốc lát, Hoàng Thiên ánh mắt nhìn về phía cửa sổ. Bên ngoài bầu không khí không phải rất tốt, nhìn vô cùng u ám. Nhưng trong lòng hắn đã kiên định một ý nghĩ: Bình thường thời điểm hắn không có được một gia viên, như vậy tại tận thế thời kỳ này, hắn nhất định sẽ bằng sức của mình đánh ra một mảnh gia viên.

- Đang suy nghĩ gì đâu?

Mộ Khuynh Thành thanh âm êm ái truyền tới, kéo hắn ra khỏi suy nghĩ.

Hoàng Thiên cười cười, trêu đùa, nói:

- Không nghĩ tới Lâm Nhất tên kia cướp đoạt của ta hai tiểu mỹ nhân, lại trả lại cho ta một đại mỹ nữ.

Mộ Khuynh Thành ngồi ở bên cạnh hắn, mắt thấy nàng đang dùng dao nhỏ gọt vỏ táo. Bởi vì hai người đã phát sinh quan hệ xác thịt, nàng cũng rất mở ra, liếc nhìn hắn nói:

- Vậy người là thích Đại mỹ nữ hay là tiểu mỹ nữ đây?

Nói xong quơ quơ trên tay con dao nhỏ, uy hiếp ý nghĩa không cần nói cũng biết.

- Dĩ nhiên là tiểu. hắc hắc.

Hoàng Thiên nở nụ cười xấu xa, ánh mắt sáng lên nhìn về phía ngực nàng nói. Mộ Khuynh Thành thể nhưng không mặc áo ngực. Trước ngực hai hạt bồ đào nhỏ ẩn hiện sau lớp vải trắng.

- Người... Khốn nạn.

Mộ Khuynh Thành nhìn thấy ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào mình bộ ngực, hèn dỗi nói. Đồng thời nàng nhớ tới mình không mặc nội y, hai tay nhanh chóng che ở trước ngực.

Khuôn mặt xinh đẹp xấu hổ đỏ bừng lên, đôi mắt long lanh gấp đến sắp khóc. Không phải là nàng không muốn mặc, mà là không có để mặc. Tối hôm qua toàn bộ nội y của nàng đều dính bẩn, không thể lại mặc. Thêm nữa ở đây nàng không có cái khác quần áo ngoài duy nhất một bộ này.

Cảm nhận được hắn nóng rực ánh mắt quét khắp cơ thể mình, nhất là hai bộ phận trọng yếu, nàng mặc cỡ hạn không thể tìm cái lỗ để chui xuống.

- Người... Người không được nhìn.

Mộ Khuynh Thành hai tay che trước ngực, hai chân chặt chẽ kẹp lại, trừng mắt nhìn người nào đó bên cạnh.

Hoàng Thiên bất đắc dĩ cười cười một tiếng, sau đó nói:

- Chỉ nhìn một chút, người lại cũng không mắt mắt gì. Hơn nữa ta cũng không phải chưa nhìn qua.

- Không...

- Được được. Ta không nhìn.

Hoàng Thiên thấy nàng lúc này biểu tình vô cùng đáng yêu, nhìn không được kéo nàng ôm vào ngực. Để cho nàng ngồi lên hai đùi mình, hai tay vòng qua eo nàng, cứ như vậy ôm lấy nàng không nói gì thêm.

Mà Mộ Khuynh Thành cũng không có phản kháng, yên lặng ngồi trong lòng hắn. Hai tay tiếp tục công việc gọt hoa quả.

Vài phút sau nàng cầm lấy một miếng táo nhỏ, đặt lên miệng hắn, nói:

- Ăn.

Hoàng Thiên cũng không khách khí cắn lấy một miếng, không biết bởi vì nguyên nhân gì, hắn cảm thấy Táo hôm nay đặc biệt ngọt.

Mộ Khuynh Thành thấy hắn ăn ngon lành, mỉm cười cũng tự thưởng cho mình một miếng.

- Ngon không?

Hoàng Thiên thấy nàng hỏi, hắn gật gật đầu, nói:

- Chỉ cần là từ người đưa ta đồ vật, đều ăn ngon.

- Thật sự?

- Ân.

Mộ Khuynh Thành đạt được hài lòng đáp án, trên môi hiện lên vui sướng nụ cười. Sau đó nàng đột nhiên nghĩ tới gì đó, hướng về phía hắn nói:

- Như vậy người ăn a.

Nói xong tay cầm con dao giả bộ đưa tới miệng hắn.

- Đây... Không ăn được a.

Hoàng Thiên sắc mặt đen lại, hắn vạn vạn không nghĩ tới cô nàng này cũng mở loại vui đùa này. Mộ Khuynh Thành tính cách là có chút lạnh lùng đấy.

- Hừ... Quả nhiên đàn ông nói chuyện không đáng tin. Vừa mới nói ta đưa người đồ vật, người đều ăn ngon lành đâu.

Mộ Khuynh Thành bĩu môi, hừ hừ một tiếng. Sau đó bất chợt hôn nhẹ má hắn một cái, rồi tựa đầu vào vai hắn, nói:

- Hoàng Thiên, người là người đàn ông duy nhất trong đời Mộ Khuynh Thành ta. Người phải đối tốt với ta một chút.

Hoàng Thiên bị nàng bất chợt cử động có chút bất ngờ, hơi ngẩng người ra, Mộ Khuynh Thành lại hướng hắn thổ lộ. Hơn nữa đây vẫn là lần đầu tiên nàng chủ động hôn hắn đâu.

Mộ Khuynh Thành thấy hắn không có trả lời nàng, trong lòng có chút thất vọng. Hừ lạnh nói:

- Quả nhiên đàn ông đều không đáng tin. Kéo khoá quần lên lại biến thành người xa lạ.

Hoàng Thiên lúc này mới bình tĩnh, vội vã nói:

- Ta sẽ tốt với người. Bảo vệ người suốt quãng đời còn lại, không để cho người chịu ủy khuất. Ta thề.

- Hừ....

Mộ Khuynh Thành quệt quệt miệng, cũng không có gì nói gì thêm.

Hoàng Thiên cứ như vậy ngồi trên ghế ôm lấy nàng. Không lâu sau thì thấy Mộ Khuynh Thành đều đều tiếng hít thở, khẽ cúi đầu xuống, thấy nàng hai mắt nhắm lại, có vẻ như đã ngủ thiếp đi.

Hắn khẽ vuốt ve mái tóc dài của nàng, nhỏ giọng thầm thì nói:

- Mộ Khuynh Thành, chỉ cần người không phản bội ta, người vĩnh viễn là trong lòng ta đại bảo bối.

Nói xong hắn cũng tựa đầu ra sau ghế, nhắm mắt lại, nghỉ ngơi một chút.

Hoàng Thiên hoàn toàn không phát hiện được một điều, giống như đã ngủ Mộ Khuynh Thành, sau khi nghe hắn thảm thì xong trên môi nàng hiện lên mê người nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Dần dần hắc hoá

Hoàng Thiên lần nữa tỉnh lại đã là buổi chiều 3, 4 giờ. Đầu tiên mở mắt nhìn trong ngực mình không thấy Mộ Khuynh Thành, ánh mắt đảo quanh phòng cũng không thấy người đâu. Trong đầu hắn hiện suy nghĩ là nàng đã chạy. Hoặc có lẽ nàng chỉ đi dạo đâu đó cũng không biết chừng.

Ôm lấy thứ hai suy nghĩ, hắn bước ra khỏi khoang tàu, ánh mắt đảo khắp xung quanh một chút, cuối cùng cũng không có phát hiện được thân ảnh của nàng. Thở dài một tiếng, nói:

- Đi mất thì thôi đi. Dù sao mình cũng là được một pháo, có lời.

Nói xong nằm xuống mặt đất nền cỏ xanh dưới một gốc cây đại thụ cạnh tàu, ngẩng đầu nhìn lên không lồ tán cùng cành cây nghĩ ngợi lung tung một chút.

Vài tháng trước chính mình hằng ngày vẫn còn phải đi làm thêm ở tiệm cơm đâu, hiện tại trái đất biến đổi, làm thêm gì đó ai còn quan tâm. Dựa vào chính mình hiện giờ bản lĩnh, cũng có thể dư sức bảo vệ bản thân an toàn. Nhưng còn những người khác đây, không biết trong số những người mình quen liệu còn có ai sống sót.

Lắc lắc đầu, gạt bỏ cái này suy nghĩ ra khỏi đầu. Chính mình hiện tại cũng không phải vô địch tồn tại, bên ngoài kia thế giới rộng lớn còn có rất nhiều thứ có thể uy hiếp đến bản thân an toàn. Hơi sức đâu mà đi lo lắng cho những người khác, hơn nữa giữa người với người thế giới đã tràn đầy mưu mô, người lừa ta gạt, càng không phải nói đến hiện tại tận thế thế giới. Bất cứ lúc nào cũng có thể chết ở người bên cạnh mình trên tay.

Giống như bản thân cứu Trần Ngưng Băng và Phan Uyển Nhi đồng dạng, mặc dù đạt được hai nàng lần đầu, nhưng rốt cuộc các nàng không phải cũng cho mình đội nón xanh. Lại giống như Mộ Khuynh Thành hôm qua, mặc dù mình không giúp đỡ nàng cái gì, nhưng ít nhất cũng là Pháo hữu quan hệ, ân chính là như vậy quan hệ. Muốn rời đi ít nhất cũng phải nói với bản thân mình một tiếng.

Nhớ tới Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi cho mình đội nón xanh sự việc, Hoàng Thiên cũng đã thông suốt suy nghĩ. Dù sao hiện tại thời đại không giống nhau, ngày ngày giãy dụa giữa sự sống và cái chết, sống được hôm nay biết hôm nay, ngày mai có thể cũng sẽ chết, ai còn quan tâm loại này chuyện.

Ở hắn trong suy nghĩ xuất hiện hai loại người, loại thứ nhất sống ngày nào biết ngày đó, tùy tâm sở dục. Loại thứ hai khát khao thực lực, để đạt được mục đích sẽ không từ thủ đoạn. Hai loại người này Hoàng Thiên hẳn lựa chọn loại thứ hai, chỉ cần bản thân mình sống sót, không từ thủ đoạn thì có làm sao? Người chết cũng là hết, chỉ có người sống, mới có thể viết tiếp tương lai.

Để mình có thể sống sót, hy sinh người khác thì đã sao. Con người ai cũng ích kỷ, ai cũng có một mặt đen tối, mà hắn lúc này mặt đen tối đang từ từ mọc rễ, phát triển.

Ở Hoàng Thiên đang miên man suy nghĩ, một thanh âm vang lên cắt đứt suy nghĩ của hắn.

- Làm sao lại ra đây nằm đâu?

Quen thuộc thanh âm khiến hắn không khỏi hơi nghiêng đầu. Lúc này ở cách hắn một mét khoảng chừng, một thân ảnh dị thường xinh đẹp xuất hiện trong tầm mắt hắn. Xinh đẹp tuyệt mỹ khuôn mặt, cao ráo đáng người, nàng đứng nơi đó mỉm cười nhìn hắn.

- Ta còn tưởng ngươi chạy rồi đây!

Hoàng Thiên nhận ra người tới, trong lòng có chút vui vẻ, nhếch mép cười nói.

Thân ảnh xinh đẹp bước lên vài bước, rồi nằm xuống bên cạnh hắn, Hoàng Thiên thấy nàng nằm xuống cũng chủ động giang ra một cánh tay, ý muốn nàng gối đầu lên tay mình. Xinh đẹp nữ nhân cũng không có từ chối, trực tiếp gối đầu lên, sau đó nàng hơi bĩu môi, long lanh đôi mắt nhìn hắn, giọng điệu khinh thường nói:

- Chạy, ta làm sao phải chạy nha. Nói như ngươi có thể làm gì ta không bằng.

- Ta phát hiện Khuynh Thành nhà chúng ta càng lúc càng đáng yêu đây.

Hoàng Thiên thấy nàng bĩu môi động tác vô cùng đáng yêu, nhìn không được hôn nhẹ một cái.

Mộ Khuynh Thành bị hấn nhẹ hôn, nàng trong lòng có chút xú vui mừng, nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra ghét bỏ thần sắc, nguyệt hấn một cái, nói.

- Phi. Đừng có mà lợi dụng chiếm ta tiện nghi.

- Cũng không phải không có chiếm qua. Nhớ tới hôm qua người nào còn không biết xấu hổ cầu xin ta đâu.

Hoàng Thiên nở nụ cười xấu xa, trêu đùa nói.

Mộ Khuynh Thành nhớ lại tối hôm qua hình ảnh, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng lên, gất giọng:

- Ta mới không có cầu xin cái tên xấu xa như ngươi.

Hoàng Thiên thấy nàng không chịu thừa nhận, hấn giả bộ thành nàng tối qua giọng điệu, lớn tiếng nói:

- Ân... Lão công.... Cầu.....

Hấn còn chưa nói hết lời, Mộ Khuynh Thành đã lật người, nằm lên trên người hấn. Dùng miệng mình chặn lại miệng hấn, không cho hấn tiếp tục nói.

Gần một phút sau môi rời môi, nàng có chút ngượng ngùng nói:

- Không cho nói, không cho nói.

- Được rồi, ta không nói, không nói.

Hoàng Thiên hai tay ôm lấy nàng, mỉm cười nói:

- Khuynh Thành, gọi Lão công nghe một chút.

- Không gọi.

Mộ Khuynh Thành xấu hổ lắc đầu nói.

- Thật không gọi?

Hoàng Thiên tà tà cười nhìn nàng, chuẩn bị lại tiếp tục diễn tả một lần tối hôm qua người nào đó hình ảnh.

- Lão công, lão công, lão công....

Mộ Khuynh Thành nhìn thấy hấn đáng vẻ, biết chắc hấn lại muốn đem chuyện nàng tối hôm qua nói ra. Nàng vội vàng gọi Lão công, đồng thời mỗi một lần gọi đều cúi đầu hôn hấn một cái.

- Ân, Lão bà ngoan.

Hoàng Thiên hài lòng nở nụ cười. Lão công lão bà loại xưng hô này trước đây hấn còn chưa được người gọi qua đây. Lúc trước khi tận thế làm hai mươi năm độc thân cầu, lấy đâu ra loại phúc lợi này.

Kỳ thật trước tận thế hấn không phải không có yêu đương qua, nhưng mỗi lần đều là vài ngày rồi chia tay. Lâu nhất mối tình được hai tuần, hấn đã làm gì được nếm thử loại phúc lợi này.

- Người xấu, toàn bắt nạt ta.

Mộ Khuynh Thành đỏ bừng khuôn mặt tựa trên ngực hấn, hờn dỗi nói.

- Lão bà nguoi vừa rồi đi đâu vậy, làm ta lo lắng đến chết.

Hoàng Thiên chuyển đề tài, hỏi.

Mộ Khuynh Thành dùng vẻ mặt khinh bỉ liếc nhìn hấn, bĩu môi:

- Không phải sợ ta bỏ chạy, còn giả bộ lo lắng. Hừ.

Hoàng Thiên thần mặt dùng mũi mình cọ cọ mũi nàng, cười hi hi làm lạnh nói

- Không phải là sợ Lão bà nguoi ra đường gặp nguy hiểm a, hơn nữa là ta sợ xinh đẹp Lão bà bị người phao đi mất.

- Dẻo miệng. Còn không phải ta đi lấy quần áo. Không lẽ ta ngày nào cũng mặc một bộ quần áo, xú chết.

- Xem ra ta nghỉ làm cho lão bà rồi. Không được, đêm nay ta tự phạt phục vụ Lão bà người một đêm. Cúc cung tận tụy, trời sáng mới dừng.

Hoàng Thiên ở trên đôi môi đỏ tươi của nàng hôn một ngụm, sau đó xấu xa cười nói.

Mộ Khuynh Thành thừa biết hẳn nói Cúc cung tận tụy rồi phục vụ nàng là ý gì, nàng có chút xấu hổ nói:

- Trong đầu người lúc nào cũng nghĩ tới cái kia, ta mới không thèm.

Nói xong lật đặt bỏ dậy khỏi người hẳn hướng về phía khoang tàu đi tới.

- Lão bà người lại đi đâu?.

Hoàng Thiên thấy nàng rời đi không khỏi nhẹ giọng hỏi.

- Ta đi thay quần áo. Bộ này mặc từ hôm qua tới giờ, khó chịu.

Mộ Khuynh Thành cũng không quay đầu lại mà hồi đáp, vài phút sau thân hình biến mất sau cánh cửa tàu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chính phủ người tới.

Xxx thành phố nơi trung tâm, vài tháng trước đông vui, nhộn nhịp bao nhiêu, giờ phút này lại có vẻ tang thương, vắng vẻ bấy nhiêu. Thật lớn đường phố chỉ lác đác có vài người qua lại. Nơi này trước đây là thành phố hai mươi triệu dân, tận thế bộc phát, hiện tại dựa theo tình hình này xem ra, số lượng còn sống người cũng không phải là rất nhiều.

Hoàng Thiên rảo bước đi trên đường. Không có việc gì làm hẳn quyết định ra phố lượn vòng một chút. Dù sao trong thành phố hiện tại đã là an toàn, động vật dị biến, xác sống gì gì đó là hoàn toàn không có.

Bởi vì trời gần tối nguyên nhân, dọc đường đi lác đác đã có vài nhà bật đèn, nhưng số lượng ít đến đáng thương. Hẳn dựa theo trí nhớ hướng tới một nhà quán bar lớn nhất thành phố đi vào, trước tận thế hẳn mặc dù nghèo khó nhưng cũng không phải chưa vào quán bar lần nào. Huống hồ hẳn còn đã làm nhân Viên cho toà này quán bar vài tháng đâu. Cuối cùng bởi vì không chịu đựng được người quản lý tính cách cho lên hẳn thôi việc.

Rộng lớn quán bar lúc này có đến năm mươi hơn người. Hoàng Thiên chậm rãi từ cửa bước vào, tìm một bàn ngồi xuống. Bên trong quán cũng không phải là mở nhạc to, ánh đèn chập chờn như trước kia. Mà là càng giống một cái quán ăn, uống bình thường.

- Huynh đệ, lần đầu tới?

Hoàng Thiên bàn nhỏ xuất hiện một tên nam tử, tuổi tác cùng hẳn tương đối. Tên nam tử này tay cầm một chai Robert Mondavi nổi tiếng nhãn hiệu rượu vang, giữa cổ một ngụm uống xuống, sau đó đối với Hoàng Thiên nói.

- Huynh đệ uống một chén?

Thấy Hoàng Thiên gật đầu, nam tử trẻ tuổi cũng không lấy chén, mà là đưa cả chai rượu cho hẳn, tiếp tục nói:

- Huynh đệ, ngày mai chính phủ tổ chức xây thành lũy, người có tham gia hay không?

- Xây thành lũy?

- Đúng vậy, không lẽ huynh đệ người không biết.

Nam tử trẻ tuổi vẻ mặt kinh ngạc, thấy Hoàng Thiên gật đầu, có vẻ như thật sự không biết, hẳn nói:

- Huynh đệ, ta nói cho người nghe a. Thành phố bây giờ tiếp tục được chính phủ quản lý, khôi phục lại như trước kia luật pháp, các thứ... Huynh đệ người cũng biết thành phố được một vòng tròn ánh sáng bảo hộ a, nhưng mà ta nghe nói vòng bảo hộ này sáu tháng sẽ mở một lần. Lúc đó bên ngoài lũ góm giếc quái vật lại tràn vào trong thành phố. Vì thế để bảo vệ an toàn cho thành phố, cơ quan chính phủ quyết định ở ngay giữa trung tâm thành phố xây dựng một bức tường thành, phòng ngừa khi vòng bảo hộ biến mất, bên ngoài quái vật tràn vào thì bình thường người dân chúng ta vẫn có chỗ an toàn trú ẩn.

Nói đến đây hẳn từ Hoàng Thiên trên tay cầm lấy chai rượu, uống một ngụm sau đó tiếp tục.

- Cái này tường thành nghe nói cao tới mười mét, dày hơn một mét. Có lẽ cũng đủ cản lũ góm giếc quái vật kia. Bắt đầu từ sáng ngày mai bắt đầu, mọi

người trong thành phố phải tới nơi đó tham gia vào việc xây dựng thành trì. Huỳnh đệ người nhớ đi a, mọi người chung tay vì lợi ích chung.

Hoàng Thiên gật gù, cũng không tỏ vẻ gì. Chính phủ tiếp tục quản lý thành phố, xem ra lúc trước tận thế bộc phát ở trong thành phố người cảm đầu cũng không có dời đi. Hiện tại tái thiết lập quản lý thành phố, đồng thời ý định xây dựng thành trì. Xem ra đầu óc cũng không sai, không phải loại quan lớn có đầu không có óc.

Hoàng Thiên rời khỏi quán bar thời điểm cũng đã là rất muộn. Nhìn lạnh tanh vắng vẻ đường phố, hắn không khỏi nghĩ tới vài tháng trước nơi này về đêm thời điểm vô cùng náo nhiệt đầu. Quán ăn, quán nước... Đông nghịt người. Còn có vài đôi nam nữ yêu nhau ngay chỗ đông người thể hiện tình cảm nhận lấy hâm mộ, ghen tị ánh mắt của người khác cùng thù hận của đám độc thân cầu. Còn có rất nhiều soái ca ở nơi này hướng chính mình bạn gái cầu hôn... Một loạt cảnh tượng ủa về, Hoàng Thiên bằng phẳng như hồ nước tâm lại hiện lên một chút xiu gọn sóng.

Lắc lắc đầu, hắn nhanh hơn bước chân trở lại tàu.

Uỳnh uỳnh

Phía sau truyền tới tiếng động cơ ô tô cùng đèn xe lấp loé, đang vội đi đường Hoàng Thiên không khỏi quay đầu nhìn lại một chút. Trong lòng không khỏi thầm nghĩ: Ôtô còn chạy được, lần sau phải kiếm một chiếc thay đi bộ.

Nguyên bản hắn nghĩ ngoại trừ điện và nước, những cái khác mà con người phát minh hoàn toàn vô dụng, không nghĩ tới ô tô vẫn còn hoạt động bình thường. Như vậy rất có khả năng ngoại trừ súng ống, vũ khí... Mà con người phát minh ra vô dụng, còn lại mọi thứ đều có thể bình thường hoạt động.

Kitzz kitzz

Cách hắn hai, ba mét khoảng chừng. Ba chiếc Mercedes màu đen xe thương vụ dừng lại. Tại hắn nghỉ ngơi trong ánh mắt, có hai chiếc mở ra, vài tên nam tử mặc đồ đen từ bên trong chạy vội ra. Trên tay mỗi người còn cầm một thanh kiếm nhật Katana.

Kiếm Nhật Katana có thể nói ngoại trừ vũ khí nóng loại hình, nó chính là ông vua vũ khí.

Đặc điểm của thanh katana là khá dài, bản mặt khá nhỏ, hơi cong, một lưỡi, giúp người sử dụng có thể rút kiếm ra khỏi vỏ và chém chỉ trong một động tác.

Đây là lợi thế lớn của katana so với các loại kiếm khác trong các trận chiến.

So với trường kiếm của phương Tây, katana nhẹ hơn, ngắn hơn nhưng lại có lợi thế nhờ độ bền, sắc bén và ưu thế tốc độ....

Nhiều như vậy ưu tú đặc điểm, Kiếm Nhật Katana bình thường thời kỳ cũng đã có vô số người yêu thích, không cần nói đến hiện tại tận thế thời kỳ. Tận thế ngoại trừ thực lực tự thân mạnh mẽ ra cũng cần phải có một cái phù hợp, để sử dụng vũ khí.

Từ trên xe xuống mấy người nam tử xếp thành hai hàng, đứng ở Hoàng Thiên trước mặt. Mà một cái xe khác cửa trước cũng mở ra, bên trong bước ra một xinh đẹp nữ tử. Tuyệt mỹ dung mạo, trên người mặc áo sơ mi, váy ngắn, tất chân, giày cao gót. Thuần một sắc văn phòng chế phục đem thân hình của nàng phác hoạ càng thêm hoàn mỹ, thêm Linh Lung hấp dẫn. Nữ nhân này như thiên sứ cùng Ác Ma kết hợp mà thành, thiên sứ khuôn mặt cùng dáng người ma quỷ. Hoàng Thiên xem ra nữ nhân này có thể cùng Mộ Khuynh Thành ngang hàng so sánh. Tất nhiên, Mộ Khuynh Thành nếu là bộ ngực lớn hơn một chút, như vậy nữ nhân này sẽ kém hơn nàng một bậc.

Ở lúc hắn đang không có chút kiêng dè nào quan sát nữ nhân này thời điểm, nàng đã đi về phía sau vài bước, cung kính mở cửa.

Cánh cửa mở ra, từ trong xe bước ra một tên trung niên nam tử, tuổi tác ngoài năm mươi.

Trung niên nam tử này chậm rãi từng bước từng bước đi về phía Hoàng Thiên, mà sát ngay sau hắn là cái kia xinh đẹp nữ nhân cùng đám cầm kiếm nam tử. Trung niên nam tử dừng lại cách Hoàng Thiên một mét khoảng chừng. Sau đó đứng yên bất động nhìn hắn.

Hoàng Thiên lúc này ánh mắt cũng đặt trên người trung niên nam tử quan sát. Hơi gầy gò dáng người, cũng bình thường người khác biệt là trung niên nam tử này khí chất. Trên người hắn Hoàng Thiên không cảm nhận được già yếu tuổi già, mà ngược lại, hắn thấy trung niên nhân này có một loại hùng tâm tráng trí, bao quát chúng sinh khí thế.

Hai người cứ như vậy nhìn nhau vài phút, Hoàng Thiên có chút không kiên nhẫn ý định rời đi thì trung niên nam tử này mở miệng.

- Hoàng Thiên, hai mươi tuổi, trước khi tận thế phát sinh đang theo học tại A trường đại học khoa B. Từ nhỏ được cô nhi viện nhận nuôi, cha mẹ không biết là ai. Mười tuổi thời điểm rời khỏi cô nhi viện, tự thân lao động kiếm tiền ăn học. Ngay trong ngày tận thế bộc phát đang làm nhân viên trong một tiệm cơm nhỏ.

Trung niên nam tử hơi dừng một chút, liếc mắt nhìn Hoàng Thiên, thấy hắn trên mặt không có bất kỳ biến hoá nào, lại tiếp tục nói:

- Ngày 14/7 cứu hai người nữ sinh là Trần Ngưng Băng cùng Phan Uyển Nhi. Không biết bởi nguyên nhân gì ngày hôm qua giết chết họ cùng hai tên nam nhân khác. Xác chết được tìm thấy ở C khu vực. Đồng thời theo camera giám sát ghi lại, đêm hôm qua tiến đến Lâm gia gia tộc, hơn nửa tiếng sau mới rời khỏi. Sáng hôm sau có người phát hiện Lâm gia gia tộc cả tộc hơn một trăm mạng toàn bộ bị giết. Lớn nhỏ, già trẻ không có bất kỳ ai sống sót.

Nói xong trung niên nam tử đưa mắt nhìn Hoàng Thiên, muốn từ trên người hắn tìm được một loại khác biệt cảm xúc như, giật mình, sợ hãi, phần nộ....

Nhưng đáng tiếc hán lại thất vọng. Hoàng Thiên trên mặt không có bất kỳ biến hoá nào, bình thản, ung dung như bình thường.

- Nói đi. Tìm ta có mục đích gì? Người là ta giết, muốn bắt ta về chế tài cũng cần có nhất định bản lĩnh mới được.

Hoàng Thiên khoé miệng hơi nhếch lên, bình thản thanh âm nói. Tối hôm qua tàn sát Lâm gia người, dọc đường hán cũng phát hiện ra camera quan sát, nhưng cũng không mấy quan tâm. Hán còn đang muốn lưu lạc bên trong thành phố Lâm gia người biết để tìm hán trả thù đây. Như vậy hán có thể dễ dàng diệt cỏ tận gốc, có một câu nói là diệt cỏ không diệt tận gốc, mưa xuân qua đi cỏ đại lại mọc xum xuê.

Hiện tại đám người này dựa vào điểm ấy tìm được hán cũng không phải điều gì bất ngờ. Dựa theo hán quan sát, bọn họ cũng không phải Lâm gia người. Hơn nữa giết người chuyện này tại tận thế trước thuộc loại nguy hiểm tội phạm, nhưng giờ tận thế phát sinh, giết người cũng không phải loại chuyện to tát gì. Hán cũng trực tiếp thừa nhận.

Nam tử trung niên hơi sững sờ, có lẽ hán cũng không nghĩ tới Hoàng Thiên sẽ trực tiếp thừa nhận như vậy. Vài giây sau hán cũng cười cười, nói:

- Hoàng Thiên bạn học, người có biết là giết người là phạm pháp. Hiện tại xã hội mặc dù thật loạn, nhưng chính phủ cũng đã tiếp nhận thành phố này, duy trì giống như lúc trước trật tự.

- Sau đó?

Hoàng Thiên hơi hột hơi một câu, cũng không bày tỏ thái độ gì.

- Hoàng Thiên bạn học thân thủ không tồi, có ý nghĩ muốn hay không gia nhập chính phủ. Phục vụ cho nhân dân.

Hoàng Thiên hơi nhú mày, xem ra trước mắt đám người này chính là thuộc về bên chính phủ. Bất quá chính phủ thì đã sao, hiện tại thời kỳ không giống như trước, chính phủ cũng không phải tuyệt đối nắm quyền sinh sát của người dân. Ít nhất đối với Hoàng Thiên mà nói chính là như vậy. Hơn nữa hán cũng không nghĩ tới phục vụ nhân dân gì gì đó, hán không quan tâm cũng không có nghĩa vụ. Hiện giờ nhỏ yếu là tội lỗi, không có tự thân bảo vệ mình năng lực, như vậy sống chết do trời đi. Hán trực tiếp mở miệng cự tuyệt.

- Không có hứng thú.

Nói xong quay đầu bước đi. Được vài bước nam tử trung niên thanh âm vang lên:

- Hoàng Thiên bạn học, người có một con tàu đi, bên trong còn có một nữ nhân. Nói ra cũng kỳ quái đầu, không biết là từ đâu sản phẩm khoa học, có thể đi chuyển mà không chạm đất. Giống như máy bay vậy, thật muốn lấy về nghiên cứu một chút.

Trung niên nam tử từ người bên cạnh nhận lấy một màn hình nhỏ, cầm trong tay sau đó quay màn hình về phía Hoàng Thiên.

Hoàng Thiên lúc này cũng quay đầu lại, nhìn trong màn hình thấy cách tàu của hán tầm 100m, một đám tầm mười người toàn thân mặc đồ đen, tay cầm kiếm nhật đang quan sát tàu của hán.

Sắc mặt có chút trầm xuống, Hoàng Thiên lạnh giọng nói:

- Người uy hiếp ta.

- Không phải, Hoàng Thiên bạn học hiểu lầm, ta chỉ là phái người bảo vệ Hoàng Thiên bạn học con tàu kia một chút. Đề phòng Lâm gia người báo thù.

Trung niên nam tử khẽ cười nói. Về mặt hán có vẻ vô cùng thành thật.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Không có hứng thú.

Có người ngu cũng biết trung niên nam tử trong lời nói bảo vệ chỉ là cái cớ. Mục đích rõ ràng là cho người biết chúng ta đã vây quanh nơi ở của người, cái kia nữ nhân cũng đã nằm trong sự kiểm soát của chúng ta.

Hoàng Thiên sắc mặt âm trầm, từng câu từng chữ, nói:

- Đã như vậy các người có thể thử một chút. Xem bên kia người của các người nhanh, hay ta nhanh. Người đừng nghĩ những người này có thể bảo vệ người an toàn. Ta cho người một phút, khiến đám người kia lập tức rút khỏi ta tàu phạm vi. Nếu không ta không ngại đêm nay đại khai sát giới một trận, giết toàn bộ trong thành phố chính phủ người.

Hoàng Thiên đối với Alpha tàu cùng Mộ Khuynh Thành là không có gì lo lắng, trước khi rời đi hắn đã cho Linh Linh lời nói. Bất cứ thứ gì xuất hiện ở xung quanh tàu năm mươi mét phạm vi, sẽ lập tức khởi động bảo vệ tàu chức năng. Đừng nói bình thường người, cho dù mạnh mẽ quái vật cũng không có khả năng mở được cửa tàu hay phá hủy tàu. Mộ Khuynh Thành ở khoang thứ ba hắn cũng đã thiết lập khoá cửa, nòng ở bên trong ra không được bên ngoài.

Mấy tên nam tử lập tức rút kiếm, cảnh giác nhìn Hoàng Thiên. Sắc bén lưỡi kiếm dưới ánh đèn điện chiếu vào, càng thêm lấp lánh.

- Người trẻ tuổi, không nghĩ tới ngươi cũng quá ngông cuồng.

Nam tử trung niên nhìn thật kỹ Hoàng Thiên, thờ dài nói:

- Được rồi. Nhược Tuyết, bảo bọn họ trở về.

- Tur lệnh.

- Đây là mệnh lệnh.

Gọi là Nhược Tuyết người chính là cái kia mặt trẻ con, ngực phụ huynh nữ nhân. Nàng sắc mặt khó coi nhìn Hoàng Thiên, đây là Tur lệnh hướng người hoà giải. Đi theo tur lệnh cũng được vài năm, nàng chưa từng thấy tur lệnh như vậy bao giờ. Nhất là hiện tại còn hướng bình thường người hoà giải. Trong mắt Nhược Tuyết, Hoàng Thiên chính là một cái bình thường người, có một chút bản lĩnh, không hơn. Nhưng đã là mệnh lệnh, nàng cũng chỉ có thể làm theo, cần mỗi một cái, sau đó lấy ra điện thoại, hạ lệnh cho người mai phục chỗ tàu rút lui.

- Người trẻ tuổi, là chúng ta đã mạo phạm, không biết gia nhập chính phủ chuyện này có thể lại suy nghĩ một chút?

Được gọi là Tur lệnh trung niên nhân mở miệng nói, giọng nói của hắn rất chân thành.

- Không có hứng thú.

- Ngươi thực lực cũng là từ trong Thiên Hạ mà có được đi.

Hoàng Thiên nhún nhún vai, không thừa nhận cũng không phản đối. Đối với bản thân thực lực, hắn đúng là từ bên trong Thiên Hạ có được.

Trung niên nam tử nói đến Thiên Hạ trò chơi, có chút vui vẻ, nói:

- Hoàng Thiên bạn học, nếu vậy chắc ngươi cũng biết trong Thiên Hạ hiện nay top mười người chơi mạnh nhất a. Không giấu gì ngươi, trong top mười người đó có đến gần một nửa là thuộc về chính phủ. Bọn họ có thể phát triển nhanh như vậy chính là có chính phủ phía sau lưng chống đỡ, không bị người khác chen ép. Hơn nữa bọn họ còn được cung cấp vô số công pháp, vũ khí nhằm nâng cao thực lực. Hoàng Thiên bạn học, nói nhiều như vậy cũng chỉ là muốn đề ngươi gia nhập chính phủ. Có được chính phủ chống lưng, ngươi có thể nhanh chóng phát triển thể lực của mình.

- Công pháp?

Hoàng Thiên nhiều hứng thú hỏi. Hắn biết rõ trong Thiên Hạ muốn có công pháp có hai biện pháp.

Thứ nhất là dùng vàng mua từ thị trường, nhưng trên Thị trường chỉ bán Sơ cấp công pháp, Trung cấp trở lên là không bán. Hơn nữa dù là Sơ cấp công pháp giá cả cũng đắt cắt cổ.

Thứ hai biện pháp là đánh boss a. Nếu như may mắn có thể đạt được công pháp. Thiên Hạ bên trong không có thanh máu hay gì cả. Chỉ cần bị đánh trúng bộ vị yếu hại, như vậy chắc chắn sẽ chết. Nó như ngoài đời thực vậy, bị chém trúng mà không kịp cứu chữa, vậy chết a.

Thiên Hạ bên trong Boss toàn những loại da dày thịt béo, hình thể khổng lồ, không phải dễ giết. Bình thường vũ khí muốn tổn hại chúng rất khó, nó như kiểu ngươi cầm gậy gỗ đi săn giết một con khủng long T-REX vậy. Không phải vậy Thiên Hạ mở ra đã lâu như vậy ngoại trừ Hoàng Thiên cũng chưa có ai giết boss.

- Đúng vậy, ngươi có thể cũng biết trên thị trường công pháp giá cả, cũng đến 100v đồng vàng một bộ. Hiện tại ngoại trừ chính phủ ai có thể mua được? Cho nên ngươi vẫn là gia nhập chúng ta tốt.

Gọi là Nhược Tuyết nữ nhân hiếm khi xen miệng vào nói. Lời nói ra còn mang chút tự hào đâu.

- Không có hứng thú.

Hoàng Thiên cười nhạt một tiếng, sau đó quay người rời đi.

Một trăm vạn đồng vàng một bộ, nếu như không phải chỉ có người chơi có thể tu luyện được, hắn đã sớm mua về cho dưới tay binh lính tu luyện. Nếu có người hỏi Hạo Thiên Trần thừa nhất là cái gì, Hoàng Thiên có thể không chút do dự nói nó chính là tiền.

Nhìn hắn rời đi bóng lưng, nam tử trung niên không khỏi thờ dài một tiếng. Để dụ dỗ Hoàng Thiên, hắn có thể đã lấy hết ra bên mình có lợi thế. Cuối cùng vẫn thất bại.

- Tự lệnh, có chút bản lĩnh người mà thôi. Cần gì ngài phải tự hạ mình như vậy?

Nhược Tuyết có chút không hiểu, nói.

Nam tử trung niên tròng mắt nhìn nàng một cái, sau đó nói:

- Có chút bản lĩnh? Nhược Tuyết, ta cũng không biết trong đầu ngươi như thế nào người mới là có đại bản lĩnh. Lâm gia thi thể người ta đã xem qua, bọn họ đều bị nhất kích mất mạng, không có người nào ngoại lệ. Hắn có thể trong nửa giờ tàn sát hơn một trăm tám mươi người, trong đó có hơn năm mươi người là tinh nhuệ vệ sĩ. Ngươi nói là hắn chỉ có chút bản lĩnh.

- Chúng ta đưa ra Sơ cấp công pháp làm mồi, hắn cũng không có chút lay động nào, nói lên hắn đã có, không biết chừng còn có cao cấp hơn công pháp. Người như vậy ngươi lại nói có chút bản lĩnh.

- Vừa rồi ngươi nói tại sao ta lại thoả hiệp, ta sống đến từng này tuổi đã khi nào thoả hiệp qua? Ngươi biết ta từ mắt hắn nhìn thấy gì không? Lạnh nhạt, thờ ơ thậm chí là khinh miệt. Người như vậy không phải là ngu ngốc thì là có tuyệt đối thực lực hoặc là nói có đầy đủ tự tin. Dựa theo hắn biểu hiện xem ra hắn không phải ngốc nghếch, như vậy chỉ có thể lý giải, hắn có đủ thực lực cùng tự tin. Tự tin chúng ta trong chốc lát không thể làm gì được cái kia con tàu, hay là nói không làm được gì nữa hải kia. Như vậy hắn có đầy đủ thời gian giải quyết chúng ta bên này, sau đó trở về cứu viện hoặc như hắn nói, trong đêm tàn sát trong thành phố chính phủ người. Nói đến mới nhớ, chúng ta cũng không mua nổi công pháp a.

- Haizz... Xem ra lão già ta muốn lôi kéo người thủ đoạn vẫn rất kém. Để những lão già kia biết được còn không cười chết ta.

Trung niên nam tử thở dài một tiếng sau đó đi vào xe. Nhược Tuyết nữ nhân bị trung niên nam tử giáo huấn, lúc này ngất ngốc ngồi vào xe, trong đầu còn đang không ngừng suy nghĩ, không lẽ hắn thật sự là lợi hại người.

Hơn nửa giờ đi bộ, Hoàng Thiên lúc này cũng về tới tàu.

Nhanh chân bước vào khoang thứ ba thì thấy Mộ Khuynh Thành lúc này đang ngủ gục trên bàn, trên mặt bàn còn bày đầy đồ ăn. Xem ra là nàng đợi mình về cùng ăn. Trong lòng không khỏi có chút ấm áp. Hai mươi tuổi hắn còn lần đầu được loại đãi ngộ này.

Nhớ tới vừa rồi chính phủ người, Hoàng Thiên không khỏi nắm chặt nắm tay, hai mắt hiện lên một chút sát khí, trong lòng thầm nghĩ: tốt nhất đừng tới làm phiền chúng ta, nếu không ta cũng không ngại tay mình dính thêm máu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Trong bếp kiêu diễm

Thấy Mộ Khuynh Thành ngủ, Hoàng Thiên cũng không có đánh thức nàng, hắn nhẹ nhàng dọn trên bàn món ăn mang vào bếp, hâm nóng lại. Dự định hâm xong gọi nàng dậy cùng ăn, nhìn thức ăn cùng cơm còn đầy nguyên dáng vẻ, hắn đoán chắc nàng cũng chưa ăn chút gì.

Chỉ là vài phút sau Mộ Khuynh Thành thanh âm vang lên, trong giọng nói còn có một chút ngái ngủ.

- Ngươi đi đâu về muộn như vậy? Ta đều ngủ quên.

- Ra ngoài xem một chút bên ngoài đâu.

Hoàng Thiên quay đầu lại, cười cười nói. Ánh mắt từ trên người nàng đảo qua.

Mộ Khuynh Thành trên người mặc một bộ đồ ngủ màu tím, bên trên thêu vài bông hoa. Đồ ngủ là hơi bong bóng đấy, làm bằng cái gì chất liệu gì hắn cũng không có biết. Bởi vì là đồ ngủ lên có chút rộng rãi, đem toàn bộ thân hình nàng bao phủ lấy.

Nàng vừa mới tỉnh ngủ, tóc tai còn có chút lộn xộn. Trên khuôn mặt xinh đẹp có một vết hằn đỏ lên, chắc bởi vì nghiêng mặt ngủ trên cánh tay lâu mà tạo thành.

Mộ Khuynh Thành dụi dụi mắt, sau đó đi lại chỗ hắn, oán trách nói:

- Đều tại ngươi. Thức ăn đều nguội.

Hoàng Thiên mỉm cười ôm nàng vào lòng, bàn tay khẽ vuốt ve mái tóc nàng, có chút cưng chiều hương vị nói:

- Được rồi, được rồi đều tại ta. Lần sau đi đâu ta cũng sẽ đứng giờ về cùng lão bà ăn cơm.

- Ngươi xấu chết rồi.

Tần khả tình ngọt ngào cười một tiếng, hồng điểm điểm cái miệng anh đào nhỏ nhắn chu lên, đưa ra hai tay vòng qua đặt trên cổ hắn, thở khí như lan, cả người ép sát ở trên người của hắn.

Từ khi hai người từng có tiếp xúc thân mật qua về sau, nàng đã dần dần có chút thích người đàn ông này, tuổi so với nàng ít hơn một chút, nhưng ở bên cạnh hắn nàng rất có cảm giác an toàn. Những năm này nàng vẫn luôn ở trong con ác mộng mỗi khi ngủ, mỗi lần đều giữa đêm bùng tỉnh. Nhưng duy nhất chỉ có tối qua, nàng ngon lành mà ngủ say.

Sau một lúc ôm cùng hôn môi, thờ hờn hờn Mộ Khuynh Thành giờ lên có chút vô lực cánh tay, ý đồ đẩy ra Hoàng Thiên. Trắng hồng khuôn mặt hiện lên một tầng đỏ ửng, hạnh phúc nụ cười treo ở trên mặt.

- Lão công... Còn tại nấu cơm... Nấu cơm đâu.

Nàng cả người xụi lơ, mang theo vẻ thẹn thùng lấm bầm.

- Ân.

Hoàng Thiên Ân một tiếng, tay kéo một cái, kéo xuống nàng bên trong áo ngủ áo lót, sau đó gục đầu xuống, đầu lưỡi liếm láp trắng hồng cái vú, thơm ngào ngạt mùi thơm của nữ nhân, làm cho hắn như muốn phát cuồng.

- Lão công, không... Không cần... A! Com, com... Com cháy rồi..

Một cổ mùi cháy khét hương vị truyền đến, ý loạn tình mê bên trong Mộ Khuynh Thành lập tức kẹp chặt tuyết trắng đùi đẹp, kháng cự lại hắn xấu xa bàn tay đang đặt trên chính mình đầy đặn, màu mỡ tuyết trắng mông tròn không ngừng nắn bóp. Nhảy cảm khe đất từng đợt ma sát mang tới cảm giác sáng khoái, để cho nàng không kiềm hãm được nhẹ giọng rên rỉ.

Hoàng Thiên chính là đang vui đùa công tác, cố gắng đem bàn tay lách vào bên trong gọi cảm quần lót viên tơ. Hắn mơ hồ không rõ "Ân" một tiếng, nhưng căn bản không để ý tới com cháy hay không vấn đề, hắn là hắn căn bản sẽ không cho rằng com cháy rụi cùng mình bây giờ việc làm có thể so sánh.

Theo thời gian trôi qua, com cháy rụi hương vị càng ngày càng đậm, trong không khí lan tràn nhàn nhạt mùi khét, mà gắt gao ôm nhau nam nhân và nữ nhân tình dục cũng càng ngày càng đậm.

Mộ Khuynh Thành áo ngủ cũng chẳng biết lúc nào cúc áo bị cởi ra ba cái, nhỏ nhắn, tròn trịa trắng mịn bộ ngực gần như toàn bộ bại lộ, chỉ còn màu đen ren áo lót che phủ một chút. Kiều điểm ướt át, cứng rắn rất đỏ bồng núp vú bị hắn ngấm trong miệng, mút vào, liếm, cắn. Bên kia cái vú cũng không yên ổn, bị một bàn tay to xoa nắn, bóp, biến hóa thành các loại mê người hình dạng.

Bên trong quần ngủ, gọi cảm quần lót viên tơ cũng bị hắn thô lỗ kéo đến trên mông. Mà giữa khe đất, hắn ngón tay dài cũng đang nhẹ nhàng ma sát kia.

Hoàng Thiên hô hấp dồn dập, sớm đã cứng rắn bảo bối cũng đang chống tại nàng trên bụng, không ngừng ma sát.

- Lão.... Lão công... Sẽ cháy nhà....

Mộ Khuynh Thành cắn chặt môi, giùng giàng đẩy ra Hoàng Thiên, sau đó ở hắn hơi có chút thất vọng trong ánh mắt, vội vội vàng vàng chạy tới xử lý đã toả ra khói đen đồ ăn.

Hoàng Thiên lúc này dục hoả lên cao, hắn chịu không nổi vọt tới, vươn hai tay, từ phía sau đem giật mình kêu to một tiếng Mộ Khuynh Thành ôm thật chặt vào trong lòng.

Mộ Khuynh Thành trong lòng vừa thẹn vừa giận, xinh đẹp khuôn mặt càng thêm đỏ hồng.

Hoàng Thiên toàn thân dục vọng bành trướng, khiến hắn vô cùng khó chịu, hắn bắt chấp tất cả, hai tay háo sắc cởi cúc áo của nàng, sau đó đưa tay vào trong, cách kêu gọi Bra áo lót dùng sức xoa bóp lấy hai luồng rất tròn đặn thịt, hưởng thụ lấy nàng hòn dỗi, bất mãn rên rỉ.

Hắn làm sao chịu được được như vậy làm người ta trào máu cáng đố, bàn tay to di chuyển xuống dưới, đem màu tím quần ngủ cùng quần lót của nàng kéo xuống.

- A! Không... Không cần...

Mộ Khuynh Thành nhẹ nhàng dựa kháng cự, còn cố hết sức ngăn trở hắn bàn tay to động tác, nhưng là tuyết trắng thon dài đùi đẹp lại mềm yếu vô lực, di động nửa bước đều không được.

Hoàng Thiên cúi đầu xuống hôn nàng mềm mại ướt át cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Mộ Khuynh Thành lúc ban đầu nhẩn nhẩn nhó nhó, không chút nào thuận theo. Nhưng dần dần bị hắn linh động đầu lưỡi cạy mở hàm răng, chui vào trong miệng, lại mút lại nuốt, rất nhanh liền động tình, không kiềm chế được ôm chặt hắn bờ vai, kịch liệt hôn trả lại.

Mộ Khuynh Thành là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, một khi đã động tình thì... lập tức liền như ngủ say núi lửa bùng tỉnh vậy, rục rịch,

tùy thời đều có thể "Oanh" bùng nổ giống nhau. Nàng nhiệt liệt, cuồng dã mút lấy hân Linh động đầu lưỡi, không ngừng quán quýt với nhau.

Hoàng Thiên tay phải cách màu đen áo ngực vuốt ve, xoa nắn lấy nàng trước ngực tròn trịa bộ ngực sữa, thật mỏng gọi cảm Bra áo ngực căn bản không làm hân không cảm nhận được trước ngực nàng tròn trịa, co dãn mười phần hai vú.

Mộ Khuynh Thành mặt cười ửng đỏ, mị nhãn như tơ, hơi thở hỗn hển, rên rỉ liên tục, nàng cảm giác được rõ ràng được hân sắc thủ đang từ từ xuống phía dưới di chuyển, mò vào nàng thon dài đùi đẹp, vuốt của nàng tuyết trắng nhu nị bên đùi, sau đó lập tức vuốt ve nàng chỗ riêng tư, xuân thủy tràn lan khe rãnh đào nguyên.

- A! Không cần, Lão công...

Nàng lại bắt lấy tay hân, ngăn lại hân tiến thêm một bước hành động, thanh âm nũng nịu khẩn cầu:

- Ngoan lão công, chúng ta vẫn là ăn cơm trước đi!

Hoàng Thiên tà tà cười, trong mắt lóe lên một tia xấu xa, đem nàng thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, cúi đầu tiến đến nàng bên tai, xấu xa cười nhẹ

- Hắc hắc, Lão bà, hiện tại ta cái gì đều không muốn ăn, ta chỉ cần uống sữa tươi thôi.

Mộ Khuynh Thành nghe vậy ngẩn ra, đôi mắt xinh đẹp tràn đầy vẻ nghi hoặc, khi nàng nhìn thấy hân sắc mị ánh mắt không chút kiêng kỵ nhìn mình chăm chăm vào mình bộ ngực sữa, rốt cục biết được hân ý tứ. Nàng đã biết thì đương nhiên sẽ không đồng ý, lại có chút không nở cự tuyệt, cố ý làm bộ như không rõ ý tứ của hân, nói:

- Sữa trong tủ lạnh có, ngươi muốn uống bao nhiêu đều có.

Nàng trong lúc nói chuyện, lỗ tai cảm nhận được hân thở ra nóng rực hơi thở, từng đợt từng đợt phun lên chính mình vành tai, trắng nõn gầy, càng thêm tâm hoảng ý loạn

- Tốt lão bà, ta không cần uống đã lạnh sữa.

Hoàng Thiên rắn chắc tay trái ôm lấy nàng mềm mại không xương thân thể, tay phải nhẹ nhàng vuốt vuốt nàng đen nhánh mái tóc, hàm răng khê cắn vành tai nàng, xấu xa cười nói:

- Ta muốn uống nóng hổi mới ra lò sữa, của lão bà sữa.

Mộ Khuynh Thành mặc dù biết ý tứ của hân, nhưng khi nghe hân như thế nói thẳng ra, lại là một chuyện khác. Nàng nhất thời xấu hổ vô cùng, khê gất giọng:

- Lão công, ngươi thật là một cái đại sắc lang... Chỉ giới khi dễ ta...

Thân thể của nàng bị hân ôm thật chặt vào trong lòng, đặc thù hơi thở nam nhân khiến lòng của nàng mê say, tâm loạn như ma.

- Tốt lão bà, ngươi đáp ứng ta sao?

Hoàng Thiên nhẹ nhàng cắn lấy Mộ Khuynh Thành mềm mại vành tai, tay phải dùng sức vuốt ve nàng đầy đặn, to lớn mông đẹp.

Mộ Khuynh Thành thân thể mềm mại hơi run lên, miệng nhỏ khê rên rỉ, vành tai là nàng trên thân thể nhạy cảm hưng phấn điểm một trong, giờ bị hân như vậy mút vào, liếm, khê cắn, lập tức cả người mềm yếu, thân thể vô lực, môi thom khê mở, định nói cái gì đó

- A a... Ân...

Lời nói còn chưa kịp nói ra, lại bị hân mút lấy mềm mại vành tai, khiến cho thân thể xụi lơ, mềm mại vô lực, bất lực tựa vào trong ngực hân, khí lực nói chuyện cơ hồ cũng đã không có.

Nàng xấu hổ nhắm mắt lại, hưởng thụ trên tai truyền đến từng đợt khoái cảm mãnh liệt.

Khi cảm giác được hân nhả ra mình vành tai, nàng mới từ từ mở mắt ra. Nhưng mà cơ hồ chỉ một giây sau đó, nàng thấy mặt của hân hướng phía mình tiến sát lại.

Nhiệt tình hôn môi, nóng bỏng đầu lưỡi, ngọt ngào nước bọt. Đây là những gì hai người cảm nhận được.

Một cái ẩm ướt hôn môi khiến cho Mộ Khuynh Thành không còn kiên quyết gãy dựa, nàng dần dần kháng cự mỗi lúc thêm mềm yếu vô lực. Thon dài đôi tay nhẹ nhàng đặt tại hân rắn chắc lồng ngực, muốn đẩy hân ra một chút, nhưng là bất tri bất giác lại chậm rãi đưa đến sau lưng của hân, ôm của hân lưng, còn nhẹ nhàng xoa xoa.

Thanh xuân thiếu nữ mới từ đêm qua biến thành thiếu phụ Mộ Khuynh Thành, cảm giác được rõ ràng có một cái cứng rắn đồ vật chống tại chính mình trên bụng, mới trải nghiệm qua nàng làm sao lại không biết là thứ gì. Nàng ánh mắt lộ ra một chút si mê.

Hoàng Thiên miệng không ngừng hôn dần xuống phía dưới, lướt qua nằng trắng nõn cổ trắng, hôn lên nằng nhỏ nhắn tròn trịa bộ ngực.

Hắn tay trái giữ lấy Mộ Khuynh Thành mảnh khảnh bờ vai, tay phải vuốt ve, xoa nắn đầy đặn, thon dài đùi đẹp.

Mộ Khuynh Thành có chút không chịu nổi, nằng thở hổn hển, hừ hừ liên tục, nằng nịu nói:

- Lão công, người tha cho Khuynh Thành a! Đây là phòng bếp a... A a...

Mắn cảm núng vú bị hấn há mồm ngậm lấy, mút vào liếm cắn, nằng thân thể mềm mại chấn động, thờ dốc ồ ồ, không cách nào kiềm chế được mà nhẹ giọng rên rỉ.

Hoàng Thiên liếm láp lấy nằng vú, mút vào phun ra lấy viên hồng hồng, cương cứng hạt anh đào. Tay phải thì lập tức xâm nhập nằng giữa hai chân thần bí cảm dỗ đào nguyên cảm địa. Ngón tay nhẹ vuốt màu đen quần lót, đã thấy ướt đầm đậy.

Mộ Khuynh Thành cả người như nhũn ra đồng dạng, thon dài cánh tay yếu đuối vô lực vuốt lấy hấn tóc, thờ gấp liên tục, không ngừng rên rỉ rung giọng nói:

- A! Không cần... Lão công. Chúng ta trước ăn cái gì a! Bằng không... A... Đồ ăn đều phải lạnh... A... Người, người tha lão bà a! A a...

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Mộ Khuynh Thành trầm mê

Hoàng Thiên xoay người, để nằng ngồi trên thành bếp, sau đó chính mình ngồi xổm trên sàn nhà, ánh mắt sáng quắc mà nhìn vào giữa hai chân nằng.

- Lão bà, thật không ngờ người hôm nay mặc quần lót như thế gọi cảm.

Hắn ánh mắt vô cùng gần gũi nhìn Mộ Khuynh Thành gần trong gang tấc cảm dỗ thần bí khu, ngón tay nhẹ đẩy ra đã ướt đầm quần lót, phụt một cái hôn lên.

Vỗ mồm công phu lần lượt sử dụng, liếm láp, mút vào, đầu lưỡi như một con cá trạch vậy, chui tọt vào bên trong thông đạo, ra sức vùng vẫy.

Mộ Khuynh Thành "A a" thờ nhẹ hai tiếng, nằng cho dù có thể mở miệng, cũng là nói không thành tiếng, câu ý nghĩa không rõ, không biết đang nói cái gì.

Nằng kim lòng không được, eo nhỏ vận vẹo, dục hỏa hùng hực.

Nằng không biết vô ý hay hữu ý, tách ra thon dài đùi ngọc, tạo điều kiện cho hắn thuận lợi thi triển võ mồm công phu.

Mộ Khuynh Thành hai tay nắm thật chặt lấy hấn bả vai, mái tóc dài lộn xộn bay lượn, bỗng nhiên thét một tiếng chói tai, thân thể run rẩy co rút, bên trong đào nguyên nước suối mãnh liệt mà tràn ra.

Nằng ở Hoàng Thiên võ mồm tán tỉnh công phu, leo lên tình dục đỉnh phong, khoái cảm tràn lan, cao trào tiết thân.

Hoàng Thiên đứng dậy, hai tay đặt ở nằng xinh đẹp thân thể vuốt ve, hôn lên nằng kêu gọi mà mọng nước môi đỏ, nằng lập tức khẽ thè lưỡi, để hấn ngậm mút, đồng thời cũng mặc kệ đầu lưỡi hấn ở trong miệng mình tàn sát.

Cao trào bên trong dư vị Mộ Khuynh Thành cuồng dã hôn trả hấn, giống như con nít đôi bú đồng dạng, mút lấy đầu lưỡi hấn.

Chìm trong khoái cảm Mộ Khuynh Thành chẳng biết từ lúc nào mà hấn đã cởi bỏ quần áo. To lớn, dữ tợn, nóng bỏng đại bảo bối chống đỡ ở chính mình ướt át khe rãnh đào nguyên, nhẹ nhàng ma sát.

- A! lão công...

Nằng duyên dáng gọi to một tiếng, Hoàng Thiên hơi động một chút bờ mông, đại bảo bối phá cửa mà vào, mạnh mẽ tiến vào thân thể nằng.

Mộ Khuynh Thành trong miệng phát ra một tiếng rên rỉ thỏa mãn, hưởng thụ đại bảo bối chen vào khoái cảm. Tuy rằng nằng đào nguyên bên trong nước suối tràn lan, nhưng theo đại bảo bối mỗi lúc chen sâu vào một ít, nằng cảm thấy bụng mình còn có một tia đau đớn, nhưng là rất nhanh bị như thủy triều trào tới khoái cảm bao phủ, một tia đau đớn cũng tan thành mây khói.

Hoàng Thiên bắt đầu chậm rãi vận động, từng đợt phiêu phiêu dục tiên, không biết tên khoái cảm một lớp lại một lớp truyền đến Mộ Khuynh Thành trong đầu, sau đó khuếch tán đến khắp thân thể, kích thích thân thể mỗi một cọng lông nhỏ.

Mộ Khuynh Thành ý loạn tình mê, nhớ tới vừa rồi hấn còn không có tiến vào thời điểm, nằng trong lòng nguyên bản còn có chút ngại ngùng, không đồng

ý. Nhưng khi hắn đại bảo bối xâm nhập thân thể của chính mình, này đó ngại ngần gì lập tức bị nàng vất sau đầu.

Hiện tại bị cái này đại sắc lang tại ở phòng bếp liên triền miên, mà nàng còn không có mãnh mẽ kháng cự, lại còn có ý đón hòa theo hắn. Đây cùng với nàng trước kia hoàn toàn không giống một người. Từ hôm qua đến bây giờ, chính mình biến hóa thật sự là quá lớn, nàng biết mình càng ngày càng si mê, lần sâu vào trước mặt người đàn ông này ma chướng. Nhưng nàng là không có biện pháp, cũng không muốn tránh thoát.

Nàng trong đầu trống rỗng, chỉ biết dùng sức vận vẹo eo thon, tròn trịa to lớn rất mỏng đẹp, nghênh hợp hắn động tác.

Phong tình quyến rũ, hành vi phóng đảng, biết thể nào phối hợp, kích thích nam nhân điểm mẫn cảm, đây là tuổi thanh xuân thiếu phụ sau khi từ thanh xuân thiếu nữ biến đổi mà thành.

Mộ Khuynh Thành hai má đỏ tươi ướt át, xuân ý dạt dào, mắt đẹp như mờ như khép. Nàng vô hạn phong tình, tất cả quyến rũ, vô hạn cám dỗ, ở trước mặt Hoàng Thiên mở ra, kiều diễm vô song.

Mộ Khuynh Thành ở Hoàng Thiên cuồng dã công kích, tùy ý thảo phạt, phát ra như khóc tiếng rên rì:

- A! Hào Lão công... Thật thoải mái... A a...

Hoàng Thiên nghe thấy nàng phóng đảng khiêu khích tiếng rên rì, dục vọng tăng vọt, cảm xúc bành trướng, hắn dùng toàn lực mà đem đại bảo bối ra ra vào vào, đem nàng đưa lên tình dục đỉnh phong.

Nhìn xinh đẹp xuất trần Mộ Khuynh Thành, tại mình mãnh liệt thể công, khiến cho nàng như say như dại, như điên như cuồng. Trong tai nghe được nàng rung động tâm hồn rên rì thanh âm, hắn vốn là dục hỏa tăng cao bây giờ lại càng không thể vãn hồi, huyết mạch sôi sục. Nghĩ tới nàng còn nhiều hơn mình vài tuổi, lại còn ở trong bếp yếu đuối, hắn cảm giác được cảm kỳ kích thích khoái cảm.

Mộ Khuynh Thành thật là một cái có thể làm cho nam nhân đạt được vô cùng, vô tận khoái cảm nữ nhân. Xinh đẹp vô song khuôn mặt, cao nhã khí chất, trên giường đủ dâm đảng, dưới giường đủ đoan trang đáng yêu, quả thật có thể xưng là vu nữ vật.

Sóng sau cao hơn sóng trước khoái cảm không ngừng hưởng Mộ Khuynh Thành khắp nơi trên cơ thể lan tràn, nàng trên mặt tràn ngập kiều diễm mây đỏ, mị thái mọc lan tràn, xuân ý dạt dào, hơi thở gấp gấp dồn dập, không ngừng phóng đảng rên rì.

Hoàng Thiên cảm giác được đại bảo bối truyền tới khoái cảm, hắn tiếp tục mãnh liệt tấn công. Đại bảo bối thể như chẻ tre, tung hoành ngang dọc bên trong đào nguyên, ở hắn cuồng dã tấn công, Mộ Khuynh Thành khoái cảm liên tục, cao trào thay nhau nổi lên.

- Hào Lão công.. Ngươi rất lợi hại... ta... Ta muốn... Muốn bay...

Mộ Khuynh Thành hơi thở hỗn hển, rên rì không ngừng, dâm đảng hét lên:

- A... Chính là như vậy... Lão công... A...

Bỗng nhiên, nàng lớn tiếng hét dài một tiếng, chân tay như bạch tuộc gắt gao quấn lấy Hoàng Thiên thân thể.

Phía dưới đào nguyên từng đợt dồn dập co rút, một cỗ lửa nóng nóng màu trắng sền sệt d*m thủy phun ra ngoài, văng khắp trên bụng hắn, vô tận vui sướng lại cho nàng lên ái dục đỉnh phong, cao trào.

Hoàng Thiên vốn dĩ có thể gắng gượng thêm một lúc, nhưng nghĩ đến hai người còn chưa ăn gì, cắn răng quyết định nộp bỏ vũ khí đầu hàng.

Toàn bộ phún xạ vào cơ thể nàng, vài phút sau hắn mới đem đã mềm nhũn đại bảo bối rút ra.

- A... Nha... Nha... Ân... A...

Hoàng Thiên đại bảo bối tuy rằng lấy ra, nhưng Mộ Khuynh Thành cảm thấy đào nguyên mật đạo còn có một cỗ dư điện kích thích, khiến nàng tiếp tục co quắp vài cái, nhưng khoái cảm rõ ràng giảm xuống. Theo cảm giác thoải mái yếu bớt, tiếng kêu của nàng cũng dần dần bé lại, cuối cùng nàng cảm thấy toàn thân nháy mắt mềm nhũn xuống, sau đó cơ thể liền không còn có một tia khí lực nào.

Hoàng Thiên bế nàng lên, sau đó đặt nàng nằm xuống dưới ghế sofa, hắn đứng dậy, cầm lấy bên cạnh giấy ăn lau sạch trên đại bảo bối lưu lại chất lỏng, sau đó ngồi xuống bên cạnh nàng, thay nàng lau chùi một chút đào nguyên chất lỏng.

Xong xuôi hắn bắt đầu lục tục nấu lại cơm nước cùng đồ ăn.

+++++-----(((((((O))))))+++++-----+++++++

Sáng hôm sau khi Hoàng Thiên tỉnh lại, bên người đã không thấy Mộ Khuynh Thành đâu. Trong đầu không khỏi than phục nữ nhân khả năng khôi phục. Đêm hôm qua hắn vật lộn với nàng một trận đến gần sáng, trong thời gian ấy nàng cũng hôn mê bất tỉnh đến hai lần, thế nhưng hôm sau mới gần mười giờ sáng đã tỉnh dậy. Khôi phục sức lực siêu cường, khả năng còn nhanh hơn ăn thuốc.

Đột nhiên phòng tắm truyền ra róc rách tiếng nước chảy, không nghĩ cũng biết chắc chắn là Mộ Khuynh Thành đang tắm rửa.

Hoàng Thiên trong đầu đột nhiên sinh ra một cái lớn mặt và hương điểm ý tưởng, đó là đi vào cùng nàng cùng tắm. Ý nghĩ này một khi sinh ra, là không cách nào ngăn cản, loại chuyện này ngấm lại đều khiến hấn kích động không thôi.

Hoàng Thiên cứ như vậy trần truồng mà xuống giường, sau đó lén lút đi đến phòng tắm cửa ra vào. Nghiêng đầu nghe thoảng một chút động tĩnh bên trong, hấn nghe được Mộ Khuynh Thành vừa tắm, trong miệng lại còn hát bài gì đó hấn không biết.

Hấn nhẹ nhàng đẩy cửa, quả nhiên giống chính mình phỏng đoán. Cửa phòng tắm cũng không có khóa, hấn nhanh chóng đẩy cửa ra đi vào, trong phòng tắm cảnh sắc làm hấn vui sướng không thôi.

Chỉ thấy Mộ Khuynh Thành đang tắm vòi sen, không mảnh vải che thân, trần trụi mà đứng đấy. Vừa lên vào trong phòng tắm hấn cảm thấy trong phòng xuân quang vô hạn.

Trắng bóc thân thể bị một tầng nước mỏng phủ lên, trước một đôi nhỏ nhắn tròn trịa đạn thịt theo động tác của nàng mà có chút lắc lư. Mềm mại không có xương thon dài eo nhỏ, nở nang mà rắn chắc bờ mông. Thon dài cân đối đùi đẹp, đẹp như tiên nữ tuyệt sắc khuôn mặt xinh đẹp, thật là không một chỗ không đẹp, không chỗ nào không làm cho người tìm đập thành thịch.

Thật sự là hoàn mỹ kiệt tác, cái kia cao gầy cân xứng thân thể, ngoại trừ bộ ngực ra, những nơi khác tất cả đều hoàn mỹ. Không phải là gầy như que củi hay mập như heo loại kia.

Mộ Khuynh Thành nghe được đóng cửa âm thanh mới phát hiện Hoàng Thiên đi vào, bản năng kêu lên một tiếng, vội vàng dùng tay che lại bộ vị yếu hại của mình, kinh hãi nói:

- Ngươi, ngươi... Ngươi như thế nào vào được, nhanh lên đi ra ngoài...

Hoàng Thiên mỉm cười nhìn nàng, không có chút nào muốn rời đi. Nhìn xem nàng bối rối bộ dạng hấn trong lòng hết sức hưng phấn, nàng dù sao chỉ có hai cánh tay, che bên trên lại hở bên dưới, che bên dưới lại hở bên trên. Thân thể không khác gì toàn bộ bạo lộ ở trước mặt hấn, lập tức khiến hấn huyết mạch bành trướng.

Mộ Khuynh Thành sau một lúc loay hoay che chắn mới phát hiện vấn đề, nàng vội vàng kéo một cái khăn tắm đem thân thể của mình vây lên. Nhìn thấy hấn vẻ mặt xấu xa mỉm cười, tức giận không thôi, đi lên đẩy hấn nói:

- Ngươi, ngươi... Ngươi cái đại sắc lang, bại hoại, nhanh đi ra ngoài cho ta...

Hoàng Thiên cầm chặt lấy tay nàng, hi hi cười nói:

- Lão bà, trên người của ta cũng bản không chịu nổi, ngươi lại để cho ta và ngươi cùng nhau tắm a!

Mộ Khuynh Thành vừa rồi phản ứng chỉ là bản năng phản ứng, trải qua vài phút về sau, trong nội tâm cũng dần dần bình tĩnh lại, dù sao hấn cùng nàng là có quan hệ thân mật người. Mà lẫn nhau thân thể cũng đều nhìn quen thuộc, nhưng vừa nghĩ tới cùng với hấn cùng nhau tắm rửa, trong lòng lại thẹn thùng không thôi, trừng mắt, nói:

- Không được, chờ ta xong ngươi lại đi vào, hiện tại, ngươi lập tức đi ra ngoài

Hoàng Thiên thấy nàng không đồng ý, hấn cũng không có dễ dàng như vậy bị đuổi đi, tiến lên đem nàng ôm vào trong ngực, cúi đầu hôn lên môi của nàng.

Mộ Khuynh Thành vùng vẫy vài cái về sau, thân thể mềm nhũn tựa ở hấn trong ngực, nhiệt tình mà hôn trả lại.

Trong khi hôn hít, trên người nàng khăn tắm rơi xuống đất, Hoàng Thiên căn bản không bận tâm, ước còn không được. Hấn ôm lấy nàng một bên hôn nồng nhiệt, một bên đi đến vòi hoa sen phía dưới. Ấm áp giọt nước chảy đến hai người trên đầu, trên người, tựa như mưa phùn giống như, thân thể như bị một dòng điện chạy qua, lập tức khiến toàn thân thoải mái lên.

Hoàng Thiên đại bảo bối đã sớm cứng rắn, bởi vì hai người úp mặt vào nhau cho nên của hấn đại bảo bối cũng chống đỡ lấy của nàng mềm mại đào nguyên.

Mộ Khuynh Thành thân thể chấn động, sau đó lập tức liền mềm nhũn ra, nàng thân thể cũng khát vọng đạt được hấn yêu thương, phần eo không tự chủ được mà nhẹ nhàng đung đưa.

Cúi khò gặp được Liệt Hóa hậu quả là có thể nghĩ đấy, hai người trong nội tâm đều là hết sức khát vọng. Nhưng là bọn hấn nhanh chóng phát hiện, cái này tư thế là rất khó tiến vào đấy.

Hoàng Thiên không khỏi quỳnh lên, nhắc lên một chân của nàng, hạ thân đại bảo bối đi tìm cái kia ấm áp đào nguyên.

Mộ Khuynh Thành một chân bị hấn nhắc lên, còn lại một chân trên mặt đất trượt trượt, đứng không vững nàng "Ah!" Kinh hô một tiếng. Hai tay vội vàng ôm lấy cổ hấn. Lại một cái nguyên nhân nữa ngăn cản bọn họ thân mật, đó là sàn nhà quá trơn.

Hoàng Thiên vội vàng kéo nàng vào trong ngực mình, giữ chặt lấy, lúc này mới ổn định được nàng thân thể.

- Lão công, chúng ta vẫn là tắm rửa a! Đợi giặt rửa đã xong đến trên giường ngoi muốn như thế nào đều được, tại đây thật sự là quá tron rồi!

Thông nhất được ý kiến sau đó hai người bình thường tắm rửa cho nhau, giúp lẫn nhau kỳ lưng...

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Thời gian dần qua hô hấp của nàng cũng dần dần dồn dập lấy.

Bỗng nhiên, Mộ Khuynh Thành xoay người đem hân đè xuống. Trước ngực hai viên thịt đặt ở bộ ngực của hân, nàng cúi đầu dùng đầu lưỡi, theo hân cổ bắt đầu, chậm rãi hôn hôn.

Một lát sau nhìn vẫn như cũ cứng rắn đứng thẳng đại bảo bối, Mộ Khuynh Thành đứng dậy cười trên người của hân, như cười ngựa tựa như ngồi xổm xuống, hay tay nắm lấy của hân bảo bối, nhắm chuẩn cửa động đào nguyên của mình, thân thể hướng phía dưới ngồi xuống.

"Tu" một tiếng, Hoàng Thiên bảo bối đều bị đào nguyên của nàng thông đạo nuốt vào.

Mộ Khuynh Thành hai chân dùng sức, bờ mông trằm xuống, đem bảo bối chống đỡ tại trên hoa tâm của nàng, chặt khít u cốc vách thịt kịch liệt co rút lại, kẹp chặt lấy Đại bảo bối. Hoàng Thiên toàn thân lập tức như nhũn ra.

Nàng hơi nhắm mắt lại, thân thể lúc lên lúc xuống, đào nguyên hang động nhà ra lại hút vào đại bảo bối. Nhìn xem nàng xuân ý nhộn nhạo, hân vội vàng đuổi ra hai tay, xoa bóp lấy nàng trước ngực căng tròn hai vú.

- Lão công... Ngươi thật là lợi hại... Ah... A..... Ta không được... Ai... Muốn ném đi... Ah... Ném á... Ah... Ta nhanh tiết rồi...

Mộ Khuynh Thành thần sắc phóng đảng, eo thon mảnh liệt dong đưa, hoàn toàn chìm đắm trong tình ái vui vẻ.

Đột nhiên nàng hai tay nắm chặt ga giường, đầu ngửa về sau, hét lên một tiếng, phía dưới đào nguyên u cốc bên trong nụ hoa đột nhiên mút lấy đại bảo bối đầu rồng. Sau đó một cổ ẩm áp d*m thủy tiết ra, khiến hân tê dại, nhìn không được đại lực kéo ra đứt vào vài cái, một cổ cực nóng dung dịch, tung đầu rồng bắn ra, bắn thẳng đến nàng u cốc chỗ sâu bên trong.

Tại từng đợt rồi lại từng đợt kịch liệt va chạm, hai người đồng thời đạt đến cực tiên cực tử đỉnh phong, cực hạn khoái hoạt lại để cho thân thể của bọn họ đều kịch liệt run rẩy.

Kích tình qua đi Mộ Khuynh Thành như một bãi bùn nằm yên không nhúc nhích, nàng cảm giác được lúc này thân thể của mình phẳng phất bị rút sạch, một chút cũng khí lực cũng không có, trong thân thể cái kia cực lực khoái cảm vẫn đang tràn ngập, tựa như thủy triều đồng dạng.

Nàng đáy lòng lập tức sinh ra một loại mãnh liệt muốn được vuốt ve khát vọng, không khỏi nhìn phía Hoàng Thiên, mê ly trong ánh mắt lộ ra khát vọng mãnh liệt.

Hoàng Thiên kích tình về sau thân thể cũng đồng dạng vô cùng mệt mỏi, không muốn nhúc nhích dù chỉ một chút. Nam nhân mà, đều là không có phóng xuất thì còn uy phong lẫm liệt, hùng dũng thiên hạ, nhưng miệng sùi bọt mép về sau, mặc kệ ngươi lúc trước như thế nào oai phong, cuối cùng cũng giống như chó chết một dạng.

Hoàng Thiên thấy nàng ánh mắt, lại nhớ tới lúc trước đọc một bài viết nói cái gì nữ nhân sau khi kích tình sau trong lòng mềm yếu, cần được vuốt ve cái gì.

Hân nghiêng người, mặt hướng còn đang mê ly Mộ Khuynh Thành, thò tay tại nàng nhỏ nhắn bộ ngực nhẹ nhàng vuốt ve, xấu xa cười cười, nói:

- Lão bào, ngươi vừa rồi gọi thanh âm thật lớn, Thật dâm đảng a!

Khi hân bàn tay chạm đến nàng bộ ngực,

, thân thể của nàng lập tức cứng ngắc, lập tức lại từ từ mà mở rộng ra ra, tựa như trong thân thể cái kia bắt đầu khởi động thủy triều đột nhiên đã tìm được một cái đột phá khẩu đồng dạng, chỉ là cái này đột phá nhỏ một chút điểm, thủy triều chỉ có thể chậm rãi hướng thổ lộ, loại này mới lạ cảm giác lại để cho thân thể của nàng so vừa rồi cao trào lúc đều cảm giác sợ run không thôi, Nhưng là còn không có được nàng tình tứ thương thức, Lý Vĩ Kiệt tùy theo mà đến mà nói càng làm cho nàng nổi giận không thôi.

Nàng đưa tay đánh nhẹ một cái đang tác quái bàn tay tại chính mình bộ ngực,

xấu hổ sắc giọng:

- Ngươi còn dám nói! Đều tại ngươi khi dễ ta, nếu không ta làm sao có thể như vậy. Hơn nữa ta kêu lớn một chút thì có sao. Ngươi ghét bỏ ta?

Hoàng Thiên giả bộ làm vẻ mặt bất đắc dĩ, xấu xa thanh âm nói:

- Ngươi tiếng kêu ta ưa thích, như thế nào sẽ ghét bỏ ngươi đây này! Ngươi gọi càng lớn ta lại càng có cảm giác mình lợi hại, về sau ngươi cứ như vậy lớn tiếng kêu to lên! Thanh âm càng lớn ta càng thích.

- Ngươi còn nói, ngươi còn nói..., ngươi thật là xấu chết rồi...

Mộ Khuynh Thành nghe xong Hoàng Thiên lời nói, xấu hổ vô cùng, nắm tay nhỏ nhẹ đánh hân lồng ngực, nói:

- Ta cho ngươi nói, ta cho ngươi nói, lúc trước ta còn nghĩ ngươi là một tên lạnh băng vô tình, không có phát hiện ngươi lại còn xấu xa hư hỏng như vậy người đây này!

- Lão bà, ta chính là như vậy xấu xa nha.

Hoàng Thiên đem nàng ôm vào trong ngực, cười nói:

- Ngươi bây giờ mới phát hiện, sợ rằng đã muộn. Đồi này ngươi là của ta đấy.

Nói xong, bàn tay to ở nàng bóng loáng trên lưng bắt đầu vuốt ve, bởi vì vừa trải qua kịch liệt vận động, trên lưng nàng còn có một tầng mồ hôi.

Mộ Khuynh Thành dáng người thật sự rất đẹp, trừ bỏ hơi nhỏ một chút bộ ngực ra, mặt khác bộ vị quả thực là hoàn mỹ, eo nhỏ, cặp mông đầy đặn, to tròn. Bụng dưới không có chút mỡ thừa, có lẽ trước kia nàng lâu dài tập luyện, đã có chút hình thành bốn múi cơ tiết tấu. Khắp người da thịt trắng hồng, bóng loáng, vô cùng mịn màng.

Hoàng Thiên không khỏi cảm thán đẹp như vậy một người, dù mình có sa đoạ cũng khó có thể tự trách mình. Như vậy một nữ nhân, nam nhân nào không mê muội mới là chuyện lạ.

"Ah" một tiếng, Mộ Khuynh Thành khuôn mặt lập tức nhiều lên một tầng ửng đỏ, bởi vì hắn đã xoay người, đem nàng đặt ở dưới thân, nhẹ nhàng hôn gương mặt của nàng.

Hoàng Thiên tay vuốt ve nàng mảnh khảnh hai vai, mềm mại hai ngọn núi, bụng dưới, cuối cùng lách vào giữa hai chân..

- Ah...

Mộ Khuynh Thành toàn thân chấn động, nhẹ giọng rên rỉ, bản năng muốn khép lại hai chân, Nhưng Hoàng Thiên một chân đã để ở nàng giữa hai đùi, khiến nàng không thể khép lại được.

Trải qua phen xoa bóp, ma sát, hai người trong thân thể lại có khát vọng, đồng thời thể lực cũng khôi phục được một chút. Dục hoả ở bọn họ trong lòng đốt lên, đại chiến lại chuẩn bị mở màn.

Hoàng Thiên dùng đầu gối đẩy ra nàng hai chân, bàn tay lần nữa trượt vào nàng thân bí đào nguyên, nhẹ nhàng mà vuốt ve.

Mộ Khuynh Thành sớm đã xuân thủy tràn lan, hoàn toàn tiến vào trạng thái tốt nhất, ở hán ngón tay đùa bỡn nàng mẫn cảm đào nguyên mật đạo, nàng rốt cục kim lòng không được kiềm chế thở hổn hển rên rỉ thành tiếng.

Hoàng Thiên biết rõ mọi thứ đã sẵn sàng, hán hơi đẩy mông một chút, đại bảo bối hoàn mỹ tiến vào bên trong đào nguyên.

Tuy đã tiến vào, nhưng hán không vội vận động, cúi người ghé vào nàng hai ngọn núi, há miệng ngậm lấy trên vú đỉnh đỏ mọng vào lấy, khẽ cắn, một tay vuốt ve nàng thon dài đùi đẹp.

Một lúc sau hán chịu đựng không được bắt đầu chậm chạp vận động, một vào một ra, mỗi lần lại từ nàng thân thể kéo ra đại lượng xuân thủy, chảy xuống màu trắng ga giường, vô cùng dâm mỹ.

Ở mãnh liệt khoái cảm kích thích, nàng dồn dập mà thở gấp rên rỉ, xấu hổ bất đắc dĩ dâm dăng kêu lên

- Ah... Ân... Thật sâu ah... Như thế nào như vậy... Thoải mái ah... Ah ah... Sảng khoái ah...

Mộ Khuynh Thành hai chân quăn lấy eo hán, cũng theo hán mỗi một lần tiến vào, rút ra mà chủ động giãy dụa thân thể, thúc giục hán nhanh hơn tiến lên

Hoàng Thiên trông thấy nàng nhiệt tình phản ứng, hán mãnh liệt đem bảo bối đánh sâu vào, xuyên thẳng đến đào nguyên mật đạo nơi tận cùng, một mặt vuốt vuốt ngực nàng, một mặt hỏi:

- Lão bà, ngươi thoải mái sao?

Mộ Khuynh Thành mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng trong cơ thể khoái cảm xác thực đẹp khó tả, chỉ đành thẹn thùng vũ mị mà rên rỉ, nỉ non nói ra:

- Ân... thật sự rất thoải mái... rất thoải mái...

- Muốn ta tiếp tục động sao?

Hoàng Thiên trong miệng nói ra một chút cảm thấy khó xử lời nói..., dùng hai tay đùa bỡn nàng trước ngực một đôi nho nhỏ ngực.

- Ah... Muốn... Ta muốn ngươi... Yêu ta... Muốn ta...

Mộ Khuynh Thành lúc này đầu còn quan tâm cái gì, nàng thở hổn hển, liên tục rên rỉ nói.

Hán lúc này cũng thờ dốc, đầu gục xuống nàng trên cổ, tận lực lắc lư mông eo bắt đầu thẳng tiến, nhẹ nhàng mà đem bảo bối rút đến cửa huyệt, lại mạnh mẽ dùng sức thật sâu tiến vào, chậm chạp nhẹ nhàng chuyển đến càng ngày càng mãnh liệt càng ngày càng ra sức.

Hán một tay tiến đến hai người chỗ giao hợp, dùng ngón tay vuốt ve nàng hạt đậu nhỏ, khiến cho kích tình nàng lên tới điểm cao nhất.

- Ah... Lão công... Quá đã kích thích... Ah... Thật thoải mái...

Mộ Khuynh Thành xuân tình nhộn nhạo, hơi thở hỗn hển, dâm thanh liên tục.

Hoàng Thiên tiếp tục điên cuồng tấn công, vừa thô vừa to đại bảo bối đâm cho Mộ Khuynh Thành choáng váng, một lớp tiếp một lớp sóng khoái cảm chạy nhanh mà đến, mật đạo không khống chế được mà ồ ồ tuôn ra d*m thủy.

Một làn sóng cuồng mãnh cuối cùng đem nàng mang vào cao trào, nhưng ở hần cường công, cuối cùng chính là cao trào không ngừng, nàng dục tiên dục tử không biết bao nhiêu lần.

Không biết bao lâu sau, Hoàng Thiên lực lượng phóng thích, như núi lửa mãnh liệt phun trào, nóng hổi nham thạch nóng chảy cuồng bắn ra, tại trong cơ thể lan tràn.

Mộ Khuynh Thành ở hần nóng hổi dung nham kích thích, tâm hồn thiếu nữ lập tức choáng váng, tư duy trống rỗng, đỏ tươi mê người môi anh đào hết lớn một tiếng, lại đi tới tiếp theo đỉnh phong

Cứ như vậy Hoàng Thiên lại "Chà đập" nàng thêm hơn một cái giờ nữa, đến khi nàng vô lực ngất đi, hần mới rời giường mặc quần áo. Nếu không phải nàng chịu không nổi hôn mê, chỉ sợ là hần một ngày đều quấn quýt lấy nàng, không xuống giường.

Cảm nhận được toàn thân tràn ngập lực lượng, không có một chút nào cảm giác mệt mỏi, Hoàng Thiên nghỉ hoặc một chút, sau đó mỉm cười cầm lấy một cái chăn mỏng, đắp lên người nàng rồi mặc quần áo rồi đi.

Hần muốn ra ngoài thành phố, luyện tập một chút.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Thiên Hạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.